

Giới thiệu Anh Không Thương Tôi

Truyện Anh Không Thương Tôi kể về cô gái Hà Tĩnh Đình thầm thương anh giám đốc Từ Bối Nghi, Cô biết trước đây anh từng có một tình yêu đẹp không bao giờ quên, không thể yêu thương ai nữa, mặc dù cô biết nhưng cô vẫn chờ đợi anh ta.

Sau bao nhiêu năm chờ đợi, cuối cùng anh ta cũng phát hiện sự tồn tại của cô. Anh ta đã ba mươi tuổi, hẳn thầm nghĩ sẽ tìm một người con gái hiền thực, sẽ kết hôn sinh con coi như đã xong trách nhiệm của mình. Mới vừa đính hôn, bất ngờ tình cũ xuất hiện châm lên ngọn lửa chưa tàn trong hắn. Kết hôn được một ngày, hôm sau hắn liền hủy hôn, cho nàng một trái đắng, nàng rời khỏi và kết hợp cho họ.

Cuối cùng hắn cũng nghĩ lại, tình cũ tuy đẹp nhưng cũng là quá khứ đã đi qua thì không thể quay lại được. Khi hắn thức tỉnh nhận ra thì nàng đã không còn bên cạnh và chờ đợi hắn, nàng một lòng với hắn đã bị hắn hoàn toàn dập nát nó.

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

“Bối Nghi.....” Cho tới bây giờ, Hà Tĩnh Đình còn cảm thấy không quen khi kêu tên vị hôn phu của mình, giống như chỉ cần kêu lên tiếng thì mộng đẹp sẽ tỉnh lại.

Dù sao hắn cũng là tổng giám đốc cao cao tại thượng, nàng là một kẻ toán nhỏ bé lại có thể treo cao, có thể nói là tổ tiên tích đức, tam sinh hữu hạnh (Ba đời có phúc).

Chủ nhật tuần vừa rồi, hai người đã tổ chức tiệc đính hôn tại nhà của nàng, ba tháng sau hai người sẽ kết hôn sớm chiều ở chung, cùng nhau sinh dưỡng con cái, nếu may mắn trong lời chúc của mọi người có thể bạch đầu gia lão.

Chính là nàng có điểm không thể tin được, số phận của chính mình lại có thể may mắn như vậy sao?

Tựa như bỗng nhiên là người trúng giải thưởng lớn, nhện không được sinh ra hoài nghi: may mắn này liệu có thể duy trì được bao lâu?

Như vậy may mắn này sẽ là tốt hay là xấu?

Ai, nàng đối với chính bản thân mình không có tin tưởng.

“Ân?” Từ Bối Nghi hai tay nắm tay lại, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, đáp lại một từ cho vị hôn thê.

Hắn lái xe luôn tuân thủ quy tắc, sẽ không phân tán nghe nhạc hoặc ngắm phong cảnh, đương nhiên cũng sẽ không thân thủ mà sờ sờ người bên cạnh.

“Em không biết nên quyết định khách sạn nào mới tốt? Có nơi là quang cảnh tốt, có nơi là không khí tốt, còn có nơi địa điểm tốt, anh nói nên chọn nơi nào bây giờ?” Vì tìm địa điểm tổ chức hôn lễ của hai người, nàng sớm cũng nghĩ, muộn cũng nghĩ, nghĩ đến đâu muốn nổ tung.

Khi đính hôn là có ba mẹ nàng làm chủ, dù sao các anh em của nàng đều đã sớm kết hôn, cứ y theo truyền thống mà làm. Lúc này ở Đài Bắc, tiệc mừng kết hôn lại thành trách nhiệm của một mình nàng, bởi vì vị hôn phu cái gì cũng không có ý kiến, chỉ biết phụ trách chi tiền.

Nàng biết Từ Bối Nghi là cô nhi, đến năm mười hai tuổi mới được nhận làm con nuôi. Cha mẹ nuôi cùng hắn có quan hệ không mấy thân thiết, thậm chí còn có điểm quá xa lạ. Đối với con dâu là Hà Tĩnh Đình, bọn họ mặc dù không thích nàng nhiều lắm, nhưng đối với nơi tổ chức hôn lễ chỉ cần là khách sạn năm sao, nơi họ có thể sử dụng tiền để khoa trương họ liền tận lực cấp.

“Khách sạn nào cũng đều được, em quyết định là tốt rồi.” Đối với chi tiết hôn lễ, Từ Bối Nghi ba mươi tuổi cũng không có để ý, trong đầu hắn thường tự hỏi “việc lớn” còn nhiều lắm, loại việc nhỏ này cũng khiến cho vị hôn thê hao tổn tâm trí.

Năm đó vợ chồng Từ gia bởi vì không có con mà nhận nuôi hắn, rồi đi cô nhi viện từ nay về sau số phận hắn có thay đổi rất lớn. Hắn biểu hiện xuất sắc nổi trội vẫn chưa từng làm cho cha mẹ nuôi phải thất vọng. Hai mươi tuổi liền nhảy lớp lấy bằng, vừa tốt nghiệp vừa lấy được bằng đại học. Hai mươi bảy tuổi ngồi vào được vị trí chức tổng giám đốc, tương lai sẽ kế thừa “công ty cổ phần tài chính Kinh Vũ Kim Khổng” bao gồm: ngân hàng, chứng khoán, đầu tư, kỳ hạn giao hàng, lĩnh vực tin cậy, hắn đều phải quen thuộc và nắm giữ. Bởi vậy, hắn đặt công việc lên hàng đầu, tận lực làm việc hơn người bình thường, trừ bỏ đi làm đến khi về nhà cũng không có phiên diện giải trí.

Nếu muốn trở thành vợ của hắn, phải chịu cô đơn ngày đêm, cũng phải có cá tính độc lập. Hắn tin tưởng vị hôn thê hiện tại có thể làm được điều đó.

“Anh cũng không có ý kiến sao?” Nàng không thích thái độ này của hắn, giống như không đếm xỉa gì đến, như là đi tham dự hôn lễ của người khác.

Nhưng ai kêu nàng đi yêu một cái nam nhân lãnh đạm, lạnh lùng như vậy chứ?

Ngay từ đầu hắn đã có biểu hiện thật sự rõ ràng, hắn chỉ có thể nhiệt tình được đến mức đấy, là chính nàng cam tâm tình nguyện, một mình nhảy vào bể tình. Nay trách được ai?

“Nhân vật chính là anh và em, khách sạn chính là làm nền, người khác sẽ không nhớ rõ.” Hắn nói thật thực tế, trang trí, âm nhạc, quang cảnh này đều sẽ quên, dù sao có kết hôn là tốt rồi, ngày hôm đó cứ là chính mình không cần phải diễn cho người khác xem.

“Àn.....” Hắn nói cũng không phải là không có đạo lý, chính là nàng vẫn luôn hy vọng hắn có thể tích cực một chút, ít nhất đừng coi như việc không đáng lo như vậy.

Nếu là Nhan Tư Gia bạn gái trước của hắn, hắn hẳn là sẽ không lãnh đạm thờ ơ như thế đi?

Nàng không muốn nghĩ như vậy, nhưng lại không nhịn được mà nghĩ, nếu hôm nay hắn cùng Nhan Tư Gia kết hôn, hắn có tùy tiện đồng ý chọn khách sạn nào cũng được hay không?

Lúc trước bọn họ yêu nhau nhiều như vậy, được mọi người chú ý. Đáng tiếc là sự việc lại có kết cục không mấy tốt đẹp, nhưng mà cũng nhờ như thế mà nàng từ một kẻ toan nhỏ bé mới có cơ hội trở thành nữ nhân vật chính.

Nhìn hắn anh tuấn bên cạnh, ánh mắt thâm thúy, ngực nàng hơi hơi có chút đau, loại sự tình này là cảm thụ vừa yêu vừa đau, hắn khả năng cả đời cũng chẳng thể hiểu biết được.

Người khác nghĩ rằng nàng là chim sẽ bay lên làm phượng hoàng, nhưng không hiểu được rằng thứ nàng muốn chính là trái tim của hắn.

Về việc chọn khách sạn qua lời nói đã xong, bên trong xe lại trở về trạng thái trầm mặc, hắn rất ít khi chủ động đối với nàng nói cái gì, giống như trong không gian này chỉ có mình hắn tồn tại, nàng cũng không phải là một nữ nhân rất hoạt bát. Hai người khi ở chung thường thường im lặng như vậy, nói như vợ chồng lâu năm cũng không giống, bọn họ trong lúc đó vẫn có một khoảng cách không thể xóa bỏ. Nàng không phải là không cảm giác được, mà là thực sự hiểu, hắn kỳ thật cũng không yêu nàng.

“Đến nhà em rồi.” Lúc này hắn dừng xe cẩn thận quay đầu nói với nàng.

“Cảm ơn”. Nàng cởi bỏ dây an toàn, mang theo chút chờ mong hỏi: “Muốn hay không đi lên nhà ngồi uống trà?”

Đêm nay hai người hẹn nhau đi ăn cơm, tại trên bàn hắn mở ra thực đơn thuận tiện cấp cho nàng những thứ tốt nhất, đồng thời nói hai người là vợ chồng sắp cưới. Còn không bằng nói như thầy giáo v học trò, như vậy không thể tính là hẹn hò, toàn thế giới hẳn là chỉ có nàng chịu được sự vui vẻ này.

Hắn không có một chút suy nghĩ liên cự tuyệt: “Ngày mai chúng ta đều phải đi làm, anh không muốn quấy rầy giấc ngủ của em.”

“Ác.....” Hắn ngay cả suy nghĩ một chút cũng đều không có, nàng không có sức hấp dẫn như vậy sao?

“Ngủ ngon.” Nói xong hắn nắm hai bả vai của nàng, cho nàng một nụ hôn tạm biệt thực mềm nhẹ, hắn luôn nho nhã lễ độ, tác phong quân tử, hôn môi cũng phải giống như lễ phép, thậm chí hắn còn chưa từng có ý định chân chính có được nàng. Chừng mực lớn nhất có thể cũng chỉ là hôn.

Nàng rất muốn nói cho hắn, nàng không phải là cô gái mười năm tuổi, nàng đã hai mươi lăm tuổi rồi, nếu muốn nhiều hơn một chút, mạnh bạo hơn nữa nàng cũng sẽ không sợ.

Nhưng có lẽ đối với hắn nàng không có cái loại lực hấp dẫn này, hắn chính là thân nhiên không chịu cùng nàng tiến thêm một bước.

Càng đáng buồn hơn là cho dù chỉ là chuồn chuồn lướt nước than thiết cũng làm cho nàng mặt đỏ tim đập, ai, nàng thực đáng thương mà cũng đáng buồn cười, chỉ có một người là có tình yêu.

“Ngủ ngon.” Tạm biệt vị hôn phu, nhìn hắn lái xe rời đi, Hà Tĩnh Đình hướng tới cao ốc mình thuê mà đi.

Ba năm trước đây sau khi tốt nghiệp đại học, từ ký túc xá trường đi ra, nàng liền thuê gian phòng này làm chỗ ở.

Nàng còn tận lực làm việc, kiếm tiền, nghĩ rằng tương lai có thể cùng vị hôn phu mua một gian phòng ở, cùng nhau xây dựng một gia đình nhỏ. Nhưng Từ Bồi Nghi có tiền, phòng ở cũng đã sớm mua lại còn là một nơi ở cao cấp, nàng cảm thấy chính mình không hề cống hiến, sắp có một cuộc sống với chất lượng tốt nhưng lại không hề có cảm giác đạt được thành tựu.

Tuy rằng người khác đều hâm mộ vận may của nàng, thậm chí sau lưng còn nói nàng là vì tiền mà kết hôn, nhưng chỉ có chính nàng mới rõ, con người khi được sinh ra chung quy đều không phải là hoàn mỹ, nàng yêu nhưng cũng không được đáp trả, chỉ có thể coi là phù hợp với tiêu chuẩn kén vợ kén chồng của Từ Bồi Nghi, ai biết được đây là may mắn hay là bất hạnh?

Đi về phòng, nàng tắm rửa thay quần áo ngủ nằm trên giường, chuẩn bị đi ngủ nhưng lại không có thấy buồn ngủ, dù sao một người có tình yêu, một người tổ chức hôn lễ khiến cho nàng thực dễ dàng bị mất ngủ.

Linh ~~~linh~~~

Điện thoại bên giường bỗng nhiên vang lên, nàng nghĩ rằng hẳn không phải là Từ Bồi Nghi, hắn căn bản không biết nàng có dùng điện thoại, mỗi lần liên

lạc đều là gọi người đến chỗ nàng.

Quả nhiên, người gọi đến là mẹ của nàng.

“Tình Đình a ~ mẹ đây!” tiếng nói của Lí Thu Nghi mang theo âm hưởng nông thôn, bọn họ một nhà đều ở Chương Hóa làm nghề nông chỉ có đứa con gái này học được đến tốt nghiệp đại học, còn ở tại Đài Bắc làm việc thật sự là ánh sáng của cả nhà.

“Mẹ, như thế nào còn chưa ngủ?” Đã hơn mười giờ, bình thường chín giờ ba mẹ đều sẽ đi ngủ.

Lí Thu Nghi ha ha cười nói:” a, rất cao hứng nên không ngủ được.” Ngủ không được liền gọi điện cho nữ con gái.

“Chuyện gì mà cao hứng như vậy?” Hà Tĩnh Đình kì quái hỏi, là chị dâu hay em dâu có tin mừng sao?

Anh cùng em trai của nàng đều là tốt nghiệp trung học không bao lâu thì kết hôn, mẹ đã có ba đứa cháu trai cháu gái, mới năm mươi tuổi liền lên chức bà.

“Buổi tối hôm nay, ông ngoại cùng bà ngoại con qua đây uống trà, còn nói đến chuyện ngày đính hôn trước của con, nói cháu rể này thật anh tuấn lại có duyên, ta nghe xong lập tức cười muốn xỉu. Bà ngoại còn nói con thật là có mắt nhìn, nhất được người chồng tốt mọi mặt đúng là có phúc!”.

Ngày đó, tiệc đính hôn được tổ chức ở vùng sông nước huyện Chương Hóa, tiệc rượu bày luôn trong nhà của nàng từ sân kéo đến tận lên nhà chính, náo nhiệt ồn ào, các giới truyền thông cũng đến đây nhưng lại bị che chắn ở một khoảng cách bên ngoài.

Người thân của Hà gia đều đáp ứng lời mời tham dự, nghe nói Hà Tĩnh Đình gả cho một nam nhân kim quý* (rùa vàng ý các đồng chí) đương nhiên bọn họ muốn tới để nhận thức, vừa thấy Từ Bối Nghi mọi người khen không dứt miệng, nói luôn đây không những là quý công tử, bộ dạng vừa anh tuấn lại vừa có khí chất, cái này thật đúng là tổ tiên phù hộ, thỏa đáng!

Nghe mẹ nói như vậy, Hà Tĩnh Đình mỉm cười nói:” Mọi người vui mừng là được rồi.”

Nàng hiểu được cả nhà nàng vui vẻ cỡ nào, từ khi còn nhỏ nàng đã được gia đình đặc biệt che chở, quý trọng. Khi nàng lên được Đài Bắc học đại học, cả nhà đưa nàng đến tận cửa ký túc xá, mua hết đồ dùng sinh hoạt hàng ngày mang vào giúp nàng, còn có một chiếc bút ghi hoàn toàn mới có in hình đáng yêu, thậm chí còn mang theo rất nhiều hoa quả kính nhờ bạn cùng phòng chiếu cố nàng thật nhiều.

Nhà bọn họ không phải kẻ có nhiều tiền, nàng được hưởng những đặc lợi trên cũng là do trường thôn cấp.

“Hiện tại phiền não nhất của mẹ chính là vào ngày kết hôn của con nên mặc cái gì cho tốt? Ba con đã tính đi làm một bộ tây trang, dù sao nam nhân mặc tây trang là đẹp nhất, vấn đề đã được giải quyết tốt, nhưng còn mẹ thì sao đây? Mẹ con làn da vừa đen lại vừa trắng, mặc váy cũng không đẹp, ai~ thực phiền não.” Lí Thu Nghi vừa mang theo phiền não lại vừa mang theo sung sướng vui vẻ bởi vì việc vui của nữ nhi, nàng hưởng thụ loại phiền toái này.

“Me, người đừng khẩn trương như vậy khi con đính hôn không phải mẹ mặc một bộ âu phục màu đỏ hay sao? Mặc bộ đó là được rồi.” Ở cảm nhận của Hà Tĩnh Đình, mọi người trong nhà nàng đều là đáng yêu nhất.

“Không được!” Lí Thu Nghi kiên trì nói:” Ở tiệc đính hôn là được tổ chức ngay tại nhà chúng ta, ăn mặc bình thường một chút cũng không việc gì dù sao cũng đều là người nhà mình, nhưng ngày kết hôn của con là ở Đài Bắc, mẹ nhất định không thể để cho người mất mặt, nếu không làm người ta khinh thường thì làm sao bây giờ?”

“Làm gì có nghiêm trọng như vậy, mẹ thực nghĩ loạn a!”

Mẹ con cùng nhau trò chuyện, Hà Tĩnh Đình nhìn lên đồng hồ đã chỉ mười một giờ, mẹ quả thật là hưng phấn quá, bình thường tiết kiệm bằng chết, hôm nay cứ nhiên gọi điện thoại đường dài lâu như vậy. “Được rồi, mẹ, người buổi sáng năm giờ phải dậy, con sợ mẹ ngủ không đủ.”

“A a~” Lí Thu Nghi ngáp một cái, ù rũ nhưng vẫn có phần rất vui sướng. “Được rồi, mẹ ngủ tiếp đây, con cũng sớm đi ngủ một chút”.

“Àn, con sẽ gọi điện lại cho mẹ sau”.

gắt điện thoại, Hà Tĩnh Đình nằm trên giường, trong lúc nhất thời không thể nói rõ tâm tình gì, mọi người trong nhà vì nàng mà cao hứng, nàng cũng hi vọng chính mình cũng giống như vậy mà cao hứng, nhưng không biết như thế nào để làm, chính là có chút không yên tâm bất an.

Chỉ mong đây chỉ là biến chứng trước hôn nhân, sau hôn nhân sẽ tự động khỏi hẳn.

Nhắm mắt lại, nàng nhện không được nghĩ tới ba năm trước đây nàng quen biết Từ Bối Nghi như thế nào, vụng trộm yêu thích hắn như thế nào, càng ngày càng gần hắn như thế nào nhưng lại vẫn là có một khoảng cách.....

Mười giờ buổi tối, Từ Bối Nghi mở cửa nhà, đây là tòa nhà lớn quảng cáo rùm beng công nghệ quản lý, ra vào cần ba lượt quét cùng mặt mã, còn có cảnh vệ đi tuần tra, đèn điện giám thị phòng ngừa bọn trộm cướp hoặc người lạ xâm nhập.

Thân là tổng giám đốc của Kinh Vũ Kim Khổng, hắn cần có quyền riêng tư bởi vì mỗi tình mưa gió ba năm trước đây làm cho giới truyền thông nhắm đến hắn, cũng làm cho cuộc sống của hắn trở nên thần bí, bình thường hắn chỉ ở công ty không hề dự tiệc xã giao, cùng vị hôn thê hẹn hò cũng là ở khách

sạn kín đáo hoặc ở chỗ ở của nhau, giảm bớt khả năng có cơ hội truyền ra bên ngoài.

Vào phòng hần bỏ cặp công sự, bỏ đi tây trang, cà-vạt, áo sơ mi, cũng không tùy tiện vứt bừa bãi mà là chỉnh tề để đặt trong chiếc giỏ đựng quần áo. Tuy có người giúp việc định kỳ đến quét dọn nhưng bình thường hần cũng không thích bừa bãi.

Ba tháng sau, nơi này chuẩn bị có nữ chủ nhân vào ở, hần cùng vị hôn thê Hà Tĩnh Đình, bọn họ sắp kết hôn sinh con cùng nhau sống cả đời.

Hần không hối hận vì lựa chọn này, trên thực tế trong thâm tâm hần đã suy nghĩ kỹ rồi mới quyết định. Tĩnh Đình là một nữ nhân tốt, ba năm trước khi nàng vào công ty hần đã quan sát rõ ràng, đơn thuần nhu thuận ôn hòa, thời gian gần đây nàng đã đến chỗ hần ở, thay hần giặt quần áo, làm tất cả mọi việc trong nhà tuy rằng hần có nói đã có người giúp việc không cần nàng phải phiền toái. Nhưng nàng vẫn vui vẻ làm không ngừng, cuối cùng còn nấu một bữa ăn lớn làm cho hần không thể không gợn ngón tay cái lên tán thưởng.

Hần biết nàng thương hần, điều đó rất rõ ràng. Nhưng mà hần thực có lỗi, hần không thể yêu thương nàng hoặc là hần không thể yêu thêm bất cứ người nào nữa.

Khi còn ở cô nhi viện hần chỉ có một người bằng hữu, sau này rồi đi cô nhi viện cùng cha mẹ nuôi quan hệ cũng như một loại giao dịch. Vợ chồng Từ gia đã đến tuổi về già cần được nghỉ ngơi, hiện tại đã trở về ở tại biệt thự ở quê, hần một tháng lại đi tìm bọn họ để ăn cơm một lần nói chuyện về tình trạng kinh doanh của công ty cho dù họ đã không còn nghĩa vụ với công ty nữa.

Điểm mấu chốt trí mạng là mối tình trước đã làm khiến cho hần phong tỏa cửa trái tim không cho bất luận kẻ nào tiến vào, như vậy sẽ không có chia lìa đau đớn nữa.

Vận mệnh do chính mình nắm bắt, hần quyết định tương lai phải có một gia đình an ổn, sẽ đem con mình cho cha mẹ nuôi chăm sóc đến khi trưởng thành, hần đem từng bước từng bước một hoàn thành kế hoạch này bất luận kẻ nào cũng không làm được gì để thay đổi ý định này của hần.

Cởi quần áo, đi tắm rửa, hần một bên sấy tóc một bên hướng thư phòng đi, còn rất nhiều công việc đang chờ hần.

Khỏe mắt nhìn thẳng, hần nhìn quyền báo trên bàn ở phòng khách, bình thường hần chỉ xem chuyên mục tài chính và kinh tế nhưng hôm nay có cái nhan đề báo hấp dẫn tầm mắt hần.

Hần cầm tờ báo lên, trên đó là ảnh chụp chung của hần cùng Nhan Từ Gia, ở giữa còn có một chỗ trống, tiêu đề là:” Bạn trai cũ quyết định kết hôn, cô dâu không phải nàng, Nhan Từ Gia nói chúc phúc, chính mình sống rất tốt.”. Hần lần nữa nhìn kỹ lại, bài báo trừ bỏ việc Nhan Từ Gia trả lời chuyện này còn tuyên truyền chính mình mới khai trương một spa Sức Sống quán, một bộ không có tình yêu cũng có sự nghiệp kiên cường.

Hần quen biết Nhan Từ Gia từ ba năm trước, nàng là một nữ tử xinh đẹp tài tình, xuất thân gia đình thương nhân giàu có. Cho dù không có việc gì chỉ cần làm một cái thiên kim đại tiểu thư cũng không có người chỉ trích một câu nhưng nàng lại không làm vậy. Nàng thích làm nữ vương, hơn nữa còn là một nữ vương được mọi người kính trọng và yêu mến.

Vì thế nên nàng chụp quảng cáo, tham dự các bữa tiệc xa hoa, tự nghĩ trang phục tốt đẹp nhất cho mình, chu toàn cho rất nhiều người theo đuổi mình lúc đó, hưởng thụ cảm giác thích thú khi trở thành nữ vương, cuối cùng nàng chọn trúng Từ Bối Nghị. Một người tuy rằng không dụng tâm theo đuổi nàng lại là đối tượng khiến nàng mãi không thể quên.

Nàng có thể xem như là mối tình đầu của Từ Bối Nghị, bên cạnh hần rất nhiều nữ nhân ong bướm mà nàng giống như tia chớp lóe sáng trên bầu trời đêm làm hần rung động, làm cho hần yêu nàng sâu sắc muốn cùng nàng kết hôn. Bất đắc dĩ vì công việc quá bận, nàng bề ngoài vẫn tỏ ra quan tâm một mình hần, nhưng cuối cùng hần phát hiện ra nàng sau lưng hần quan hệ với bạn đồng học của hần. Vì thế mối tình của bọn họ hết thấy đều xong.

Chính hần nổi tiếng không phân cao thấp, nhưng Nhan Từ Gia lại thông báo cho truyền thông hai người kết giao rồi lại chia tay đều gây ra sự chú ý cao của mọi người, cũng bởi vậy làm cho hần thừa nhận rất nhiều áp lực.

Mà nay hần đã ba mươi tuổi cũng là lúc nên lập gia đình, hần tìm một người có xuất thân bình thường, một nữ nhân ôn nhu đơn thuần, lời thề không cho lịch sử tái diễn lần nữa. Hần thầm nghĩ sẽ trải qua một cuộc sống bình tĩnh, những nhân tố gây ra hỗn loạn đều phải bài trừ bao gồm cả tình yêu, thứ sẽ chỉ làm cho con người ta điên cuồng.

Linh~~~linh linh~~~

Buông tờ báo, di động bỗng nhiên vang lên, nhưng hần nghĩ rằng hần không phải vị hôn thê gọi đến, nàng sẽ không như vậy đêm khuya còn quấy rầy hần, nàng luôn rất ngoan.

Nhìn thấy điện thoại báo hiện lên hai chữ “Từ Gia”, hần chần chờ tim đập cũng nhanh hơn, tùy ý để di động vang hơn mười chuông rồi sau đó trở về yên tĩnh.

Hần tự nói với bản thân mình làm như vậy là đúng nhưng vẫn khiến cho hần tiếp tục nhớ lại chuyện trước kia, đã qua lâu như vậy rồi hần còn tưởng rằng tâm của chính mình chỉ như nước chảy nhưng đêm nay chỉ bởi vì điện thoại vừa gọi đến mà dao động.

Sớm nên đem xóa số điện thoại của Nhan Từ Gia, vì sao còn lưu đến hôm nay?

Hần đã có Hà Tĩnh Đình, nàng là một nữ nhân rất nhu tình, hần không thương nàng đã đủ tàn nhẫn với nàng rồi ít nhất sẽ đối với nàng luôn trung thành.

Đừng quên cái loại đau này, hần không thể chỉ cần cầu người khác lại đối chính mình khoan dung.

Vì thế hần cảm đi động dứt khoát kiên quyết xóa đi số đó không nên lưu giữ lại nữa. Cảm giác nhẹ nhàng thờ ra.

Ba tháng sau sẽ kết hôn, hần tin tưởng mình mình sẽ làm được từng bước, có được lý tưởng chuyên tâm cùng gia đình.

Hiện tại nghĩ chuyện hết thảy đã xong, đêm đó hần lại mơ thấy rất nhiều chuyện cũ, trừ bỏ từ trước đến nay không đi còn dây dưa không ngừng. ....

Ba năm trước đây, Từ Bồi Nghi hai mươi bảy tuổi, vừa mới thăng lên chức vị tổng giám đốc, hần là người làm việc khác người. Đối mặt với sự chúc mừng của các giới, truyền thông chú ý hần đề xử lý lạnh lùng nhưng trong mắt lúc đó vẫn có một tia hăng hái.

Hần là đứa trẻ bị vứt bỏ, không biết cha mẹ thân sinh ra mình là ai, ở cô nhi viện kia mười hai năm làm cho hần học cách sống nhẫn nại cùng trầm mặc, đối với cha mẹ nuôi sau này đã giúp hần rất lớn.

Hần đã không để cha mẹ nuôi của mình thất vọng chờ mong, mười lăm năm này đã cho hần sự giáo dục, vật chất cùng cơ hội tốt nhất, làm cho hần từ một cô nhi hai bàn tay trắng biến thành người cai quản xí nghiệp của gia đình.

Mà nay hần cùng cô nhi viện cũ chỉ còn quan hệ duy nhất chính là viện trưởng mới Lưu Trọng Dương, hai người đều xấp xỉ tuổi nhau, cùng lớn lên ở cô nhi viện rồi được nhận nuôi.

Nếu nói Từ Bồi Nghi là đêm đen thì Lưu Trọng Dương là ban ngày, luôn có khuôn mặt tươi cười đón mọi người, hần cũng tự hỏi tại sao hai người lại trở thành bằng hữu của nhau. Lưu Trọng Dương luôn viết thư, gọi điện đến cho hần nhưng hần lại một chút cũng không cảm thấy chán ghét.

Làm việc nhiều năm, đối với cuộc sống tình cảm thường ngày với Từ Bồi Nghi chỉ như tờ giấy trắng. Thứ nhất hần là một người tâm cao khí ngạo, không tiếp thu vì không có ai xứng đôi với hần, thứ hai hần thực sự quá bận không có nữ nhân nào có thể chịu đựng được sự vắng vẻ cô đơn lâu dài.

Quen biết Nhan Tư Gia là ở một bữa tiệc dành cho giới thượng lưu, hần còn nhớ rõ buổi tối hôm đó nàng mặc một bộ lễ phục màu đen phối hợp trang sức màu bạc, dáng người cùng dung mạo đều là tiêu chuẩn người mẫu, còn có đầu óc tính toán khôn khéo.

Nhan sắc của nàng mang theo một loại xâm lược, uy lực cường hãn khiến cho người ta khó có thể chống đỡ. Hần mặc dù không muốn quý gồi dưới váy của nàng nhưng cũng không khỏi đối với nàng lưu lại ấn tượng sâu sắc.

“Tổng giám đốc Từ có rảnh đến cửa hàng của tôi tham quan, chúng tôi cũng có thiết kế trang phục nam, tôi rất muốn giúp anh tư vấn về trang phục.” Nhan Tư Gia đem danh thiếp cửa hàng cho hần đẩy mắt cười trong suốt, nàng rất cục nhìn thấy vị này nổi bật trong đám đông, đúng là danh bất hư truyền có loại cô độc lạnh lùng nhưng lại có lực hấp dẫn cực cao. Một nam nhân hấp dẫn sự chú ý của mọi người, nghe nói hần đối với nữ nhân không có hứng thú lắm nhưng nàng là Nhan Tư Gia là một nữ tử nổi trội khác người.

“Àn, cảm ơn”. Hần tiếp nhận danh thiếp, sau tám danh thiếp của nàng có ghi số điện thoại di động, ý tứ này đối với hần mà nói là quá rõ ràng nhưng hần rất cuộc có muốn hay không đồng ý đi?

Vẫn là để mặc theo tự nhiên đi.

Từ Bồi Nghi vừa đảm nhiệm chức tổng giám đốc, việc xã giao cũng không thể không tiếp nhận, có lẽ là trùng hợp mà cũng có lẽ là cố ý hần lại cùng Nhan Tư Gia có nhiều cơ hội tiếp xúc.

Gặp một lần rồi lại một lần nữa khiến cho hần rung động, làm cho hần không thể không thừa nhận hần đã động tâm với nàng. Vì thế vào một buổi tối tăng ca, hần liên lạc với nàng lần đầu tiên hẹn hò, đầu tiên là ở trong cửa hàng của nàng mua đồ sau đó đi nhà hàng ăn cơm.

Nguy hiểm là, lần đầu tiên hai người hẹn hò đã bị giới truyền thông chụp hình, những ngày tiếp theo thì dừng nghĩ đến bình tĩnh mặc kệ hần đến chỗ nào cũng đều có người chờ đón quan tâm. Không sai biệt lắm toàn Đài Loan đều biết tin tức này- họ là một đôi tình lữ nổi tiếng, cũng đoán tới hôn sự của bọn họ, sẽ là có kết hôn hay là không có?

Từ Bồi Nghi bắt đầu còn thực sự lo lắng cho hôn sự của hai người, lần đầu tiên có người đi vào tâm của hần nếu đã nhận định đối phương làm cái gì phải lãng phí thời gian để mà cô đơn tĩnh mịch?

Nhưng Nhan Tư Gia lại có biểu hiện thế nào cũng được, nàng cho rằng kết hôn là chuyện của sau năm ba mươi tuổi, nàng còn muốn tự do vài năm nữa mới đủ.

Hai người liên bởi vậy mà đi cùng một hướng bị người ngoài ví như vương tử cùng công chúa, nhưng tận trong đáy lòng hần luôn có một tia bất an. Nhan Tư Gia kiếp này tất nhiên sẽ là người bạn đời của hần, nàng giống như một đứa nhỏ, lưu luyến thế giới hoa lệ không muốn quay về bình yên cùng gia đình.

Kết giao sau nửa năm bọn họ chia tay, hần nhớ rất rõ rằng ngày đó là ngày một tháng bảy cũng là ngày sinh nhật của hần, ban ngày hần ở tại công ty tham gia phỏng vấn nhân viên mới, buổi tối hần liền đối mặt một màn khó khăn nhất.

Giữa trưa ngày cuối tuần, bộ phận kế toán tập hợp những nhân viên mới tham gia phỏng vấn, thông qua cuộc thi viết để lựa chọn nhân tài còn thêm phỏng vấn. Từ Bồi Nghi cũng là người tham gia phỏng vấn, hần hỏi những vấn đề cũng không sai biệt lắm như “Giới thiệu một chút về sở trường cá nhân của mình”, “Đối với tương lai có cái gì mong đợi?”, “Vì sao lại lựa chọn công ty này?”, “Hy vọng được nhận công tác gì?”...v.v... .

Ở buổi tham dự phỏng vấn người mới, Hà Tĩnh Đình cũng không có vẻ gì nổi bật, tốt nghiệp trường đại học quốc lập, thi viết thành tích không sai nhưng cũng là không có chỗ nào đặc biệt.

Hấp dẫn sự chú ý của Từ Bồi Nghi ở chỗ là cái đoạn tự giới thiệu của nàng :

“Nhà của tôi ở vùng sông nước huyện Chương Hóa , trong nhà chỉ có tôi là được học đến đại học, người nhà cùng họ hàng đều là làm nông nghiệp, tôi mang theo lời chúc phúc của tất cả người nhà đi vào Đài Bắc, tôi phải thật sự chăm chỉ, vui vẻ, học tập tốt để cho bọn họ yên tâm. Bởi vậy tôi lựa chọn quý công ty với các phương diện đều ưu tú, tôi tin tưởng ở trong này có thể hoàn thành sự chờ mong của người nhà.”

Lời nói này của nàng nói được có điểm chân thực, hẳn vừa xao nhãng nhìn phía ngoài cửa đột nhiên tâm tình kích động đứng lên, nàng như vậy đương nhiên được chú ý, cũng biết trên đời này không phải ai cũng được may mắn như vậy.

Hắn kiểm chế không được hỏi thêm vài câu.” Người nhà cô chờ mong có thể hay không cũng là loại áp lực?”

Hà Tĩnh Đình không nghĩ tới tổng giám đốc lại hỏi như vậy, những vị chủ khảo ở đây xem ra đều có vẻ đang muốn nghĩ chỉ có hắn là về mặt cảm thấy hứng thú.

Thật lâu về sau, nàng nghe mọi người nói về thân thế tổng giám đốc, mới giật mình thấy trong lời nói của chính mình có nhiều tàn nhẫn, đối với một người lớn lên ở cô nhi viện mà nói gia đình của nàng quả thực là thiên đường.

“Vâng, là một loại áp lực, nhắc nhở tôi phải thực sự cố lên, không thể nản lòng, không thể buông tha cho hy vọng, bởi vì nếu tôi không vui bọn họ cũng sẽ không vui. Cho nên ở cuộc sống cùng công tác tôi đều phải toàn lực ứng phó làm sao để mình làm được tốt nhất.”

“Cô trả lời rất khá.” Từ Bồi Nghi đưa ra lời nhận xét c nàng, ý do chưa hết nên hắn lại hỏi:” Người nhà cô trồng những loại cây nông nghiệp gì?”

Bình thường hẳn đối với phóng viên hoặc nhân viên đều không có khả năng ngẫu nhiên nói ra những lời này, nhưng hôm nay thực kỳ diệu. Có lẽ bởi vì hắn căn bản không biết chính xác ngày sinh nhật của mình, có lẽ cũng bởi vì lớn lên ở cô nhi viện hẳn bỗng nhiên thường mơ tưởng đến một chút hạnh phúc của người khác.

Nàng xem ra là một cô gái lạc quan đơn thuần, bề ngoài tinh tế mà thanh tú, trong mắt lóe hào quang linh động, giống như chỉ nhìn thấy được xung quanh toàn sự sống, nhưng hẳn nghĩ nàng không phải là mẫu người nhìn qua thấy quen mặt, bởi vì có nhiều tình thân chống đỡ làm cho nàng ở cái thế giới tạp nham này bước đi vẫn đứng vững.

Nàng rất thích ý trả lời vấn đề này.” Rất nhiều ác! Ba mẹ tôi trồng lúa nước, mướp dây, khoai lang. Anh trai ta trồng loại cây thom (Ying: cây thom hình như là cây dừa của miền bắc mình vẫn gọi á), bạch dữ, ba nhạc, cam giá (Ying: ta chịu chết với mấy cái cây này, các đồng chí thống cảm -_-), còn em trai tôi thì mở một nhà điều dưỡng, còn có rất nhiều bằng hữu thân thích. Tôi thường giúp bọn họ đi thu hoạch, nơi đó cây quả phát triển cao, không khí mới mẻ trong lành!”

Hắn mỉm cười, tâm tình thoải mái đứng lên, thiếu chút nữa nói ra hẳn cũng muốn ném thử hương vị gia đình kia, nhưng dù sao đó cũng chỉ là ước muốn xa vời.” Cảm ơn, mời vị tiếp theo tiến vào.”

“Cảm ơn ngài!” Hà Tĩnh Đình đứng lên cúi đầu, lẳng lặng đi ra phòng họp, chờ đóng cửa lại sau đó mới phát hiện chính mình chân đều nhũn ra.

Trời ạ, nàng cư nhiên cùng tổng giám đốc Kinh Vũ Kim Khổng nói nhiều như vậy, còn thảo luận về vấn đề trồng cây nông nghiệp ở nhà nàng, giống như chỉ có trong mơ vậy!

Nàng lập tức gọi điện thoại thông báo cho ba mẹ, cho dù không thể được vào công ty làm việc, ít nhất nàng cũng đã được nói chuyện với nhân vật quan trọng nhất của công ty!

Lúc này nàng còn chưa biết trước được, trong cuộc sống sau này, hẳn đem nàng trở thành người quan trọng nhất trong lòng.

Vào lúc tám giờ tối, Từ Bồi Nghi rút cục cũng rời công ty, lái xe đến chỗ ở của bạn gái, Nhan Tư Gia chính mình ở tại toàn nhà Thiên Mẫu lớn nhất, nghe nói nơi này là khu ở có nhiều mỹ nữ nhất.

Dừng xe, hắn đi vào thang máy lên tầng mười bảy, bấm chuông cửa, nhưng lại thật lâu sau qua bộ đàm cửa mới nhìn thấy mặt của bạn gái, hồng toàn bộ như là vừa mới vận động xong , về mặt kinh ngạc hỏi:” Bồi Nghi! Sao anh lại tới đây?”

“Hôm nay là sinh nhật anh, anh muốn đến mừng sinh nhật với em.” Vài lần hẹn trước hẳn đều vì bận công tác mà hủy bỏ, hẳn tưởng hẳn bất ngờ đến sẽ tặng cho nàng một bất ngờ ngoài ý muốn. Sinh nhật chính mình xem như là cái cố, cô nhi căn bản không biết chính mình sinh ra vào ngày nào, cha mẹ nuôi cũng không có thói quen này.

“Sinh nhật? Trời ạ, em cư nhiên đã quên!” Nàng hai tay cầm lấy đầu bộ dáng thực sự như đau đầu.

“Không quan hệ, theo anh đến một nơi.” Hắn không cần quà tặng, hẳn chính là thiếu một phần cảm giác đầy đủ, không biết ai có thể vì hắn mà khiến cho cảm giác hắn được trọn vẹn hơn?

Nội tâm bay bổng như đang bay đều biến mất hết.

Nàng miễn cưỡng trấn định tinh thần, nhìn hắn cười nõi:” Anh chờ em, em sẽ rất nhanh liền ra.”

“Không cho anh vào nhà sao?” Bình thường nàng không phải như thế, hắn đã sớm được vào trong nhà nàng. Hai người cũng không phải mới ngày đầu quen biết, hiện tại hắn lại phải đứng trước cửa nhà nàng, nàng có cái gì phải sợ khi nhìn thấy hắn đến?

Nàng giống như đứa nhỏ làm chuyện sai nõi:” Nữ giúp việc xin nghỉ phép, trong nhà thực loạn, anh đi ra xe trước chờ một chút gặp nhau ở dưới cửa chung cư”.

“Được rồi, em cứ từ từ mà đi.” Hắn xoay người bước về phía thang máy đi xuống bãi đỗ xe, bỗng nhiên cảm thấy bất an, Tư Gia tựa như có điểm gì đó giấu diếm hắn?

Đừng nghĩ rằng nữ giới mới có giác quan thứ sáu nam nhân cũng có, chính là hay không nguyện ý mở mắt ra.

Nỗ máy xe đi đến trước cửa khu chung cư, Từ Bồi Nghi ngón tay để trên tay lái, hắn không nghĩ ngày sinh nhật hôm nay sẽ lưu lại những kỉ niệm không đáng nhớ. Gần đây hắn công tác đúng là quá bận, nhiều ước định đều không có tuân thủ nhưng là không đến mức tình lâu phai nhạt đi?

Cửa lớn mở nhưng người người đi ra lại không phải là Nhan Tư Gia mà là một nam nhân cao lớn, vẻ mặt vội vàng, đội mũ cùng đeo mắt kính thấy không rõ diện mạo lắm nhưng thân ảnh kia có điểm nhìn quen mắt hắn nhất thời không nghĩ ra là ai.

Không bao lâu sau thì Nhan Tư Gia xuất hiện, giống như mọi lần hắn tới nàng thích mặc quần áo có đôi chút hở hang để lộ đôi chân dài, nàng thường nói chính mình đáng người là kiệt tác do thượng đế ban tặng ăn mặc hở hang một chút như thế nào không làm cho thế giới thất vọng?

“Đề anh đợi lâu, thật có lỗi!” Nàng vừa lên xe, mùi nước hoa cũng tùy theo mà tản ra khắp nơi, nàng yêu thích loại nước hoa này khi dùng sẽ làm người ta nghiện hương vị này.

Hắn không có lập tức lái xe đi, thờ sâu nõi:” Em. ....trên cổ của em có dấu hôn.”

Không phải hắn cố ý muốn nói rõ ràng như vậy mà vì dấu vết kia rất hấp dẫn sự chú ý của người khác. Ngay tại chiếc cổ trắng nõn của nàng lại cố ý xuất hiện một dấu hôn, gần nhất hắn cũng không có loại cơ hội nàng, trên thực tế hắn cũng không thích làm như vậy, làm gì lại đi đem sự thân mật kích tình cá nhân ra cho thiên hạ nhìn?

Hắn không có thói quen này, đường đời còn dài, mặc kệ là tốt hay là xấu hắn cũng đều chỉ muốn để trong lòng.

Nhan Tư Gia trong mắt xuất hiện lên một chút kích động, hiện qua gương liền thấy, cười cười nõi:” Cái gì dấu hôn? Là muỗi cắn!”

Hắn nếu đủ thông minh nên làm cho sự tình thoáng qua đi, chỉ tiếc hắn nhãn lực rất tốt, trí nhớ cũng là số một.” Vừa rồi có một nam nhân chạy ra, có điểm giống như là người anh quen biết, hắn là người Ngô gia đi?”

Hắn cùng Ngô Học Thụy là bạn đồng học thời đại học, không được tình là bạn học bằng hữu cũng không có khả năng hắn nhận sai người. Ngô Học Thụy từng đem hắn làm người đối địch, hai người đồng dạng là hai xí nghiệp lớn đều bị chịu sự chú ý và chờ mong, khó tránh khỏi cạnh tranh tâm tính.

Kỳ thật hắn không đem Ngô Học Thụy đặt ở trong mắt, dù sao cũng phát triển ở hai lĩnh vực bất đồng đối phương thua cũng không tính là hắn thắng, nếu đem hai người so sánh với nhau căn bản không đúng.

Chính là hắn vạn vạn lần cũng không nghĩ tới, Ngô Học Thụy dám suy nghĩ động đến trên người bạn gái hắn, nhưng ngẫm lại điều này cũng có đạo lý, nếu không thắng được trong sự nghiệp bất quá liền đoạt lấy người mà hắn yêu. Nếu không còn có cái phương pháp nào có thể đã kích đến người khác?

“Anh rốt cuộc đang nõi cái gì? Đừng nào loạn!” Nhan Tư Gia trọn to mắt nhìn hắn, hi vọng hắn hiểu được đã đi quá giới hạn, không cần biến thành giay vỡ lẫn nhau, nếu hắn còn hi vọng tiếp tục quan hệ với nàng trăm ngàn lần đừng tìm chuyện nghiện cứu triệt để.

“Em không có gì muốn nõi cho anh sao?” Hắn ngữ khí vẫn bình tĩnh, ánh mắt cũng đã âm lãnh.

Không khí một chút trở nên buộc chặt, nàng im lặng, sự tình đến mức này giấu diếm nữa cũng chỉ là lừa mình lừa dối người, hắn khôn khéo như vậy, hắn sẽ không lảng lạng thừa nhận, bởi vậy nàng chỉ có thể nõi:” Là anh không tốt, anh quá bận, mà em lại rất cô đơn.”

Nàng hắn đã chạm qua hai nam nhân đối địch nhau, hai người đều điều kiện xuất chúng, bề ngoài cao ngạo, nội tâm nhiệt tình cũng là một chút khó khăn, có thể chinh phục hắn là nàng đã sử dụng hết công sức, cho dù hắn có thể dành thời gian cho nàng không nhiều lắm nhưng nàng vẫn nguyện ý chấp nhận phần tình cảm này.

Coi tiêu chuẩn của hắn mà nõi nàng đã muốn làm hết sức, đây không phải lần đầu tiên nàng lén lút sau lưng hắn mà chính là lần đầu tiên bị hắn bắt được. Nàng cho rằng mình đã xử lý rất khá, ai ngờ vẫn là khó thoát khỏi sự quan sát sâu sắc của hắn, hôm nay nàng đã nhận thức được hắn tài cỡ nào.

“Anh hiểu, như vậy đêm nay còn là sinh nhật của anh.” Hắn không nghĩ vô tình nõi, cả hai đều là người sĩ diện, hắn không thương tổn lòng tự tôn của nàng lấy vui trả thù, cứ việc để nội tâm hắn đang đổ máu cũng chỉ có một người có thể chữa được.

“Bồi Nghi. ....chúng ta đã không thể trở về như trước được sao?” Nàng không muốn cứ như vậy mà chấm dứt, nhưng sự kiêu ngạo làm cho nàng không thể cúi đầu trước, trước kia đều là nam nhân cầu xin nàng, hôm nay cho dù nàng có đuối lý cũng không có khả năng nàng ăn nõi khép nép.

Hắn đầu óc xoay chuyển rất nhanh, nghĩ đã rất xa, lập tức phân tích:” Công việc của anh bận rộn không phải một ngày hai ngày có thể giải quyết, em cô đơn cũng không phải chỉ có một lần hai lần, đã có người so với anh thích hợp hơn với em vậy anh chúc phúc cho hai người.”

Đầu tư gì cũng phải đặt ra thiệt hại lớn nhất có thể, sớm kịp rời khỏi nếu không tiếp tục hao tổn, tất cả đều không thể thu về, hắn biết nếu lần này thỏa hiệp hắn đem mất đi tôn nghiêm cùng tự tin, đó là hắn không thể buông tha cho chính mình.

Một người nam nhân cần kỳ thực cũng nhiều, nữ nhân không cần nhiều ôn nhu, nhiều thông minh nhưng ít ra cũng một chọi một mới công bình, cho dù nàng là một mỹ nữ mê đảo chúng sinh cũng không nên vượt quá giới tuyến này.

Trương lai trong cuộc sống hắn biết chính mình sẽ khổ sở, sẽ thương đau, nhưng hắn chung quy vẫn sẽ sống tốt hơn, không có chuyện gì mà mãi mãi không thay đổi, yêu cũng tốt, hận cũng tốt, chỉ cần có thời gian đều sẽ biến mất.

Hắn ở cô nhi viện kia mười hai năm, từng đã khóc đã oán giận nhưng mà đến nay không phải cũng đã theo gió mà biến mất rồi sao?

“Anh thực sự rất lạnh lùng bình tĩnh, từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc đều giống nhau, anh có yêu em sao?” Hắn có thể nào như thế bình thản mà chống đỡ?

Bọn họ cùng nhau một thời gian tính là cái gì?

Chẳng lẽ hắn liền như vậy mà bỏ qua hết không lưu nửa điểm tình cảm?

Nàng đau lòng, tự tôn càng đau, một nữ nhân hận nhất chính là nam nhân không đủ yêu nàng, cho dù nàng làm chuyện có lỗi với hắn, hắn cũng không thể cứ như vậy mà không cần a!

“Đáp án bây giờ đã không còn quan trọng, đối với em, đối với anh cũng không có ý nghĩa.” Hai mươi bảy năm qua hắn chưa từng có chân chính yêu ai, nàng là người đầu tiên làm hắn động tâm, hắn chính là không biểu đạt tốt, cũng không nguyện ý làm cho nàng nhìn ra, tâm hắn đã chết.

Nhan Tư Gia nâng cằm lên, lạnh lùng nói:” Sinh nhật vui vẻ, quà tặng lần sau đưa, nếu như còn có lần sau! Anh nếu không cần thì quên đi, em cũng không miễn cưỡng.” Cho dù nàng bị đá, nàng cũng vẫn là nữ vương, sẽ không hướng ai khuất phục.

“Cám ơn em, hy vọng em hết thấy đều tốt”.

Hắn vẫn bảo trì hình tượng lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng chính điểm ấy làm cho nàng mãnh liệt bất mãn, nếu hắn tức giận hắn mắng hắn đánh này nọ thậm chí ra tay nặng với nàng tiến bệnh viện đều so với loại ôn hòa này tốt hơn rất nhiều.

Nàng vẫn là oanh oanh liệt liệt, không phải c cũng được mà không có cũng không sao, hắn đem nàng trở thành cái gì?

Nàng nhưng là Nhan Tư Gia, đâu phải là một nữ nhân tầm thường!

Mở cửa xe, nàng cũng không quay đầu lại tiêu sái bước đi, bất tất xi, nơi này không giữ người bất quá có chỗ khác giữ, hừ!

Đêm đó, Từ Bồi Nghi một người đến câu lạc bộ, dùng ba chai rượu mới đem chính mình chuốc say không còn biết gì nữa, đầu óc thanh tỉnh cũng có chỗ hỏng, không dễ dàng ngã chết cũng không dễ dàng chết im lặng.

Đêm đã khuya, hắn uống say mềm, ngay cả xe cũng không có biện pháp chính mình đi đến, cuối cùng còn tại WC ới ra, hắn chưa bao giờ làm loại chuyện ngu xuẩn này, nguyên lai làm như vậy thật thoải mái, nhưng hắn thề loại đau này chỉ cần một lần là đủ.

Yêu quá ngắn, quên đi lại quá dài, hắn có thể tưởng tượng, chính mình cần rất nhiều thời gian để tìm về bình tĩnh như trước, cứ như thế này không phù hợp với hiệu quả kinh tế và lợi ích gì đó, về sau không bao giờ tiếp nhận bất cứ người nào xuất hiện ở cuộc đời hắn nữa, tuyệt đối không chấp nhận.....

Không chấp nhận.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Rất nhanh, tin tức Từ Bồi Nghi cùng bạn gái chia tay lan rộng, bởi vì Nhan Tư Gia bắt đầu cùng Ngô Học Thụy gặp gỡ, khi thì cùng tham gia hoạt động công ích, khi thì đi xem áo cưới, mua nhẫn. Truyền thông đối với loại tin tức này đương nhiên nhiệt tình, bài tập tam giác làm mọi người chú ý mặc dù không có đáp lại, nhưng người qua đường dùng đầu gối cũng có thể đoán được, mặc dù không biết Từ Bồi Nghi là bị người đã hay là đá người, tóm lại

hắn khôi phục danh phận độc thân!

Bộ phận kế toán của Kinh Vũ Kim Khổng, mỗi người ở đây đều đang thảo luận về đại sự này, rất nhiều nữ nhân viên không khỏi rục rịch nghĩ rằng nói không chừng có thể thừa dịp đó mà được thế chỗ vào.

Tổng giám đốc là đối tượng mọi người sùng bái, hẳn tuy rằng một đến một đi khó có thể thân cận nhưng cũng là khoảng cách thích hợp thâm mến.

Hà Tĩnh Đình đối với vị chủ khảo phòng văn này tự nhiên có ấn tượng, trên thực tế là phi thường có ấn tượng khắc sâu. Hẳn nguyên bản là người của thế giới thượng lưu kia lại tại một thời khắc cùng nàng xuất hiện, cứ việc ngăn ngại nhưng lại làm nàng khắc sâu trong tâm.

Lực hấp dẫn của hắn không chỉ là khí chất vương giả mà còn có một loại khí chất cao ngạo u buồn, rất nhiều nữ nhân đều nguyện ý làm ám áp tâm linh hắn, nhưng ai biết hắn có cần hay là không đâu?

Nàng thường nghĩ đến cuộc phỏng vấn ngày đó, hẳn hỏi chuyện nhà nàng, hay không là tỏ vẻ hắn chờ đợi một cái nhà như vậy?

Quái, nàng ngay cả nhận thức hắn cũng không tính, làm gì thay hắn nghĩ nhiều như vậy?

Thời gian cơm trưa, Hà Tĩnh Đình cùng hai vị đồng sự ở phòng làm việc dùng cơm, các nàng đều là người mới cùng vào một đợt, cảm tình có thể nói là khá tốt.

Cuộc sống thường ngày trừ bỏ làm việc, hứng thú lớn nhất của nàng chính là nấu nướng, ba mẹ thường gửi lên cho nàng các loại rau xanh, dưa, trái cây và thuốc (Ying: nàng nào biết “thuốc” là gì chỉ dùm ta với ta pò chiều thôi -_-) của nhà trồng, phần lượng nhiều nàng căn bản ăn không hết, chỉ phải kính nhờ đồng sự chia sẻ, thời gian lâu dài mọi người đều đã chờ mong mỹ thực nàng làm còn chủ động mua sách dạy nấu ăn cùng đồ làm bếp cho nàng.

Lúc này, Lâm Áu Chân một bên nhắm nháp rau dưa một bên chặc chặc tán thưởng.” Tĩnh Đình, cậu rõ ràng làm đồ ăn rất ngon, nhà ăn công ty gì đó thực sự không phải nấu cho người ăn, cậu nhất định có thể đánh bại bọn họ.”

“Mình chỉ là cố gắng làm tốt thôi, đều là mọi người không chê.” Hà Tĩnh Đình mỉm cười nói, lòng của nàng nguyện rất nhỏ, chỉ cần có công tác, sẽ tìm một người nào đó bình thường vững vàng sống cả đời.

Giang Tú Vi chuyển hướng Hà Tĩnh Đình hỏi:” Cậu như vậy thực hiện, muốn hay không gia nhập chiến cuộc tranh đoạt tổng giám đốc? Hiện tại rất nhiều người đều ở trong đó á!”

“Đừng nói giỡn, mình nào có bản lĩnh đó?” Nàng biết chính mình có mấy trọng lượng, nhiều nhất chỉ có thể tính là khuôn mặt thanh tú thể nào so được với người ta chìm sa cá lặn?

Nàng xem qua ảnh chụp của Nhan Tư Gia trên báo chí, hoàn toàn là khuynh thành giai nhân nha.

Lâm Áu Chân lắc đầu nói:” Thế sự khó liệu, trăm ngàn lần đừng khinh chính mình, trên thực tế, chúng ta đã định ra vài kế hoạch.”

“Ác? Nguyện nghe ý tưởng này.” Hà Tĩnh Đình bị khơi mào lòng hiếu kỳ, rốt cuộc tài năng muốn như thế nào mới được tổng giám đốc chú ý đến?

Lâm Áu Chân về mặt đứng đắn nói:” Kế hoạch A là chạy tới tông vào xe tổng giám đốc, phí chữa bệnh sẽ cầu hắn lấy thân báo đáp, kế hoạch B là ở trước cửa nhà hắn té xỉu nhìn hắn có hay không tâm đồng tình đem người vào trong.”

Giang Tú Vi tiếp tục nói xong:” Nếu cả hai đều không thành công, còn có kế hoạch C, chính là hưởng ứng lệnh triệu tập lúc nhà hắn cần tuyển nữ giúp việc, mỗi ngày ở trong nước hắn uống hạ mê được một ngày nào đó đem hắn mê đảo”.

Hà Tĩnh Đình tròn to mắt nhìn hai vị đồng sự tốt, các nàng hẳn là nên đi viết tiểu thuyết hoặc là đi viết kịch đi như thế nào lại đến công ty cở phần không chế tài chính làm đâu?

“Oa ha ha~~~~” Lâm Áu Chân cùng Giang Tú Vi cười to, kỳ thật các nàng đều đã có bạn trai, chính là nữ nhân thôi ai lại không thích ảo tưởng, coi như chỉ là giấc mộng cũng tốt.

“kết giao bạn trai đi! Mình giúp cậu giới thiệu.” Lâm Áu Chân thường thường ăn không phải trả tiền người ta, một lòng muốn báo ân.

“Không cần, mình thích thuận theo tự nhiên.” Hà Tĩnh Đình từng kết giao quá hai lần bạn trai, thân nhiên đến cũng thân nhiên đi, có lẽ cũng là không yêu lẫn nhau đi, tạm thời quen biết nhau rồi lại thực tự nhiên ra đi.

Trước mắt nàng thực vừa lòng với cuộc sống độc thân, chỉ hy vọng trong công tác không làm sai gì là tốt rồi.

“Thuận theo tự nhiên?” Lâm Áu Chân theo lỗ mũi phun khí, thuận tiện nhìn cái xem thường.” Cậu hiện tại vừa mới hai mươi hai tuổi, tốt nhất năm năm sau lại đến theo mình nhờ cậy giới thiệu dùm”

Ba nữ tử nói nói cười cười, vượt qua thời gian một giờ cơm trưa, chờ mọi người trong văn phòng trở lại sẽ không thể thích ý như vậy, là người mới phải đem da căng thẳng ra, cấp trên tùy thời có thể đem người “phóng” đến cùng tâm tình giận dữ, cái gì tình yêu a bạn trai a, toàn bộ đều đem đến một bên mất mẻ đi.

Kính Vũ Kim Khổng thời gian đi làm là tám giờ, nhưng Hà Tĩnh Đình lúc nào cũng đến trước thời gian, bởi vì mỗi ngày buổi sang tám giờ nàng vừa vặn có thể thấy ở cửa lớn công ty nhìn thấy Từ Bồi Nghi, hẳn chưa bao giờ cần người lái xe, thói quen chính mình tự lái, đem vận mệnh nắm giữ ở trong tay chính mình.

Từ Bồi Nghi đi xuống xe đem cái chìa khóa cho bảo vệ, làm cho bọn họ đưa xe hẳn để bãi đỗ xe, đoạn thời gian này đi từ cửa lớn đến thang máy cũng chính là cơ hội duy nhất nàng có thể nhìn thấy hắn.

Hắn luôn mặt không chút thay đổi đi về phía trước, vội vã để đi làm việc, giống như đã quên trên đời có loại này nợ tên là tươi cười, bất quá nàng thực may mắn, ngày đó xem qua hắn mỉm cười, tuy là chột lóe mà qua lại giống như sao sáng trong đêm đen chói mắt khó quên.

Trong cuộc sống bình thường, đây là nơi làm nàng vui vẻ, làm như một loại ngưỡng mộ ngu xuẩn cũng tốt, một loại nhàm chán chờ đợi cũng tốt tóm lại nàng có thể ở Kính Vũ đi làm thực sự là quá tốt.

Trong nháy mắt, khoảng cách chia tay ngày nào đã qua ba tháng, Từ Bồi Nghi có chút gầy nhưng vẫn còn chịu đựng được.

Lưu Trọng Dương gửi tin nhắn cho hắn:” Nếu có tâm sự, tùy thời hoan nghênh trở về, nơi này như thế nào đều là nhà của cậu.”

Hắn hiểu được bạn tốt cô vũ, nhưng hắn không yếu ớt như vậy, không cần phải tìm người tổ khổ, chính hắn có thể thực tốt đứng lên.

Hắn phân phó Trương thư ký gửi chi phiếu qua đó, nếu đã không có bạn gái tiết kiệm chi phí hẹn hò không bằng đưa cho bọn nhỏ ở cô nhi viện.

Ở trong công tác, hắn vẫn toàn tâm toàn lực làm việc, không cho phép chính mình vì tình cảm cá nhân mà thất thường, ngẫu nhiên ở thời điểm nhàm chán hắn thường đi lên tầng cao nhất để hóng gió nhìn xem phương xa.

Công ty có hoa viên cùng quán cà phê đi, rất nhiều nhân viên cũng đi chỗ đó nghỉ ngơi nói chuyện phiếm, tương đối cũng rất ít người sẽ đến tầng cao nhất chịu gió thổi ngày phơi nắng, nơi này chỉ có lan can cùng tháp nước không có cái gì hay mà nhìn.

Hắn thích loại hoàn toàn cô độc này, chỉ có một mình mình không cần phải xen vào chuyện nhảm cùng lời đồn đãi, lẳng lặng chậm rãi giống như trở lại đoạn ngày ở cô nhi viện kia. Hắn không thuộc thế giới loại này, thế giới này cũng đã quên sự tồn tại của hắn.

Hôm nay giữa trưa, thể xác và tinh thần mọi mặt hắn lại lên trên tầng thượng, cũng không nghĩ phát hiện ra chính mình không phải là cô độc

Hà Tĩnh Đình ngồi ở trên tháp nước, nơi này có bóng mát có vẻ mát mẻ, làm nàng nghe được tiếng bước chân hoảng sợ, nhìn đến người trước mắt lại khiếp sợ, đứng lên lung tung nói:” Tổng.....Tổng giám đốc, ngài khỏe.....”

Nàng tiến vào công ty ba tháng, mỗi khi tâm tình không tốt sẽ đi lên tầng cao nhất, nhưng chưa bao giờ chạm qua bất luận kẻ nào càng đừng nói là tổng giám đốc, này quả thực là ông trời thương người có tình, a không đúng, nên là ông trời rơi xuống lễ vật xuống đây!

Từ Bồi Nghi gạt cái đầu coi như là đáp lại, tình huống trở nên tiến thoái lưỡng nan, hắn là nên xoay người tránh ra, vẫn là đem nàng trở thành vô hình?

Hắn không thích bị quấy rầy, nhưng hôm nay là nàng đến trước, tầng cao nhất không phải là không gian tư nhân của hắn, hắn muốn oán giận cũng không thể.

Tiến thoái lưỡng nan không chỉ là hắn, Hà Tĩnh Đình cũng là rơi vào thế khó xử, không biết nàng lên tiếp tục lưu lại hay là mau mau chạy?

Từ ngày phỏng vấn đó, nàng liền đối với Từ Bồi Nghi có loại cảm thụ đặc thù, hắn là đối tượng sở hữu sự ái mộ của các nữ đồng sự, nàng cũng là vô pháp kháng cự thâm mến đến hắn, nhưng nàng không có nửa điểm phản kháng thâm nghĩ xa xa nhìn hắn là tốt rồi.

Nhưng là, giờ khắc này giống như vận mệnh an bài, đến tốt cùng là muốn nàng như thế nào?

“Cô ở trên này làm cái gì?” Rốt cục, hắn quyết định mở miệng trước, ít nhất giống những người bình thường sẽ nói trong lời nói.

“Tôi....Tôi vừa rồi bị chủ nhiệm mắng, sợ chính mình sẽ khóc.....Liền đem hộp đồ ăn đến đây ăn.” Nàng không chỉ nói chuyện lúng túng còn có mặt đỏ tím đập, bình thường nàng đều cùng đồng sự ở hoa viên công ty dùng cơm, nhưng hôm nay nàng thực sự không có biện pháp, mãnh liệt uể oải làm cho nàng thâm nghĩ muốn một mình một chỗ.

Những người khác đều đã sớm đi vào quỹ đạo, nàng như thế nào còn có thể phạm một lỗi đơn giản như vậy?

Hay là nàng không thích hợp đi làm nữ nhân văn phòng, vẫn là về quê tìm người gả đi có vẻ tốt hơn?

“Ác.....” Hắn chú ý tới màu sắc hương vị trên hộp thức ăn kia, không biết hương vị như thế nào?

Hắn nghĩ quản trụ miệng mình ở phía trước, lời muốn nói đã thốt ra:” Thoạt nhìn có vẻ rất ngon.”

Hắn đối với nàng vẫn có ấn tượng, phỏng vấn ngày đó trong lời nàng nói làm cho hắn hàm mộ không thôi, nếu có thể nếm thử hương vị quê hương nàng chính là một sự kiện thực hạnh phúc. Chỉ vì hắn không có nhà, không có quê hương càng không có những người như vậy trân trọng hắn.

Không biết vì cái gì, hắn thèm ăn không phải thứ gì tốt lắm, nhất là thức ăn do khách sạn tí mĩ làm, thủy chung không chiếm được niềm vui của hắn, có

thế là ở cô nhi viện đã quen ăn những món ăn bình thường, đối với những món ăn tinh xảo ngược lại không có hứng thú, nhưng hấn lại không thể tự mình đi đến những quán ăn ven đường, có khi kêu bí thư đi mua cơm hộp bọn họ đều lựa chọn những nhà ăn giá cả trên trời, hoàn toàn không hiểu thứ hấn yêu thích.

Hấn nói những lời này làm cho nàng ngây ngẩn cả người, người có địa vị như hấn món ăn cao cấp gì mà chưa ăn qua?

Như thế nào đối với cơm hộp nàng làm ở nhà lại thấy hứng thú?

Thừa dịp đầu óc còn chưa có hoàn toàn hỗn loạn, nàng nắm chắc cơ hội nói:” Nhưng là.....tôi không có khẩu vị như ngài, tổng giám đốc ngài muốn ăn sao?”

Lời mới nói đi ra chính nàng đều cảm thấy rất thẹn thùng, nàng cũng không phải muốn nắm bắt tâm của hấn hay khẩu vị của hấn, chính là.....Chính là hấn luôn có biểu tình cô đơn, làm cho nàng rất muốn vì hấn làm điều gì đó, hy vọng hấn không cần phải luôn nhúu chặt mày, khóe miệng cũng không cần phải luôn ním chặt, có thể được như vậy chứ?

“Ân.....tôi ăn hai miếng là tốt rồi.” Hấn đã biết ăn một lần sẽ có kết quả gì, nam nữ trong lúc đó dụ hoặc cùng lừa gạt, dẫn đến có mừng như điên cùng bi ai, hấn đều thâm tách rõ ràng rành mạch.

Chính là, hấn cần một động lực để thay đổi, nếu là cô gái đáng yêu này tựa hồ có năng lực đưa hấn ra khỏi vùng bùn đau lòng kia.

Nàng kinh ngạc lập tức nói:” Xin mời! Tôi mong còn không được, dưa và thìa kia còn chưa có dùng, xin cứ yên tâm mà sử dụng.”

Vì thế hấn ngồi vào vị trí của nàng, cầm lấy hộp cơm màu phấn hồng cùng đôi đũa, bên trong có cơm khoai lang, đồ ăn bổ dân (Ying: cái món này ta chịu chết, các đồng chí đọc đến đây đừng ném dế + cà chua ta nhá *chạy trước*), cây cải củ xào cùng đồ ăn cuốn Triều Tiên (Ying: khiếp chị cơm hộp mà làm cả đồ ăn cuốn của Triều Tiên *thèm*), không mặn không nhạt, mùi vị không nặng, lại làm cho người ta ăn một miếng lại muốn ăn thêm nữa.

Hấn ăn miếng thứ nhất, cắn cắn nuốt vào, rất nhanh lại ăn miếng thứ hai, miếng thứ ba sau đó thì không thể dừng lại được nữa. Hấn thường nghĩ đến một loại hương vị gia đình, mặc dù không phải là nhà của hấn nhưng lại làm cho hấn luôn nhớ đến. Như này rốt cuộc là loại tâm tình như thế nào?

Hà Tĩnh Đình ngồi một chỗ bên cạnh hấn, rất khó tin tưởng vào những gì hai mắt của mình đang nhìn. Tổng giám đốc cư nhiên dừng không dừng, một hơi liền ăn xong hộp cơm rồi!

Hấn là bị bỏ đói sao?

Như thế nào giống như chưa được ăn cơm vậy?

“Xin hỏi.....Hộp khẩu vị của ngài sao? Nguyên liệu cùng đồ ăn đều là của nhà chúng tôi trồng, ba mẹ tôi từ Chương Hóa gửi cho tôi.....”

Hấn gật gật đầu, cảm thấy mê man liền buông hộp cơm xuống.” Tôi nhớ rõ cô đã nói, nhà của cô mọi người đều làm nghề nông.” Người khi còn sống ký thật chỉ cần được ăn no sẽ vui vẻ, hấn cơ hồ đã quên loại cảm thụ đơn thuần này, trước kia khi còn ở cô nhi viện có được rất ít, chỉ cần ngẫu nhiên được ăn sữa đường liền vui vẻ cả nửa ngày. Hiện tại hấn ăn sơn hào hải vị lại không biết là mình đang ăn cái gì, ngược lại những món ăn thật bình thường giản dị lại làm cho hấn cảm động.

Trong buổi phỏng vấn ngày đó hấn còn nhớ rõ!

Trong lòng nàng càng phát ra kinh hoàng, nàng là may mắn cỡ nào có thể ở trong lòng hấn lưu lại ấn tượng.”Ân, truyền thống của chúng tôi là làm nghề nông, chỉ có mình tôi là chạy tới Đài Bắc học tập rồi công tác.”

“Đồ ăn rất ngon, cảm ơn.” Cô gái này so với hấn xem ra hạnh phúc hơn, có được người nhà quan tâm, dù trời sập xuống cũng không có sợ.

Không giống hấn, từ khi sinh ra đến nay đều là một mình, dù có gặp bao nhiêu song gió lớn nhỏ cũng là tự mình chống đỡ.

“Không cần khách khí, tôi thật cao hứng.” Nàng thu lại hộp cơm, thật muốn không cần rửa đi bởi vì hấn đã chạm qua a, ha ha.

“Ăn bữa cơm trưa của cô thật xấu hổ. Đúng rồi, nguyên nhân cô bị mắng là gì?” Hấn không nghĩ ăn không của người ta cái gì, nợ ân tình của người đã khó khăn, nợ ân tình của nữ nhân lại càng phải tính rõ ràng.

“Bảng kê khai kế toán của tôi làm sai, bị chủ nhiệm mắng một chút.” Loại việc nhỏ đơn giản này nàng cũng làm sai, trước kia không biết đã làm bao nhiêu lần rồi như thế nào lại sai vậy?

“Mỗi người đều sẽ phạm phải sai lầm, nhìn cô chỉ cần biết cải thiện là sẽ tiến bộ thôi, cô có thể đi xem mấy quyển sách về hạch toán giá thành, quản lý kế toán cùng tài vụ quản lý phân tích (Ying: mấy cái loại sách này ta chịu không hiểu, đồng chí nào học kế toán chắc hiểu -_-), ta cảm thấy đó đều là sách tham khảo tốt.” Hấn lấy bút ở trong túi ra nhanh chóng viết một danh sách các tác giả cho nàng.

Hà Tĩnh Đình nhìn hấn múa bút thành văn, nghĩ rằng hấn cũng quá đề cao đi!

Tay viết ra sáu, bảy bộ sách chuyên nghiệp, hấn bình thường đều xem những loại sách như thế này sao?

Thời gian làm việc đều vượt qua mười hai giờ, còn học tập chăm chỉ như vậy, thật là một cuộc sống khủng khiếp!

“Chữ của tôi nhìn có hiểu không?” Hấn viết có chỗ ngoáy, vì bạn quá không có thời gian chậm rãi viết, ngay cả tốc độ ăn cơm so với người khác cũng nhanh hơn.

“Àn, tôi biết.” Chính nàng cũng không hiểu hấn như thế nào lại thân thiết đến vậy?

Hấn cơ bản là ở xa tận chân trời chỉ có thể thường thức không thể tiếp cận, mà nay lại ở cùng một nơi với nàng, nàng có mơ cũng không dám tưởng tượng nha!

“Sau khi tan tầm nếu cô không ngại nhiều việc, có thể tham gia thi khảo về vấn đề kế toán, còn có một ít về tài chính như là nghiệp vụ tín dụng, quản lý tài sản chờ quy hoạch, đối với tương lai đều có thể giúp ích.”

Nàng nhin không được sợ hãi than:” Tổng giám đốc ngài thật là giỏi! Ngài đều thi qua sao?”

“Đó chỉ là kiến thức cơ bản thôi, không có gì, tôi chính mình nếu không đúng như vậy như thế nào lại yêu cầu nhân viên mình phải tham gia?” Hấn khi học xong đại học đều đã làm qua hết rồi, hấn đứng lên vỗ vỗ quần áo.” Tôi cần phải trở về, cảm ơn cơm hộp của cô.”

“Không cần khách khí, cảm ơn ngài.” Nàng cũng đứng lên gật đầu đáp lại.

Ngẩng đầu lên nhìn bóng dáng hấn dần dần đi xa rồi cực biến mất ở cửa phía bên kia, nàng mới dựa lưng vào tháp nước để cho hai chân như nhũn ra của nàng dựa vào.

Cuộc gặp gỡ hôm nay chính là bí mật lớn nhất của nàng, ai cũng không thể chia sẻ, nàng muốn một mình độc hưởng niềm ngọt ngào đó.

Không biết còn có thể có lần gặp lại tiếp theo không?

Nàng nhất định sẽ chờ, nhưng hấn còn lên đây sao?

Cho dù chỉ có một lần, cũng là kỉ niệm đáng quý nhất khi nhớ lại.

Hà Tĩnh Đình trở lại văn phòng làm việc, bạn tốt Lâm Ấu Chân cùng Giang Tú Vi đều tiến lên thân thiết hỏi:” Cậu vừa mới đi nơi nào, đã ăn cơm chưa?”

“Minh đã ăn xong cơm hộp rồi.” Hà Tĩnh Đình cười đến chói cả mắt, áp lực buổi sáng bị nắng đều trở thành hư không.

Lâm Ấu Chân không hiểu được nàng như thế nào khôi phục tinh thần nhanh vậy, tò mò hỏi:” Có phải hay không có chuyện gì tốt a?”

Hà Tĩnh Đình đương nhiên muốn giữ bí mật, chỉ nói:” Là do hương vị đồ ăn rất ngon, chính là năng lượng tốt nhất đối với mình nha.”

“Tốt, tốt, tốt, mọi người cùng cái đèn pin con thỏ đều giống nhau, năng lượng hồi lại mười phần!” Giang Tú Vi vỗ vỗ bả vai hai vị đồng sự, cùng nhau trở lại vị trí tiếp tục công việc làm một ngày buồn khổ.

“Àn!” Hà Tĩnh Đình hiện tại chỉ khí tràn đầy, nàng càng cố gắng làm việc nhiều hơn, tan tầm xong còn muốn đi mua sách bởi vì nàng có “cao nhân” chỉ điểm, chính là trong lòng hấn là người cao nhất.

Sau ngày đó, Hà Tĩnh Đình vào thời gian nghỉ trưa thường mang cơm hộp lên tầng cao nhất nhưng cơ hội gặp Từ Bồi Nghi cũng không cao, khả năng mười lần chỉ gặp được hai, ba lần nhưng là nàng nguyên ý chờ, chờ hấn lặng yên xuất hiện, chờ hấn tới nói vài câu, càng hy vọng hấn ngẫu nhiên có thể cười một cái.

Từ Bồi Nghi cũng biết là nàng đang đợi hấn, từ lúc bắt gặp cho tới bây giờ không còn là trùng hợp nữa mà là cố ý.

Hấn nghĩ là sẽ bảo trì tâm trạng bình tĩnh sẽ không đi lên tầng cao nhất nữa nhưng là hấn lại nhớ về cái hương vị cổ hương kia, không tự chủ được mà lại đi đến bên cạnh nàng.

Nàng hấp dẫn hấn, trong lúc đó đều không phải là loại nam nữ dây dưa mà là một loại cảm giác vô cùng thoải mái, nàng sẽ không hỏi cái gì nhiều trước sau cũng chỉ mang vẻ mặt mỉm cười giống như làn gió nhẹ phả vào mặt mềm nhẹ mà không có áp lực.

Có lẽ từ trước tới giờ, Nhan Tư Gia đều gây cho hấn toàn là mưa rền gió dữ, một chút mê say, một chút tan nát cõi lòng, mà nay hấn là vô lực chống đỡ vẫn là đi tìm một chỗ để thả lỏng tinh thần và thể xác.

Sau khi Từ Bồi Nghi ăn xong hộp cơm lần thứ năm nàng làm, Hà Tĩnh Đình không nhin được hỏi:” Tổng giám đốc, ngài có đặc biệt thích ăn cái gì không?”

“Không cần đặc biệt chuẩn bị gì cả, tôi thực thích ăn những món rau xanh này.” Hấn không muốn xem nàng thay đổi, nàng không cần lấy lòng hấn, đón ý nịnh nọt hấn, hấn hy vọng nàng cứ để nguyên bộ dáng ban đầu nếu nàng muốn lo lắng ngược lại sẽ làm hấn muốn chạy trốn.

“Ác, được.” Nàng gật gật đầu không hề nhiều lời.

Ánh mắt hắn rất ít khi chú ý nhìn lên người nàng, nàng tuy rằng kinh nghiệm yêu đương không có nhiều nhưng cũng có thể biết trái tim tình cảm hắn không ở nơi đây, mà ở một địa phương thực xa nơi này.

Vị Nhan Tư Gia tiểu thư kia không chỉ xinh đẹp, giàu có, còn chính mình lập lên sự nghiệp của riêng mình, cảm giác không giống như một nàng công chúa, mà là sự thật cuộc sống giống như một nữ vương.

Nàng là người mới đặt chân ra ngoài xã hội, bề ngoài so ra kém người ta, bản lĩnh cũng không cao cường, duy nhất một việc chính mình làm được là có thể làm com hộp mang hương vị cổ hương, chỉ mong việc này có thể cho hắn một ít ấm áp.

Nàng im lặng, hắn ngược lại đánh vỡ sự trầm mặc:” Nhà cô có những người nào?”

Hắn thật sự thích nói chuyện về những người trong gia đình nàng!

Nàng mỉm cười nói: “Có ba, mẹ, anh trai, chị dâu, em trai, em dâu, còn có ba đứa cháu gái. Ông bà nội, ông bà ngoại cũng đều ở gần một chỗ. Tôi có bốn cậu, ba gái, hai chú cùng năm bác bọn họ đều đã có con và cháu.”

“Nhiều như vậy?” Hắn rất khó tưởng tượng, như vậy tính tất tần tật cơ hồ trong gia tộc cũng là hơn trăm người.

“Àn, còn có vài trưởng bối như là ông chú này, bà thím này, di này, thật sự rất nhiều rất nhiều. Trước đây tôi đều không nhớ được ai với ai, gặp ai đều gọi là bác hay chú.” Dù sao chỉ cần mang theo tiếng cười miệng ngọt một chút là được rồi, các trưởng bối phần lớn là thích nàng, thường cho nàng kẹo cùng tiền tiêu vặt.

“Thời điểm nhà cô mừng lễ năm mới nhất định là rất náo nhiệt.” Hắn nhớ tới những cái tết mừng năm mới ở cô nhi viện, tuy rằng có thiệp hồng, câu đối xuân, quần áo mới nhưng lại càng có vẻ thê lương, người ta đều là cùng gia đình đón giao thừa còn bọn họ đi chỗ nào để tìm người nhà?

“Phải cần bày, tám bàn mới đủ cho mọi người ngồi ăn com, nhà chúng tôi xây ba khu nhà nhỏ quanh một cái sân, cùng nhà khác mời khách không sai biệt lắm, lễ mừng năm mới rất lạnh còn phải châm lò lửa, chúng tôi cùng các cháu nhỏ thuận tiện nướng ngô cùng khoai lang.

“Thật tốt.” Hắn không có nhìn lầm người, nàng là một cô gái hạnh phúc, tự nhiên sinh ra một loại lo lắng, hắn không nên dựa vào sự thân cận với nàng để cảm thụ tư vị đó, quá tình mịch cô đơn khiến hắn rất muốn ném thư một chút chỉ cần đủ rồi hắn sẽ mãi trở về chỗ cũ.

Nàng nhìn thấy ánh mắt của hắn làm cho ngực nàng một trận đau đớn, thật muốn dẫn hắn đến Chương Hóa để mừng lễ năm mới làm cho hắn ném thư cái gì gọi là bữa com đoàn viên.

Nhưng nàng có thể sử dụng cái lý do gì để dẫn hắn về nhà?

Người nhà không đem hắn trở thành con rể mới lạ, ai, việc đó căn bản là không khả năng xảy ra a.

“Tổng giám đốc, ngày mai tôi làm món mà mẹ ta vẫn làm cho ta ăn là dây mướp phủ dầu vừng được không?” Hiện tại nàng cũng chỉ có thể làm được như vậy cho hắn thôi.

“Àn, quyển sách này nếu cô có rảnh thì xem, tôi đã đánh dấu hết các trọng điểm rồi.” Hắn đem ba quyển sách ra đưa cho nàng, nếu là nam nhân theo đuổi nữ nhân, loại phương pháp này rất không có chút lãng mạn nhưng bọn hắn không phải cái loại quan hệ đó, bọn họ chỉ là cấp trên và cấp dưới cũng có một chút giống thầy giáo và học trò.

“Cảm ơn ngài!” Sách hắn đưa nàng có thể cất giữ, còn có thể nhìn thấy được bút tích của hắn, thật là quá nhiều may mắn!

“Đúng rồi, cô không cần phải đặc biệt chờ tôi, về sau giữa trưa trừ cuối tuần hay là khi tôi xuất ngoại ta đều đi lên đây.” Hắn không nghĩ sẽ để cho nàng chờ, chờ đợi sẽ làm thời gian một người mau già đi.

“Thật vậy chăng? Tôi nhất định sẽ đến!” Nàng vui vẻ đến mức muốn té xỉu, bọn họ cư nhiên có thể cố định hẹn lâu dài!

Nàng có phải hay không đang càng tới gần hắn từng bước?

Cảm tạ Tổ Mẫu phù hộ, nàng thực sự là người có phúc khí trẻ nhỏ a.

Chính là tại một giây hắn tựa hồ nhớ tới cuộc sống cô độc kia, nàng nhìn hắn có chút đắm chiều bên cạnh, không biết hắn đang suy nghĩ gì, hắn có biết là hắn có bao nhiêu mê người không?

Dáng người cao gầy, ngũ quan tuấn tú, khả năng vĩ đại lại chưa bao giờ biểu hiện một cách yếu ớt, làm sao có khả năng để nàng không thâm mến hắn đây?

Biết rõ hắn sẽ không yêu thương nàng, nhưng nàng thà rằng thất vọng mất mát cũng muốn giữ làm bí mật cho riêng mình bảo bộ.

Trái đất vẫn tiếp tục quay, chuyện thế gian cuối cùng cũng sẽ tìm ra quy luật, com trưa ước chừng mỗi tuần được một lần, cư nhiên như vậy cũng đã qua hơn một năm.

Từ Bồi Nghi sẽ chỉ cho Hà Tĩnh Đình một ít về chuyên môn nghiệp vụ, cũng thực thích nghe nàng nói về chuyện ở quê hương nàng, đối với tâm sự của

mình cũng không còn đề cập đến nữa.

Hắn thừa nhận chính mình thực ích kỷ, nhìn ra được tình cảm nàng đối với hắn nhưng hắn cũng không có vì thế mà trốn tránh đi chi vì nàng khiến cho hắn có cảm giác yên ổn, không giống như tình yêu, lại giống như tình thân, ở chỗ cha mẹ nuôi hắn không có được loại cảm giác này, ở trên những người bạn gái cũ cũng không tìm thấy được, nhưng ở trên người cô gái này thì lại phát hiện được.

Hà Tĩnh Đình từ hai mươi hai vượt qua đến tuổi hai mươi ba, công tác cũng đã ổn định, cũng đã tham ra thi khảo một lần, nhưng trong cuộc sống tình cảm thì lại không có tiến triển gì, nàng cũng không nhận lời theo đuổi của người khác hoặc giới thiệu, chỉ vì lòng nàng đã để trên ở một người, tuy rằng người kia cũng không có đem nàng để ở trong lòng.

Hôm nay, hai người lại lẳng lẳng cùng nhau dùng cơm trưa, đã qua mười hai tháng, trên ngã tư đường tràn ngập mùi hương Thánh Đản (hoa Trạng Nguyên), Từ Bối Nghị nhắm mắt lại hưởng thụ không khí của mùa xuân, gió thổi nhẹ qua cũng mang đến một chút tin tức hắn tựa hồ cũng không có điều gì thay đổi.

Hồi tưởng lại cuối tuần trước, hắn lái xe đến cô nhi viện, trên xe có rất nhiều quà dành cho bọn nhỏ, Lưu Trọng Dương dùng một ánh mắt nhìn quái vật cho hắn, thiếu chút nữa là không tiến lên sờ thử xem hắn có phải là giả mạo hay không.

Hắn chính là nhún nhún vai, đem hết quà xuống, cùng bạn tốt dùng bữa tối rồi lại tiếp tục quay trở về tăng ca.

Ký thật hắn có thể phân phó Trương thư ký ghi chi phiếu cũng có thể nhờ công ty vận chuyển vì cái gì hắn lại phải tự mình đi một chuyến?

Hắn nghĩ là vì Hà Tĩnh Đình, còn có nàng tự tay làm rau xanh, làm cho nổi đau ở trong lòng hắn cũng không còn đỏ máu mà cũng không cảm thấy đau nữa.

Hà Tĩnh Đình ở một bên lặng lẽ ngắm nhìn hắn, không hiểu được hắn đang suy nghĩ cái gì?

Hắn thương thường là như vậy, một lòng giống như bay tới chân trời, bất quá nàng cũng không sốt ruột, chờ hắn nghĩ xong tự nhiên sẽ hoàn hồn, mọi việc nên thuận theo tự nhiên, nàng cũng chỉ có thể chờ đợi.

“Luôn là em làm cơm hộp cho tôi, hắn là nên đến lượt tôi mời em ăn cơm.” Hắn mở mắt ra, mở miệng hướng nàng mời, ngữ khí bình thản giống như đang nói chuyện về thời tiết.

A?

Hắn đang nói mớ cái gì vậy?

Hà Tĩnh Đình hể miệng nhưng lại không phát ra tiếng, trong đầu một mảnh hỗn loạn, ý tứ của hắn là muốn mời nàng đi ăn cơm sao?

Nhưng là vạn nhất bị người khác nhìn thấy thì làm sao bây giờ?

Như vậy không phải tỏ ý cùng hắn công khai quan hệ sao?

Nhưng bọn họ lại xem là loại quan hệ gì?

Đây là lời mời lễ phép, nhưng vẫn là nam nữ trong lúc hẹn hò?

Nàng thật sự không dám mong chờ nhiều lắm.

“Em muốn ăn cái gì?” Kinh hi cùng kinh ngạc của nàng hắn đều xem ở đáy mắt, nàng là một cô gái đơn thuần, hắn thích nàng như vậy vô cùng đơn giản.

“Ách....cái gì cũng được.” Nàng kinh ngạc như thế nào còn dám đòi hỏi?

Quán ven đường nàng cũng sẽ nói vạn tuế.

“Có một quán ăn Nhật Bản, hương vị cũng không tệ lắm, năm giờ chiều cuối tuần sau khi tan tầm, tôi đưa em đi.” Hắn xác định chính mình phải tiến lên, nàng tốt đẹp như vậy, hắn vì sao không thể có?

Chẳng lẽ còn chờ người khác đến lấy sao?

“Thực.....Thật vậy chăng?” Nàng vẫn là nửa tin nửa ngờ, hắn hẳn là hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc, hai người công khai xuất hiện bằng sự nổi tiếng của hắn sẽ rất nhanh được truyền ra ngoài, thậm chí còn rơi vào trong tai bạn gái cũ của hắn!

Hắn chưa từng cùng nàng đề cập qua chuyện của Nhan Tư Gia, nhưng ở trong tưởng tượng của nàng đó giống như vương tử cùng công chúa, một truyện cổ tích xưa khắc cốt ghi tâm cả đời khó quên.

“Tôi như thế nào lại muốn lừa em?” Hắn nhếch nhếch khóe miệng lên, nàng thực sự là đáng yêu.” Quán ăn đó thực sự là rất được, khách đến cũng rất nhiều, chúng ta sẽ hẹn trước.”

Hắn hiểu lắm về vấn đề nàng đang nghĩ, bất quá cũng không quan hệ, như vậy tỏ vẻ hắn thực sự muốn mời nàng?

Không phải là tùy tiện nói làm cho nàng vui về “Kia.....kia.....Chúng ta ở nơi nào thì gặp mặt? Anh cho tôi địa chỉ nhà ăn được không?”

“Làm gì phiền toái như vậy? Tôi lái xe đưa em đến nơi, ngày đó đợi em tan tầm? Tôi đến bộ phận kế toán tìm em.”

Cái gì?!

Như thế cả gan làm loạn, nàng không bị toàn bộ nữ như viên ở công ty mưu sát mới là lạ!

Còn có bạn tốt của nàng Lâm Âu Chấn cùng Giang Tú Vi, tuyệt đối sẽ tìm nàng bức cung, nàng phải chuẩn bị tốt tâm lý, tài năng để đối mặt với đại trận này nha!

“Em không muốn?” Hắn có tự tin, nàng sẽ không cự tuyệt hắn, cho dù hắn có lập tức hướng nàng cầu hôn, nàng đều có khả năng đáp ứng.

Nàng vội vàng lắc đầu, e sợ hắn sẽ thu hồi lời mời, cho dù kiếp này chỉ có một lần nàng cũng muốn nắm chắc cơ hội.” Không phải thế. ...tôi chỉ là đang nghĩ nên mặc quần áo gì thì tốt?”

“Chỉ cần như bình thường thế này là được rồi, không cần phải suy nghĩ gì đâu.” Hắn thực vừa lòng với phong cách của nàng, ngắn gọn hào phóng, hắn tin tưởng nàng sẽ là một người vợ hiền mẹ đảm, nam nhân cười được nàng chính là người may mắn.

“Được, tôi biết rồi...”

“Như vậy tôi đi trước.” Hắn lộ ra mỉm cười nàng xem mê muội, mặc kệ sau khi công khai sẽ khiến bao nhiêu người xôn xao, vì nụ cười này nàng nguyện hóa thân thành siêu nhân để đối kháng hết thảy trở ngại!

Đến ngày mười ba, cuối tuần, Hà Tĩnh Đình rạng sang năm giờ liền tỉnh lại, sờ soạng hơn hai giờ mới quyết định mặc quần áo gì, kiểu tóc cũng làm khác đi, tùy tiện cũng phải có mức độ, vất vả lắm mới làm cho nẩy mầm tình cảm nam nữ.

Tình cảm nam nữ sao?

Xem như là tình cảm nam nữ sao?

Nàng dùng ngón chân cũng nghĩ ra được đáp án, Từ Bồi Nghi cùng nàng cũng không có nhiệt tình lắm, nếu không phải vì lời hẹn trước nàng cứ ngỡ hết thấy đều là trong mộng, nhưng nếu trải qua ở trong mộng cũng là đáng giá.

Nhìn chính mình trong gương, lộ ra nụ cười vừa lòng, đây chính là hình tượng của nữ nhân kiểu mới hiểu niềm vui.

Vừa vào phòng làm việc, Lâm Âu Chấn phát hiện ra Hà Tĩnh Đình mặc váy mới, tò mò hỏi:” Hôm nay cho rằng mặt trời mọc đằng đông nha! Có phải hay không chuẩn bị đi hẹn hò?”

“Ách.....chỉ là cũng bằng hữu đi ăn cơm.” Hà Tĩnh Đình nói là sự thật, bất quá nàng cũng không xác định được nàng cùng Từ Bồi Nghi xem như là bằng hữu sao?

Cùng ăn cơm trên tầng cao nhất đã hơn một năm, nàng nghĩ cơ bản đến đây chính là cực hạn, không hiểu được di chuyển một trăm tám mươi độ thế nào mà đến được ra ngoài ăn cơm, có thể là có cái gì đó nỗ lực nên có phát triển?

Ai, vẫn là không nên nghĩ nhiều lắm, một người có thể thay đổi được thực là khó khăn nha!

“Là bạn trai cứ việc nói thẳng, thẹn thùng cái gì?” Lâm Âu Chấn đã sớm nghĩ thay bạn tốt giới thiệu, Hà Tĩnh Đình luôn nói không có hứng thú, kỳ thật bộ dáng nàng hấp dẫn không ít người, lại chưa bao giờ truyền tin tức gì liên quan đến tư tình không khỏi lãng phí tuổi thanh xuân.

Tình cảm là đề tài mỗi người đều muốn đàm phán, Giang Tú Vi liền gia nhập:” Đúng vậy! Cậu đều đã xem qua bạn trai của người chúng mình, chờ cậu có bạn trai nhất định phải cho chúng mình xem có được không?”

“Được, được. Nếu như đúng là vậy, liền kính nhờ hai cậu cho mình ý kiến.” Hà Tĩnh Đình nếu nói ra đối tượng là ai chỉ sợ cũng không có người tin tưởng, ai nghĩ Từ Bồi Nghi rốt cuộc có đến hay là không đâu?

Nói không chừng hắn đã quên hoặc là dối ý, nàng không có nửa điểm tin tưởng.

“Nói cùng đúng” Chủ nhiệm Lưu vỗ vỗ bả vai nàng:” Chờ cô xác định kết hôn, hãy mang đến cho tôi xem, ánh mắt của tôi là chuẩn nhất.”

“Được~~~~” Các nàng đều nở nụ cười, ở bộ phận kế toán phần lớn là nữ bao gồm cả Lưu chủ nhiệm, mọi người muốn nói gì thì cứ nói không cần câu nệ, nhất là về chuyện tình cảm nam nữ này ai có gió thổi cỏ lay đều bị đem ra nhiệt liệt thảo luận.

Công phu giữ bí mật của Hà Tĩnh Đình vẫn là không bị các nàng phát hiện, hôm nay có thể hay không là ngày công khai chính nàng cũng còn không biết.

Đi làm một ngày qua thật nhanh, gần sáu giờ công việc đều thu thập để trên mặt bàn chuẩn bị ra về, cũng có cùng nhau mời đi chơi đùa, đây chính là ngày

nghe cuối tuần, ngày mai ngày kia đều được nghỉ ngơi nên đều muốn thả lỏng chính mình.

Ngay tại giờ tan việc một giây, Từ Bồi Nghi xuất hiện ở trước cửa phòng kế toán, Lưu chủ nhiệm nhìn kinh hãi, cuống quýt tiến lên đón tiếp:” xin chào Tổng giám đốc! Xin hỏi ngài có cái gì chỉ giáo? Cần xem tư liệu phương diện nào sao?”

Đều nhanh đến giờ tan tầm, tổng giám đốc tự nhiên hạ giá không biết đã xảy ra vấn đề gì lớn?

“Không có việc gì, tôi chỉ là tới tìm người.” Từ Bồi Nghi biết chính mình gây cho mọi người cảm giác áp bách như thế nào, hẳn cũng không nghĩ sẽ ở lại đây lâu tầm mắt vừa chuyển phát hiện được mục tiêu.

“Tìm người?” Lưu chủ nhiệm sắc mặt đại biến, bộ phận kế toán lớn nhất là nàng không tìm nàng thì muốn tìm ai?

Người nào dám cam đảm có quyền hạn siêu việt vượt đầu nàng mà đi báo cáo tổng giám đốc.

Không muốn sống nữa sao?

Hà Tĩnh Đình cảm thấy chính mình muốn té xỉu, mắt thấy Từ Bồi Nghi hướng đến chỗ nàng đi tới, ngay đến hô hấp của nàng đều muốn tạm dừng, hẳn như thế nào lại có thể hấp dẫn người như vậy lại một chút cũng không để ý đến, đây có tính là một loại tội ác hay không?

“Có thể đi rồi sao?” Hắn đi đến bên bàn công tác của nàng hỏi, hai tay đút túi quần ngửa khí bình thản hỏi nàng

“Àn...” Nàng chậm rãi cảm lấy túi da, thoáng như nặng đến ngàn cân, bởi vì tầm mắt của mọi người đều đang dừng trên người nàng, cảm giác siêu trầm trọng!

“Tổng giám đốc, ngài tìm Tĩnh Đình là vì...” Lưu chủ nhiệm mơ hồ đoán được nội tình, nhưng lại không dám tin tưởng, dù sao bạn gái cũ của Từ Bồi Nghi cũng là siêu cấp mỹ nữ sao lại đi coi trọng tiểu nha đầu này!

Từ Bồi Nghi Thông thả trả lời:” Tìm cô ấy ăn cơm thôi, sẽ không nói chuyện công việc, cô yên tâm, có công việc đương nhiên tôi sẽ tìm cô.”

“Tìm cô ấy ăn cơm...” Lưu chủ nhiệm si ngốc, những người khác cũng bị dọa choáng váng, Lâm Âu Chân cùng Giang Tú Vi cảm bị trật khớp, các nàng thân là bằng hữu cực tốt của nữ nhân vật chính nhưng lại nửa điểm cũng chưa có nghe qua, công phu giữ bí mật này đúng là quá hoàn hảo đi!

“Chúng ta đi thôi.” Từ Bồi Nghi sớm biết sẽ có tình huống này, thân là một người có quyền cao chức trọng phải sống trong ánh mắt của rất nhiều người hẳn chỉ hy vọng Hà Tĩnh Đình không vậy mà rút lui.

“Được.” Nàng cùng hắn đi, vô luận người khác thấy thế nào, nói thế nào chính là nàng nguyện ý.

Hai người cùng nhau đi ra từ phòng kế toán, lưu lại một trận kinh hồn cho mọi người, đi đến cửa lớn công ty bảo vệ đã đem xe lại đây nhưng Từ Bồi Nghi hôm nay bất đồng, bên cạnh hẳn cư nhiên có thêm một nữ nhân.

Tan tầm đám đông mãnh liệt, nhân viên của Kinh Vũ Kim Khổng người người tròn to mắt, muốn nhìn xem nữ nhân như thế nào lại có thể có vinh quang đăng ngại vàng này?

“Mời lên xe.” Từ Bồi Nghi thay nàng mở cửa xe trong mắt có một tia hỏi.

Nàng hiểu được ý tứ của hắn, chỉ cần lên xe là sẽ không thể quay đầu, nhất định sẽ phải thừa nhận rất nhiều áp lực cùng lời đồn đại, cuộc sống từ nay về sau của nàng sẽ có chuyển biến, đem nàng cùng tên hắn đặt một chỗ.

“Cảm ơn.” Nàng ngồi trên xe, đeo dây an toàn, tận hưởng không khí khải trương này đồng thời cũng biểu hiện trấn định. Từ Bồi Nghi cũng lên xe, hẳn luôn tự mình lái xe, không thích mở nhạc, hẳn thích thanh tĩnh, không hy vọng suy nghĩ bị nhiễu loạn.

“Hy vọng em sẽ không để ý đến ánh mắt của người khác.” Sau khi lái xe đi khỏi cửa lớn của công ty hắn quay sang nói với nàng

“Tôi không để ý đến vấn đề đó.”

Hai câu đối thoại ngắn ngủi nhưng lại trao đổi nhiều hàm ý, hai người quen biết nhau đã hơn một năm cũng đã có những ấn tượng nhất định, hẳn biết nàng là yên lặng chờ đợi nhưng đồng thời cũng rất dũng cảm, chỉ cần điều này là đủ rồi hẳn còn có thể yêu cầu thêm những điều gì nữa đây?

Đi vào nhà hàng ăn, Từ Bồi Nghi tìm vị trí ghế đã đặt trước đồng thời cũng tự mình chọn thức ăn, Hà Tĩnh Đình lại không biết nói chính mình muốn ăn cái gì, nàng là cam tâm tình nguyện đi đến bước này nhưng nàng không biết vì sao hắn lại lựa chọn nàng, rất sợ chính mình biểu hiện không tốt sẽ bị knockout (Ying: bị đá ý -_-)

Bọn họ trừ bỏ ăn uống chính là tán gẫu về công việc, hẳn thậm chí còn nhắc tới vấn đề như :” Em có hay không nghĩ tới? Mặc kệ là làm ruộng hay mở nhà hàng ăn đều cần có quan niệm về kế toán, như là quay vòng tài chính, phiếu lưu đánh giá, còn giải quyết các vấn đề trong đơn đặt hàng, giảm bớt hàng tồn kho,những việc như vậy đều phải có trình độ về kế toán tương đối cao.”

Đây là những lời mà một nam nhân cùng nữ nhân ở cùng một chỗ nên nói sao?

Nàng cười khổ.” Ba mẹ tôi không có khả năng nghĩ đến vấn đề này, bọn họ nhìn đến số má liền đau đầu.”

“Em không bằng thay họ quản lý một chút, ít nhất cũng phải có bằng tài vụ gia dụng.”

“Anh nói đúng.” Hấn đương nhiên là đúng, chính là không nên làm cho nàng hiểu lầm, nghĩ đến đây thật sự là một buổi hẹn hò nhưng nguyên lai vẫn là cuộc họp thảo luận.

Đây là một loại quan hệ không công bình, đều không phải là bởi vì địa vị thân phận như nhau, mà nàng lại rất để ý hấn lại rất vô tâm.

Chính giờ đúng, Từ Bồi Nghi đứng lên đi thanh toán.” Tôi đưa em về.”

“Cám ơn.” Hơn hai giờ ở chung không khí hài hòa, cũng không có cãi nhau cũng như không giống điện giật thật là an toàn cỡ nào.

Xe đi trên đường không có âm nhạc làm bạn, tầm mắt hấn nhìn thẳng phía trước giống như trong xe chỉ có một mình hấn, trong lòng nàng bỗng trùng xuống.

“Anh không thương tôi, thời điểm ở cùng nhau cũng không nhận được chút tình cảm nào, thời điểm trầm mặc trái tim lại khẽ lồi nhịp.....

Tôi biết anh không thương tôi, ánh mắt anh đã nói ra tình cảm ẩn sâu trong trái tim anh.....” Đây không phải là bản tình ca mới lưu hành mà là một bản tình ca đã có từ rất lâu rồi, nhịp điệu từ radio truyền đến bên tai nàng, trong phút chốc làm nàng hoàn toàn rung động, bài tình ca này đúng là vì bản thân nàng mà sáng tác ra, nàng nghe một lần liền nhớ mãi, từ này về sau sẽ mãi mãi ở trong một góc tâm trí của nàng.

“Đến nhà của tôi rồi, cảm ơn anh đã đưa tôi về.”

“Ngủ ngon.” Hấn nói hai chữ này tựa như Phí Ngọc Thanh hát lên “Khúc ca Ngủ Ngon “ khiến tất cả mọi người nên dừng mọi việc lại để lắng nghe.

Cứ như vậy đã là xong rồi sao?

Nàng không thể không thừa nhận, chính mình là thất vọng, đi lê tầng cao nhất ăn cơm không có ý tứ gì nhưng lại phải thừa nhận rất nhiều áp lực, thực không nói lên lời.

Nhưng nàng cũng biết, những việc này đều là nàng tự mình tìm đến.

“Cuối tuần tôi lại đi tìm em, có thể chứ?” Mắt hấn lộ ra một chút thăm dò, hấn không xác nhận được nàng có hay không chấp nhận, loại này so với hẹn hò của học sinh tiểu học còn không có thú vị bằng.

Hấn có thể làm nhiều như vậy so với hấn mà nói đã là bước đi rất nhanh, hấn không thể lại điên cuồng yêu, chỉ cần không có tình cảm, nhẹ nhàng cảm thụ đây mới là điều mà hiện giờ hấn cần.

Khi hấn nhìn nàng chăm chú như vậy, tim nàng bỗng tăng nhịp đập, không tự chủ được mà trả lời:” Đương nhiên có thể, anh lái xe cẩn thận, hẹn gặp lại.”

Bước xuống xe, nàng nhìn theo hấn lái xe rời đi, cảm giác chính mình tuy rằng càng đến gần hấn nhưng khoảng cách của hai người trong lúc đó vẫn là rất xa xôi, có trời mới biết cần phải mất thời gian bao lâu nàng mới có thể đi vào trong trái tim của hấn, có lẽ cả đời cũng không làm được, nhưng nàng lại không muốn bỏ chạy.

Mới lần đầu tiên hẹn hò, nàng đã có dự cảm thương tâm, chính mình mở miệng hát:

“Anh không thương tôi, mặc dù biết là như vậy.....nhưng trái tim của tôi vẫn là đi theo anh mất rồi.....

Trái tim của tôi.....”

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Tổng giám đốc độc thân hơn một năm nay đã có đối tượng, tin tức này làm cho toàn thể nhân viên trong công ty bàn tán sôi trào, đối tượng là một nữ nhân viên bình thường của phòng kế toán càng làm cho các nữ đồng nghiệp lửa cháy đổ thêm dầu!

Ngày làm việc ngay sau ngày cuối tuần, rất nhiều người đặc biệt chạy lên phòng kế toán, nhìn Hà Tĩnh Đình chỉ trỏ, khe khẽ nói nhỏ, nàng bỗng nhiên thành “động vật quý hiếm”, mặc kệ là ngồi, đứng lên, đánh máy vi tính đều dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Nếu đối phương có thể nói vài câu cũng tốt, Hà Tĩnh Đình sợ nhất là người cả nửa tiếng không có mở miệng, rồi cười lạnh mà đi, làm lòng nàng hoảng loạn một phen.

Đám đông đến cơ hồ cản trở cả lối đi, Lưu chủ nhiệm phải ra mặt để duy trì trật tự, kêu gọi nói:” Kính nhờ một chút, chúng tôi còn phải làm rất nhiều việc, mời các vị hãy trở về cương vị công tác của mình, xin cảm ơn vì đã hợp tác.”

Đám người này vừa đi thì một đám khác lại đến, Hà Tĩnh Đình chỉ có thể đối với chính mình nói đây là để tôi luyện bản thân a, chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi, không cần phải kinh ngạc quá.

“Khụ khụ!” Lúc này, Lưu chủ nhiệm cố ý ho khan cổ họng, quay lại nhìn Hà Tĩnh Đình nói:” Hình như có người nên mời tôi đồ uống.”

“Chủ nhiệm, thực xin lỗi! Thật ngại quá, làm chị thêm phiền toái rồi.” Hà Tĩnh Đình đứng lên rất nhanh giải thích. “ Xin hỏi chị muốn uống cà phê, nước trái cây hay là trà ô long? Tôi lập tức đi mua.”

Lưu chủ nhiệm đẩy mắt kính một chút, biểu tình từ nghiêm túc chuyển sang mỉm cười:” Này, tôi không nghĩ là sẽ uống những thứ đó, tôi nghĩ là muốn uống rượu mừng!”

Hà Tĩnh Đình mặt đỏ lên, xấu hổ đến nói không lên lời, thật là không nên, rượu mừng có thể uống hay sao?

Kính nhờ, bọn họ đều nghĩ đến chuyện tốt của nàng như vậy, nếu làm cho họ biết chân tướng chỉ sợ làm họ một phen kinh hoàng hướng nàng đồng tình rơi lệ đi.

Ngoài ra, bằng hữu tốt của nàng đương nhiên sẽ không thể buông tha cho nàng, sau khi tan tầm liền hẹn đi chợ đêm, muốn đào sâu thêm nhiều tin tức.

Trong chợ đêm người qua tấp nập, không nghĩ là sẽ bị tách rời nhau, Giang Tú Vi cầm chắc tay trái nàng, neho mắt hỏi:” Tĩnh Đình, cậu cứ im lặng như vậy, trước đó một chút tin tức cũng đều không có, liền đem toàn công ty người độc thân quý giá nhất của công đi đoạt đi rồi, rốt cuộc là dùng phương pháp gì vậy? Nói để mọi người cùng chia sẻ đi.”

“Kỳ thật, chính mình cũng không hiểu được là chuyện gì đã xảy ra.....” Hà Tĩnh Đình vờ mặt vô tội nói.

“Khá lắm cậu còn tỏ ra vô tội a~~~~lúc trước chúng ta có đề ra ba cái kế hoạch, cậu hẳn là đều lặng lẽ tiếp thu được phải không? Lâm Ấu Chân cảm bên tay phải, ba người giống như chị em đang bàn chuyện thân mật.” Mặc kệ như thế nào, về sau còn nhờ phu nhân chiếu cố nhiều hơn!”

“Cái gì mà phu nhân?” Hà Tĩnh Đình nghĩ rằng chính mình vài trăm năm nữa cũng không lên được cái bậc này đâu.

“Tổng giám đốc phu nhân a!” Lâm Ấu Chân cùng Giang Tú Vi kêu lên cười nói.

Hà Tĩnh Đình chính là lác đầu cười khổ.” Xin các cậu, đừng có nghĩ xa như vậy được không? Mình cùng anh ta thật sự chỉ là ăn cơm nói chuyện phiếm, chúng mình còn có thể nghiên cứu vấn đề tài chính, anh ta đối với mình căn bản là không thể xảy ra ý tứ kia.”

Nghiên cứu vấn đề tài chính?

Giang Tú Vi cùng Lâm Ấu Chân hơi chút nhăn mi, tổng giám đốc thật không hổ danh là tổng giám đốc, cùng đối tượng vĩ đại như thế này hẹn hò nói vậy áp lực chính là rất lớn!

Các nàng khi cùng bạn trai ở một chỗ, đều chỉ biết nói chút lời ngây ngô theo lời kịch tùy hứng, quả nhiên là bất đồng với tình yêu cấp bậc cao a!

Nhìn thấy biểu tình của hai người bạn tốt, Hà Tĩnh Đình thở dài nói:” Mình có thể tham gia thi kiểm tra năng lực cũng là bởi vì anh ấy cổ vũ mình, kỳ thật anh ấy đối với mình không phải có cái loại ý tứ.....”

Giang Tú Vi đã có bất đồng giải thích:” Anh ta nếu đối với cậu không có ý nghĩa, thì nên thay phiên tìm các nhân viên khác mà ăn cơm thuận tiện mở luôn một hội thảo nghiên cứu tài chính vì cái gì cổ tình chỉ tìm có một mình cậu?”

“Có thể là do mình có vẻ không có lực sát thương người khác đi? Mình thật sự không cầu cái gì xa quá.” Hà Tĩnh Đình chỉ có thể đưa ra cái kết luận này, nàng nghĩ nát cả đầu cũng không tìm được đáp án nào khác, nàng có nhiều khiếm khuyết như không xinh đẹp, năng khiếu hay tài năng, có được trái tim của anh ta chính là một loại ý tưởng viên vông.

“Đừng có xem thường chính mình, chờ anh ta yêu cậu đến chết đi sống lại, cậu sẽ biết.” Lâm Ấu Chân đối với bạn tốt tin tưởng mười phần, Hà Tĩnh Đình mặc kệ làm việc cùng nấu cơm đều là thật lòng, trên thế giới tại đây thực sự còn một nữ nhân đẹp nhất.

Yêu đến chết đi sống lại?

Hà Tĩnh Đình đối với điều này thật không dám chờ đợi, nếu Từ Bồi Nghi có thể có một chút thích nàng, nàng cười trộm.” Nếu là bạn gái trước đây của anh ấy hẳn là còn có loại khả năng này, còn mình tính thế nào cũng không được a?”

“Còn nói những điều ử rử này, đừng quên người gặp lâu ngày sẽ động lòng, chỉ cần cậu chuẩn bị tinh thần thật tốt chống được đến phút cuối cùng mới là người chiến thắng!”

“Đã có đối tượng hẹn hò, đừng quên mua thêm vài bộ đồ mới, hai người chúng mình quyết định sẽ tận lực đầu tư, mua hai bộ quần áo tặng cho cậu, cam đoan mọi việc cậu làm sẽ dễ như trở bàn tay, giấc mộng trở thành sự thật.”

Có bạn tốt cổ vũ làm nằng nưng phấn đứng lên, ngồi đây thở dài không bằng làm cho tận lực quyết chiến ít nhất cũng có một lần này.” Được, hôm nay mình mời khách, chiêu đãi hai người đến chợ đêm ăn đến chán thì thôi, xuất phát!”

Ba cô gái cười đùa không ngừng, lúc này Hà Tĩnh Đình hoàn toàn không đoán trước được những điều sắp đến, tương lai không lâu sau nàng thực sự sẽ trở thành tổng giám đốc phu nhân, giấc mơ đã cách nàng rất gần, rất gần. ....

Mặc kệ người bên ngoài mắt tròn to mồm há hốc thế nào, mỗi cuối tuần, Từ Bồi Nghi sẽ tới đón Hà Tĩnh Đình tan tầm, đều là hành trình giống nhau, gặp thì đều sẽ phải gặp, mọi người không thể không muốn tránh mặt chính là vì ghen tị, rất ghen tị, khó chịu cùng khó chịu.

Không có ai chạy đến giới truyền thông mật báo nhưng tin tức vẫn dần dần được tiết lộ, không bao lâu sau, phóng viên gọi điện thoại đến phòng kế toán hỏi, khi bọn họ đi hẹn hò đã bị đám phóng viên chụp được, ngay ngày hôm sau ảnh chụp hai người được đăng lên mặt báo, tiêu đề viết “cô bé lọ lem mới nhất của thế hệ”.

Đương nhiên, truyền thông cũng chưa quên đi phỏng vấn Nhan Tư Gia, hận không thể đem chuyện này tất cả viết thành tiểu thuyết, còn muốn phân từng chương và phía cuối đề còn tiếp để khơi mào sự hứng thú lớn nhất của độc giả.

Từ Bồi Nghi sớm đoán được hết thấy việc này, hắn cũng không phát biểu điều gì để trả lời, tiếp tục cùng Hà Tĩnh Đình hẹn hò đến nhà hàng ăn cơm, trừ bỏ đề tài đầu tư tài chính cũng bao gồm cả việc làm thế nào để đối mặt với giới truyền thông, việc này đối với nàng mà nói là không muốn dính sâu vào nhưng vì để trở thành bạn gái hắn thì cần phải thích ứng.

Sự thật chứng minh, hắn lựa chọn nàng là chính xác, ở nàng bề ngoài đơn thuần nhưng bên trong lại cất giấu trái tim kiên định, nàng cũng không bởi vậy mà dao động vẫn dũng cảm nhận lời mời của hắn.

Thời gian trôi qua lâu, giới truyền thông chính thức xác nhận Từ Bồi Nghi thường xuyên hẹn hò cùng Hà Tĩnh Đình, việc này hắn hoàn toàn không biết gì cả, cũng không có chụp đến một hình ảnh thân thiết hơn.

Ngày qua ngày, lại đã qua hơn một năm, hai người thủy chung vẫn chỉ dừng lại ở việc cùng đi ăn cơm, tâm tình cũng chỉ có trời biết, mỗi người bên cạnh Hà Tĩnh Đình đều hỏi khi nào thì muốn kết hôn?

Người nhà cũng biết nàng cùng một đại nhân vật kết giao, vui sướng chờ đợi kết quả nở hoa.

Không ai tin tưởng nàng cùng hắn chính là chỉ như bằng hữu ăn cơm, ngay đến cầm tay hôn môi đều không có, như thế nào có thể đi lên thảm đỏ kia?

Vào một tối đầu mùa xuân, hai người đi ra khỏi nhà hàng trong khách sạn, Từ Bồi Nghi bỗng nhiên nói:” Chúng ta đi bờ biển một chút được?”

Hắn gần đây mới thành công một dự án hợp tác, tâm tình cũng thả lỏng rất nhiều, cũng có nhiều thời gian hơn để tự mình nghĩ về tương lai, thời gian thật sự trôi qua quá nhanh, hắn năm nay đã ba mươi tuổi, cha mẹ nuôi bên kia không ngừng thúc giục, đúng vậy, bây giờ là lúc hắn lên lập gia đình.

Nhìn khắp nơi còn có ai so với Hà Tĩnh Đình thích hợp với hắn hơn đâu?

Hoặc là nên nói, nàng là nữ nhân duy nhất trên đời có thể chịu đựng được tính tình của hắn đi.

Hắn biết chính mình là một người không thú vị, đối với nàng cũng không có thật lòng, chính là chỉ duy trì quan hệ ngoài mặt, cứ như vậy nàng vẫn cứ yên lặng chấp nhận, yên lặng chờ đợi, sự ôn nhu của nàng đúng là thứ hắn cần, hắn hy vọng cả đời đều có được sự ôn nhu này.

“Àn...tốt!” Hà Tĩnh Đình trong lòng thẳng thắn trả lời, không biết ở trên bờ biển có cùng hắn phát sinh tình tiết gì lãng mạn không?

Đừng trách nàng nóng vội, nàng cùng hắn “kết giao” cũng hơn hai năm, vẫn là nửa vời tiến thoái lưỡng nan.

Đương nhiên cũng không thể nói là không thu hoạch được gì, nhờ sự giúp đỡ của hắn nàng đã thi đậu n cái chứng chỉ kế toán cấp cao, tháng trước chủ nhiệm còn đem nàng lên làm tổ trưởng, nàng chưa bao giờ nghĩ chính mình có thể làm được như vậy, ở bên cạnh hắn không những đã tự giác còn thật sự vươn lên, ai kêu hắn luôn lấy những chuyện tài chính kế toán làm đề tài?

Nếu nàng may mắn có thể biến thành nữ cường nhân, đều nên cảm kích hắn mà thành.

Lái xe đi về phía bờ biển phía Bắc, bọn họ theo đường ven biển nghe âm thanh tiếng gió, tối nay hắn là không có phóng viên đi theo chụp trộm, trên thực tế muốn thử một trận quyết sinh tử cũng chẳng gặp một bóng phóng viên nào, một đôi không nhìn thấy được một điểm nào của nam nữ đang trong thời kỳ yêu đương đi theo dõi tìm được cái gì hay ho?

Dưới ánh trăng, mặt biển yên tĩnh, nàng nhìn không được muốn ngâm nga hát thầm, lại nghĩ đến bài hát kia “Anh không thương tôi”, thực sự là không xong, không nghĩ ra được ca khúc nào khác hay sao?

Nàng cũng không muốn mình bị rơi vào hoàn cảnh như trong ca khúc thật là bi thương, nhưng trong lúc nhất thời lại không nghĩ ra được cái điệu nào khác.

Bước trên đường đi ven biển, Từ Bồi Nghi bỗng nhiên cầm tay nàng dắt đi, chưa nói ý tứ gì, nàng cũng không dám hỏi, chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn muốn té xỉu, nhưng nhìn hán biểu tình vẫn bình tĩnh như cũ giống như là đang dẫn người qua đường, ngay đến người dẫn chó của mình đi dạo cũng nhiệt tình hơn hẳn.

Ông trời a~~~~. làm ơn khiến hán nói gì đó đi, không khí xung quanh rất ngột thở, nàng sợ chính mình không ngăn được muốn hét chói tai!

Ông trời giống như nghe được tiếng lòng của nàng, như nàng mong muốn hán mở miệng đánh vỡ sự trầm mặc, nhưng lời nói vừa được nói ra lại làm cho nàng thiếu chút nữa thì hóa thành tảng đá--

“Tìm một cuối tuần mang tôi đi gặp cha mẹ em đi.”

“Anh muốn gặp bọn họ.....Vì cái gì?” Nàng nghĩ chẳng lẽ chẳng lẽ hán muốn ra mắt gia đình nàng.

Nhưng như thế nào lại có khả năng đó?

Cho dù hán đã cầm tay nàng, cùng không cần phải phụ trách đến mức độ này chứ!

“Đến tháng bảy năm nay tôi sẽ ba mươi tuổi, em cũng sẽ hai mươi năm tuổi, có một số việc không thể không tính tới.” Hán nhớ rõ sinh nhật hai người chỉ kém nhau mười ngày, hán là ngày một tháng bảy còn nàng lại là ngày mười một tháng bảy, ở lý lịch cá nhân nàng đã ghi rõ ràng như vậy.

Tuy rằng hán không biết sinh nhật thật sự của mình là ngày nào nhưng hán vẫn cảm thấy được bọn họ có rất nhiều điểm giống nhau, như vậy là đã đủ rồi.

“Chuyện gì?” Nàng vẫn không thể tin, hán tuyệt đối không có khả năng là đang cầu hôn, khẩu khí hán, ánh mắt hán hoàn toàn lãnh đạm, lạnh lùng nào có nửa điểm bóng dáng tình yêu?

Hán không rõ nàng như thế nào còn không hiểu được?” Đương nhiên là hôn sự của chúng ta.”

“A?!” Đây chính là sự kiện trong truyền thuyết sẽ làm cho nữ nhân bật khóc nước mắt rơi như mưa cả đời khó quên “Cầu hôn”?

Nhưng hán chưa bao giờ nói qua hán thích nàng, cũng không từng nói qua hai người không phải quan hệ nam nữ bằng hữu, hôm nay lại mang nàng đến bờ biển rồi đột nhiên cầm tay nàng nói tới kết hôn, có phải hay không rất rất không thật?

“Em không muốn.” Hán nhướn mi hỏi, trải qua hai, ba năm quan sát nàng hán là thương hán, điều này không có sai.

Bề ngoài cùng nội tâm của nàng đều đúng với mẫu người mà hán cần, hơn nữa nàng có thể kiên trì cùng quan hệ với hán mà không để ý đến những lời bàn tán nghị luận của người ngoài, càng làm cho hán xác định nàng chính là người tốt nhất mà hán chọn.

Ngoài ra, muốn tìm được một nữ nhân khác đi gặp gỡ để nghe hán đàm luận về vấn đề trên thương trường hán là vấn đề nan giải.

“Không phải.....” Nàng ngay tranh cãi một chút cũng không có liên đầu hàng, thật sự là nữ nhân vô dụng, chỉ buồn một chút cũng khóc mà gặp phải chuyện cực vui cũng khóc.”Tôi chỉ là.....Nói như thế nào nhỉ?.....Quá bất ngờ!”

“Chúng ta kết giao ba năm còn có thể bất ngờ sao?” Hán hỏi lại.

Kết giao ba năm?

Ý của hán là nói cùng nhau ăn cơm hộp trên sân thượng là bắt đầu xem như nam nữ kết giao sao?

Người này quan niệm cũng thật không giống người thường, nàng trong lúc nhất thời dở khóc dở cười, vui vì trong đầu hán có ý nghĩ kết hôn, nhưng lại khổ sở vì hán không có chút biểu hiện nhiệt tình nào.

Thấy nàng cúi đầu không nói lời nào, hán cảm bả vai của nàng cúi đầu hôn lên môi nàng, nàng không khỏi hai mắt trừng lớn.

Hán hán hán.....

Đang làm cái gì?

Hôm nay buổi tối tuy là trăng tròn nhưng nàng khôn tin hán có thể biến thành người sói, trong cơ thể hán không có cái loại gen này, hán rất bình tĩnh.

Mới không đến ba giây, hán đã rời khỏi môi nàng, nhìn chăm chăm mắt nàng nói” Khi nào thì đi đến nhà của em?”

Môi của nàng rất thơm mềm, kỳ thật hán muốn dừng lại lâu một chút nhưng hán không hy vọng chính mình phóng túng, hán muốn đợi cho đến sau khi kết hôn, trải qua kinh nghiệm bị thăm lén trước đã làm cho hán tỉnh ngộ, không thể nào lại điên cuồng kích tình như trước nữa, chỉ có tin cậy cùng cảm giác an toàn mới có thể kéo dài quan hệ.

Hán đối với Hà Tĩnh Đình chính là loại cảm giác này, an tâm

“Ách.....Cuối tuần sau được không?” Hán rất gian trá, dùng phương pháp bức hôn này, nàng nào có năng lực chống đỡ?”

Cho dù chỉ là nụ hôn nhẹ nhàng bang quơ nhưng vẫn làm lòng nàng say,

“Được.” Hấn vừa lòng trả lời nàng, nhìn đồng hồ đã mười giờ.” Trời đã khuya, tôi đưa em trở về.”

“Ác.” Kính nhờ, cô bé lọ lem còn có thể chống đỡ đến mười hai giờ vì cái gì nàng sớm như vậy đã về nhà?

Hấn nắm tay nàng đi trở về bãi đỗ xe tâm tình vô cùng tốt.” Tôi vẫn thực chờ mong được đi đến nhà em.”

“Àn.” Nàng cũng thực chờ mong, chính là không nghĩ tới sẽ là loại tình huống này, nàng thật sự giống như trong lời nói của hai người bạn tốt sắp được trở thành tổng giám đốc phu nhân?

Một nữ nhân được cầu hôn hẳn là sẽ rất vui sướng, thỏa mãn cùng hạnh phúc nhưng sao nàng không có cảm giác được như vậy.

Đi qua bãi cát, hấn nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, dán mặt vào mái tóc nàng nói.” Chúng ta sẽ có được một gia đình mỹ mãn, con của chúng ta sẽ được trưởng thành trong vui vẻ, tôi và em nhất định sẽ làm được.”

Một tuyên ngôn kết hôn rất thực tế, trong ngực hấn rõ ràng cũng rất ấm áp nhưng gió biển lại làm cho nàng cảm thấy lạnh, cùng không thể một lần nữa ôm nàng chặt một chút?

Làm cho nàng nghĩ rằng chính mình là đang được tình yêu đáp lại, không được sao?

Ngày Từ Bồi Nghi đến Chương Hóa là một ngày nắng, hấn xuống xe liền hít sâu vài cái, không khí thật tốt, ánh mặt trời thực tốt, nơi này chính là quê hương của Hà Tĩnh Đình, tương lai cũng sẽ trở thành một gia đình khác của hấn.

“Anh có khỏe không?” Mở cửa xe, nàng lo lắng tinh thần hấn không phấn chấn.

“Phi thường tốt.” Hấn mỉm cười làm cho nàng xem đẹp mắt, gần đây tâm tình hấn thật sự rất tốt, trừ bỏ đèn phòng trọ của nàng uống trà còn mang nàng đến thăm nhà của hấn tuyên bố đây là nơi hai người sống trong tương lai, nàng có ý kiếng gì cứ việc đưa ra có thể sớm mời người về trang hoàng.

Nàng không có ý kiến gì, toàn bộ đều rất hoàn mỹ, nhưng nàng cái gì cũng hiển cũng không có, chỉ có thể xưng phong nhận việc giúp hấn quét nhà, giặt quần áo, nấu cơm, nhìn bộ dáng hấn ăn gấp thức ăn nhanh chóng mới giúp nàng cảm thấy có điểm an toàn, ít nhất hấn vẫn cần tài nghệ nấu ăn của nàng.

“Đi thôi.” Hấn dắt tay nàng khăn cấp.

Nàng nhìn bộ dạng chờ mong của hấn lòng có điểm chua xót, kỳ thật nàng đã sớm cảm giác được, hấn đối với nhà của nàng phi thường cảm thấy hứng thú, khả năng bởi vì hấn không có nhà của chính mình, cùng cha mẹ nuôi cảm tình cũng không được gần gũi thân mật, mới có thể hâm mộ nàng như vậy?

Nàng rất thích cùng hấn chia sẻ, chỉ cần nhìn hấn tươi cười, có thể làm nàng thỏa mãn cũng quên đi chính mình kết hôn nhưng không nhận được tình yêu.

Vào trong nhà, Hà Tĩnh Đình câu đầu tiên đã nói.” Ba, mẹ , chúng con đã trở lại.” Từ “chúng con” nói ra thật dễ dàng nhưng bọn họ thật là một đôi sao?

Nàng vẫn không cảm thấy có gì là chân thật cả.

“Bác trai, bác gái, chào mọi người.” Từ Bồi Nghi đưa ra ba hộp quà lớn bao gồm nhân sâm, cô linh chi, được phẩm dinh dưỡng phong giao, hy vọng lão nhân gia có thể bảo vệ sức khỏe lâu dài.

Hấn sẽ là một người đàn ông yêu mến gia đình vợ, hấn thích không khí đoàn tụ này.

Anh em họ Hà cùng mang theo vợ và con đến, sau khi kết hôn bọn họ vẫn ở gần nhà, sớm nghe em gái kiếm được một chàng rể hiền, hôm nay mang về ra mắt gia đình, còn chuẩn bị cả lễ vật như vậy chính là cầu hôn rồi!

“Đến, ngồi đi, ngồi đi!” Người đứng đầu trong gia đình Hà Tiến Thiêm cười ha ha thay bọn họ châm trà.” Từ tiên sinh, Tĩnh Đình của chúng tôi nhận được sự chiếu cố của cháu, thật sự là cảm ơn.”

“Gọi cháu là Bồi Nghi là được rồi, kỳ thật đều là Tĩnh Đình chiếu cố cháu, cháu thực rất cảm ơn nàng.” Từ Bồi Nghi khiêm tốn trả lời lại, mang trà lên uống, ca ngợi nói:” Bác trai, người pha trà thật ngon, hy vọng sau này cháu có thể có nhiều cơ hội đến uống.”

Một nam nhân trẻ tuổi lại rất lễ phép, Hà Tiến Thiêm cùng vợ Lí Thu Nghi cũng chưa từng nghĩ đến một đại ông từ lại là một tổng giám đốc lại bình dị gần gũi như vậy, nguyên bản họ sợ chính nhà mình gia cảnh bình thường, lo lắng con gái sẽ bị người ta xem nhẹ, cái này xem ra Tĩnh Đình có phúc.

“Tĩnh Đình thường nấu cơm cho cháu ăn, cô ấy nói đều là thực phẩm của nhà trồng, cháu thực hâm mộ cô ấy có người nhà tốt như vậy, còn có quê hương đẹp như vậy.” Từ Bồi Nghi khen tặng phát ra từ nội tâm, hấn đối với gia đình họ Hà có tình cảm cùng hâm mộ, trước mắt là một khu gồm 3 nhà nhỏ, ngôi mái đỏ, nền nhà xanh giống như hình ảnh trong giấc mộng của hấn, nếu có thể được lựa chọn, hấn hi vọng mình được sinh tại gia đình này.

“Ai nha~~~~ Không có gì!” Hà Tiến Thiêm gãi gãi sau gáy khiêm tốn nói, trên mặt lại cười đến thoải mái.” Chúng ta chỉ biết làm ruộng, không giống như các cháu kinh doanh thông minh như vậy, bất quá nói trở về, vùng sông nước của chúng ta thực phẩm nông sản thật sự là số một...”

Những người làm nghề nông yêu thích nhất là nói chuyện về đất đai, khí hậu phù hợp cho nghề làm ruộng, như vậy Hà Chí Uy, Hà Chí Cường hai anh em cùng cha của mình thao thao bất tuyệt như cái máy hát, Từ Bồi Nghi còn thật sự nghe hiểu được thỉnh thoảng đưa ra vài vấn đề rất chuyên nghiệp, mọi người được đà cứ thao thao bất tuyệt giống như một hội thảo luận nghiên cứu phát triển nông nghiệp.

Hà Tĩnh Đình cùng mẹ là Lí Thu Nghi ở một bên hỗ trợ pha trà khiến cho đám đàn ông trong nhà nói ra đủ thứ chuyện, kỳ thật đàn ông cũng rất nhiều miệng.

Nói chuyện phiếm cho đến cuối cùng đương nhiên không thể quên mục đích lớn nhất, Từ Bồi Nghi đứng lên cúi đầu nói:” Bác trai, bác gái nếu hai bác cho phép cháu hy vọng có thể lấy Tĩnh Đình làm vợ, cháu sẽ quý trọng nàng thật tốt.”

Hà Tĩnh Đình cũng đứng lên cúi đầu, kỳ thật trước đó nàng đối với người nhà đã đề cập qua và cũng đã được chấp nhận, nhưng tại thời khắc mấu chốt này vẫn không nhận được mà khấn trương đứng lên, nàng thật sự sẽ cùng người đàn ông này kết hôn sao?

Như thế nào vẫn là cảm thấy giống như chỉ là một giấc mộng?

Hà Tiến Thiêm cùng Lí Thu Nghi nhìn nhau, hai đứa con trai đều là hai mươi tuổi đã kết hôn, riêng đứa con gái này kéo dài mãi đến hai mươi năm mới có ý muốn kết hôn, bọn họ đều có chung nhận thức chỉ cần nàng quyết định bọn họ liền toàn lực tán thành.

Trước kia còn sợ rằng Từ Bồi Nghi là một người lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng hôm nay thấy được hắn rất hào hoa phong nhã, thành khẩn lễ phép, vậy thì còn gì phải lo lắng?

Hà Tiến Thiêm không có trực tiếp liền đáp ứng, nhưng ý tứ cũng không kém nhiều lắm” Tĩnh Đình không phải lên Đài Bắc đi học như trước kia, chúng ta liền quyết định chờ đến lúc nó đính hôn sẽ tổ chức tiệc rượu ở trước sân nhà chúng ta, còn muốn kéo dài từ sân ra đến ngoài cổng, phải thực náo nhiệt một chút.”

“Vâng! Chúng con nghe theo lời ba mẹ nói, tiệc kết hôn làm ở Chương Hóa chúng con đều không có kinh nghiệm, đến lúc đó còn nhờ ba mẹ chỉ bảo nhiều.” Từ Bồi Nghi ngay cả ba mẹ đều gọi, chiều này thực rất thông minh làm cho hai vợ chồng họ Hà nghe được cảm thấy lâng lâng.

“Hôm nay ở lại ăn cơm đi, còn phải uống cho tôi say mới được.” Hà Tiến Thiêm vỗ vỗ vai con rể vui vẻ nói. Lí Thu Nghi nghe xong chạy nhanh xuống phòng bếp thu xếp, nàng tuy rằng chưa nói gì nhưng tận trong đáy lòng so với mọi người đều cảm thấy rất cao hứng, con gái rốt cục tìm được một người đàn ông thật là tốt.

“Hà Tĩnh Đình ngăn cản nói:” Ba, Bồi Nghi anh ấy còn phải lái xe mà.” Nàng còn không có thói quen kêu tên của hắn, nhưng cũng không thể kêu là tổng giám đốc đi?

“Không sao cả.” Từ Bồi Nghi nắm tay nàng, đối với cha con Hà gia nói:” Nếu con say không thể lái xe về được, hy vọng có thể ở lại đây một đêm, không biết có tiện hay không?”

Hà Tĩnh Đình sững sốt, nàng chưa bao giờ cùng Từ Bồi Nghi ngủ chung dưới một mái hiên, không nghĩ tới hắn lại thích ở trong nhà của nàng như vậy, thậm chí còn nguyện ý ở lại một đêm!

Nàng thực sự là lấy được ít phúc khí của người nhà, tài năng mở được cánh cửa tâm của hắn, nếu không bằng chính bản thân nàng làm gì có đủ lực hấp dẫn làm được.

Xem ra em rể cũng không ghét bỏ ở trong ngôi nhà nông thôn này, Hà Chí Uy ưỡn ngực nói:” Ngôi nhà này của chúng ta có năm mươi năm lịch sử nhưng vẫn rất là kiên cố, dù có lốc xoáy thổi cũng không bay đi, chỉ sợ ngày mai em nghe được tiếng gà gáy kêu bị đánh thức lại cảm thấy không được quen.”

“Nói thật em phi thường chờ mong.” Từ Bồi Nghi tâm tình nhỉnh không được nói, thật là một sự kiện rất khoái trá.

“Chờ mong?” Hà Chí Cường neho mắt lại cảnh cáo anh rể:” Trước tiên phải nói, anh cùng chị tôi không thể ngủ cùng một phòng.”

Bao gồm cả Từ Bồi Nghi tất cả mọi người đều cười, Hà Tĩnh Đình cũng hiểu được mà buồn cười, người nhà thực sự là rất nhiều lo lắng cho đến tận hôm nay mới thôi, những chuyện Từ Bồi Nghi làm với nàng chỉ có thể tính ở cấp bậc trẻ nhỏ, còn lên được đến cấp lớn hơn tuyệt đối là phải đợi đến sau khi kết hôn!

Tổng giám đốc “Kính Vũ Kim Khổng” sắp thành hôn, truyền thông không có khả năng bỏ ngoài tay sự kiện này, tuy rằng cô dâu chỉ là một nhân vật vô danh tiểu tốt, nhưng việc này gọi là chim sẽ biến thành phượng hoàng đáng giá đề ghi lại.

Tiệc đính hôn được tổ chức ở Chương Hóa, truyền thông ngày đó chen chúc tới, tam hợp viên của Hà gia, hàng xóm phụ cận đều được lên màn ảnh, bất quá tiệc đính hôn đương nhiên Từ Bồi Nghi đã sớm có chuẩn bị, gọi đến một trăm bảo vệ bao vây cách một trăm mét quanh hội trường, toàn bộ hành trình là bảo hộ vị hôn thê cùng người nhà của hắn không tiếp thu phỏng vấn gì, không cho trả lời gì cả.

Ba tháng mùa xuân gió thổi nhẹ nhàng, các phóng viên lại bị gọi một gáo nước lạnh chỉ có thể ở xa xa chụp hình ảnh về để báo cáo kết quả làm việc, chuyển sang hỏi “bạn gái cũ” Nhan Tư Gia, an ngữ Nhan Tư Gia phản ứng bình tĩnh, cười nói:” Tôi không có nghe nói đến chuyện anh ấy kết hôn, nếu là thật, tôi đương nhiên chúc phúc cho anh ấy. Về phần tôi, quả thực rất vui vẻ thoải mái, phụ nữ không phải chỉ có mỗi tình yêu mà còn có cả sự nghiệp, spa sức sống quán của tôi sắp khai trương, hoan nghênh mọi người đến ủng hộ.”

Các phóng viên không chụp được biểu tình ai oán của nàng, lại một trận thất vọng, mặc dù là chuyện xưa nhưng có thể nào lại cứ như vậy mà không tính toán chút gì a?!

Nhưng tin tức cùng cuộc sống của con người khó có thể đoán trước được, kết xong cũng có khả năng ngoại tình, sinh con xong cũng vẫn có khả năng ly hôn, lúc này vô tư vô lo, còn ngày sau thì rất khó nói.

Ngày kết hôn sẽ diễn ra sau đó một tháng, tổ chức ở một khách sạn xa hoa trên Đài Bắc, trong khoảng thời gian này Từ Bồi Nghi đặc biệt bận rộn, sau hôn lễ bọn họ muốn đi Châu Âu vòng tuần trăng mật kéo dài đến mười hai ngày, hẳn chưa bao giờ buông tha cho mình nghỉ ngơi nhiều như vậy, đương nhiên hẳn đối với chính mình có tin tưởng, hết thảy đều có thể an bài thỏa đáng.

Duy nhất làm cho hắn bất an đó là sau buổi tối hội nghị thường kỳ diễn ra hắn nhận được một cuộc gọi nhờ, đó là dãy số của Nhan Tư Gia, hắn đã xóa nhưng vẫn là quên không được, đột nhiên di động kêu cho đến khi ngừng tắt, vẫn là dãy số đó, tìm hắn từ bình lặng cũng kích động theo nhưng hắn nhất định phải bình tĩnh trở lại.

Hà Tĩnh Đình sớm hiểu được tình cảnh của chính mình, sau khi trở thành vợ của Từ Bồi Nghi nàng chuẩn bị tháng năm sẽ tạm rời cương vị công tác chuyên tâm làm bà chủ, nếu thuận lợi trong lời nói, nàng hy vọng có thể sinh được ba đứa nhỏ làm cho hắn về nhà sẽ cảm thấy ấm áp.

Loại ước muốn của người phụ nữ nhỏ nhen này liệu có hay không được thực hiện?

Nàng chỉ biết là nàng thương hắn, nguyện ý vì hắn mà trả giá hết thảy, ngốc liền ngốc đi, dù sao cũng không có khả năng sẽ trở lên thông minh hơn.

Buổi tối hôm nay, Từ Bồi Nghi mười giờ mới rời đi công ty, muốn lái xe trở về nhà, từ hướng bãi đỗ xe ở tầng hầm đi lên dừng trước cửa công ty lại nhìn thấy một dáng người quen thuộc, không có khả năng, như thế nào sẽ là nàng?

Hắn ngừng xe, ấn hạ cửa kính hỏi: "Em ở đây làm cái gì?"

"Em... em đang đợi anh." Nhan Tư Gia hóa trang mặc một thân toàn màu đen, cùng với nàng da trắng càng thêm chói mắt, ba năm không gặp nhan sắc của nàng không một chút giảm ngược lại càng tăng thêm một loại mê hoặc.

Chờ hắn?

Còn có cái gì phải chờ?

Xem biểu tình ai oán của nàng, khiến người ta yêu mến, nhưng là hắn nhắc nhở chính mình, hoa hồng có gai mà hắn thì không muốn chọc vào, bởi vậy hắn nói: "Lên xe, anh đưa em về."

Hắn suy nghĩ thật nhanh, với sự nổi tiếng của hai người đứng nói chuyện cùng nhau ở trước cửa công ty thế này chỉ dẫn sự chú ý của người khác, nhưng lại không thể đưa nàng về nhà của hắn đành phải trước hết mời nàng lên xe rồi khỏi nơi này rồi nói sau.

Nhan Tư Gia tưởng là sẽ về nhà hắn, nhưng nàng cũng biết không dễ dàng như vậy, đành phải lấy lui làm tiến trước hết cứ lên xe của hắn, ít nhất hẳn cũng không có quay đầu bỏ đi khi nhìn thấy nàng, đó đã tính là một sự khởi đầu tốt.

Khi nàng vừa mở cửa xe bước vào hắn ngửi được một mùi nước hoa, là loại nước hoa hắn từng rất quen thuộc, cũng là loại nước hoa hắn mà hắn từng yêu thích.

Hà Tĩnh Đình chưa bao giờ dùng qua nước hoa, chỉ có tắm rửa bằng bánh xà phòng tắm hương cây cỏ bình thường, hắn thích loại loại cảm giác nhẹ nhàng đó, nhưng không cách nào lâm vào mê luyện.

"Em gọi di động cho anh mấy lần nhưng đều không có người bắt máy," Nhan Tư Gia chưa bao giờ phải điên cuồng theo đuổi một người đàn ông như thế này, đối tượng lại là người bạn trai cũ, tuy nói là, nhưng lần này nàng thật sự không thể nghĩ được từng là một người đàn ông nàng rất muốn có thể nào lại bị cái loại phụ nữ bình thường này cướp đi?

Ba năm qua nàng chưa từng quên hắn, chính là vì kiêu ngạo không muốn cúi đầu trước, nhưng hiện tại nàng đã nghĩ thông suốt, trên tình trường thắng bại là quan trọng nhất, kiêu ngạo có cho là gì?

"Anh vẫn đều bề bộn rất nhiều việc." Có lẽ hắn nên đổi số điện thoại, tránh nàng lại làm hắn xao động, chính là mấy cuộc gọi của nàng lại làm hắn ngủ không thể an ổn.

Hai tay hắn nắm trên tay lái xe, ánh mắt nhìn về phía trước, hắn nhớ rõ ràng đường về nhà nàng như thế nào vì sao lại không thể quên được?

Hắn có điểm hận trí nhớ của chính mình.

"Nghe nói anh đính hôn...." Thanh âm của nàng nhẹ nhàng nhưng lại mang ý oán giận cùng tiếc nuối, giận hắn không nhớ người tình cũ đồng thời cũng giận hắn vì sao lại đi chọn cái loại phụ nữ bình thường như vậy, rất là không có mắt nhìn người!

"Ân, anh cũng đã ba mươi tuổi, cũng nên nghĩ đến chuyện lập gia đình rồi." Hắn tìm ba mươi năm mới xác nhận được Hà Tĩnh Đình là người thích hợp với hắn, hai người đã đi đến bước đường này rồi thì không có khả năng quay lại nữa.

“Bồi Nghi, chúng ta không thể quay lại như trước được sao?” Ba năm trước đây nàng cũng đã hỏi như vậy, ba năm sau vẫn muốn biết đáp án.

“Chúng ta đều rất kiêu ngạo, không ai nguyện ý cúi đầu trước người kia, tiếp tục ở cùng một chỗ chỉ là thương tổn lẫn nhau thôi.” Hai người ở một phương diện nào đó cũng là thực tương tự nhau, cũng đều không nguyện buông tha cho tự tôn của mình, cho dù vết thương lan rộng đến đâu cũng không muốn thỏa hiệp, cho nên chỉ có thể làm như vậy.

“Em nguyện ý từ bỏ sự kiêu ngạo, nguyện ý cúi đầu, em chỉ muốn cùng anh quay trở lại như ngày trước.” Nàng cầm tay hắn, mắt ngấn nước to tròn có vẻ đầm đìa đáng yêu.

Nàng cùng vài vị chị em đã thảo luận qua, phụ nữ chỉ cần tỏ vẻ yếu đuối liền chiến thắng, uy lực của nước mắt còn hơn cả việc để lộ ra cả thân thể mềm mại, làm như vậy đàn ông vô tình như thế nào cũng phải động lòng.

Quả nhiên, Từ Bồi Nghi ngây dại cả người, lúc trước khi chia tay không thấy nàng rơi nước mắt, vì sao giờ phút này lại khiến hắn tim đập nhanh hơn bình thường?

Trần định!

Hắn tự nhủ chính mình phải trấn định, lạnh lùng nói:” Quá muộn.”

Môi của nàng run run, tiếng nói nghẹn ngào.” Sẽ không, chỉ cần anh nguyện ý, tất cả đều vẫn còn kịp.....”

“Anh làm không được, thực xin lỗi.” Hắn vươn tay sờ sờ mặt nàng, như vậy đã là vượt qua giới tuyến rồi, hắn không thể buông thả chính mình thêm nữa.

Nàng không muốn nói lại nữa, đầu tựa lên trên vai hắn, để nước mắt tùy ý rơi, nước mắt cũng không phải can tâm mà cũng chẳng phải thực lòng, tất cả đều là nàng làm bộ, nhưng hắn lại có thể thờ ơ?

Từ Bồi Nghi trong lòng trống ngực đánh vang, tình huống như thế này rất nguy hiểm, hắn phải mau chóng rời đi nếu không lại rơi vào hố không thấy đáy.

“Đã đến nhà em, em tự mình xuống xe đi.” Hắn ổn định chính mình, thở sâu nói.

“Chúng ta không thể nói chuyện lại sao? Trong nhà không có người, nữ giúp việc đã tan làm rồi.”

Biểu tình của nàng có vạn phần mỉa mai, không có mấy người đàn ông có thể cự tuyệt lại được, nhưng nếu bước chân vào nhà nàng hắn chỉ sợ buổi sáng ngày mai mới có thể đi được.” Thật xin lỗi, anh hiện tại đã có vị hôn thê.” Đúng vậy, hắn không thể quên Hà Tĩnh Đình, người phụ nữ của hắn luôn luôn chờ đợi hắn.

Nàng không tin hắn có vẻ mặt ngoài lạnh lùng tĩnh lặng như vậy, nhưng nàng cũng hiểu được nếu cố buộc chặt chỉ có phản lại hiệu quả mong muốn, vì thế nàng lau những giọt nước mắt trên mặt, mỉm cười nói:” Hẹn gặp lại, hy vọng chúng ta còn có thể gặp lại.....” Nàng cao ngạo bước xuống xe, phải làm cho thật tự nhiên chỉ vì nàng biết chính mình muốn cái gì.

Hắn không nói gì, hai mắt vẫn nhìn thẳng về phía trước, nghe được tiếng đóng cửa liền nhấn ga phóng đi, trăm ngàn lần không thể quay đầu lại, đó là nơi sinh ra mọi hỗn loạn, đối với tương lai hắn đã có kế hoạch thật tốt, sẽ không nên bị ảnh hưởng nhất thời mà làm rối loạn hết thảy.

Tim có đập nhanh thế nào cũng có thể tĩnh lặng lại như cũ, thời gian ba năm hắn như thế nào còn không hiểu?

Qua một hồi lâu, di động bỗng nhiên vang lên, hắn kinh hoàng vài giây, nếu là Nhan Tư Gia gọi tới thì làm sao bây giờ?

Hắn đương nhiên sẽ không thể nhận, nhưng tim lại đập không cách nào trở lại bình thường, chết tiệt, nàng đối với hắn vẫn có ảnh hưởng rất lớn, dù sao nàng cũng là người phụ nữ duy nhất mà hắn yêu.

Nhìn màn hình di động, may mắn là cuộc gọi của vị hôn thê, hắn cầm điện thoại lên nghe lập tức nghe được thanh âm ôn nhu kia:” Bồi Nghi, là em.”

“Ân, có chuyện gì?” Hắn ổn định âm điệu của chính mình, hắn cái gì cũng không có làm không cần phải bối rối.

“Em nghĩ có chuyện muốn nói với anh, quản lý khách sạn hẹn chúng ta ngày mai đến để thảo luận về vấn đề chọn món ăn, không biết anh có thời gian không?” Đầu đã hơn mười một giờ, nàng không phải cố ý vì loại việc nhỏ như thế này mà quấy rầy hắn, nhưng nàng không biết được cha mẹ chồng tương lai cùng “khách quý” thích khẩu vị như thế nào?

Vạn nhất nàng chọn nguyên liệu bình thường chất phác, chẳng phải là làm hắn rất mất mặt sao?

“Ngày mai mấy giờ?” Nói ra thật xấu hổ, hắn chưa bao giờ nghĩ còn có loại chi tiết này, muốn tiếp đãi khách khứa cùng làm chủ hôn lễ thật không đơn giản, hắn tham dự quá ít, tất cả đều giao cho vị hôn thê, hắn thật sự không phải là một người đàn ông cái gì cũng hiểu cũng biết.

“Ách.....buổi tối sáu giờ.” Ngữ khí của nàng không xác định lắm, không, nàng thực xác định là sáu giờ, nhưng không xác định được hắn sẽ trả lời như thế nào.

“Được, chúng ta cùng đi.” Nếu là bình thường, hắn có thể sẽ tìm cách từ chối, nhưng giờ phút này áy náy làm cho hắn thay đổi tâm ý, hắn nên dùng nhiều thời gian dành cho vị hôn thê, cũng chính là làm cho mình trở nên bình tĩnh hơn, chỉ cần nàng ở bên cạnh, hắn tin tưởng hắn có thể làm được.

“Thật sự? Cảm ơn anh!” Nàng vừa mừng vừa sợ, lúc trước vì phải lựa chọn khách sạn nào nàng đã phải vận dụng hết khả năng cùng trí óc của mình còn hẳn thì lại làm bộ như không liên quan đến mình, thái độ hôm nay thực sự là tiến bộ rất nhiều nha!

Lời cảm ơn của nàng làm hắn mỉm cười, nàng thật sự là nhu thuận đến làm đau lòng người khác.” Hai chúng ta không cần phải khách khí như vậy, đây là việc anh phải làm, trong khoảng thời gian này đã khiến em vất vả rồi.”

“Em không vất vả chút nào hết, ngược lại em thấy rất vui vẻ.” Nàng quả thực muốn khóc, hẳn khó có thể tỏ vẻ săn sóc như thế, mà nàng thì quý trọng cỡ nào đoạn thời gian ngắn này.

“Anh cũng vậy.” Hai người đối thoại rất cục cựa cũng có vẻ giống như vị hôn phu và hôn thê, hẳn nhắc nhở chính mình phải tỏ ra nhiều điểm lãng mạn, nếu không người phụ nữ ôn nhu này sẽ chạy trốn mất, hẳn không thể coi sự tồn tại của nàng thành một việc đương nhiên được.

“Như vậy ngày mai gặp, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Sau khi ngắt điện thoại, Hà Tĩnh Đình mang theo nụ cười ngọt ngào đi vào giấc mộng, nàng không hề biết rằng, trong tận đáy lòng vị hôn phu của mình đang nổi lên một loại biến hóa, đó chính là điều mà cho đến bây giờ nàng không thể làm được, một mối lửa nhỏ có thể cháy lan cả một đồng cỏ, kết cục hạnh phúc sẽ là rất xa...rất xa.....

Buổi tối ngày hôm sau, hai người bước vào nhà ăn của một khách sạn xa xỉ, Hà Tĩnh Đình thấy những món ăn trên bàn liền tán thưởng.” Thoạt nhìn rất là ngon.”

“Mời hai vị cho ý kiến, được phục vụ hai người là vinh hạnh của chúng tôi.” Quản lý khách sạn thấy Từ Bồi Nghi vừa đến hai mắt liền sáng lên, người đàn ông nổi tiếng nhất trong giới tài chính chọn khách sạn bọn họ làm nơi tổ chức lễ kết hôn, phí quảng cáo cho khách sạn liền giảm đi đáng kể.

Bọn họ đều mỗi món ăn một ít, Từ Bồi Nghi không phát biểu ý kiến gì, hẳn đối với những món ăn tinh xảo hoa mỹ này đều không có hứng thú, hẳn chỉ muốn ăn đồ ăn mà vị hôn thê nấu ở nhà, hẳn nhớ đến bữa tiệc đính hôn ở Chương Hóa, tất cả đồ ăn đều là dùng thực phẩm tại địa phương, nhiều nhưng lại phong phú mới mẻ, không cần đồ ăn hàng nổi tiếng, trang trí tinh xảo cũng rất ngon và đủ vị.

Bất quá không có biện pháp, cha mẹ nuôi của hắn đã sớm đưa ra yêu cầu, thế nào cũng phải tổ chức ở khách sạn năm sao, như vậy hẳn cũng chỉ có thể mặc kệ, muốn trang trọng hoa lệ thì cứ trang trọng hoa lệ đi.

Một bên, quản lý khách sạn hai tay nắm vào nhau, mỉm cười hỏi:” Từ tổng, xin hỏi ngài có vừa lòng không?”

Từ Bồi Nghi trả lời:” Tốt lắm, không thành vấn đề.” Kỳ thật hắn cũng không có cảm giác gì, dù sao chỉ cần đủ xa hoa là được rồi.

“Như vậy liền quyết định mười hai món ăn này sao?” Quản lý tiếp tục hỏi.

Hà Tĩnh Đình do dự một chút mới nói:” Xin hỏi, các món ăn trước và món điểm tâm ngọt không thể tăng thêm vài phần sao? Đồ ăn ngon như vậy, lại chỉ có một chút mà thôi, thực đáng tiếc.” Có lẽ là theo ảnh hưởng của gia tộc, sợ khách khứa ăn không đủ nó, tuy rằng người Đài Bắc không lưu hành hình thức đóng gói mang về, cũng không phải mỗi bàn nhét chặt ních người nhưng cũng không thể để người ta ăn quá ít như vậy a!

Quản lý nghe xong lập tức nói:” Tốt, chúng ta sẽ tăng lên gấp đôi khẩu phần, ngài cảm thấy như thế nào?”

“Như vậy liền kính nhờ mọi người, cảm ơn!” Hà Tĩnh Đình cười thật vui vẻ, như vậy có thể làm cho khách quý đến từ Đài Bắc yêu thích cũng có thể làm cho bạn bè người thân từ nông thôn lên có thể ăn no một chút, muốn chu đáo cũng thật không dễ dàng, nhưng vì muốn làm một người vợ tốt của Từ Bồi Nghi nàng phải cố gắng.

Sau khi quyết định xong các món ăn, quản lý khách sạn liền đưa hai vị khách quý ra cửa, nhìn theo bóng dáng bọn họ nghĩ rằng kỳ thực hai người này cũng rất xứng đôi, tuy rằng thân phận địa vị quá phân biệt nhưng nhà gái làm cho người ta có cảm giác tự nhiên cẩn thận, nam nhân vật chính thật sự là một người may mắn.

Lên xe, Hà Tĩnh Đình phát hiện sắc mặt vị hôn phu không thích hợp.” Bồi Nghi, anh làm sao vậy? Có chỗ nào không thoải mái sao?”

“Anh không sao, anh đưa em về nhà.” Tối hôm qua hắn mất ngủ, tinh thần xuống dốc, nhưng lượng công việc không bởi vậy mà giảm lại nghĩ không muốn thất hẹn vẫn cùng vị hôn thê đi chọn đồ ăn.

Nàng lắc đầu, rất khó cự tuyệt hắn.” Em có thể tự mình về nhà được, một chút nữa anh cho em xuống trạm xe kế tiếp. Em thấy anh rất mệt mỏi, mau trở về nghỉ ngơi, hay là muốn em theo chăm sóc cho anh? Em đều có thể làm được!”

“Tĩnh Đình, em đối với anh thật sự rất tốt. Mỗi lần ở cùng một chỗ với em, anh giống như về chính nhà của mình vậy, cảm giác rất an tâm.”

Hắn bỗng nhiên cảm động, hẳn thật sự quá may mắn mới có thể gặp được nàng, nhu thuận thiện lương, không có yêu cầu gì lại càng không thể nghĩ được là nàng cư nhiên yêu hắn, mặc kệ bắt đầu là kính ngưỡng cùng dùng bái, hẳn đều nhìn ra được, trong mắt nàng đối với hắn là nhu tình quan tâm.

“Em thật sự rất vui khi anh nói như vậy.” Hẳn khó có được cơ hội nói với nàng những lời tâm tình lãng mạn, chỉ một câu như vậy đã khiến nàng tâm hồn

bay bổng, nghe như lời cảm tạ người trong nhà nhưng bất quá nàng thực sự rất dễ thỏa mãn, cho dù không có tình yêu cuồng nhiệt, nhưng bọn họ trong lúc này cũng là luôn có một phần cảm tình đi?

“Chúng ta có thể hay không tổ chức hôn lễ sớm hơn thời gian dự định.” Hấn có loại dự cảm bất an, ngày hôm qua hấn chính là đưa Nhan Tư Gia về nhà tâm tư liên pháp phòng không thể ngủ được, khoảng cách với đám cưới còn những hơn hai tháng, hấn sợ chính mình có thể hay không sẽ không còn kiên định như cũ?

“Sao? Nhưng là khách sạn đều rất đông khách hàng, hẹn thời gian trước thật không dễ dàng.” Nàng hoảng sợ, hôm nay hấn nhiệt tình hơn bình thường rất nhiều, có phải hay không phát sinh chuyện gì?

“Không nhất định phải làm thực long trọng, công chứng kết hôn, tìm nhà hàng ăn bữa cơm là tốt rồi.” Hấn trầm nghĩ mau chóng kết hôn, ký vào tờ hôn thú, nhắc nhở chính mình là người đàn ông đã kết hôn, nhất thiết không thể phản bội lời thề ước trước thần thánh.

“Em không có ý kiến gì hết, nhưng em sợ ba mẹ anh sẽ tức giận.” Dù sao vợ chồng Từ gia đã nuôi hấn hơn mười năm nay, lấy tiêu chuẩn nhiều thế hệ của bọn họ, như thế nào lại có khả năng không làm một hôn lễ thực hoành tráng, long trọng?

Hấn trầm mặc chính mình thực xúc động, như thế nào đã quên còn có cha mẹ nuôi? “Cảm ơn em đã thay anh suy nghĩ như vậy, vẫn là theo như kế hoạch đã quyết định đi.”

“Àn.” Nàng mỉm cười đáp lại, hấn cảm thấy thực thoải mái, thừa dịp dừng lại trước đèn đỏ, xoay người khẽ hôn nàng một cái, thương thức khuôn mặt đỏ hồng lên của nàng.

Hôn nhân của bọn họ sẽ là một cuộc sống thực vui vẻ hạnh phúc, đứa nhỏ của họ sẽ lớn lên trong một gia đình ấm áp, hấn tin tưởng, tất cả sẽ không phải là giấc mơ, sẽ rất nhanh được thực hiện, chỉ cần nhịp đập của trái tim bình tĩnh trở lại bình thường như cũ. ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Vài ngày sau tại một khách sạn xa hoa, khách khứa tụ tập ở đây đều là các vị quan to giàu có, chỉ vì một buổi đấu giá từ thiện, là ai có mặt mũi lớn như vậy?

Nguyên lai là phu nhân chủ tịch Kinh Vũ Kim Khổng – Hoàng Ngân Doanh.

Những năm gần đây, nàng cũng chồng là Từ Niệm Lăng không còn quản lý công việc nữa, toàn quyền đều giao cho con trai nuôi xử lý, bất quá có đôi khi vẫn lộ diện, liên lạc một chút với các bằng hữu có cảm tình tốt, mọi người đều là muốn lấy lòng đối phương, xã giao là chủ yếu.

Từ Hoài Lăng mấy hôm nay bị cảm, ở nhà tĩnh dưỡng không thể tham dự, nàng một mình đi thì cảm thấy buồn tự nhiên liền muốn tìm Từ Bồi Nghi đến đi cùng.

Quan hệ mẫu tử giữa bọn họ thực khách sáo, không có biện pháp, một đứa nhỏ mười hai tuổi mới nhận nuôi như thế nào có thể quen thân như người một nhà được.

Lúc ấy Từ Bồi Nghi là một bộ dáng tiểu đại nhân, bọn họ nhìn trúng hấn cá tính trầm ổn, sự thật chứng minh ánh mắt bọn họ độc đáo, đứa nhỏ này quả thật không chịu thua kém, học ở trường trở thành người có thành tích tốt nhất, khi tiếp quản công ty còn thực sự là có năng lực rất cao, vợ chồng bọn họ liền quyết định để lại toàn cơ ngơi cho hấn.

Về phần Từ Bồi Nghi tuy chọn đối tượng, một cô gái xuất thân từ nhà nông, trừ bỏ đơn thuần nhu thuận không có chỗ nào là xuất sắc, ngay từ đầu bọn họ đã cảm thấy thất vọng, như thế nào không tìm một danh môn thiên kim tiểu thư?

Nhưng cẩn thận nghĩ lại cũng không sai, so với Nhan Tư Gia trước kia tốt hơn nhiều, sẽ không làm mưa làm gió, bọn họ tuy rằng đã về hưu nhưng là vẫn còn sĩ diện.

Từ Bồi Nghi kỳ thật không nghĩ đến sẽ đi, nhưng mẫu thân trước đó đã gọi điện thông báo, hấn không thể không đi theo cổ vũ, trọng yếu chính là hấn sẽ chi tiền giúp mẫu thân tăng thêm chí khí.

Hà Tĩnh Đình cũng đi theo đến đây, nàng trước đó đã phiền não suy nghĩ rất lâu, quần áo, giày, kiểu tóc cùng trang sức đều phải thử đi thử lại, đây là lần đầu tiên nàng theo hấn tham gia hoạt động công khai, sau này nàng là phu nhân tổng giám đốc sớm muộn gì cũng sẽ phải quen với việc này, nhưng nàng nghĩ sẽ cần một khóa huấn luyện dài kỳ để có thể quen với việc này.

Tiến vào hội trường, tiêu điểm chú ý của mọi người không phải là các món đồ đầu giá ngược lại là các mỹ nữ, nữ nhân nhà giàu cùng nữ cường nhân, tất cả các loại danh hiệu cho một Nhan Tư Gia, bên cạnh nàng có rất nhiều người vây chung quanh, đều là những người đàn ông có tiền có địa vị.

Nhan Tư Gia nguyên bản không có trong danh sách khách mời, nhưng nàng đã nghĩ các biện pháp để lấy được giấy mời, người của nàng ở đây rất nhiều, làm việc này đối với nàng mà nói chính là tổ chút lòng thành.

Tóm lại nàng sẽ không buông tha, thứ nàng đã từng có được sẽ không đem cho người khác, nàng muốn cướp trở về.

Không hề chuẩn bị đến tình huống sẽ gặp tình nhân cũ ở đây, Từ Bồi Nghi toàn thân cứng ngắc, hắn biết rõ những người ở nơi này đều đang chờ xem kịch vui, hắn phải biết giữ chừng mực, càng không thể quên sự tồn tại của vị hôn thê, nếu hắn đi nhầm bước sẽ khiến nàng bị thương tổn sâu vô cùng.

Chính là hắn không hiểu, Nhan Tư Gia rốt cuộc có dụng ý gì?

Nước mắt lần trước của nàng là thực tâm sao?

Vì sao ba năm qua đều không có tin tức gì, đến khi hắn sắp kết hôn thì lại đưa ra cách hành động liên tiếp.

Chính là không thể phủ nhận, trái tim hắn vẫn vì nàng mà dao động, nàng chính là có cái loại ma pháp này, có thể dùng ánh mắt mà hòa tan cả một tảng đá.

Hà Tĩnh Đình cũng chú ý tới, Nhan Tư Gia so với trên ti vi còn mê người hơn, trừ bỏ dáng người yếu đuối, ngũ quan hoàn mỹ, còn có loại khí chất cùng nị lực thu hút người khác, nàng hoàn toàn giống như một nữ vương, những người phụ nữ đứng trước mặt nàng đều chỉ giống như nữ phó làm nền mà thôi.

“Thật sự đẹp quá. ....” Hà Tĩnh Đình nhận không được tán thưởng, đều là phụ nữ, như thế nào lại khác biệt nhau nhiều như vậy?

Nghĩ đến Từ Bồi Nghi từng cùng loại mỹ nữ này kết giao, nàng thực sự khó có thể lý giải, hắn như thế nào lại có thể buông tha từ bỏ được?

“Em đang nói cái gì?” Từ Bồi Nghi tay khoắc ở thắt lưng của nàng, tới gần bên tai nàng hỏi.

Nàng bị tiếng nói khêu gọi của hắn làm cho hoảng sợ, lỗ tai đều căng lên.” Ách... Em nói, bức tranh kia thực đẹp quá.”

“Đợi lát nữa khi đầu giá bức tranh kia, anh sẽ mua nó cho em”

“Thật sự? Được, em sẽ chờ.” Nàng biết hắn thay nàng suy nghĩ, trong lúc giao tiếp với khách khứa ở đây cũng đã làm cho nàng thích ứng với loại văn hóa xã giao này.

Nàng bình thường quan sát thói quen vẻ mặt của hắn, liếc mắt một cái liền phát hiện ra tâm tình của hắn đang bất an, chắc bởi vì Nhan Tư Gia tiểu thư đi?

Kỳ thật nàng có thể lý giải, mặc kệ đàn ông hay phụ nữ khi nhìn thấy một tuyệt sắc giai nhân như thế khó tránh khỏi có điểm thần hồn điên đảo.

Bất quá nàng tin tưởng vị hôn phu của mình sẽ có đủ tự chủ, trong cuộc sống hôn nhân quan trọng nhất không phải là tín nhiệm lẫn nhau sao?

Nàng vẫn như vậy tin tưởng hắn.

Nhìn đến người yêu ngày xưa, Nhan Tư Gia tự nhiên hào phóng tiếp đón.” Từ tổng giám đốc, Hà tiểu thư, xin chào hai người.”

Trên hiện trường mọi con mắt đều nhìn chằm chằm bọn họ, đáng tiếc không cho phép giới truyền thông tiến vào, nếu không liền có trò chơi thú vị, người sáng suốt vừa nhìn thấy đều biết, ba người bên trong không chỉ có trùng hợp gặp nhau chính là có điểm không bình thường nha!

“Khụ! Vị này là Nhan Tư Gia tiểu thư, vị này là Hà Tĩnh Đình tiểu thư.” Từ Bồi Nghi không thể không vì các nàng mà giới thiệu, sớm biết Nhan Tư Gia sẽ đến hắn sẽ không mang Hà Tĩnh Đình đến tham dự, thà rằng làm cho mẫu thân nhắc đi nhắc lại vài câu cùng không muốn nhìn thấy bức tranh trước mặt này.

“Tôi nghe nói hai người đã đính hôn, chúc mừng.” Nhan Tư Gia vốn đã quen với tác phong xã giao này, ngoài cười nhưng trong không cười nói.

“Cảm ơn cô.” Đến gần liền thấy, Hà Tĩnh Đình lại càng không khỏi cảm thán, nếu người phụ nữ này cùng nàng tranh đoạt Từ Bồi Nghi, thực hiện nhiên thắng bại đã phân, nàng có thể trực tiếp xuống đài.

“A~~~ bức tranh kia thật đẹp, hy vọng hôm nay tôi có thể mang được nó về nhà.” Nhan Tư Gia vừa chú ý tầm mắt của bọn họ, những lời nàng nói này tiện thể có thể nhấn nhủ, nàng tin tưởng Từ Bồi Nghi sẽ biết.

“Cảm ơn cô đã tham gia hoạt động của mẹ tôi.” Từ Bồi Nghi che dấu cảm xúc trả lời, chỉ có Hà Tĩnh Đình nhìn ra được ánh mắt của hắn đang nhìn vào cái gì, ai, hiểu rõ người đàn ông bên cạnh cũng là một điểm không tốt, nàng khả năng phải học cách giữ im lặng, nhìn hiểu nhưng lại không được hiểu.

Nhan Tư Gia còn muốn nói thêm nhưng khóe mắt lại nhìn thấy Hoàng Ngàn Doanh đang đi tới, nàng cùng vị lão phu nhân này không có tiếp xúc nhiều mà cũng chẳng có hảo cảm gì vì không muốn bị hỏi là như thế nào lại có giấy mời đến đây bởi vậy nàng cười cười nói:” Không quấy rầy hai người nữa,

bye~~~~”

“Hẹn gặp lại.” Hà Tĩnh Đình cảm thấy chính mình mới là người nên ly khai, Từ Bồi Nghi cùng Nhan Tư Gia nhìn kiểu gì cũng đều rất xứng đôi, có thêm nàng vào mới là dư thừa bối cảnh.

Vừa đi tới gần, Hoàng Ngân Doanh liền mở miệng nói với con trai cùng con dâu tương lai:” Mẹ không có phát thiệp mời cho Nhan tiểu thư.” Nàng cũng không phải người hồ đồ, như thế nào lại muốn bọn họ lâm vào trường hợp xấu hổ này?

Từ Bồi Nghi cũng hiểu biết, tất cả đều là do Nhan Tư Gia cố ý an bài:” Không quan hệ, nhiều người thì càng náo nhiệt.”

“Chờ một chút khi hội đấu giá bắt đầu, mẹ sắp xếp cho hai con đứng vị trí thứ năm, sẽ không chạm mặt nữa.” Hoàng Ngân Doanh không nghĩ sẽ khiến cho người ngoài có thêm chuyện để nói, hoạt động đêm nay là vì mượn sức quan hệ cũng không phải là miễn phí làm cho người ta chê giễu.

“Được, cảm ơn mẹ.” Từ Bồi Nghi hiểu được dụng ý của mẫu thân, hắn luôn luôn thận trọng từ lời nói cho đến việc làm, sẽ gây ra náo loạn, vì không muốn cho cha mẹ nuôi phải phiền lòng, từ khi bước chân vào Từ gia cho đến nay hắn đã cố gắng làm tốt tất cả mọi việc trở nên thật xuất chúng hơn người.

“Mẹ, người thực vất vả.” Hà Tĩnh Đình cảm thấy rất khó xử, bà tổ chức hoạt động như thế này đã muốn mệt chết lại còn phải lo lắng chu toàn cho bọn họ.

“Con không cần khách sáo như vậy, đều là người một nhà cả.” Hoàng Ngân Doanh đối với con dâu tương lai kỳ thật cũng không có bao nhiêu thương yêu, nhưng đêm nay nhìn thấy nữ nhân họ Nhan kia dám chạy đến chỗ mình náo loạn, thua trận không thua người, như thế nào cũng phải giữ lại bằng được Hà Tĩnh Đình.

“Cảm ơn mẹ.” Hà Tĩnh Đình rất cảm động, mặc dù Từ Bồi Nghi đối với bọn họ là không chung huyết thống nhưng lại giống như cùng một khuôn mẫu đi ra, làm cho người ta có một loại cảm giác khó có thể tiếp cận.

Hội đấu giá sắp bắt đầu, Hoàng Ngân Doanh lên đọc bài diễn văn, Từ Bồi Nghi nắm tay vị hôn thê ngồi vào đúng vị trí chuẩn bị tham gia hội đấu giá.

Cả buổi tối, nàng ngồi cùng Từ Bồi Nghi nhìn được rất nhiều vật phẩm quý giá, hoa văn tinh xảo, duy nhất chỉ có một bức họa là làm nàng có hứng thú, nhưng lại bị Nhan Tư Gia bắt chộp giá cả mua đi, Hà Tĩnh Đình không muốn cùng nàng tranh giành dù sao cũng chỉ là một bức họa mà thôi.

Trừ điểm này ra nàng cũng phát giác được một điều, tối nay Từ Bồi Nghi đối với nàng phá lệ ân cần, trừ bỏ cầm tay nàng còn có thỉnh thoảng sờ sờ nàng một chút giống như biểu hiện cho ai đó xem, là cho Nhan tiểu thư xem sao?

Xem ra nàng nên cảm tạ người ta một chút, nếu không có bạn gái cũ xuất hiện, nàng làm sao lại có thể được vị hôn phu ưu ái như vậy?

Chính là loại lãng mạn chua xót này, nàng không nghĩ muốn thêm nữa.....

Khi hội đấu giá kết thúc, Từ Bồi Nghi đưa vị hôn thê về nhà, mưa rơi dần dần phủ kín trên lớp kính xe, hắn hy vọng trời mưa lớn một chút, tốt nhất là có thêm gió mạnh cùng sấm chớp, hắn có loại cảm giác khác thường, áp lực đè nén từ trước đến nay có thể sẽ bùng nổ, hắn đối với chính mình luôn luôn hà khắc nhưng cũng sẽ có thời điểm không thể khống chế được.

Hắn không nghĩ sẽ về nhà, lái xe đi lòng vòng, trên đường phát hiện ra một câu lạc bộ, nơi này chỉ chiêu đãi hội viên, người bình thường không thể vào được, đối với giới truyền thông lại càng không thể vào vì bảo vệ sự riêng tư của khách quý.

Hắn nhớ tới chuyện ba năm trước đây, hắn nhớ rất rõ ràng, ngày đó hắn phát hiện Nhan Tư Gia phản bội hắn, hắn đem chính mình chuốc say không biết gì cũng là ở quán này, sau đó thì hắn cũng không lần nào quay lại đây nữa, nhưng vì sao đêm nay hắn không tự chủ được lại đi vào đây?

“Từ tổng tài khỏe, thật sự đã lâu không thấy ngài, chúng mừng ngài đã đính hôn! Xin hỏi vẫn vẫn ngồi ở vị trí cũ sao?” Chủ quán liếc nhìn một cái liền nhận ra hắn, hết sức trung thành hoan nghênh vị khách quý này, không cần phải đưa ra thẻ hội viên, nói giỡn đi ai lại đem kim chủ hướng cửa mà đi?

“Àn.” Từ Bồi Nghi hạ tầm mắt, nghe được lời chúc mừng của chủ quán có điểm chột dạ, khó có thể đối mặt, không nghĩ đối tượng trong lời chúc là chính mình?

Bước tới vị trí quen thuộc, sau khi ngồi xuống lập tức có đồ uống cùng điểm tâm tinh xảo được đưa lên, nhìn lại thực đơn, Từ Bồi Nghi tùy ý xem chọn rượu Whiskey năm xưa vẫn thường dùng, đúng vậy, hắn không nghĩ khi về sẽ tự mình lái xe, đợi lát nữa kêu chủ quán gọi taxi giúp hắn.

Rất nhanh, chất lỏng màu hổ phách cùng đá và ly đã được để ở trước mặt hắn, rượu vừa vào yết hầu nhiệt nung như lửa cháy lan rộng, hắn cũng không biết nguyên nhân tại sao đêm nay lại đi uống rượu, hắn chỉ biết phải làm cho chính mình say, nếu không nội tâm đan xen mâu thuẫn cùng cảm xúc sắp làm cho hắn không thể bảo trì bình tĩnh được.

“Thêm một Whiskey nữa.” Hắn gọi phục vụ nói.

“Được, lập tức có ngay.” Người ở quầy phục vụ đáp lại.

Lại thêm nhiều chai rượu Whiskey nữa trên bàn, nhưng trước mắt không phải là bồi bàn mà là Nhan Tư Gia!

Nàng một đường lái xe đi theo hấn, bởi vậy nên biết được hành tung của hấn, vừa vặn nàng cùng là hội viên của câu lạc bộ này, trước chào hỏi chủ quán rồi bỏ một chút tiền liền thuận lợi biết được nơi Từ Bồi Nghi ngồi, đến đây quả không uổng công sức.

Chủ quán là người thông minh, mặc kệ là người sắp kết hôn, hoặc là nam nhân đã có vợ con đều cần có hồng nhan tri kỉ an ủi, những trường hợp này đã xảy ra ở câu lạc bộ của hấn rất nhiều.

Huống chí nhìn về mặt cùng bộ dáng của Từ tổng kia không phải là dấu hiệu của tịch mịch khó nhìn sao?

“Em! Em tới đây làm cái gì?” Từ Bồi Nghi toàn thân một trận lay động, cảm giác say đều tỉnh ba phần, nhìn nàng vừa giống thiên sứ lại giống ác ma, hấn thực hận chính mình vẫn vì nàng mà bị ảnh hưởng, chẳng lẽ hấn không thể thoát khỏi bóng ma của nàng hay sao?

“Giúp anh đem rượu đến a.” Nàng cười ngọt ngào, ngồi vào bên cạnh hấn thay hấn rót rượu, thần thái tự nhiên, giống như bọn họ vẫn ở cùng nhau như trước kia.

Từ Bồi Nghi không có say đến mức tin tưởng cái cơ này của nàng, nàng hiển nhiên là có ý an bài, cũng tốt, thừa dịp cơ hội này nói trắng ra.” Em nói đi, rốt cuộc là em muốn như thế nào?”

“Em nghĩ là muốn anh, chính là như vậy mà thôi.” Nàng cũng không có vòng vo, trực tiếp nói cho hấn biết.

Ông trời!

Hấn đầy lòng thờ dài, đôi mắt của nàng, tiếng nói của nàng, khác nơi đều đang khiêu chiến lý tính của hấn, ở trên tình trường nàng vĩnh viễn là kẻ đi xâm lược, nam nhân chỉ có thể trở mặt nhìn trái tím bị nàng chiếm lĩnh, hấn đã từng một lần thua hoàn toàn, chẳng lẽ lại muốn đề lịch sử tái diễn lại một lần nữa sao?

Tiếp nhận chén rượu, hấn uống một hơi cạn sạch, cư nhiên chỉ có thể đưa ra một cái lý do bạc nhược:” Anh đã đính hôn rồi.”

Nàng khẽ tựa vào trên vai hấn, điều chỉnh tư thế cho phù hợp, nàng nũng nịu hỏi:” Trước khi anh kết hôn, có thể cho em một chút kỉ niệm cũng không được sao?”

Mùi nước hoa của nàng truyền đến, thẳng thâu nội tâm của hấn, nhưng hấn vẫn lắc đầu nói:” Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng. ....” Vì sao ngữ khí của hấn suy yếu, hấn không thể đẩy nàng ra, hấn đáng chết!

Thế sự không có gì là tuyệt đối càng đừng nói đến cái gì mà không có khả năng, Nhan Tư Gia nhìn ra được hấn căn bản là đang chhuizen choáng say không có khả năng kháng cự được, chỉ là miệng cứng rắn mà thôi.” Đừng nói nữa, uống thêm một chén, chỉ cần đêm nay là tốt rồi, không cần rồi em đi.”

Là thôi miên hay là ma pháp?

Ở nàng sóng mắt như tình như nước, hấn uống một ly lại một ly, rốt cục lý trí cũng say, ác cảm cũng đã biến mất, rục rịch dục vọng đánh gãy xiềng xích. ....

Buổi sáng ngày hôm sau, Từ Bồi Nghi tỉnh dậy đầu đau kịch liệt, trừ bỏ tối hôm qua uống nhiều rượu còn có hấn hiện tại đang ở trong vị trí khôn cảnh, hấn cư nhiên nằm ở trên giường Nhan Tư Gia, hơn nữa hai người đều không mặc gì cả!

Hấn trong lòng chấn động, từ hồi rốt cuộc đã làm cái gì?

Nhưng hấn không nghĩ ra, cái gì cũng không nhớ!

Nhận thấy được người bên gối động, Nhan Tư Gia hí mắt ngồi dậy, mặt dày nói:” Sớm a. ....”

“Đây là có chuyện gì?” Hấn cả người rét run.

Nàng thờ dài:” Em vốn nghĩ là đưa anh về nhà, nhưng em không biết mật mã cửa nhà anh, anh uống say như vậy, em chỉ có thể mang anh về nhà em nghỉ ngơi, kết quả. ....Khả năng đều do chúng ta rất xúc động đi. ....”

“Thực xin lỗi, anh không nên. ....” Hấn cư nhiên mượn rượu giả điên, còn làm ra cái loại việc bỉ ổi này.

“Không sao cả, em sẽ không làm cho anh khó xử.” Nàng thân thủ đẩy trán hấn một cái, cười đến ôn nhu mà bất đắc dĩ:” Anh sắp kết hôn, em có thể yêu cầu cái gì?”

“Tư Gia, anh. ....” Yết hầu của hấn như có gì chặn lại, gất gao nói không lên lời.

“Đừng để ở trong lòng, chúng ta cũng không phải lần đầu tiên, coi như là một kỷ niệm đi, em cảm thấy như vậy là thỏa mãn rồi. Vị hôn thê của anh thực thanh thuần, thực đáng yêu, anh phải biết quý trọng nàng.” Nàng thực hiểu biết, tại thời điểm này không có bái nháo kêu khóc chỉ có biểu hiện thực rộng lượng, như vậy mới có thể khiến chon nam nhân cảm thấy vương bện trong lòng.

Nàng nói càng nhẹ nhàng, hấn lại càng cảm thấy tự trách mình, cho dù nàng có ý định dụ hoặc, đầu sỏ gây nên vẫn là hấn.” Nhưng là em. ....”

Nàng cúi đầu về mặt ưu thương.” Nếu anh nguyện ý, em có thể làm thiếp, nhưng em nghĩ anh sẽ không làm vậy, bởi vì anh là người chính trực, anh không thể tha thứ cho những kẻ phá hoại gia đình, lại có thể nào làm cho chính mình thành kẻ bắt cả hai tay?”

Nàng nói đúng, hẳn tuyệt đối không làm được, hẳn không mong muốn có nhiều, chỉ cần một chọi một là được rồi, không có tình yêu cũng không sao, quan trọng nhất là gia đình hài hòa, Hà Tĩnh Đình hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của hẳn, bọn họ cũng sắp cùng nhau bước trên tấm thảm đỏ, hẳn không thể và cùng không nguyện ý buông tha hết tất cả.

Chính là vì cái gì, hẳn đã làm kết hoạch rất chu toàn nhưng lại muốn chính mình hủy bỏ tất cả sao?

Ngần vạ sai đều là lỗi của hẳn, cho dù Nhan Tư Gia có cố ý, an bài vẫn là do ý chí của hẳn không kiên trì mới tạo nên cục diện này.

“Thực xin lỗi, anh. .... anh đi về trước.” Hẳn xuống giường mặc quần áo, biểu hiện một người nhu nhược, trên thực tế cũng là do hẳn không thể đối mặt được với nàng.

“Hẹn gặp lại, chúc hai người tân hôn vui vẻ.” Nàng mái tóc rối tung, nằm trên giường, thân thể mềm mại, tiếng nói kêu gọi, trên đời này có nam nhân nào có thể cự tuyệt được?

Hơn nữa sâu trong mắt mơ hồ ngăn lệ, làm cho sâu trong trái tim hẳn bị đá động.

Nếu ba năm trước đây nàng cũng như vậy, hẳn cũng sẽ không quyết đoán buông tha như vậy, cuối cùng nhìn biểu tình của nàng như là lưu luyến không rời, còn muốn nói bỏ đi, hẳn thật sự có thể rời đi sao?

Hai chân bỗng nhiên dường như mọc rễ không thể đi, lý trí cùng tình cảm sâu trong trái tim đang giằng co.

Linh~~Linh~~

Di động tự nhiên vang lên, hẳn tiếp điện thoại, là vị hôn thê của hẳn, nói với hẳn bằng một thanh âm dịu dàng.” Bồi Nghi, ẹ anh gọi điện cho em, kêu chúng ta tối nay đến nhà họ ăn cơm, mẹ nói gọi di động cho anh nhưng anh không bắt máy, muốn em nói cho anh một chút.”

“Được, anh đã biết, tối gặp.” Hẳn nghe thấy chính mình dùng thanh âm bình thường nói, nguyên lai hẳn cũng có thể hành động tốt như vậy, lúc trước hẳn chỉ trích Nhan Tư Gia phản bội, mà nay hẳn lại làm một chuyện tàn nhẫn như vậy.

Nhan Tư Gia không cần hỏi cũng biết là ai gọi đến, vì thể nàng mệnh lệnh cho chính mình phải mỉm cười.” Bồi Nghi, em hy vọng anh hạnh phúc, đã quên em, đã quên hết tất cả những việc đã xảy ra.”

Hiệu quả lập tức hiện ra, nàng nhìn hẳn với vẻ mặt thật đau lòng, mắt mơ hồ ngăn nước, cây nàng trông cần cù vun tưới, một ngày nào đó sẽ khỏe mạnh cao lớn lên, nàng chỉ cần chờ tới ngày thu hoạch là được rồi.

“Em bảo trọng.” Hẳn cúi đầu, xoay người rời đi thật nhanh, vô luận sau lưng có bao nhiêu phong cảnh đẹp cũng không bằng tương lai đang chờ hẳn ở phía trước, hẳn quyết định, hẳn phải bước về phía trước tuyệt đối không thể quay đầu!

Hôn lễ quyết định sẽ tổ chức vào ngày một tháng sáu, Hà Tĩnh Đình quyết định mời hai vị phù dâu, đương nhiên chính là hai người bằng hữu tốt của nàng là Lâm Âu Chân và Giang Tú Vi, ba năm qua các nàng không chỉ là đồng sự mà còn là chị em tốt, không tìm các nàng còn tìm ai nữa?

Ngày hai mươi tám tháng năm là ngày cuối cùng nàng ở bộ phận kế toán, nàng tự tay làm rất nhiều điểm tâm, mời mọi người ăn lần cuối cùng.

Thời gian cơm trưa, mọi người vây quanh trên bàn toàn thức ăn, vừa ăn vừa chúc mừng nữ nhân vật chính, Lưu chủ nhiệm không thể không cảm khái nói:” Tôi nói Tĩnh Đình a~~ ngay từ đầu cô là người có vẻ rất bình thường, trừ bỏ làm cơm hộp có vẻ ngon cũng không hiểu được cô có cái ưu điểm gì, nhưng là làm việc lâu dài với nhau, tôi hiện tại muốn nói, cô thực là người rất tài giỏi, chúng ta ở ngành này đến ba năm, cô là người qua các kì thi khảo sát nhiều nhất mà cũng tốt nhất, thật không đơn giản!”

“Cảm ơn chủ nhiệm. ....” Hà Tĩnh Đình nhin xuống nghẹn ngào, đối với công việc này nàng đã dùng hết khả năng và tâm của mình, như vậy nói muốn bỏ cũng thật khó.

“Đáng lẽ tôi chờ mong cô công việc có thể ngày càng đi lên, bất quá cô đã sắp được làm phu nhân tổng giám đốc, tương lai chính là phu nhân chủ tịch, thành tựu này ơng là Sở Hướng Vô Định.” Lưu chủ nhiệm lại một phen xua đi không khí sầu não, mọi người đều nở nụ cười.

Liên hoa giữa trưa còn chưa đủ đã nghiền, đêm đó bọn họ tổ chức một bữa tiệc đưa tiễn thật vui vẻ, đặt một phòng lớn nhất ở KTV, trừ bỏ đồ ăn ngon cùng bia, còn muốn hát thật nhiều ca khúc vui vẻ, như là “xuất giá”, “tiểu vợ chồng”, “khúc quân hành hạnh phúc”, “chuyện lãng mạn buổi tối”, không khí giống như đều biến thành ngọt ngào, không nghĩ tới còn có kinh hi cao trào, buổi tối chín giờ, Từ Bồi Nghi xuất hiện!

“Nghe nói đây là tiệc nhà gái tổ chức, tôi có thể tham gia không?” Hẳn mới từ công ty tới đây, đã đứng ở quầy tiếp tân được một lúc, ôm một loại tâm tình muốn bồi thường tới đón vị hôn thê về nhà, cũng thuận tiện tham dự tiệc xã giao cùng nàng, nàng cố gắng dung nạp thể giới của hẳn, hẳn lại có thể nào không bỏ thêm ít sức lực cùng nàng?

“Hoan nghênh~~~” Mọi người cùng nhau kêu to, toàn bộ nữ nhân viên ở bộ phận kế toán đều điên rồi, nam như viên cũng vậy.

“Đến! Chú rể cùng cô dâu, hát tình ca đi!” Microphone được đưa đến trước mặt hai người.

“Tôi không biết hát, mọi người hát là được rồi.” Từ Bồi Nghi nhẹ nhàng cự tuyệt, mọi người cũng không dám mời thêm nữa, tổng giám đốc dù sao cũng là tổng giám đốc, luôn phát ra một loại cảm giác không thể tới gần.

Nhưng nhìn hần ngồi bên cạnh Hà Tĩnh Đình, nắm tay nàng, nghe mọi người ca hát, hình ảnh đó thật đúng làm người ta siêu hân mộ, siêu cảm động!

Vui vẻ đến tận mười hai giờ mới giải tán, có người đề nghị tiếp tục đi quán uống rượu, nhưng là nam nữ nhân vật chính đều không thể phụng bồi, một người công tác trường kỳ bận rộn, một người tới hôm qua làm nhiều điểm tâm quá mệt mỏi, mọi người đành phải chúc mừng rồi tạm biệt họ.

Một đường đi thẳng tới bãi đỗ xe, Hà Tĩnh Đình khoe miệng đều là giờ lên, không nghĩ tới Từ Bồi Nghi lại thể hiện như vậy, tới đón nàng còn cùng mọi người liên hoan, nàng thật sự rất vui vẻ, rất thỏa mãn.

Trên đường lái xe, hần vẫn là không nói nhiều lắm, lẳng lặng nhìn về phía trước, về mặt có chút đắm chiêu, nàng lặng lẽ ở bên cạnh thương thức hần, nàng vĩnh viễn cũng không nhìn chán khuôn mặt này, cho dù hần rất ít quay đầu lại, nhưng cứ như vậy mà có thể tiếp tục nhìn hần là đã đủ rồi.

Từ Bồi Nghi vẫn lo lắng chuyện phát sinh những ngày trước, trong khoảng thời gian này Nhan Tư Gia hoàn toàn chặt đứt tin tức, hần nghĩ rằng nàng hần là đã quyết định buông tay, đến lúc này hần có thể thuận lợi kết hôn, có được gia đình yên ổn, chính là ở tận trong đáy lòng hần vẫn không ngừng để ý cùng với cảm xúc hỗn loạn, hỗn hợp ấy này cùng đau lòng, chỉ sợ trong một thời gian ngắn khó có thể xóa bỏ hết.

“Đã đến nhà em rồi.” Tắt máy ngừng xe, hần quay sang nhìn nàng, đây mới chính là nữ nhân hần cả đời gần gũi, trăm ngàn lần đừng có quên.

“Cảm ơn.” Nàng nhìn hần mỉm cười, trong mắt nhu tình khó nén.

Giống như thường lui tới, hần cúi đầu hôn nàng, nhưng nụ hôn này kéo dài đến mười giây, cơ hồ là gấp ba bình thường!

Nàng thiếu chút nữa hóa thạch, nhìn không được tròn to mắt xác nhận, Từ Bồi Nghi trước mặt thật sự là Từ Bồi Nghi sao?

Hần nhẹ nhàng buông nàng ra, biểu tình không có gì biến hóa, thản nhiên nói: “Sau khi kết hôn em nghĩ chúng ta sẽ sinh bao nhiêu tiểu hài tử?”

Nàng trước thờ hồng hân, hơi chân chờ nói: “Ách. ....ba đứa có thể hay không nhiều lắm?”

“Thực tốt, anh cũng nghĩ như vậy.” Hần lại bị cảm động, nữ nhân bây giờ nguyện ý sinh ba tiểu hài tử không nhiều.” Trong khoảng thời gian này thực cảm ơn em, chủ trì chuẩn bị hôn lễ nhất định thực vất vả.”

Đêm nay kinh hách thật sự là đến liên tiếp, nàng sừng sốt nói: “Anh không cần khách khí như vậy.”

“Ngủ ngon.” Hần xoa xoa đầu nàng, mỉm cười làm cho nàng choáng váng, ai, hần thực hiểu được như thế nào thu phục được lòng của nàng.

“ngủ ngon.” Sau khi tạm biệt vị hôn phu, Hà Tĩnh Đình xoay người đi về phía cửa phòng, thầm cảm thấy chính mình thật hạnh phúc, có được quan hệ tốt với người nhà của hần, có lời chúc phúc của bằng hữu nàng, còn có người chồng sắp cùng nàng đi hết cuộc đời, cho dù không có tình yêu kịch liệt, nhưng là cứ nhẹ nhàng chảy như nước mà dài lâu cũng tốt.

Từ Bồi Nghi lái xe về nhà, tâm tình ổn định rất nhiều, đúng vậy, đây là đường hần phải đi, ai cũng không thể ngăn cản hần được.

Vừa tiến vào cửa nhà, di động liền vang lên, cư nhiên là điện thoại của Nhan Tư Gia, hần muốn bắt máy sao?

Di động vang lên âm thanh thứ mười ba, hần rút cục cũng bắt, hần nói chính mình phải kiên định, mặc kệ đối phương nói như thế nào, hần phải có lập trường kiên định.

“Bồi Nghi, thực xin lỗi. ...Em không có ý muốn làm phiền anh.” Nhan Tư Gia âm thanh nản lòng, quả thực nhanh muốn khóc.

“Có chuyện gì?” Hần sử dụng hết tài năng trấn định bảo trì nói.

“Em giống như mang thai. ....” Điện ảnh cùng tiểu thuyết đều diễn như vậy, một đêm gió xuân, liền trúng độc đắc.

“Cái gì?” Đầu hần trống rỗng vài giây, đường đi đột nhiên bị gián đoạn.

“Hiện tại cũng không biết nên làm gì bây giờ? Em nghĩ mình muốn sinh. ....”

“Em xác định?” Vận mệnh như thế nào lại có thể trêu người?

Còn ba ngày nữa là hần kết hôn, hiện tại người mang thai không phải là vị hôn thê hần mà là bạn gái cũ!

“Ngày đó sau khi chúng ta ở cùng một chỗ. ...Thời gian nguyệt sự của em đến giờ còn chưa đến, gần đây thường cảm thấy buồn nôn, nhưng em không dám đi khoa phụ sản, sợ truyền thông phát hiện, em nhờ trợ lý mua thật nhiều que thử thai về, mới xác định là mang thai. ....” Kỳ thật ngày đó buổi tối hần ngủ cùng người chết giống nhau, nàng có thể làm chính là thoát quần áo hai người, dùng ít xạ hương nước hoa, xây dựng ra hơi thở hoan ái mơ hồ.

Hần tính thời gian, ít nhất cũng đã hai tháng, thai nhi cũng đã có trái tim, cũng có thể nhìn rõ tay chân, ánh mắt, mũi cùng miệng, hần trong tay hiện tại vừa

vạn có bách khoa toàn thư nói về chuyện mang thai, đó là bạn tốt Lưu Trọng Dương tặng lễ vật trước hôn lễ.

Cẩn rằng, hẳn làm ra cái quyết định.” Được, anh đã biết.”

“Anh nói, em nên làm cái gì bây giờ?” Kỳ thật nàng cũng không xác định hẳn để làm như thế nào?

Không phải nam nhân cũng đều muốn có tiểu hài tử, nhất là loại kinh hi ngoài ý muốn này, vạn nhất hẳn đem trách nhiệm phui hết không còn một mảnh, còn nói sẽ xét nghiệm AND, nàng liền không có cách ứng phó.

“Đứa nhỏ vô tội, nên sinh, anh sẽ làm cho nó có cha.” Thật lâu sau hẳn đưa ra quyết định, tuyệt đối phải để cho con hẳn vui vẻ mà trưởng thành.

Mặc kệ phạm vào sai lầm gì, không thể cứ thế mà để nó sai.

Nhan Tư Gia thiếu chút nữa cao giọng hoan hô, nhưng nàng cố gắng đè nén, nghẹn ngào nói.” Nhưng là. ....anh cũng sắp kết hôn, em không thể như vậy hại anh. ....”

“Hôn lễ hủy bỏ, chờ thêm một thời gian nữa bình tĩnh trở lại, chúng ta sẽ kết hôn.” Đứa nhỏ phải có cả ba và mẹ, phải có một gia đình đầy đủ, tất cả lấy đứa nhỏ làm trọng, những chuyện khác hẳn đều có thể buông tha. ....

“Thật sự?” Nàng không nghĩ tới sự tình sẽ thuận lợi như vậy, sớm biết như thế, nàng thế nào cũng phải đem chính mình có thai, mẫu bằng tử quý* (mẹ nhờ con), tiện tay một chút liền thuận lợi bắt giữ.

Hiện tại tuy rằng không có “mang thai thật”, nhưng là nghe nói mang thai hai, ba tháng thực dễ dàng sinh non, đến lúc đó diễn lại là được.

“Em chờ tin tức của anh, trước hết cứ như vậy.”

“Được, anh không cần quá miễn cưỡng, em cũng không muốn anh phải khó xử.” Hợp thời ôn nhu săn sóc là trọng yếu nhất, nàng không quên, nữ nhân chỉ cần có tài năng làm được là toàn thắng a.

Ngắt điện thoại, Từ Bồi Nghi cả người ngã lên trên ghế sofa, cả người không thể nhúc nhích, trơ mắt nhìn cấu trúc trần nhà – một tiểu vũ trụ, từng mảnh từng mảnh một tựa như đang rơi từ từ trên người hẳn, rốt cục bao phủ hẳn.

Nhưng mà hẳn biết, có đau cũng không phải giờ phút này, có khổ cũng sẽ không là hẳn, mà là nữ nhân vẫn luôn thương hẳn, chờ đợi hẳn.

Ông trời ở trên cao, xin nói cho hẳn biết, hẳn nên làm như thế nào để có thể gây lên tổn thương ở mức thấp nhất?

Ngày ba mươi tháng năm, sau khi ăn xong bữa tối đơn giản, Hà Tĩnh Đình tiếp tục thu thập các thứ, gian phòng thuê đã ba năm sắp phải trả lại cho chủ nhà, công việc dọn phòng tuy không thú vị nhưng nàng lại thấy tự đắc mà ngâm nga đoạn nhạc :”Ngày mai em muốn gả cho anh ~~~ ngày mai em muốn gả cho anh ~~~ nếu không mỗi ngày trôi qua khoảng cách cùng những phiền nhiễu sẽ khiến em sinh ra nhiều mộng tưởng. ....”

Đúng vậy, bắt đầu từ ngày mai, Từ Bồi Nghi sẽ không phải đưa nàng về nhà của nàng nữa bởi vì bọn họ sẽ cùng ở một nhà, ha ha!

Nghĩ đến liền thấy vui vẻ.

Nguyên bản sẽ cùng Giang Tử Vi và Lâm Áu Chân vượt qua đêm độc thân cuối cùng, nhưng trong phòng không có chỗ nào thích hợp để tụ hội, nơi nơi đều là hộp giấy, vật dụng chưa phân loại, bởi vậy dự định chờ sau khi nàng đi hưởng tuần trăng mật về sẽ chuẩn bị thật nhiều quà lưu niệm cùng một đồng ảnh chụp ở nhà mới của nàng tổ chức tiệc tân gia!

Trời ạ, hạnh phúc như vậy không biết có hay không đến ông trời cũng sẽ cảm thấy đố kỵ với nàng?

Nàng bỗng nhiên có điểm sợ hãi.

Buổi tối tám giờ, chuông cửa bỗng nhiên kêu, nàng nghĩ không biết sẽ là ai?

Mở cửa liền thấy, đúng là Từ Bồi Nghi!

“Bồi Nghi, sao anh lại tới đây?” Nàng kinh ngạc cùng vui sướng, hai ngày nay hẳn đều làm việc đến tối muộn, nàng cũng bận rộn đóng gói hành lý cùng chuẩn bị hôn lễ, hai người chỉ liên lạc qua điện thoại, dù sao cũng sẽ kết hôn, sau này mỗi ngày đều có thể gặp mặt.

Từ trước đến nay hẳn chưa bao giờ đột nhiên tới nhà nàng chơi, nếu có cũng là gọi điện thoại thông báo với nàng trước, tối nay không biết bị ngọn gió nào thổi tới?

Từ Bồi Nghi không trả lời, trực tiếp đi vào trong phòng, sắc mặt trầm trọng, muốn nói gì đó nhưng lại không thể mở miệng.

Nàng không hiểu được hẳn đã xảy ra chuyện gì, bình thường hẳn luôn thông dong bình tĩnh, chỉ có công việc mới ảnh hưởng đến tâm tình của hẳn, hay là công ty xảy ra vấn đề lớn?

“Muốn hay không uống gì đó trước? Trà xanh được không?” Vô luận như thế nào, trước tiên uống cốc trà cho thoải mái, cho dù trời có sập xuống thì

cũng có hai người cùng nhau đối mặt, kiếp này vô luận giàu hay nghèo nàng cũng sẽ không rời bỏ hắn.

“Ân.” Hắn rốt cục cũng mở miệng, thanh âm hơi khàn khàn, ngày hôm qua hắn đã suy nghĩ sẽ nói như thế nào, nhưng hôm nay đứng dưới lầu nhà nàng chần chờ hồi lâu, thủy chung cũng không thể lấy được dũng khí, hắn chưa bao giờ cảm thấy nhát gan như vậy, cho dù công ty có phá sản hắn đều có thể đứng cảm đối mặt, nhưng hiện tại đối diện với nàng so với việc phá sản còn khó hơn nhiều.

Nàng bùng lên hai chén trà xanh thorn ngát, hắn uống một ít cảm giác có thêm chút dũng khí, thực châm chọc, ngay tại thời điểm hắn chuẩn bị hủy bỏ tất cả cư nhiên vẫn là nàng cho hắn thêm can đảm.

“Tình Đình, em tỉnh táo lại và nghe anh nói.”

“Em rất tỉnh táo a, anh làm sao vậy?” Hắn thoát nhìn sắc mặt trở nên trắng, tựa hồ như sắp té xỉu, khiến nàng cảm thấy lo lắng cho hắn!

“Anh biết, ngày mai chúng ta sẽ kết hôn, tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng, nhưng là.... nhưng là....” Hắn nói không được, hắn thậm chí không thể nhìn thẳng vào mắt nàng, cặp mắt trong suốt mà nhu tình kia càng đối lập với sự ích kỷ vô tình của hắn.

“Có phải hay không công ty xảy ra vấn đề gì? Nếu thực sự nghiêm trọng, chúng ta không cần tiệc cưới tổ chức xa hoa như vậy nữa, đem tất cả hủy bỏ, chỉ cần đi công chứng kết hôn là được rồi, em không cần phải có những nghi thức khác.” Cùng lắm thì bọn họ cùng nhau quay về Chương Hóa làm ruộng, ba mẹ có ruộng đất trên danh nghĩa đăng ký tên của nàng, trước kia đã nói muốn cấp cho nàng làm của hồi môn.

“Công ty không có vấn đề gì cả, hoàn toàn là.... là vấn đề của anh.” Sự tri kỷ của nàng chỉ làm hắn càng cảm thấy khó chịu, trên đời này bây giờ làm gì có nữ nhân nào không phải vì tiền mà đến với hắn, tuyệt đối chỉ có một mình Hà Tình Đình là người nói những lời này, nhưng hắn lại khiến người yêu thương hắn nhất lại là người chịu thương tổn nhiều nhất....

“Chẳng lẽ sức khỏe của anh có vấn đề gì sao? Anh không cần phải sợ, em cái gì cũng chấp nhận hết, em sẽ chăm sóc cho anh.” Cho dù hắn có mắc bệnh nan y nàng cũng sẽ không bỏ rơi hắn, vợ chồng chính là chim liền cánh, nếu hắn không thể bay nàng sẽ làm đôi cánh cho hắn.

Xin đừng khăng khăng một mực với hắn như vậy, hắn không đáng! “Cơ thể của anh rất khỏe mạnh cũng rất tốt, chính là..... Anh không thể kết hôn với em được.”

Nàng nháy mắt mấy cái, ngây dại vài giây, không rõ ý tứ của hắn. “Vì cái gì?”

“Anh nghĩ em cũng cảm giác được, kỳ thật anh không có yêu em.” Hắn đã nói ra, hắn chưa từng nói thích nàng hoặc yêu nàng, ngược lại hắn lại nói không thương nàng trước, sự thật bao giờ cũng rất đáng buồn.

Nàng sớm nhìn thấu trái tim hắn, cũng không cảm thấy kinh ngạc, chính là không muốn nghe từ chính mồm hắn nói ra, khó tránh khỏi vẫn là cảm thấy rất đau lòng. “Vợ chồng trong lúc chung sống tất yếu cũng phải có tình yêu, có thể có chân tình cũng là tốt lắm, anh không phải đã nói ở cùng với em giống như được về nhà của chính mình? Nhà của chúng ta cuộc sống nhất định sẽ rất hạnh phúc.”

Hắn cũng tin tưởng như vậy, nhưng hắn đã mất đi tư cách đó, đều là một tay hắn tạo nên bi kịch này.” Anh nếu không thương em, sẽ không để em sau này phải hối hận, còn có..... Tư Gia nàng mang thai, anh phải phụ trách.”

Mang thai....

Mang thai?!

Hà Tình Đình trong đầu nổ ầm ầm, đối với vị hôn thê là nàng hắn chưa bao giờ ôm qua, nhưng lại đi thân mật với người bạn gái cũ đã từng phản bội hắn, là thời điểm nào đã phát sinh chuyện này?

Gần đây hắn luôn đối với nàng tỏ ra ôn nhu săn sóc, là vì hắn cảm thấy thẹn trong lòng sao?

Hắn từng nói nàng đối với hắn thật sự tốt lắm, nhưng hiển nhiên vẫn là chưa đủ, nàng đối với hắn không hề có lực hấp dẫn, căn bản không thể khiến hắn đối đãi như một nữ nhân chân chính, ngay cả việc cạnh tranh công bằng cũng không có.

Trong phòng bỗng nhiên trầm tĩnh hẳn, ngay cả tiếng hô hấp cũng có thể nghe rõ ràng, ngay đến ánh mắt cũng không dám nhìn đối phương, còn có thể nói được cái gì?

Cứ như vậy trong nháy mắt, nàng nghĩ chính mình sẽ té xỉu, nhưng đáng tiếc vẫn là không thể, nếu té xỉu, não chấn động, mất đi trí nhớ, hắn là sẽ vui vẻ hơn bây giờ.

Qua hồi lâu, nàng rốt cục hỏi: “Anh muốn để nàng sinh đứa bé? Anh muốn cùng nàng kết hôn?”

“Anh không thể không làm như vậy, vì đứa nhỏ.”

Nguyên lai đứa nhỏ là điều trọng yếu nhất.

Có lẽ do bị đá kích quá lớn, có lẽ bị dồn đến đường cùng, nàng còn có thể nghĩ ra được cái ý tưởng vớ vẩn. “Nếu đứa nhỏ để em nuôi lớn chăm sóc, chúng ta vẫn có thể kết hôn sao?”

“Tư Gia sẽ không có khả năng nhận loại an bài này.” Hấn hiểu được cá tính của Nhan Tư Gia, chỉ có nàng đi lấy của người khác như thế nào lại có khả năng chấp tay cho người ta?

Cho dù hấn nói như vậy, nàng vẫn không thể nhìn thẳng vào kết cục này.” Nhưng là, mọi người đều sẽ đến tham dự hôn lễ của chúng ta, ngay tại buổi tối ngày mai, khách sạn cùng tiệc cưới đều đã chuẩn bị tốt hết, ba mẹ em còn đi may quần áo mới, đồng sự đều chúc phúc chúng ta. ....”

Hấn cúi đầu, không dám đối diện với ánh mắt mịt mờ của nàng, nàng giống như một bé gái đi lạc đường, đột nhiên không có điểm tựa vào, cả người đều hoảng, rối loạn.

“Anh nguyện ý bồi thường mọi tổn thất, thực có lỗi, anh không thể kết hôn với em.” Hấn chỉ có thể bỏ tiền ra, bởi vì ngoài tiền hấn không thể cung cấp được cái gì khác.

“Anh cảm thấy. ....Dùng tiền có thể giải quyết được sao?” Hấn nói được thật đơn giản, tuổi thanh xuân sẽ có giá bao nhiêu? Là vô giá?

“Thực xin lỗi, anh biết dù có mất bao nhiêu tiền cũng không bù lại được, nhưng là. .... Anh vẫn phải lựa chọn, đứa nhỏ là vô tội, nó phải có cả ba và mẹ, phải có một gia đình đầy đủ.” Hấn tuyệt đối không thể lại tạo ra một cô nhi khác, một gia đình đứa nhỏ mồ côi cha cũng không được, phải có cả hai.

Rốt cục cũng hiểu được, nàng nhìn ra được khát vọng sâu trong lòng hấn, hấn nghĩ muốn bù lại khoảng thời gian của chính mình không cha mẹ trước kia, giống như một loại tâm lý trị liệu, nếu đứa nhỏ của hấn không hạnh phúc, hấn so với ai khác đều sẽ thống khổ, bởi vì hấn đã trải qua một tuổi thơ tịch mịch.

“Anh từng là cô nhi, tâm tình của anh em hiểu, chính là nhân vật nữ chính nhất định không thể là em, đúng không?” Nàng rất muốn trở lại quãng thời gian trước đây trên tầng thượng cao nhất, ngắm phong cảnh từ trên cao cùng thác nước chảy, lại nhìn hấn ăn cơm hộp do nàng làm, kỳ thật nàng không cầu gì quá xa vời, nàng chỉ cần một chút hạnh phúc nho nhỏ mà thôi.

Nếu hấn không có yêu nàng, nếu hấn không cùng nàng ra ngoài ăn cơm, nếu hấn không có dặt tay nàng, tất cả đều có thể sẽ trở lên tốt đẹp hơn.

“Thật có lỗi, anh thật sự có lỗi!” Hấn đứng lên, cúi đầu thật sâu.

Tổng giám đốc đối với nàng cúi đầu, ba năm trước đây khi nàng tham gia phỏng vấn, cũng mơ mộng một ngày nào đó sẽ có một màn như vậy, nhưng mà nàng có muốn hấn giải thích làm gì đâu?

Nàng thủy chung vẫn luôn muốn một ngày rồi sẽ chiếm được trái tim của hấn, nhưng cuối cùng cũng không thể thực hiện được điều đã nói, cũng chỉ hy vọng thường nhìn thấy hấn cười, như vậy cũng đủ khiến nàng càng yêu hấn nhiều hơn, nhưng là hấn không ngừng đối với nàng giải thích, mặt mày nhăn như vậy, đây không phải điều nàng cần.

“Anh chưa từng có yêu em sao?” Nàng nghe thấy chính mình hỏi một vấn đề ngu xuẩn, một vấn đề đã sớm biết đáp án.

Hấn không thể ngẩng đầu, ưu thương của nàng rõ ràng như vậy, hấn không đành lòng xem.” Anh. .... Đem em trở thành người nhà, trở thành anh em.”

“Khó trách anh không bao giờ nghĩ muốn em, anh đối với em cũng không phải đối với một nữ nhân chân chính, mà cô ấy mới là người anh cần.” Nếu hấn có thể nhiệt tình thêm một chút, có lẽ người mang thai sẽ là nàng, sẽ không có bên thứ ba thừa dịp chen ngang vào.

Nghĩ đến đây nàng thấy chính mình cũng tỉnh táo được vài phần, kỳ thật nàng cũng có một phần trách nhiệm, nếu không hấn như thế nào lại gây lên chuyện bên ngoài như vậy.

Hấn không nói gì, nàng nói trúng bí mật nội tâm của hấn rồi, hấn với nàng ở cùng một chỗ cảm giác thực thả lỏng, thực thoải mái, nhưng lại thiếu chất xúc tác khiến lửa cháy, hấn thậm chí không biết nên ra tay từ đâu, nếu có chỉ sợ hôn sự sau này cũng chỉ vì đứa nhỏ mà làm.

Nhìn biểu tình cam chịu của hấn, nàng hoàn toàn tỉnh mộng, nàng thờ sâu nói:” Em sẽ thông báo cho khách sạn cùng quan khách, tối mai hôn lễ hủy bỏ.”

Nàng quyết định buông tay, kỳ thật nàng cũng không còn sức lực mà chiến đấu nữa, hấn muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, như vậy ít giữ lại một cái kết thúc hòa bình đi.

“Không, việc này hấn nên để anh làm.” Có thể nào cũng không nên để nàng đối mặt, đều là lỗi của hấn!

Nàng lác đầu.” Tất cả mọi việc đều là em liên lạc, trừ bỏ em, chẳng ai biết nên làm thế nào để hủy bỏ.”

Câu trả lời của nàng làm cho hấn càng thêm đau lòng, hấn đem tất cả mọi việc cho nàng xử lý, nhưng cũng chính hấn phá hủy hoàn toàn, hấn chưa từng nghĩ tới mình có thể tàn khốc như vậy, xuất thân là cô nhi từng làm cho hấn nghĩ đến toàn bộ thế giới đều nợ hấn, mà nay lại sáng tỏ một việc, hấn nợ nàng mới chính là toàn bộ thế giới.

“Có chuyện em xin anh, hai người không cần kết hôn quá sớm, cho em một chút thời gian thích ứng, được không?”

Lúc trước thời điểm cùng hấn công khai, giới truyền thông đeo đuổi không ngừng nghỉ, mà nay có một tin tức lớn như vậy, bọn họ như thế nào lại không đào đến chỗ sâu nhất?

Người nhà nàng nhất định sẽ chịu liên lụy, nàng phải tận lực bảo hộ bọn họ.

“Anh hiểu, ít nhất nửa năm sau anh mới có động tác.” Hấn không có khả năng lập tức công bố chuyện với Nhan Tư Gia, cho dù là vì đứa nhỏ, hấn cũng không nên lại làm cho Hà Tĩnh Đình chịu thương tổn nhiều hơn.

“Cảm ơn anh.” Nàng nhắm mắt lại sau đó mở mắt ra, hấn còn đang ở trước mắt, không có thay đổi, nhưng là xa xôi không thể với tới được.

Hấn cho tới bây giờ cũng không thuộc về nàng, lại như thế nào có thể mất đi được đây?

Đều là do nàng rất đơn thuần, yêu như vậy chỉ có trong mộng tưởng, vương tử thì chỉ có cùng công chúa mới xứng đôi, những nữ tử bình thường như nàng chỉ có thể ở dưới đài khom lưng cúi chào.

Hấn nhìn ra được nàng cần mỗi run rẩy, vẫn là cố nén cảm xúc, hấn nhìn không được nói: “Tĩnh Đình, em có thể đánh mắng anh, em không cần phải nhẫn nại như vậy, anh xin em!”

Nàng không có dư khí lực cũng không nguyện ý làm như vậy, nàng cũng không hận hấn, chính là thật đáng tiếc, mộng đẹp cơ hồ sắp thành sự thật nhưng lại tỉnh trong một khắc khó khăn nhất, còn tàn cục muốn thu thập, về phần bí thống thương cảm không cần phải gấp gáp, sau này còn có cả một đồng thời gian cứ từ từ mà thử nghiệm đi.

“Bồi Nghi. .... Em chúc anh hạnh phúc, bình an, khỏe mạnh, vui vẻ.”

Hấn cơ hồ á khẩu không trả lời được, nàng như thế nào còn có thể đối với hấn tốt như vậy?

Tình yêu của nàng rốt cục sâu đậm đến đâu?

Có lẽ hấn chưa từng chân chính hiểu nàng, ở trước mặt nàng hấn có vẻ thật nhỏ bé.” Cảm ơn. .... Em cũng phải bảo trọng chính mình.”

“Em sẽ làm như vậy, nếu không còn chuyện gì, anh có thể đi về trước không? Em nghĩ muốn nghỉ ngơi.” Nước mắt của nàng không muốn cho hấn thấy, sẽ chỉ làm cho hấn cảm thấy áy náy, nàng không tính sẽ làm vậy để tra tấn hấn.

“Nếu thân thể em không thoải mái, tùy thời nói cho anh biết.” Nàng vốn rất gầy, hấn sợ nàng không chịu nổi đả kích, vạn nhất ngã bệnh thì làm sao bây giờ?

“Cho dù em sinh bệnh, anh cũng không thể tới chiếu cố em, anh không thể làm cho mẹ của đứa bé thương tâm, em một người khổ sở, ít nhất cũng làm cho ba người vui vẻ.” Nàng nhìn được sự quan tâm trong mắt hấn, ít nhất hấn đối với nàng còn có quan tâm, bọn họ không cần cãi nhau, không cần cừ hận, cho dù thời điểm tách ra, cũng sẽ không quên tâm tình quý trọng lẫn nhau, như vậy là tốt rồi.

“Tĩnh Đình, anh. .... Anh. ....” Hấn nghẹn ngào, cư nhiên là hấn muốn khóc, cư nhiên là hấn hốc mắt phiếm hồng, hấn vạn vạn lần cũng không nghĩ tới, nàng có thể thương hấn nhiều như vậy!

Trên đời này rốt cuộc cũng không tìm thấy người thứ hai như nàng!

Nàng mỉm cười suy yếu, nhưng vẫn là mỉm cười.” Em yêu anh, em sẽ vì anh làm một việc cuối cùng, chính là từ nay về sau sẽ không liên lạc với anh nữa.”

“Thực xin lỗi. ....” Hấn rốt cuộc khác chế không được, vươn tay đem nàng gặt gao ôm, tại đây, một thân hình mảnh khảnh nhưng lại cất giấu một tình yêu ấm áp lớn cỡ nào, hấn thật may mắn mới có thể gặp được nàng, thật đáng tiếc khi phải rời khỏi nàng.

Nếu có kiếp sau, hấn nguyện làm nô bộc cả đời của nàng, tùy nàng đến trừng phạt hấn, trả thù hấn, như vậy hấn mới cảm thấy có chút nhẹ lòng.

Nàng nhắm mắt lại, cảm thụ cái ôm nhiệt liệt của hấn, đây là lần đầu tiên hấn kích động ôm nàng như vậy, từ trước đến nay nàng khát vọng nhưng không với được, lại ở thời điểm này mà xảy ra, nàng bỗng nhiên có điểm mềm nhũn, nguyên lai bị đôi tay cường lực bao vây lại tốt đẹp như vậy, tim hấn đập mạnh như vậy, nhanh như vậy, tất cả đều là vì nàng.

Thời gian a, có thể vì nàng mà tạm dừng một lát hay không? Nàng muốn tinh tế cảm thụ, để nhớ thật lâu, ngày sau mới có sức lực để trở về như cũ.

“Có thể. .... Hôn em được không? Có thể một lần nói anh yêu em được không?” Nếu nàng còn có một hy vọng xa vời, chính là hưởng thụ cảm giác một lần nhận được tình yêu.

“Anh yêu em! Anh yêu em! Anh yêu em!” Hấn từ sâu trong trái tim điên cuồng gào thét lên, cúi đầu hôn nàng thật sâu, cơ hồ hôn được chính nước mắt của mình.

Nàng nhắm hai mắt lại thở dài, a, giờ phút này nàng hạnh phúc cỡ nào, hấn đang nói yêu nàng, còn nói những ba lần, cho dù là nói dối, nàng cũng sẽ cho là nói thật.

Có được đoạn thời gian ngắn nhưng lại rất đẹp này, cho dù sinh mệnh từ nay về sau mịt mù như đêm tối, nhưng cũng là đã từng có một tinh quang sáng lạn.

Nàng hấn là thỏa mãn, một nữ nhân chưa từng nhận được tình yêu, có thể may mắn cỡ nào trong thời khắc cuối cùng nhận được sự cảm kích hoài niệm

của nam nhân, nàng tin tưởng hẳn sẽ nhớ rõ ràng, nghĩ sẽ phải rời bỏ hẳn nàng liền cảm thấy tiếc nuối.

Đù, người bình thường như nàng, có thể trở thành sự tiếc nuối duy nhất trong sinh mệnh hẳn, đã là vinh hạnh cao nhất.

“Cảm ơn anh, hẹn gặp lại.” Nàng nhẹ nhàng đẩy ra khỏi cái ôm ấp của hẳn, khiến cho thời khắc dừng lại này thật hoàn mỹ, không có chửi mắng, không có công kích, bọn họ chia tay thật nhẹ nhàng ôn nhu làm sao.

“Đáp ứng anh, em phải sống thật tốt, thật tốt.....” Hẳn phải không ngừng hít sâu, mới có thể nhịn xuống không cho mình rơi nước mắt.

“Ân! Anh không cần lo lắng, anh cũng phải sống thật tốt.” Nàng lại đối với hẳn mỉm cười, chỉ nguyện hẳn nhớ kỹ những gì tốt đẹp nhất của nàng.

Từ Bồi Nghi tim không ra lời để nói, mở miệng sợ sẽ khóc, cuối cùng lại chỉ có thể nhìn nàng thật sâu, cúi đầu xoay người rời đi.

Đây là lần đầu tiên, hẳn không nghĩ muốn rời đi nhưng lại không thể rời đi, thời điểm nói yêu nàng vừa rồi, hẳn cảm thấy chính mình thật sự yêu thương nàng, môi nàng run run, ánh mắt của nàng chứa sương mù, làm trái tim hẳn như thế nào lại không vương bạn nàng?

Ngày sau cho dù hẳn cùng Nhan Tư Gia kết hôn sinh con, chỉ sợ vẫn là luôn nhớ đến vị hôn thê cũ cùng với đêm chia tay này.

Nhưng mà hẳn đã hoàn toàn thương tổn một nữ nhân, sẽ không thể lại cô phụ một nữ nhân cùng đứa nhỏ khác, hẳn phải lựa chọn một con đường đi, cho dù có bao nhiêu tàn nhẫn.

Ngoài cửa, tiếng bước chân rời xa, hơn nữa sẽ không quay trở lại, Hà Tĩnh Đình đi đến cửa sổ đợi vài phút liền nhìn thấy hẳn cúi đầu đi ra khỏi khu nhà trọ, tấm lưng kia có khả năng là món quà cuối cùng dành cho nàng, từ đầu đến cuối hẳn cũng không quay đầu lại một lần, chưa từng phát hiện ở nơi này còn có sự chờ đợi của nàng.

Hắn ngồi trên xe, không bao lâu thì lái đi xa, nàng vẫn nhìn, vẫn nhìn, cho đến khi không nhìn thấy gì nữa, sau đó nàng ngậm nga, bài hát mà nàng thuộc nhất, cũng là bài hát mà nàng thấy phù hợp với nàng nhất—

“Tôi nhìn thấy được trái tim của anh, tất cả những gì trải qua giữa anh và tôi cũng chỉ như một bộ phim điện ảnh đã kết thúc.... Anh không thương tôi, cứ việc như thế, anh vẫn là bỏ rơi tôi đi.... Mang theo cả trái tim của tôi....”

Nước mắt chảy ra, nàng rút cục cũng làm cho chính mình khóc, không có người phát hiện, sẽ không khiến cho ai cảm thấy phức tạp, khó ch

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Nhân sinh không như ý, trên đời không có gì là hoàn hảo, ngay cả ở thời điểm tâm can đau đớn nhưng cũng không thể để bản thân tự buông lỏng mà nhắm nháp nỗi đau, bởi vì hôn lễ này không phải chỉ có mỗi nam nữ nhân vật chính, còn có rất nhiều người liên quan khác.

Lau đi nước mắt, Hà Tĩnh Đình đành phải lấy điện thoại gọi vài cuộc, thông báo cho nhà hàng khách sạn hủy bỏ tiệc cưới, còn có thợ trang điểm, thợ chụp ảnh, cùng dàn nhạc, công ty cho thuê xe.

Điện thoại vừa thông, nàng nói thẳng hủy bỏ hôn lễ, xin đối phương giữ lại tiền đặt cọc, nếu cần phải bồi thường thì đều có thể, thành thật xin lỗi đã tạo nên cục diện phức tạp.

Thực may mắn, cơ hồ mỗi người đều nói không có vấn đề gì cả, chỉ cần tiền đặt cọc là được rồi, bọn họ đều là những người hiểu chuyện không có truy hỏi nguyên nhân, vừa nghe đến giọng nói nghẹn ngào của cô dâu, đa phần đều đoán được nàng là chịu ủy khuất.

Bọn họ cũng không phải là lần đầu tiên gặp phải tình huống này, mặc kệ là nhà trai hay nhà gái hủy hôn bên còn lại luôn là chịu khổ nhiều nhất.

Đối với bạn bè người thân của hai bên, trước mười hai giờ Hà Tĩnh Đình gửi đi trăm tin nhắn ngắn—

“Thực xin lỗi, hôn lễ buổi tối ngày mai hủy bỏ, xin ngài không cần phải một chuyến tay không, phí thường có lỗi.

Từ Bồi Nghi, Hà Tĩnh Đình kính thượng. ”

Đây là lần cuối cùng đi?

Tên của hai người bọn họ đặt cùng một chỗ, từ nay về sau sẽ không còn quan hệ, không còn ràng buộc.

Hà Tĩnh Đình đem tin nhắn này lưu lại hộp thư, làm như đó là một vật kỷ niệm, làm như bọn họ vẫn là một đôi.

Tin nhắn được gửi đi mọi người bị dọa, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Ngày mai phong bao lì xì, âu phục tây trang đều đã chuẩn bị tốt, cư nhiên tại thời điểm này là nói hủy?

Mọi người đều lấy gọi điện hỏi nhưng thủy chung không ai tiếp, chủ rể cùng cô dâu đều tắt điện thoại!

Di động vừa đóng, lại tiếp tục vang lên, Hà Tĩnh Đình biết, đó là người nhà của nàng gọi tới, quả nhiên là mẹ của nàng Lí Thu Nghi, câu đầu tiên liền hỏi: “Phát sinh chuyện gì? Có phải hay không con sinh bệnh? Hay là nó có cái gì ngoài ý muốn?”

Hà Tĩnh Đình trả lời coi như bình tĩnh: “Con không sao, anh ấy cũng không có việc gì, nguyên nhân không kết hôn chính là bởi vì anh ấy không yêu con.”

“Nó không yêu con?!” Lí Thu Nghi nghĩ đến hừ đầu cũng không nghĩ đến loại nguyên nhân này, đương nhiên vợ chồng tình cảm là rất trọng yếu, nhưng lại ngay thời điểm này, như thế nào lại bởi vì nguyên nhân không yêu mà kêu hủy bỏ?

“Ân, giữa hai người một bên không yêu thì không thể kết hôn.” Nàng sớm hiểu được đạo lý này, chỉ đổ thừa nàng không muốn mở mắt thấy rõ.

“Buổi tối trước kết hôn một ngày, nó mới phát hiện ra nó không yêu con, không thể kết hôn với con?!”

“Đúng vậy, có điểm đã quá muộn.” Nếu nói Từ Bồi Nghi có sai, khả năng liền sai ở chọn thời cơ không tốt, mọi người nhất thời không thể tiếp nhận.

“Con như thế nào còn có thể bình tĩnh như vậy? Con hẳn là phải cùng nó tranh cãi, nháo nó, cho dù dùng cưỡng bức cũng phải buộc nó kết hôn! Làm thế nào cũng được, còn có phải khiến nó lâm vào cảnh không còn đường sống!” Lí Thu Nghi rốt cuộc bạo phát, mọi người tha thiết cỡ nào chờ mong một ngày này, cuối cùng lại là kết cục vỡ tan thế này!

“Mẹ, thực xin lỗi, con làm không được, bởi vì.... Con yêu anh ấy.”

Những lời này làm cho Lí Thu Nghi trầm tĩnh, con gái đau khổ bị thương thế nào lòng bà biết, bà trừ bỏ là một người mẹ cũng là một nữ nhân, như thế nào lại không hiểu cái loại đau thương này? “Tĩnh Đình, con so với ai khác đều rất khổ sở?”

“Ân...” Nàng bắt đầu khóc nức nở, đối với mẹ không cần phải kìm nén giữ lại, muốn khóc liền khóc đi, nước mắt đều chảy tới cùng tâm can đau đớn hòa lẫn vào nhau.

“Mẹ đã biết, con không cần lo lắng chuyện ở nhà, ba con cũng mau nổi điên rồi, nhưng là mẹ sẽ xử lý.” Lúc này Lí Thu Nghi làm tất cả cũng chỉ vì con gái, trước cũng chỉ ổn định người thân cùng bạn bè ở nhà, mọi người tức giận cùng ất vọng là khó tránh khỏi, nhưng so với loại đau thương mà Tĩnh Đình phải chịu thì có tính là gì?

“Mẹ, thực xin lỗi.... Con làm cho mọi người phải thất vọng rồi...” Nàng nghĩ đến mẹ nàng đặc biệt đặt làm bộ lễ phục kia, còn có cha, anh trai, em trai đều đi may một bộ tây trang mới, ông bà nội, ông bà ngoại cùng họ hàng thân thích đã sớm bao trọn một chiếc lớn tới Đài Bắc, đương nhiên cũng chuẩn bị rất nhiều rau dưa xanh cùng trái cây, đó đều là quà tặng từ cổ hương, chúc nàng tân hôn vui vẻ, hạnh phúc.

Nhưng mà tất cả đều đã uổng phí, hôn lễ sẽ không cứ hành, bọn họ cũng không thể nhìn thấy được bộ dáng nàng mặc áo cưới, không thể thoải mái mà uống rượu mừng, không thể nói với nàng lời chúc phúc, chỉ vì chuyện xưa tình tiết vòng vo gặp một cái nút thắt, nàng có cố gắng như thế nào cũng không có biện pháp vãn hồi.

“Đúng vậy, chúng ta thực rất thất vọng, nhưng mẹ biết chuyện này không phải con nguyên ý, nếu như đến thời điểm con không chống đỡ được, không chuẩn con làm việc gì ngốc.” Lí Thu Nghi chỉ lo lắng cho bình an của con gái, hôn lễ hủy bỏ tính là cái gì, người chỉ cần còn sống là còn có hy vọng, con gái bà ngoan như vậy, tốt như vậy, còn sợ không tìm được người biết quý trọng sao?

“Con biết, con sẽ sống thật tốt, thật tốt....” Hà Tĩnh Đình nghĩ muốn an ủi mẹ, lại nhẹn không được ủy khuất, giống như một đứa trẻ thô lương bị ai khóc rống lên.

“Tĩnh Đình, đừng khóc, không đáng....” Lí Thu Nghi nói xong cũng muốn rút xuống nước mắt, hòn ngọc quý duy nhất trên tay bọn họ, hẳn là phải được quý trọng, được yêu thương, ông trời có thể nào làm cho nàng phải nhận tra tấn như vậy?

Đêm nay, ở Đài Bắc có người rơi lệ, ở Chương Hóa cũng có người mất ngủ, hết thảy đều vì yêu, nhưng ai cũng không rõ, vì sao yêu lại lợi hại như vậy, nói yêu chính là yêu, mà nói không yêu chính là không yêu, làm cho người ta đau lòng đến cực điểm, đến thời điểm chịu không được muốn mất hết tri giác, muốn chết đi....

Đêm có dải cở nào thì bình minh chung quy cũng sẽ đến, năm giờ rạng sáng, chuông cửa vang lên, Hà Tĩnh Đình ngồi ở góc tường chậm rãi đứng lên mở cửa, đứng ở cửa kia không phải là nam nhân rời đi đã quay đầu mà là cha mẹ nàng từ Chương Hóa lên Đài Bắc.

Vợ chồng Hà gia nửa đêm liền xuất phát, một đường không nói gì lái xe lên Đài Bắc, cũng vì tham gia tiệc mừng của con gái, nhưng bây giờ đã không còn là việc trọng yếu nữa.

Nhìn con gái hai mắt sưng đỏ, sắc mặt tái nhợt, không cần hỏi cũng biết nàng nàng đã trải qua thời gian một đêm như thế nào, con gái cá tính đều là

hướng nội, đứa nhỏ này không biết làm nũng còn chưa tính, lại rất dễ mềm lòng sẽ làm chính mình bị thương.

Vừa vào cửa, Hà Tiến Thiêm đã nói:” Tỉnh Đình, đem hành lý tùy thân vừa thu lại, theo ba mẹ về nhà.”

Bọn họ lo lắng con gái một mình ở lại nơi này vạn nhất trong lòng nghĩ quần thì làm sao bây giờ?

Bây giờ là giai đoạn thật sự rất khó khăn, thế nào cũng phải trông chừng nàng thật kỹ, tương lai có lẽ là hai, ba năm có thể sẽ khôi phục được như cũ, nhưng chỉ cần người bình an là tốt rồi, bình an chính là phúc.

“Được.” Hà Tỉnh Đình cũng không ngoài ý muốn, nàng biết cha mẹ nhất định sẽ rất lo lắng, mà mình cũng không hiểu được chính mình ở lại Đài Bắc còn có thể làm gì?

Công việc đã gửi đơn từ chức, tiền thuê nhà cũng đã đến kỳ hết, nàng nguyên bản chuẩn bị tốt để nghênh đón tất cả, nhưng lại trong phút chốc hủy diệt hoàn toàn.

“Chuyện phòng ở cùng một số việc cần bàn, qua vài ngày mẹ gọi anh cùng em trai người đến xử lý.” Vừa nói vừa tiến lên kéo màn cửa sổ, làm cho ánh mặt trời chiếu thấu vào bên trong, nhìn lại trong phòng, tất cả đều thu thập không sai biệt lắm, ai, có thương tâm cũng không thể nào níu giữ lại được.

“Được.” Hà Tỉnh Đình bỗng nhiên thấy rất chói mắt, mơ mơ màng màng nghĩ, như thế nào còn có ánh mắt trời?

Nàng còn tưởng rằng mặt trời sẽ không dâng lên, chẳng lẽ nó không biết thế nào là ngày tận thế sao?

“Từ từ rồi sẽ đến, không có việc gì, mặc kệ như thế nào đều có người trong nhà cho con dựa vào.” Lí Thu Nghi nắm tay con gái, mẹ con liền tâm, bà biết con gái sẽ hiểu, đời này nàng vĩnh viễn đều có một cái nhà.

“Được.” Độ ấm của mẹ theo lòng bàn tay truyền đến, làm nước mắt nàng lại chảy xuống, ba mẹ duy trì bình tĩnh làm cho nàng cảm động lại khổ sở, hôm nay vốn là ngày vui mừng nhất của nàng, người nhà cũng đều vì nàng mà cao hứng vạn phần, lại biến thành ngày đen tối đáng buồn nhất.

Ở nông thôn đều là họ hàng cùng bạn tốt, nàng lần này về không khỏi rước lấy nhiều điều không tốt, nhưng ba mẹ không có gì lo lắng, có ý mang nàng về nhà, ra bên ngoài bị thương nên về nhà tĩnh dưỡng đây là chuyện kinh thiên động địa hay sao?

“Ngoan, ngoan, đừng khóc.” Lí Thu Nghi giống như dỗ dành một đứa trẻ an ủi con gái, lúc này nói những lời vàng ngọc đều là dư thừa, trước chóng đỡ được gì thì cứ làm, đứa trẻ nào gặp chuyện mà không khóc, đó là biểu hiện hết sức bình thường của con người, chỉ cần khóc xong rồi sẽ không có việc gì nữa.

Lau đi nước mắt, Hà Tỉnh Đình mở rương hành lý, đơn giản thu thập vài thứ, kỳ thật cũng không có gì là nhất định phải mang đi, nguyên lai rồi đi lại là một việc đơn giản như vậy, đi qua giấc mộng ba năm cũng không phải trong một đêm tất cả đều tỉnh?

Trước khi đi, Lí Thu Nghi đem ra hoa quả cùng một xấp giấy vàng, đem để lên bàn trong phòng bếp, hai tay tạo thành chữ thập, lầm bầm—

“Thổ công, thổ bà ở trên cao, tin đồ Lí Thu Nghi là một người ở vùng sông nước huyện Chương Hóa, cảm tạ thần đã bảo hộ con gái nhà chúng ta là Hà Tỉnh Đình, ba năm này đều bình an vô sự, hiện tại chúng ta muốn dẫn nàng trở về sống tại quê nhà, lúc này hướng thổ công thổ bà bái biệt, hy vọng thần linh tiếp tục bảo hộ, làm cho Tỉnh Đình của chúng ta vĩnh viễn bình an, cảm tạ, cảm tạ!”

Trong truyền thuyết ở nhân gian, ngọc hoàng đại đế phái thổ công cùng thổ bà đi vào nhân gian, đảm nhiệm chức thần thủ hộ, trong nhà mỗi người đều khỏe mạnh, tài phú, bình an, đều do hai vị thần này cai quản.

Lí Thu Nghi bái xong đến phiên Hà Tiến Thiêm, đồng dạng nói thêm một lần, bọn họ không cầu gì nhiều chỉ cần bình an là được rồi.

Nếu nói Hà Tỉnh Đình từng có một ý niệm nghĩ quần trong đầu, giờ khắc này nhìn cha mẹ vì nàng mà cầu nguyện, tất cả đều hóa thành hư ảo.

Nàng phải sống sót, cho dù giống như cái xác không hồn, nàng có trách nhiệm phải sống lâu hơn cha mẹ, nàng không thể làm cho người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh, đó là bất hiếu lớn nhất, nàng vô luận thế nào cũng không nhẫn tâm làm như vậy.

Chậm một chút, cha mẹ thay nàng mang hành lý xuống lầu, nàng đem chìa khóa lên khóa cửa phòng, đồng thời cũng khóa luôn cửa trong trái tim nàng, từ nay về sau, ai cũng không thể mở ra được cánh cửa đã khóa này nữa.

Thời điểm nàng xoay người rời đi, cũng không có quay đầu.

Mấy ngày sau, Lâm Ấu Chân cùng Giang Tú Vi thuê một chiếc xe, xuống phía nam vùng sông nước huyện Chương Hóa, cảnh đẹp ven đường làm cho người ta lưu luyến nhưng các nàng không có tâm tình đâu để thưởng thức hoặc chụp ảnh, chỉ thăm nghĩ mau chóng đến nơi.

Cuối tuần trước, các nàng nguyên bản trong lòng vui vẻ chuẩn bị làm phù dâu, lễ phục cùng trang điểm đều quyết định hết rồi, ai ngờ hôn lễ đến phút chót lại hủy bỏ, chuẩn bị trước đó đều uổng phí, nhưng như thế nào so với cô dâu đều kém rất nhiều, kia quả thực là sấm chớp giữa bầu trời quang a.

Các nàng không dám tưởng tượng Hà Tỉnh Đình sẽ đối mặt với tất cả mọi việc như thế nào?

Đáng sợ!?

Trừ bỏ điện thoại báo chí bốn phía hỏi han, công ty gần đây không khí cũng thực quý dị, có những người ở không truyền các loại lời đồn đại, đồng sự dị nghị, đều cảm thấy Tình Đình phải chịu khổ sở như vậy là sớm muộn gì cũng đến.

Nhưng ở trong cái ngành này, cười nhạo rồi cười nhạo, châm chọc lại châm chọc, việc lấy vết thương người khác ra chĩa sát tựa hồ là niềm vui hứng thú nhất của họ.

Hà Tình Đình đi động vẫn không có mệt, may mắn còn trả lời e-mail của các nàng, nếu không tựa như đá chìm đáy biển, từ nay về sau chặt đứt tin tức, như vậy thì sao được?

Mặc kệ Hà Tình Đình có phải hay không là tổng giám đốc phụ nhân, các nàng đều là chị em tốt a!

Hỏi thăm vài người qua đường, các nàng rốt cục cũng chạy đến cổng lớn của Hà gia, dừng xe, nhìn đến một tam hợp viện phong cách cổ xưa, cảm giác không giống lần đầu tiên đi vào, ngược lại có cảm giác quen thuộc thân thiết, có thể là do các nàng đã nếm qua không ít các nông sản của địa phương đi.

Nghe nói đồng nghiệp của con gái đến gặp, Lí Thu Nghi mang nước trà cùng điểm tâm, cười nồng nhiệt nói:”Hoan nghênh các con, thời tiết thực rất nóng, trước uống trà xanh, chờ một chút còn có dưa hấu cùng cam giá!”

Gần đây thường có giới truyền thông đến phỏng vấn, người trong Hà gia đã sớm có chuẩn bị, vừa bị hỏi liền nói không biết, tiếp tục làm việc của chính mình duy nhất có phản ứng chính là bưng trà lạnh cho đối phương, an ủi bọn họ đã không ngại đường xa vất vả mà đến đây.

Về phần Hà Tình Đình mỗi ngày đều ở trong nhà, tránh né đối phương không cho cơ hội tiếp xúc, hy vọng qua một thời gian dài, những phóng viên này sẽ biết khó mà rút lui.

“Cảm ơn mẹ!” Giang Tú Vi cùng Lâm Áu Chân đều có đồng cảm, Hà Tình Đình cùng mẹ nàng thực giống nhau, đều là những người rất tốt, nhìn bộ dáng thực sự là ai cười được thì người đó mệnh tốt a—đáng tiếc chính là có cái loại người mắt mù này, không biết hưởng phúc!

Người đó chính là Từ Bồi Nghi tổng giám đốc của các nàng, ở trong lòng các nàng từ vị trí thần tượng đã rơi xuống thành đối tượng bị phi bang, đều là hấn tự tìm!

“Mẹ, người cứ làm việc của mình đi, con tự mình tiếp đón bằng hữu thì tốt rồi.” Hà Tình Đình hiểu được dụng tâm của người nhà, bọn họ đều thay phiên nhau chăm sóc cho nàng, sợ nàng tỉnh mạch hoặc khổ sở.

“Được, được, mẹ không quấy rầy các con.” Lí Thu Nghi lấy chìa khóa cùng đeo bao tay, lên xe máy chuẩn bị đi khỏi nhà còn chưa quên dặn dò:”Buổi tối nhớ ở lại ăn cơm, mẹ đã chuẩn bị hết cả rồi, nhất định phải ở lại!”

“Chúng con sẽ nghe lời, cảm ơn mẹ.” Thật khâm phục mẹ của Hà Tình Đình, lái xe không cần đội nón bảo hiểm, cái gì cũng biết!

“Cảm ơn hai người đã tới tìm mình.” Sau khi mẹ nàng vừa đi khỏi, Hà Tình Đình mới lại mở miệng nói chuyện, nguyên bản nghĩ đến ở Đài Bắc nàng không còn gì để lưu luyến, thiếu chút nữa đã quên nàng còn có hai người bạn tốt này nữa, hôm nay còn lái xe đến tìm nàng, phần tình nghĩa nồng đậm này nàng sẽ nghĩ tạc sâu trong lòng.

“Tình Đình, cậu như thế nào lại gầy nhiều như vậy? Nên ăn nhiều một chút.” Vừa rồi lúc bá mẩu còn ở đây, Giang Tú Vi ngượng ngùng không dám nói thẳng, ánh mắt nàng đầu tiên thời điểm nhìn thấy Hà Tình Đình thiếu chút nữa khóc đi ra, nha đầu kia thực sự gầy yếu khủng khiếp a!

“Àn, mùa hè có vẻ khẩu vị không được tốt.” Hà Tình Đình chậm rãi uống chén trà trên bàn, sau khi trở về nhà, mỗi ngày đều có thể ăn đồ ăn ở quê hương của nàng, nàng cũng thực cố gắng nghĩ muốn ăn nhiều một chút, nhưng thân thể tựa hồ biến hư uớc rồi, trừ bỏ không có khẩu vị còn có nôn mửa, đáng tiếc nàng không phải là mang thai, nàng không có cái cơ hội đó.

Lâm Áu Chân sửa lại cá tính bình thường hi ha cười, vẻ mặt nghiêm túc nói:”Nói thật, chúng mình đều rất muốn biết nguyên nhân, nhưng nếu cậu nghĩ không muốn nói, chúng mình sẽ không hỏi nhiều quá nữa câu.”

“Thực xin lỗi, mình muốn chuyện này từ nay qua đi, không nghĩ sẽ nhắc lại.” Hà Tình Đình thật sự nói không nên lời, dù sao qua một đoạn thời gian nữa, truyền thông sẽ đem chuyện này công bố, đứa nhỏ kia không có khả năng là không được đưa lên.

“Được! Một câu, chuyện cậu không thích, chúng mình sẽ không ép cậu làm.” Lâm Áu Chân cắt lức đáp, Giang Tú Vi cũng dùng sức gật đầu.

“Cảm ơn các cậu...” Nàng mũi đau xót, tri kỷ này, con người sống trên đời còn mong cầu điều gì?

“Bất quá, thừa dịp chưa đến bữa tối, chúng ta đi KTV ca hát được không?” Lâm Áu Chân vòng vo đảo đảo mắt, nàng cùng Giang Tú Vi dọc theo đường đi đã không ngừng nghĩ đến, sớm đã chuẩn bị tốt nội dung các tiết mục.

Ca hát là một việc truyền thống tốt đẹp của bộ phận kế toán, mặc kệ có người thất tình, có người kết hôn đều phải hát, người thất tình hát đến khóc rống lên rơi nước mắt, người kết hôn hát đến quá vui mừng mà khóc, nhưng không biết người bắt ngờ mất đi hôn lễ có hay không cũng có thể dùng phương thức giống như vậy để biểu đạt tâm trạng?

“Tốt.” Hà Tình Đình vui vẻ đồng ý.” Bất quá mình đi thay quần áo một chút, các cậu giúp mình chú ý bên ngoài xem có hay không người không giống như người trong thôn chúng ta? Rất đơn giản, làn da trắng, đi giày da, không được cho họ vào.”

“Không thành vấn đề!” Lâm Ấu Chân cùng Giang Tú Vi tiếp nhận nhiệm vụ, lập tức hỏi thăm từng cái cửa sổ, xác định bốn phía đều không có nhân vật khả nghi, nếu có như trong lời nói, các nàng cũng sẽ một trước một sau bảo vệ cho Hà Tĩnh Đình, không cho bất kể kẻ nào chụp được bộ dáng tiêu tụy này của nàng.

Mỗi người đàn bà đều thích chung diện, thất tình hay hủy hôn cũng giống nhau, vạn nhất bị lên báo chí cho người kia nhìn thấy chẳng phải là càng thêm thốn thức?

Ba người bạn tốt nhanh chóng lên xe, đi vào trung tâm huyện Chương Hóa tìm một phòng KTV, trang hoàng không tính là hoa, nhưng việc đó cũng không phải là trọng điểm, chính yếu là âm nhạc có thể cảm hóa lòng người, xoa dịu nỗi đau, đúng vậy, những ca khúc sắp hát đây có thể chữa trị vết thương, xin mời lỗ tai mở to ra để cẩn thận nghe cho đầy đủ!

Rất nhanh trong phòng truyền ra rất nhiều ca khúc, như là “Chia tay vui vẻ”, “Anh không quá khó”, “Không cần như vậy thương anh ta”, “Người yêu bất bại”, “Một người hạnh phúc”, Hà Tĩnh Đình một bên vỗ tay nghe, nàng hiểu được, bạn tốt đang ở trên hát đốt với nàng nói:

Tình yêu không phải là tất cả, ít nhất nàng có được thân tình cùng hữu tình, trái đất còn đang quay chuyển, cuộc sống con người còn rất nhiều phong cảnh đẹp, trăm ngàn đừng bỏ qua.

“Thưa quý khách, bài hát kế tiếp là ca khúc kinh điển của lão ca: Thủy Thủy bất hủ-- ngày mai sẽ tốt hơn!” Lâm Ấu Chân hát nhiều thành nghiệm, còn kèm luôn cả người chủ trì, Giang Tú Vi phun thè lưỡi nói: “Lão ca như vậy, cậu có thể hát được sao? Được rồi, được rồi, cũng đúng, ngày mai nhất định sẽ tốt hơn!”

“...Làm cho chúng ta tươi cười tràn ngập thanh xuân kiều ngạo, làm cho chúng ta chờ mong ngày mai sẽ tốt hơn~”

Hát xong câu cuối cùng, không khí sung sướng phấn khích trong phòng nhảy mắt đông lại, lúc này trên màn hình hiện lên bản tình ca vô cùng sâu thẳm, Giang Tú Vi kêu lên sợ hãi: “Không thể nào! Bài này ai ca?”

“Mau chuyển bài!”

Lâm Ấu Chân cầm lấy điều khiển từ xa lại bị Hà Tĩnh Đình ngăn động tác của nàng lại—

“Là của mình, mình muốn hát.”

Hai người tưởng an ủi cô gái thất tình thành công, đành phải tro mắt nhìn nữ nhân vật chính bị thương cầm lấy microphone, các nàng ngăn không được một nữ nhân muốn làm cho cõi lòng tan nát tới cực điểm.

Hà Tĩnh Đình không cần xem phụ đề cũng có thể ca, khúc tình ca này đã ngấm sâu vào trong tâm trí nàng, có lẽ khắc sâu ở sinh mệnh của nàng đi.

“Anh ấy không thương tôi, thời điểm bên tôi luôn luôn lạnh lùng, khi ôm tôi anh cũng chưa từng ôm thật chặt....

Tôi đã nhìn thấu trái tim của anh, còn lưu lại bóng hình của người khác, anh lại nhớ rõ ràng không quên dù chỉ một chút.....

Anh không yêu tôi, mặc dù biết như vậy, nhưng trái tim của tôi vẫn là đi theo anh mất rồi....”

Từ đầu tới cuối hẳn cũng là chưa có lừa nàng, hẳn chưa từng nói yêu nàng, là chính nàng ngốc, vọng tưởng cho hẳn một cái nhà, đáng tiếc nhà chưa thành mộng liền tỉnh, ca xong bài này, từ nay về sau này sẽ thu hồi sự chờ đợi, sẽ trở lên thành thực hơn, dù sao cũng là đã mất nhiều nước mắt như vậy để lĩnh ngộ a!

Ca từ kia thật tàn nhẫn, tiếng ca rất bi thương, Lâm Ấu Chân là người đầu tiên nhận không được mà khóc đi ra, ôm lấy bả vai bạn tốt, nức nở nói: “Tĩnh Đình, cậu đừng như vậy.... Đừng như vậy được không!”

“Chúng mình đều hy vọng cậu vui vẻ, không cần vì loại người này mà khổ sở nữa....” Giang Tú Vi cũng nhận không được nước mắt chảy xuống, nữ nhân vật chính trong bi kịch không khóc mà ngược lại bạn tốt của nàng đều khóc.

Hát xong ca khúc kia, Hà Tĩnh Đình buông microphone, cũng buông xuống hy vọng cuối cùng, mỉm cười nói: “Các cậu không cần quá lo lắng, cho dù anh ấy không thương mình, về sau mình sẽ tìm một nam nhân yêu mình, thế giới lớn như vậy, mình tin tưởng cuối cùng cũng có thể tìm được một người như vậy.”

“Đó là đương nhiên! Nam nhân cưới được Tĩnh Đình của chúng ta là người không biết có bao nhiêu may mắn?”

“Cố lên, nữ nhân nên yêu chính bản thân mình nhiều hơn, không cần vì loại nam nhân bại hoại kia mà rơi thêm nước mắt nữa!”

Tĩnh bằng hữu âm áp vây quanh Hà Tĩnh Đình, nàng như thế nào còn có thể cảm thấy buồn?

Nàng là một người may mắn, từ trước đến bây giờ đều là vậy, như thế nào còn có thể oán than đây?

Sau khi lau khô nước mắt, Lâm Ấu Chân đề nghị nói: “Ba người chúng ta, mặc kệ ai kết hôn trước, người còn lại sẽ làm phụ dâu, Tĩnh Đình cậu cũng có trách nhiệm, nói không chừng mình hoặc Tú Vi sẽ kết hôn trước, cho nên cậu phải thật khỏe mạnh kiên cường không thể trở nên suy yếu, nếu không như

thế nào làm phù dâu?”

“Cho mình thời gian, mình sẽ tuân thủ ước định, mình chờ tin mừng của các cậu.” Hà Tĩnh Đình thực nguyện ý vì bằng hữu mà làm một chút gì đó, hy vọng các nàng tình yêu đem hoa kết trái, thế giới này nên có một ít kết cục vui vẻ hạnh phúc, nàng tin tưởng sẽ có, tuy rằng không hy vọng ở chính trên người nàng.

“Được, một lời đã định!” Giang Tú Vi nín khóc mỉm cười, ba người từ nay về sau có ước định, bất luận đang ở nơi nào, đều phải bảo trọng chính mình, mới có sức để tùy thời mà tìm kiếm hạnh phúc a.

Sau khi hủy bỏ hôn lễ, Từ Bồi Nghi bị cha mẹ nuôi gọi đến mắng một trận, hắn bị mắng đến đầu roi máu chảy nhưng lại cam tâm tình nguyện, nếu Hà Tĩnh Đình cũng có thể mắng hắn như vậy thì tốt rồi, đáy lòng hắn cũng sẽ không có đau như vậy.

Mắng chửi liên hồi, Từ Hoài Niệm cùng Hoàng Ngân Doanh nói hết lời để tìm nguyên nhân nhưng Từ Bồi Nghi thủy chung không chịu nói ra, bí mật phải được giữ hoàn toàn, vạn nhất tin tức truyền đi ra, đối với Hà Tĩnh Đình cùng người nhà nàng lại một lần nữa phải chịu đã kích lớn.

Nghĩ đến nàng sẽ phải gặp đủ mọi áp lực, ngược hắn chịu một trận co rút đau đớn, tự trách mình tạo thành trận bi kịch này, hận chính mình không thể thay nàng làm được việc gì, hắn gây cho nàng trừ bỏ thương tổn còn có cái gì?

“Con không chịu nói sao? Ta nói cho con biết, nếu là vì cái nữ nhân họ Nhan kia, ta tuyệt đối không thừa nhận nàng là con dâu, đến cửa cũng đừng mong bước vào!” Hoàng Ngân Doanh dựa vào giác quan thứ sáu, chuẩn xác đoán ra nội tình.

Từ Bồi Nghi cúi đầu không nói, Hoàng Ngân Doanh nhìn ra được thái độ kiên quyết của hắn, bỏ lại thêm một câu: “Thẳng thắn mà nói, ta cũng không có thích Hà Tĩnh Đình bao nhiêu, nhưng là ta căng chán ghét Nhan Tư Gia, nữ nhân kia vì đạt được mục đích mà không từ mọi thủ đoạn, chính con nên cân thận tốt một chút!”

Từ Bồi Nghi cũng biết trong lời mẹ nói có đạo lý, nhưng hiện tại có nói cái gì thì cũng đều quá muộn, đứa nhỏ qua từng ngày sẽ lớn lên, chẳng lẽ muốn bóp chết cái tiểu sinh mệnh kia sao?

Bồi vậy, hắn chỉ có thể tiếp tục giải thích: “Ba, mẹ, thực xin lỗi.”

“Con trở về đi, thời gian tiếp theo tốt nhất nên có điểm an phận, đừng làm trò cười nữa.” Từ Hoài Niệm không giống như vợ, đầu tư nếu như bất lợi cũng chỉ có thể tận lực giảm thiệt hại mức thấp nhất.

“Con biết, con sẽ cẩn thận.” Từ Bồi Nghi lại cúi đầu thật sâu, nếu có cơ hội, hắn cũng muốn đối với người thân bạn bè Hà gia làm như vậy, chỉ sợ dù hắn có quý xuống cũng không nhận được tha thứ.

“Chính mình có chừng mực là tốt rồi.” Hoàng Ngân Doanh lắc đầu, cố ý cảm khái nói: “Lần trước đến Chương Hóa ăn tiệc đính hôn kia, kỳ thật tư vị rất tốt, người ở đó lại nhiệt tình như vậy, ta như thế nào lại đột nhiên nhớ đến Tĩnh Đình tiểu cô nương này.....”

Từ Niệm Hoài cũng đồng cảm, đối với vợ nói: “Đúng rồi, nhà bọn họ khoai lang còn không có thuốc kích thích, bác sĩ nói khoai lang ở đó ăn rất là tốt, đáng tiếc bây giờ muốn ăn cũng không được.”

Trong lời nói của cha mẹ nuôi, Từ Bồi Nghi đều nghe vào tai, cũng đau ở trong lòng. “Thực xin lỗi, con đi về trước.”

Đi ra khỏi cổng của biệt thự Từ gia, đã là hơn mười một giờ, từ trước hắn đến ăn cơm đều là chín giờ liền cáo lui, đêm nay bởi vì trận mắng kia mà đặc biệt lâu hơn, tuy rằng hắn cũng tự trách lại thêm đau lòng, cũng không chán ghét loại ở chung này, được nhân nuôi mười tám năm, vẫn là lần đầu tiên cảm thấy bọn họ thực sự là người thân của hắn, mới có thể mắng hung như vậy.

Bỗng nhiên điện thoại rung, nguyên lai là tin nhắn đến từ bạn tốt của hắn Lưu Trọng Dương, tin nhắn vết ngắn: “Còn chống đỡ được không? Có rảnh trở về đây giải sầu, mình cam đoan sẽ cho cậu một trận ra trò.”

Hắn nhìn mấy dòng tin kia, lộ ra cười khổ, đây đã là lần thứ hai, Lưu Trọng Dương thông qua báo chí mà biết được chuyện tình cảm của hắn, cũng không hỏi nhiều, chính là cho hắn thêm động lực, dù ở thời điểm toàn thế giới chỉ trích hắn, chỉ cần có một cái tin nhắn thiện ý như vậy cũng đủ, bằng hữu chính là như vậy, chỉ cần tin tưởng là được.

Đáng tiếc chuyện hắn cần giải quyết nhiều lắm, chỉ sợ không có thời gian thoải mái nhàn hạ mà quay trở lại cô nhi viện kia giải sầu.

Lái xe trên đường, hắn mở điện thoại gọi cho mẹ của đứa bé. “Là anh, em hôm nay thế nào? Còn bị nôn mửa sao?”

“Bồi Nghi! Anh muốn tới tìm em sao?” Nhan Tư Gia cực kỳ hưng phấn, nàng đã vài ngày không thấy được hắn, nếu bên ngoài không có nhiều máy chụp ảnh như vậy, nàng đã sớm chạy vội đến bên người hắn.

“Gần đây không có phương tiện, chúng ta không thể gặp mặt thông thường, vạn nhất bị truyền thông phát hiện, em hắn là biết được hậu quả.” Hắn đã đáp ứng cha mẹ nuôi cẩn thận từ lời nói đến việc làm, tuyệt đối không thể nuốt lời.

Ngày một tháng sáu đó, rất nhiều phóng viên cùng thợ chụp ảnh vây quanh khách sạn, vốn định nắm bắt một ít tin tức mới nhất, lại thấy nghi hoặc như thế nào yến tiệc này lại không có mời nhân viên bảo vệ, trước cửa hội trường liền hé ra một thông báo “Hủy bỏ”, chỉ một thoáng làm toàn trường ồn ào, tin tức liên lập tức được đưa lên, tin tức này không cho nó tận lực phát huy sao được?

Bao nhiêu năm rồi không có chuyện khôi hài như vậy nha!

“Em đương nhiên biết, nhưng là giấy không thể gói được lửa, sớm muộn gì cũng bị phát hiện.” Nhan Tư Gia là người thích hấp dẫn sự chú ý của người khác, thật vất vả mới đoạt lại được bạn trai có thể nào lại giữ bí mật?

Nếu Từ Bồi Nghi không nói sớm, nàng đúng thật là muốn nhận phỏng vấn, nói hết tâm tình cho báo chí.

“Không được, chúng ta nhất định phải nhẫn nại, ít nhất nửa năm sau chúng ta mới có thể kết hôn.”

“Nửa năm?!” Nhan Tư Gia nghĩ chính mình đến lúc đó chỉ sợ đã muốn sinh nếu nàng có thai thật như trong lời nói.

Đúng rồi, tính toán thời gian, cũng nên diễn thêm một màn, không ăn được thì đập đổ, vì thế nàng nhịn xuống bất mãn, ôn nhu nói:” Bồi Nghi, ngày mai em thật sự muốn đi xem khoa phụ sản, em... Giống như có điểm xuất huyết.”

“Tại sao có thể như vậy? Anh lập tức mang em đi gặp bác sĩ!” Hần thoáng chớp mắt đi trấn định, mang thai ngoài ba tháng dễ dàng phải sinh chuyển ngoài ý muốn, sách tham khảo hẳn xem qua đều nói như vậy, nếu có chút xuất huyết là vận phần gặp tình huống nguy hiểm!

“Hiện tại đều đã mười hai giờ, bảo em đi bệnh viện gấp, không phải tương đương chủ động muốn đăng báo? Em đã hẹn trước một bác sĩ giỏi, sáng sớm ngày mai, trợ lý sẽ đi cùng em, không có việc gì.” Nhan Tư Gia nghĩ rằng như thế nào lại để cho hắn đi theo cùng?

Hay nói giỡn, vạn nhất bị hắn phát hiện ra thì làm sao bây giờ?

Nàng cũng không phải người ngốc như vậy.

“Anh nhất định phải đi cùng em mới được.” Hần lo lắng, nếu đứa nhỏ có gì ngoài ý muốn, hẳn muốn đích thân ở đó.

“Nếu anh đi cùng em, vừa vặn lại bị phóng viên phát hiện được, anh phải làm sao? Anh không phải đã nói phải giữ bí mật, ít nhất qua nửa năm sao?” Gậy ông đập lưng ông, đúng là sở trường lớn nhất của nàng.

Quả thật như lời nàng nói, hai người dùng xuất hiện sẽ gặp nhiều nguy hiểm, huống chi là ở khoa phụ sản địa phương miễn cảm như vậy?

Vì suy nghĩ cho đại cục, hẳn phải thỏa hiệp.

“Được rồi, chúng ta ngày mai hẹn ở câu lạc bộ, anh tới trước, em đi bác sĩ xong rồi cứ tới đây.”

“Àn, em sẽ nói lại lời bác sĩ cho anh.” Câu lạc bộ kinh doanh hai tư giờ, phòng đặt cũng là chỗ diễn trò tốt, nàng nghĩ rằng hẳn là không thành vấn đề, che được bao nhiêu liền che bấy nhiêu.

“Nghĩ ngợi cho tốt, trước đừng nghĩ quá nhiều, có lẽ chỉ là hiện tượng nhất thời thôi.” Hần không thể thừa nhận mất đi đứa nhỏ đau thế nào, vậy giống như giết chính hắn.

“Đã biết, ngủ ngon, nhớ mơ thấy em cùng con nha, chụt!” Nàng cho hắn một cái hôn gió, mười phần mị hoặc.

“Anh sẽ.” Hần thật sự nghĩ đến hắn sẽ mơ thấy nàng, kết quả người hắn mơ tới là Hà Tĩnh Đình, nàng ý ới trong lòng hắn, yên lặng khóc, yên lặng run run, bốn phía đều là là nước mắt, nhưng nàng vẫn không ngừng rơi lệ, nếu hắn không nghĩ được biện pháp đình chỉ nước mắt của nàng, chỉ sợ hai người đều sẽ bị bao phủ.

Rạng sáng, thời điểm khi hắn bừng tỉnh, mồ hôi toàn thân chảy như sông nhỏ, hắn biết không thể đi vào con đường này nhưng là hắn bất lực, đời này hắn nhất định không quên được nàng, bởi vì nàng là người duy nhất làm cho hắn có cảm giác chính mình được người thương yêu...

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Buổi sáng ngày hôm sau, Từ Bồi ghì lái xe đến công ty, thay đổi xe cùng hướng đi để né tránh truyền thông, lái qua vài đoạn đường mới chuyển hướng tới câu lạc bộ.

Chủ quán đã thay hắn an bài một gian phòng vip, hắn gọi một chút đồ uống cùng đồ ăn sáng, chính là không uống rượu, hắn quyết định bỏ rượu, còn không phải là thứ tốt, nếu bởi vì nó mà lại hỏng việc, hắn không thể tha thứ cho chính mình.

Hắn ngồi một bên chờ đợi Nhan Tư Gia xuất hiện, một bên mở ra quyển sách mọi điều về việc mang thai, nghĩ rằng không biết đứa nhỏ có bình yên vô sự hay không?

Hắn thống hận cái loại cảm giác không được tự do này, nhưng hắn lại chính là người khởi xướng nó, nếu hắn cùng Hà Tĩnh Đình kết hôn, có thể quang minh chính đại mà cùng nàng đi đến gặp bác sĩ, cần gì phải trốn đông trốn tây như vậy, không thể tự do mà gặp gỡ.

Ai, sự việc đến nước này, hắn chỉ có thể tự trách chính mình.

Qua mười hai giờ, Nhan Tư Gia rút cuộc cũng đến, nàng cố ý không trang điểm, sắc mặt nản lòng, hắn nhìn trong lòng thất kinh, chẳng lẽ đã thật sự xảy ra chuyện gì?

Vội vàng đứng lên đỡ nàng ngồi xuống.” Làm sao vậy? Bác sĩ nói như thế nào?”

“Bác sĩ nói...” Nàng hút háp cái mũi, hốc mắt phỉếm hồng.” Em... Em là hiện tượng giả tính mang thai, thực xin lỗi.”

Nàng đem giấy chẩn đoán đưa cho hắn, vị bác sĩ khoa phụ sản này nàng đã quen biết nhiều năm, chỉ cần tốn một chút tiền là muốn gì được đó, thực tiện.

Nàng cùng bác sĩ đã thảo luận qua, nếu nói là sinh non phải nằm trên giường tĩnh dưỡng một thời gian thật lâu, như vậy sẽ có nhiều phiền toái, khu spa của nàng mới khai trương không lâu, nàng còn rất nhiều việc phải làm a!

Nàng quyết định sửa lại kế hoạch nói là hiện tượng giả tính mang thai, nếu cho tới bây giờ đều là chưa có mang thai cũng sẽ không phải dùng thuốc này nọ linh tinh.

“Cái gì?” Giả tính mang thai...

Hắn cảm xem tờ xét nghiệm trên tay, một loại tâm lý tạo thành khiến sinh lý biến hóa, do nữ nhân thực khát vọng thụ thai sẽ xuất hiện dấu hiệu mang thai, ảnh hưởng đến quá trình điều tiết trong cơ thể, ngay cả thời gian kinh nguyệt đều sẽ bị rối loạn, như vậy là nói, căn bản không có đứa nhỏ....

Đột nhiên hắn cảm thấy đầu óc choáng váng, tựa như trời rung đất chuyển, thậm chí nghĩ sẽ kêu to ra tiếng!

Nguyên lai....

Nguyên lai hắn tôn trọng nhiều người như vậy, kết quả lại là công dã tràng....

Nước mắt Hà Tĩnh Đình còn lưu ở trong lòng hắn, mấy ngày nay chịu nhiều áp lực làm cho hắn hàng đêm mất ngủ, ai ngờ hết thảy đều chính là do Nhan Tư Gia, nàng nghĩ chính mình mang thai, liền đơn giản như vậy!

Không tự chủ được, hắn nhớ tới lời cảnh cáo của mẹ, tất cả chuyện này chẳng lẽ là do Nhan Tư Gia bày ra?

Đừng trách hắn đa tâm hoài nghi, di chứng bị nàng lừa gạt trước kia vẫn còn, hắn không thể hoàn toàn tin nhiệm nàng.

Nhìn trên mặt hắn biểu tình rắc rối phức tạp, nàng cúi đầu nức nở nói:” Thực xin lỗi, em không phải cố ý làm cho anh thất vọng, em thật không nghĩ tới, trợ lý mua nhiều que thử thai như vậy cũng không chuẩn xác.... Lúc ấy em lại không dám đi khoa phụ sản, anh cũng biết tình cảnh của em thực rất khó xử....”

Nước mắt nữ nhân là vũ khí trời sinh, nàng như thế nào cũng phải tận dụng dùng, cho dù hắn đối với nàng có nhiều hoài nghi, nàng cũng phải kiên trì tới cùng, đánh chết cũng không thể thừa nhận tất cả là âm mưu do nàng bày ra.

Nhìn nàng lệ rơi là chã, hắn không đành lòng trách móc nặng nề, nước mắt của nàng không giống như là giả, xem nàng khóc hai vai run run, chính nàng hắn là cũng cảm thấy rất khó khăn đi, vì thế hắn vỗ vỗ hai bả vai nàng nói:” Không quan hệ, về sau cố gắng là được.”

Nói xong câu đó, chính hắn cũng không thể khẳng định, thật sự còn có về sau sao?

Hắn sờ sờ quyết định buông tha cho Hà Tĩnh Đình, nguyên nhân lớn nhất là vì đứa nhỏ, hiện tại chứng thật đứa nhỏ chính là ảo giác, hắn cùng Nhan Tư Gia còn có thể tiếp tục hay sao?

“Nhưng là, anh bởi vì vậy mà hủy bỏ hôn lễ, mọi người đều nghị luận, còn có Hà tiểu thư nên làm cái gì bây giờ....” Nàng âm thầm cầu một cái thật mạnh lên chân mình, khiến chính mình khóc thật đáng thương.

Nhưng vì muốn bắt được nam nhân này, nàng nguyện ý không nề mặt hết thảy, dù sao người thắng làm vua!

“Anh cùng Hà tiểu thư.... Vốn là không nên kết hôn.” Hắn nếu không thương nàng, cần gì phải phí thời gian làm hao mòn tuổi thanh xuân của người ta?

Sự tình đi đến bước này, hắn nếu quay đầu, đối với nàng chỉ sợ cũng là gây thêm thron tổn, nghĩ đến nàng, hắn chỉ có thể sâu trong đáy lòng mà xin lỗi.

“Anh không yêu cô ấy sao? Nếu không như thế nào còn cùng cô ấy đính hôn?” Nhìn mặt hắn lộ vẻ đau lòng, Nhan Tư Gia không khỏi khoái trá, chẳng lẽ hắn không biết đồng tình chính là tình yêu chị em?

Rất có khả năng bị gộp làm một a!

“Cô ấy cho anh có một loại cảm giác giống như được về nhà, anh xác định cô ấy sẽ làm một người vợ hiền, một người mẹ tốt.” Thứ mà hần luôn hoài niệm, chính là cảnh hai người ở trên sân thượng cùng ăn cơm hộp, có lẽ sẽ cùng nhau nói mấy câu, có lẽ cái gì cũng không nói, nhưng lại cảm thấy rất bình lặng, rất thoải mái.

Mà thứ hần không dám hoài niệm lại, chính là cuộc đối thoại cùng cái ôm hôn với nàng trước kết hôn một ngày, ánh mắt của nàng gắt gao làm đau trái tim hần, chỉ sợ liếc mắt một cái sẽ lâm vào trong đó.

Hần hình dung không nhiều lắm, cũng làm cho Nhan Tư Gia đỡ xuống tâm đề phòng, nữ nhân kia căn bản không phải đối thủ của nàng, kính nhờ đi, vờ hiền, mẹ tốt tính là cái gì vậy?

Một nữ nhân quan trọng nhất là có hương vị của nữ nhân, nếu không thể làm cho nam nhân có ý nghĩ muốn chiếm đoạt, thì còn cần gì phải cùng nhau diễn tiếp?

“Thật hy vọng em cũng có thể cho anh loại cảm giác này.” Nàng ra vẻ đáng tiếc nói.

“Một người không thể cái gì cũng hoàn mỹ, em đã có được rất nhiều ưu điểm.”

Đó là điều đương nhiên!

Nàng đáy lòng đắc ý cười, nàng nghĩ muốn cái gì đều phải cố gắng tranh thủ, hơn nữa nàng sẽ không đem chiến lợi phẩm của chính mình chấp tay cho người ta, nữ nhân Hà Tĩnh Đình kia thật sự là một nữ nhân ngu xuẩn, bị hủy hôn cũng không biết yêu cầu một chút bồi thường, ít nhất cũng phải giả dạng làm bộ đáng một oán phụ, đứng ra lên án bên phụ lòng, có thể thì cấp đối phương một đả kích thật trầm trọng nha!

Cái gì mà tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, giúp người thành đạt, ở nàng xem đến đâu là hành vi tự ngược.

Từ Bồi Nghi không chú ý đến biểu tình của nữ nhân bên cạnh, hần còn đang trong trạng thái khiếp sợ, không thể thừa nhận việc đưa nhỏ không tồn tại.

Kế hoạch lại bị phủ định, kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?

Hần có thể cùng Nhan Tư Gia tiếp tục kết giao, chờ đợi thời cơ thích hợp lại kết hôn sao?

Không biết vì sao, hần cảm thấy việc này tựa hồ không thể thực hiện được, hần không tin nhiệm nàng cũng không tin nhiệm chính mình, chuyện ba năm trước đây bọn họ không làm được, mà nay có thể cái biến sao?

“Anh yêu, vì để có đứa nhỏ chân chính, không bằng. .... Chúng ta hiện tại sẽ luyện tập đi!” Nàng sớm nói qua với chủ quán, trước khi bọn họ rời đi mặc kệ trong phòng có truyền ra âm thanh gì cũng không chuẩn đến quầy rầy, nếu không tiền bo a tịch thu!

Đáy mắt nàng hiện lên dụ hoặc rõ ràng, hần lại nhẹ nhàng đẩy nàng ra, rời xa hương vị nước hoa của nàng.” Thật có lỗi, anh cảm thấy mình đã gây ra tội ác, hiện tại không có tâm tình.”

Có thể là do duyên cớ với gian phòng vip này, hần không khỏi nghĩ đến lần trước lúc hần uống say, cũng nghĩ đến hần hướng Hà Tĩnh Đình đưa ra lời giải trừ hôn ước, như một loại phản ứng dây chuyền, hần ngay cả một cái hôn môi cũng không có hứng trí.

Nhìn khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành kia giờ phút này lại khiến hần không thể nào cảm thụ, nguyên lai cảm giác mê luyến cũng sẽ biến mất, chính là xem chỉ hần có vững hay không.

“... Được rồi, chờ anh bình tĩnh lại rồi nói sau, em sẽ vẫn chờ anh.” Nàng sững sốt một chút mới thốt ra lời kịch thích hợp.

Van vạn không nghĩ tới hần sẽ cự tuyệt nàng, chẳng lẽ còn muốn đem hần chuốc say mới có cơ hội?

Trời ạ, nàng cũng không thể tưởng tượng mỗi lần đều làm như vậy, thật nhiều phiền toái!

Huống chi, chính nàng không phải là xuân được tốt nhất sao?

Tình huống giống nhau chưa hần kết quả tạo ra sẽ giống nhau, lần gặp mặt này phải làm cho chuyện của bọn họ bị bộc lộ, mặt báo chính là một tên bồi bàn, hần vụng trộm liên lạc với phóng viên, chỉ cần đưa cho hần một phong bao đỏ thắm, làm xong cách vài ngày sẽ không đến đi làm, nếu như chủ quán cũng thường nhận tiền lì xì của khách, vì cái gì hần không thể “Ganh đua”?

Lấy được tin độc nhất vô nhị, báo chí bốn phía, bao nhiêu văn hay ý đẹp, tiêu đề viết:” Hôn lễ xa hoa bị hủy, nguyên nhân là do người yêu cũ Nhan Tư Gia, Hà Tĩnh Đình trở thành người bị chống ruộng bỏ, mộng Ma tước biến thành phượng hoàng liền tan vỡ.”

Xin mời chư vị hãy xem qua, kịch tình phát triển thật sự là rất thần kỳ!

Đôi nam nữ nổi danh ba năm trước đây chia tay giờ hợp lại, nam nhiều tiền, nữ đa tình, nguyên bản chính là nhân vật hợp tình hợp lý, còn có một người thiếu chút nữa trở thành cô bé lệ lem, làm cho người ta không khỏi một phen đồng tình thương xót.

Cho dù là người bình thường không hay quan tâm đến chuyện bên ngoài cũng sẽ muốn biết nội tình.

Rất nhiều truyền thông báo chí chờ trước cổng công ty cùng chỗ ở của Từ Bồi Nghi, cũng phải người đi canh giữ nhà và khu spa của Nhan Tư Gia, Chương Hóa bên kia tuy rằng không được đáp trả lại gì, cũng phải chụp vài tấm ảnh đem về đối chiếu, người ta cô bé lọ lem ở tại một tam hợp viện, một cô gái cỡ nào hôn nhiên đáng thương.

Hiện tại đề tài nóng bỏng của cả nước chính là tình cảm tam giác này, rốt cuộc nam nhân vật chính Từ Bồi Nghi là như thế nào nói lại tình cũ, như thế nào phản bội, các phóng viên phát huy hết khả năng tưởng tượng cùng sức sáng tạo của mình.

Vừa nhìn thấy tin tức trên báo, trực giác thứ nhất Từ Bồi Nghi nghĩ đến chính là--- chẳng lẽ là Nhan Tư Gia tiết lộ bí mật?

Nhìn kỹ, trên báo hiện ra ảnh chụp nhân chứng bị che mắt, chính là tên bồi bàn mới tới, làm cho hần ý nghĩ có một chút tiêu tan, nhưng cũng không khỏi trầm tư, hần đối với Nhan Tư Gia quả thực không hề tin tưởng.

Có lẽ bọn họ không có đùa nhò là chuyện tốt, hần không thể tưởng tượng được cảnh cùng nàng ở chung hơn mười, hai mươi năm, hần đã không còn là một thanh niên mới lớn, sự xinh đẹp của nàng kỳ thật không hề làm hần rung động lắm, thứ hần khát vọng nhất chính là một gia đình an ổn.

Xem hết tin tức trên báo, hần lập tức gọi điện cho Nhan Tư Gia, chất vấn:” Đây là có chuyện gì?”

“Em không biết nha---công phu chụp ảnh săn tin của bọn họ thực quá lợi hại!” Giọng nói của nàng vô tội, nàng đã hết sức muốn tránh phóng viên, ai ngờ vẫn bị bọn họ chụp được, cho nên không thể lý sự được nhiều, ai.

“Cho dù bọn họ chụp được, chúng ta không biết còn chưa tính, nhưng là phóng viên gọi điện thoại cho em, em có thể không tiếp, làm gì theo chân bọn họ nói nhiều như vậy?” Hần nghĩ đến Hà Tĩnh Đình trở lại nhà ở Chương Hóa liên tục xuất hiện phóng viên trước cổng, còn có người thân bạn bè bởi vì nàng mà phải lên ti vi báo chí, nhưng không ai nói nhiều nữa câu, bọn họ đều nhẫn nại được, vì sao Nhan Tư Gia lại làm không được?

“Em nào có nói cái gì? Em chỉ nói cuộc sống của em rất tốt, cảm ơn mọi người đã quan tâm, như vậy cũng sai sao?” Kính nhờ, nàng đã không biết có bao nhiêu tiết chế, bao nhiêu nhẫn nại, với tính cách của nàng, như vậy đã là giới hạn nhất định rồi.

“Em cần bản là không nên nhận phỏng vấn, em nói em sống rất tốt, em nói vô tình nhưng người nghe có ý, tin tức báo chí vừa đưa lên, Hà tiểu thư nàng sẽ có cảm giác gì?” Chính hần bị cha mẹ nuôi trách cứ liên thôi, đều do hần tự làm tự chịu, nhưng là Hà Tĩnh Đình bọn họ là người một nhà, không biết lại phải nhận bao nhiêu lời ra tiếng vào?

Ở nông thôn dân địa phương đều ôn thuần chất phác, chuyện phát sinh này là một tin cực lớn, chỉ sợ cũng bị người ta dị nghị vài năm.

“Oan có đầu nợ có chủ, anh hần là nên đi mắng cái tên bồi bàn kia, em bắt quá chỉ nói có hai câu, anh có cần mắng em như vậy không? Về sau chúng ta đều đừng ở bên ngoài hẹn gặp nữa!” Nhan Tư Gia nguyên bản còn muốn sắm vai một Sweetheart ôn nhu, vừa nghe đến khẩu khí hần sợ làm đau nữ nhân kia, lập tức liền bị phá bỏ.

“Hiện tại chúng ta đều đừng gặp mặt, chờ sự tình bình tĩnh trở lại nói sau.” Hần biết, nàng cho tới bây giờ cũng không cúi đầu, trừ phi nàng muốn cái gì đó mới có thể tạm thời thay đổi thái độ, đột nhiên hần cảm thấy vô lực, vạn phần vô lực.

“Anh như thế nào có thể như vậy? Liên vì nữ nhân kia mà anh vắng vẻ em?” Nàng vì vấn hồi hần, cự tuyệt nhiều người theo đuổi như vậy, chỉ sợ hần nói nàng không một lòng, kết quả nàng một lòng hần lại đem nàng đông lạnh, có hay không loại thiên lý này a?

“Anh đối với cô ấy đã gây nên tổn thương quá sâu, anh không thể lại bỏ đá xuống giếng, anh nói rồi, ít nhất phải chống đỡ qua nửa năm mới có thể công khai.”

“Nửa năm? Quên đi, chờ đến thời điểm thích hợp anh hãy đến tìm em!” Nàng tức giận, sau khi nói xong lập tức tắt máy, lại nhớ đến thời gian kết giao trước, bọn họ bất đồng quan điểm lập tức cãi nhau, cuối cùng lấy kích tình để chấm dứt, cảm giác bây giờ kỳ thật cũng không sai biệt lắm, nhưng bọn họ chỉ dùng điện thoại để cãi nhau, như thế nào có thể tạo thành kích tình như trước?

“Đáng giận, đáng giận!” Nàng dùng sức đánh gối phát tiết, nghĩ rằng mặc kệ, trước phải hẹn một nam nhân ít tai tiếng đến, nếu không nàng thực sự nghĩ sẽ làm ra một chuyện điên cuồng mất!

Nghĩ tới nghĩ lui, người chọn tốt nhất chính là Ngô Học Thụy, hần theo đuổi nàng đã nhiều năm, thủy chung không chạm được đến nàng, bắt quá chỉ có thể làm một tên lái xe tốt, một hướng dẫn du lịch tốt, một cu li tốt, hần thực ra cư xử rất đúng mực.

Hơn nữa Ngô Học Thụy là đồng học thời đại học của Từ Bồi Nghi, điểm ấy càng làm cho nàng thường thức, ha ha, cấp cho nam nhân bị vợ ngoại tình, phải tìm người mà hần quen biết, hiệu quả mới là gấp bội a!

Đề tài đứng đầu luôn là một loại tin tức nóng sốt, tùy thời có thể thay đổi, “Tam giác luyến” sôi trào sau một tuần, một tin tức ân oán hào môn khác lại hấp dẫn ánh mắt của giới truyền thông, nên chuyện hủy hôn, ngoại tình, con ngoài dã thú, mưu sát hư hư thực thực, kết quả là một số người gió chiều nào liền theo chiều đó, chỉ chứa có hai phóng viên thực tập là ôm cây đợi thỏ.

Nhan Tư Gia để ý đến hướng gió thay đổi, cái này hần là không có gì phiêu lưu đi?

Nàng nhìn không được gọi điện thoại cho bạn trai “trước mắt”, kiều oán hỏi:” Bồi Nghi, anh còn nhớ rõ sự tồn tại của em sao?” Cừ thật, nàng nói không liên lạc hẳn sẽ không liên lạc, tính hẳn thật ngoan!

“Thật có lỗi, anh ở New York, công việc bẽ bộn.” Cha mẹ nuôi đề nghị hẳn xuất ngoại làm việc, miễn cho ở Đài Loan tiếp tục sai lầm, hẳn lập tức tiếp nhận đề nghị này, tạm thời rời xa một vòng bạo phong, đối với mọi người đều tốt.

“A? Anh chừng nào thì chạy tới New York?” Nàng thật không dám tin tưởng, đi New York không có gì là không tốt, nhưng hẳn có thể nào một tiếng cũng không báo?

Nếu nàng thật sự mang thai, hẳn mới luyến tiếc rời đi, phát hiện không có con, liền trở mặt sao?

“Từ cuối tuần trước, chi nhánh công ty bên New York cần anh đến giám sát.” Hẳn một bên lái xe một bên tiếp điện thoại, mặc kệ ở quốc gia nào, hẳn đều chính mình tự lái xe, đem vận mệnh nắm trong tay chính mình.

Nhưng gần đây hẳn phát hiện, kỳ thật chuyện hẳn không thể nắm trong tay rất nhiều, hẳn cũng không kiên cường như trong tưởng tượng, hẳn cũng có thời điểm yếu ớt tình mịch, cũng cần có đối tượng để ý lại.

“Anh phải ở bên đó bao lâu? Anh một chút cũng không nhớ em sao?” Ba năm trước đây hẳn là như thế, ba năm sau cũng là giống nhau không thay đổi, cùng hẳn một chỗ quả thật giống như với đầu gối, nàng trăm phương nghìn kế đem hẳn cướp về, cũng không muốn làm một cung nữ sống đến đầu bạc trong lãnh cung, nếu hẳn lại thói cũ này mằm (Ying: giống như câu “ngựa quen đường cũ” ở VN) cẩn thận nàng tùy thời đi ăn ở máng khác!

“Khả năng tám tháng mới trở về, gần đây công việc bẽ bộn, thật sự không dứt ra được.” Hẳn không khỏi nhớ tới trước kia, nếu hẳn đối với Hà Tĩnh Đình nói như vậy, nàng nhất định sẽ mỉm cười gật đầu, nàng cho tới bây giờ chưa từng đối với hẳn nổi giận, hẳn có khi còn có thể nghĩ, nàng có hay không đầu óc có vấn đề mới có thể không hiểu cái gì là thâm kêu oán.

Sau hẳn mới chậm rãi hiểu được, Hà Tĩnh Đình không phải không có tính tình, chính là đối với hẳn yêu rất nhiều, cho dù ở đêm cuối cùng hôm đó, vẫn không có nói một lời khó nghe, vẫn là chúc phúc cho hẳn.

Là một loại tình yêu như thế nào mới có thể khoan dung như vậy?

Hẳn đời này còn có thể gặp được một người như vậy sao?

Có thể tìm được người quý trọng mình như vậy sao?

“Bồi Nghi, anh dường như không cần em?” Hẳn người không chỉ ở phương xa, ngữ khí cũng thực xa cách, Nhan Tư Gia có điểm dự cảm xấu, nàng hao hết tâm lực cướp được gì đó, cứ nhiên lại dễ dàng để nó bay đi như vậy?

“.... Em nghĩ muốn quà tặng gì, anh mua cho em, New York có rất nhiều cửa hàng trang sức.” Hẳn không có trực tiếp trả lời, chính là muốn làm ăn lót dạ thường, nghe nói kim cương là bằng hữu tốt nhất của nữ nhân, mua hẳn là sẽ không sai đi?

Trong phút chốc, tuyến lý trí của nàng bị cắt đứt, tốt lắm, dùng loại phương pháp có lệ này, hẳn nghĩ làm vậy là xong sao? “Anh nghe em nói cho rõ đây, em nghĩ muốn nhiều đá quý, kim cương Đa Hi Hãn, đều chính mình có thể mua được, không cần anh bỏ thí! Dù anh không có thời gian cho em, em cũng không tin nam nhân trên toàn thế giới đều không có thời gian theo giúp em!”

“Tư Gia...” Điện thoại bị cắt đứt, hẳn cũng không nghĩ sẽ gọi lại, dù sao có gọi lại cũng chỉ là cãi nhau, lãng phí tiền điện thoại quốc tế không nói lại còn muốn hao tổn tâm trí.

Thật kỳ quái, từ sau khi đến New York, hẳn cơ hội đã quên sự tồn tại của Nhan Tư Gia, mỗi ngày đều mơ thấy Hà Tĩnh Đình, trong mơ nàng im lặng không nói gì, chỉ là lệ rơi đầy mặt, hẳn rốt cuộc nên làm như thế nào mới có thể tìm về nụ cười của nàng?

Nếu hẳn quay đầu, nàng còn nguyện ý nhận hẳn?

Ích kỷ, nhất gan như hẳn, xứng đôi với một nữ nhân tốt như vậy sao?

Mặc kệ như thế nào, hẳn thật sự rất nhớ đến đoạn kỷ niệm kia thời gian cùng nàng ăn cơm, cùng nàng đọc sách, kia có nó lẽ khoảng thoải gian tốt đẹp nhất trong suốt cuộc đời hẳn, lúc trước hẳn lại hồn nhiên không phát hiện ra được, mà nay ở đầu phố đèn đỏ nơi tha hương, nhìn vị trí bên cạnh trống không, bỗng nhiên nhớ lại, hô hấp đều thấy khó khăn.

Tĩnh Đình, có sống tốt không?

Nếu gặp lại, có thể xin em đối với anh một cái mỉm cười sao?

Một tháng sau, Từ Bồi Nghi từ nước Mỹ trở về Đài Loan, truyền thông tựa hồ đã quên mất nhân vật này, hẳn âm thầm cảm tạ nhân vật chính đứng đầu mới nhất, hẳn mới có thể trở thành người không chịu sự chú ý của người qua đường.

Hẳn ở ven đường mua một bó hoa, mang theo một món quà từ New York, lái xe đến chỗ ở của Nhan Tư Gia, thiếu chút nữa đã quên tên đường là số mấy, như thế nào mới xuất ngoại một thời gian mà ngã tư đường Đài Bắc cũng không nhận ra được?

Nhan Tư Gia mở ra cửa, mặt đầy kinh ngạc.” Sao anh lại tới đây?!”

“Anh nghĩ anh nên đến gặp em, chúng ta đã lâu không gặp rồi.” Hấn cũng không đặc biệt nghĩ nhớ đến nàng, chính là cảm thấy có điểm nên bồi thường về phần quan hệ của hai người hiện tại là gì, hấn còn không có nhận định.

“Anh cũng nhớ rõ a, ha ha!” Nàng thực nên cảm thấy vinh hạnh, nam nhân vô tâm này còn có thể có ngày nhớ đến nàng.

Hấn đưa hoa cùng quà tặng cho nàng, nhưng nàng căn bản không nghĩ nhận, hấn phải chính mình đem tới để lên trên bàn trong phòng khách.

Nữ giúp việc không có ở đây, trong phòng có điểm hỗn loạn, trên bàn còn có hai cái ly, tựa hồ vừa rồi mới có người đến?

Bên trong trừ bỏ mùi nước hoa, còn có hương vị nồng nồng, hấn cảm thấy có điểm gay mũi, loại hơi thở hỗn hợp này hấn không thể thích ứng.

“Em uống rượu?” Xem nàng cả người nằm ở trên ghế sofa, một thân mặc áo ngủ màu đen mềm mại phi thường gợi cảm, nhưng thực kỳ diệu, hấn tìm được một chút cũng không thấy nhanh hơn.

“Đúng vậy, như thế nào? Em lại không mang thai, em nghĩ hút thuốc, uống rượu thậm chí hít thuốc phiện đều được!” Nàng nhún nhún vai, dù sao đều đã quyết định muốn buông tay, còn phải giữ cái gì, diễn cái gì đâu?

“Vừa rồi anh nhìn thấy có một nam nhân lái xe rời đi, hình như là người anh có quen biết?” Hấn thị lực cùng trí nhớ đều thật tốt, liếc mắt một cái liền nhận ra ran gay, đó là bạn đồng học ngày xưa của hấn Ngô Học Thụy, xem ra bọn họ lại tái hợp, nhân sinh luôn luôn như thế phân phân hợp hợp.

“Đúng thì như thế nào? Mà không đúng thì như thế nào? Anh có tư cách chất vấn em sao?” Nàng cũng không sợ hấn tìm tòi nghiên cứu, hai người đã đi đến từng bước này, cũng chẳng còn gì để mất nữa!

“Anh quả thật không có tư cách, như vậy.... Chúng ta chia tay đi!” Nói ra những lời này, cảm giác lại rất tự nhiên, hơn ba năm, mối tình đầu có nhiệt tình đến đâu cũng trở nên phai nhạt, trái tim mê luyến cũng đã sớm trở nên bình tĩnh.

Nàng cười lạnh một chút, người này cư nhiên so với nàng lại nói chia tay trước!

Chê cười, hấn nghĩ nàng sẽ si ngốc ngồi chờ hấn quay trở lại sao? “Chúng ta căn bản không cùng một chỗ, không nên chia tay? Nói cho anh biết, tất cả đều là kế hoạch của tôi, tôi cố tình không cho anh cùng nữ nhân kia kết hôn, bằng không anh nghĩ rằng tôi và anh ăn no rồi việc, mất công lớn như vậy để đem anh cướp về?”

“Em... Theo em nói ngày đó mang thai, là em luôn nói dối anh?” Đột nhiên hấn thấy rõ ràng, kỳ thật cá tính nàng chưa bao giờ thay đổi, vì cướp đoạt chiến lợi phẩm nàng muốn, nói vài câu dối trá có cho là gì?

Nếu hấn bình tĩnh quan sát, sẽ nhìn ra hành động của nàng không đủ chuyên nghiệp, có trách thì nên trách hấn tâm hồn bị quỷ làm cho u mê, mới có thể từng bước, từng bước bước sai.

“Đúng vậy, tôi chính là một người luôn nói dối, anh bị lừa dối lâu như vậy, có thể hay không linh ngộ quá chậm? Muốn làm rõ ràng, không phải anh nói muốn chia tay với tôi sao, là tôi muốn cùng Ngô Học Thụy kết hôn, anh ta nói chỉ cần tôi tùy tiện sinh hay không sinh được đứa nhỏ, anh ta cũng ít nhất mỗi ngày theo giúp tôi ăn bữa sáng, sẽ không bỗng nhiên mất tích mấy tháng trời, đêm tôi thành một hình nhân ân!” Cùng với việc tìm được một nam nhân mình kim quý (Ying: ý nói nhiều money ý =.) thân thủ bất phàm gặp mặt lại chỉ biết cãi nhau, không bằng tìm nam nhân đối với nàng luôn phục tùng, nàng có thói quen làm nữ vương, không cần phải có quốc vương đến mừng nàng, người nàng cần là một kỵ sĩ, có trái tim thần phục, đúng vậy, chính là như vậy!

“Em muốn làm như thế nào là việc của em, anh không có quyền can thiệp, nhưng em có hay không nghĩ tới, em lừa anh, sau khi hôn lễ được hủy bỏ, Hà tiêu thư sẽ có bao nhiêu thương tâm?” Hấn không phải là không nghĩ tới khả năng này, nhưng nghe đến nàng chính mồm nói ra hấn vẫn cảm thấy rung động, ông trời, hấn như thế nào lại mù quáng như vậy, chỉ vì một đứa nhỏ không tồn tại mà thương tổn nữ nhân yêu hấn nhất?

Nhan Tư Gia cũng không phải là người tốt đẹp gì, đối phương vừa mắng, nàng liền mắng càng hung hơn.” Cho dù tôi không xuất hiện, kết quả cũng là giống nhau, anh không phải là không yêu cái nữ nhân kia sao, anh chỉ yêu nhất chính bản thân anh! Thừa nhận đi, trước kia hay bây giờ anh không yêu người nào cả, anh là cô nhi, anh không được người khác yêu thương, cho nên anh cũng không biết làm thế nào để đi yêu một người! Anh không có biện pháp làm cho nữ nhân kia hạnh phúc, đồng dạng anh cũng không thể khiến tôi vui vẻ, anh quá thất bại, anh chỉ biết thương tổn người khác!”

Hấn đứng yên tại chỗ, không thể nhúc nhích, những lời lên án này làm rung động lòng hấn, nàng cử việc cáo trạng mắng chửi hấn, nàng vẫn có ưu điểm của nàng, chính là có năng lực nhìn thấu lòng người khác.

Hấn không muốn tranh cãi, cũng vô lực tranh cãi, hướng phía cửa đi.” Đù, hy vọng chúng ta sẽ không có cơ hội gặp mặt lại.”

“Yên tâm, tôi còn đang bận chuẩn bị hôn lễ, không rảnh đi gây chuyện với anh!” Nàng quyết dứt bỏ đi qua, nghênh hướng tương lai, thời gian của nàng còn có nhiều quý giá a.

“Chúc hai người hạnh phúc, nếu hai người là thật tình yêu nhau.” Theo hấn biết, Ngô Học Thụy bề ngoài tao nhã có lễ, kỳ thực là một nhân vật ngoan độc, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, lại nói tiếp hai người này thật là xứng đôi.

“Không cần anh lo cho tôi.” Nàng cũng đã hai mươi tám tuổi, cũng nên thật sự lo lắng cho thân đại sự của mình, ngàn vạn sự tuyển chọn mới quyết

định được Ngô Học Thụy, nhưng theo như lời Từ Bồi Nghị vừa nói, đáy lòng nàng khó tránh khỏi bất an, mỗi nữ nhân sắp kết hôn đều là như thế.

Từ Bồi Nghị không hề nhiều lời, cứ như vậy xoay người rời đi, hắn đã muốn quên những chuyện này, địa chỉ này, hay lời nói dối kia, tựa như một hồi chi là một giấc mộng hỗn loạn, sau khi giật mình tỉnh lại mới phát hiện chính mình từng đi lạc bao xa.

Giờ phút này hắn cảm thấy đau lòng, đều không phải bởi vì Nhan Tư Gia, mà vì những lời nói này của nàng, có lẽ nàng là nói dối, nguyên nhân hắn ai cũng không thương, mới có thể tạo nên trận bi kịch, hắn thất bại rồi tình rồi mù, hắn thương tổn Hà Tĩnh Đình, cũng không thể tiếp nhận Nhan Tư Gia, rốt cuộc hắn muốn cái gì?

Yêu là gì?

Sống ba mươi năm, hắn từng tự cho là mình thực thông minh, kết quả lại làm ra toàn những chuyện ngu xuẩn, chỉ cần một công nhân viên bình thường so với hắn đều có trí tuệ hơn, ngay cả vị cảnh vệ thường giúp hắn lái xe kia, đều có vợ cùng con trai mang cơm hộp đến cho hắn, hình ảnh kia hắn luôn chân thành chờ đợi?

Từng có một phần tình yêu chân thành diễn ra trước mắt hắn, nhưng hắn không có quý trọng, đợi đến khi mất đi mới thấy hối hận không kịp, nếu trời có thể lại cho hắn một cơ hội....

Hắn nên làm như thế nào mới tốt?

Cuối tuần, Từ Bồi Nghị đẩy xe hàng đi trong trung tâm mua sắm.

Ngay cả chính hắn cũng không dám tưởng tượng, hắn mấy trăm năm qua chưa từng làm ra cái loại sự tình này, chuyện ở văn phòng đã có thư ký giúp, ở trong nhà thì đã có người giúp việc muốn lấy lòng này nọ, hắn cho dù muốn đưa quà tặng cũng không cần chính mình tự tay đưa đến, trên thực tế hắn chưa bao giờ dụng tâm chọn quà tặng, luôn nghĩ thử quý nhất chính là tốt nhất, cũng không hiểu đối phương rốt cuộc cần cái gì?

Đi dạo quanh quần một chút, mua thật nhiều vật phẩm, đem nhét vào trong xe, hắn xuất phát đi cô nhi viện, nghĩ rằng cái hẹn kia hắn là lên thực hiện đi, tuy rằng hắn luôn thất hẹn, hay thường đến muộn, Lưu Trọng Dương vẫn là luôn tha thứ cho hắn, dù sao một nam nhân thất tình với một nam nhân thất hôn có bao nhiêu đồng tình đáng giá.

Nhìn đến Từ Bồi Nghị dừng xe ở trước cửa, viện trưởng Lưu Trọng Dương tròn to mắt, bất khả tư nghị nói:” Mới một tháng, mặt trời cao như vậy còn chưa chuyển hướng đâu! Người như thế nào lại tự mình mang quà tặng đến đây vậy?”

Hai, ba năm qua Từ Bồi Nghị đều là qua mười hai tháng mới đến đây một lần, hôm nay có thể hay không tính là thời gian quá sớm?.

“Không phải là đồ vớ vẩn, đều là đồ dùng hàng ngày, mình nghĩ hắn là dùng được.” Từ Bồi Nghị đem tất cả xuống xe, trực tiếp mang đến kho đựng đồ, hắn sinh hoạt trong này mười hai năm, đối với địa hình ở đây đều rõ như lòng bàn tay.

Trong viện kia còn có một cây đại thụ, trước kia hắn thích ngồi dưới tán cây đó đọc sách, trầm tư, đáng tiếc lại không ngộ đạo được gì, đến hôm nay vẫn còn đang mê vông.

Bọn trẻ trong cô nhi viện nhìn thấy có khách tới thăm lại còn mang đến rất nhiều quà tặng, không khỏi tò mò tiến lên xem, Từ Bồi Nghị vẻ mặt nghiêm túc, làm bọn chúng không dám dựa vào quá thân cận.

Từ Bồi Nghị phát hiện ánh mắt tò mò bên cạnh, đối với chúng mỉm cười một chút, nghĩ rằng những đứa nhỏ này hẳn là không chú ý đến tin tức trên báo chí đi?

Vẫn chưa nhận ra hắn chính là cái nam nhân bị chỉ trích kia, chúng hơi thẹn thùng tươi cười đáp lại.

“A Nghị, rốt cuộc làm sao vậy? Cậu có khỏe không?” Lưu Trọng Dương thật sự nghĩ không ra, người này luôn luôn được chú ý, gần đây lại gây lên nhiều thị phi, hiện tại cư nhiên lại quá rảnh rỗi đến mức tự mình mua những thứ đồ này đem đến đây, nên sẽ không tính là kịch tính có chuyển biến lớn đi?

“Không có gì, bỗng nhiên nghĩ muốn đến mà thôi.” Từ Bồi Nghị không thể nói rõ nguyên nhân, chính là muốn làm một việc gì đó, vì người khác mà làm.

Lưu Trọng Dương cũng không hề hỏi nhiều, chuyển đề tài nói:” Vì không làm phù rể của cậu, mình đã phải mua một bộ tây trang mới, siêu đắt tiền, hiện tại lại không được dùng đến, cậu dù sao cũng phải bồi thường cho mình một chút đi?”

“Cậu nói con số đi, mình kí chi phiếu cho cậu.” Từ Bồi Nghị rất thích ý bồi thường tổn thất của bạn tốt, có thể sử dụng tiền để giải quyết là việc nhỏ, trái nhân tình mới là khó khăn nhất.

“Chi phiếu mình sẽ lấy, bất qua hiện tại mình muốn ngửi—“ Lưu Trọng Dương chỉ vào hắn, tạm dừng một chút mới nói tiếp:” Theo giúp mình ăn cơm đi!”

Nếu hắn đoán đúng, Từ Bồi Nghị hẳn là tìm đến hắn để tâm sự, hắn bình thường là một người lãnh khốc, kỳ thật ẩn dấu rất nhiều điều muốn nói, hắn tiếp xúc qua nhiều tiểu bang hữu đều là như thế này thôi, miệng quật cường, tình cảm phong phú.

“Được!” Quả nhiên Từ Bồi Nghị đáp ứng luôn, không hề chần chờ.

“Cậu lên phía trước kia chờ.” Luru Trọng Dương bỏ đi tap dè bên người, giao cho một vị thầy giáo trong viện, cũng là người bạn gái kết giao với hân mười năm.” Tiểu Quân, hôm nay liền phải nhờ em rồi, anh em của anh khó mới có thể tới tìm anh, anh muốn đi trước tiếp đãi anh ta.”

“Đi thôi~~không được uống nhiều quá, các vị tiểu bằng hữu thực chán ghét mùi của rượu.” Tiểu Quân cùng bạn trai sớm có chung nhận thức, đời này không kết hôn, không sinh con, liền vì chăm sóc bọn trẻ trong cô nhi viện, kính dăng cả đời.

“Tuân lệnh! Bà xã đại nhân.” Luru Trọng Dương hôn một cái lên môi bạn gái, các tiểu bằng hữu đều phát ra tiếng “Ồi~~” tiếng thét chói tai cùng tiếng cường khanh khách không ngừng.

Từ Bồi Nghi nhìn bọn họ ở chung, hăm mộ loại tình cảm này, kinh doanh cô nhi viện không có gì hay ho, lại phải trả giá nhiều năm tâm lực, nhưng đối với đời tình lữ này hiển nhiên so với hân hạnh phúc hơn, bởi vì bọn họ hiểu được.....

Yêu.

Luru Trọng Dương ngồi trên chiếc xe xa hoa của Từ Bồi Nghi, chỉ đường đi cho hân, không bao lâu bọn họ dừng trước một cửa hàng ăn, không phải là khách sạn năm sao cũng không phải nhà hàng cao cấp, Từ Bồi Nghi nhìn cửa hàng thì thầm” Luru Gia mở sao?”

“Là của ba mẹ mình mở! Bên trong có phòng riêng, không sợ bị phóng viên chụp được, đi!” Cũng giống như Từ Bồi Nghi, Luru Trọng Dương năm mười hai tuổi được nhận nuôi, cha mẹ nuôi hân kinh doanh quán cơm, việc tiếp khách hàng ngày tự trở thành công tác của hân, cho nên đường cá tính hân thành ngũ hồ tứ hải giai huynh đệ.

Từ Bồi Nghi không biết nên hình dung phần hưng phấn này như thế nào, thứ hân muốn nhắm nháp nhất bây giờ chính là hương vị bình dân đơn giản a.

“Ba, mẹ, vị này là bằng hữu của con, chúng con vào bên trong ăn á!”

Nhìn đến con mang bằng hữu trở về, vẫn là một vị bằng hữu thực nhả nhặn, bà Luru từ quầy đi ra, cười tủm tỉm nói” Muốn ăn cái gì, uống cái gì, chính mình đến lấy, coi như chính gia đình mình, không cần khách khí!”

“Cảm ơn bác gái.” Từ Bồi Nghi lần đầu tiên đi vào nhà của bạn tốt, khắp nơi đều có thú vị mới mẻ, ngay cả khách trong cửa hàng này đều có điểm thực thân thiết.

Luru ba ba một bên đảo chảo trên lửa nóng, một bên thuận miệng đọc diễn cảm mấy câu về do chính ông phát minh” Cửa hàng Luru gia tiếng tăm gần xa, đồ ăn thức uống đều ngon mát bổ rẻ, hôm nay ném qua ngày mai lại đến, từ người lớn đến trẻ nhỏ đều ha ha cười!”

Luru Trọng Dương nghe xong nhìn không được mắt tròn trắng.” Ba, về của người thực cũ quá đi, nghe thế cũng không thấy thuận? Một chút cũng không thuận!”

“Xú tiểu tử, có bản lĩnh con giúp ta nghĩ đi a!” Luru ba ba đưa cho hân một đĩa rau xào.” Nhanh, bàn thứ năm.”

“Được được, ngày mai con liền giao cho ba, trước tạo cho con ít linh cảm.” Luru Trọng Dương lập tức bung thức ăn lên bàn lộ ra vẻ mặt chuyên nghiệp tươi cười nói” Các vị, từ từ dùng.”

Người nhà ở chung, đối thoại thông thường, Từ Bồi Nghi ở một bên xem mắt choáng váng, vì cái gì Luru Trọng Dương thoát nhìn tự tại như vậy, thậm chí hân cùng cha mẹ nuôi của mình có loại cảm giác giống như bọn họ thật sự trời sinh là người một nhà.

Nếu lúc trước hân không được vợ chồng Từ gia thu dưỡng, mà là vợ chồng Luru thị này, thì nay hân sẽ là một người như thế nào?

Có thể hay không hiểu được thế nào là yêu một người?

Lắc đầu, hân đối với chính mình cười khổ, hân so với Luru Trọng Dương tuyệt đối không hơn, cái loại tình tình hào sảng nhiệt tình này là trời sinh, mới tạo nên thân tình cùng tình yêu như ngày hôm nay.

“Đi theo mình!” Luru Trọng Dương mang bạn tốt lên lầu hai, cái gọi là phòng riêng nguyên lai là phòng của hân, mở ra cái bàn hân thường dùng để chơi mạt trượt cùng với hai cái ghế dựa, chính là chỗ thích hợp nhất để chiêu đãi thân hữu.

Bốn phía đều chứa đầy đồ đạc, không gian chật chội lại làm Từ Bồi Nghi cảm thấy thoải mái, giống như trở lại trên chiếc giường chung ở cô nhi viện, một địa phương nhỏ nhỏ nhưng không khí ấm áp.

Không bao lâu, Luru Trọng Dương bung hai khay món ăn lên, một bên là bia một bên là thức ăn, việc này so với hân mà nói là vô cùng thuần thực, một lát sau trên bàn liền trở lên phong phú, Từ Bồi Nghi nhìn các món trên bàn, hân ở New York luôn nhớ đến hương vị đồ ăn ở Đài Loan, mà hương vị hân nhớ nhất chính là do vị hôn thê cũ làm, bởi vì bên trong đồ ăn nàng còn đối với hân có.....

Yêu.

Yêu, hân gần đây đầu óc đều nghĩ đến việc này, giống như lần đầu tiên nhận thức, lần đầu tiên cảm thụ, xa lạ xa xôi, lại thật sâu hấp dẫn hân.

Luru Trọng Dương vén bức màn cửa sổ lên, làm cho gió lạnh ùa vào.” Nếu ngay cả nơi này còn có bọn chó săn chụp được, mình liền đem cô nhi viện đưa cho bọn chúng.”

“Đưa cho bọn chúng thật quá lãng phí, không bằng tặng cho mình.” Từ Bồi Nghi thay hai người rót rượu.” Đến, uống một chén.”

“Uống say liền ngã ra đất nghỉ, không cần khách khí, uống.”

Cùng là bằng hữu lớn lên từ nhỏ, không thể so với xã giao công việc, muốn uống liền uống, chờ rượu quá ba tuần, Từ Bồi Nghi đem ra phiền não gần nhất của hắn, “Mình nghĩ hỏi cậu một vấn đề, cậu phải trả lời mình. ... Mình có phải hay không là một người khuyết thiếu năng lực yêu?”

“Ách ăn. ... Đúng vậy, theo mình từ thật lâu trước kia đã cảm thấy như vậy.” Lưu Trọng Dương uống một chén rượu, hắn chỉ biết A Nghi có chuyện muốn nói, ha ha.

“Cái gì?” Từ Bồi Nghi không nghĩ tới, bằng hữu duy nhất cũng như vậy đã kích hắn.

Lưu Trọng Dương ngửa đầu cười to, khó có thể thấy được A Nghi biểu lộ vẻ mặt cô đơn này,” Từ nhỏ đến lớn, cậu đều là độc lập đến chết, thông minh đến mạng, dù cho trên địa cầu chỉ còn một mình cậu thì cậu cũng luôn là bộ dáng ok, đương nhiên mọi người xung quanh cảm thấy cậu ai cũng không yêu, cũng không biết thế nào để yêu.”

“Nói cũng đúng.” Hắn cũng không chính mình nên làm cái gì?

Canh giữ ở một tòa tên là tòa thành kiều ngạo, không cho người khác tiến vào, cũng không nguyện ý đi ra ngoài, mà nay cô độc đều là do chính mình tạo thành.

“Bất quá sau mình lại phát hiện, cậu chính là tiềm năng còn không bị khai phá, mình tuy rằng chưa thấy qua vị hôn thê không duyên phận kia, nhưng năng động với cậu ảnh hưởng thật sự rất lớn, cậu trước kia chỉ biết kí chi phiếu, nay lại có thể tự mình đến tặng quà, cậu quả thực có thay đổi.”

“Tình Đình. .... Cô ấy là người mà mình cảm thấy thẹn trong lòng nhất, mình cũng không biết nên làm như thế nào để bù lại cho cô ấy.” Cứ nghĩ đến cái đêm trước ngày hôn lễ kia, trên mặt hắn lại tràn đầy tuyệt vọng, hắn không thể tha thứ chính mình, cho tới nay, nàng luôn đối với hắn ôn nhu, thay hắn suy nghĩ, biết rõ hắn không thương nàng, nhưng vẫn nguyện ý cùng hắn kết hôn, kia cần bao nhiêu bao dung cùng tình cảm bao sâu?

Lưu Trọng Dương tuy rằng không biết tình hình cụ thể, nhưng ít ra biết hôn lễ bị hủy bỏ, vẫn bởi vì bạn gái cũ của A Nghi, thực rõ ràng, vị hôn thê này là nhân vật bị hy sinh, khó trách A Nghi cảm thấy thật có lỗi, còn hoài nghi chính mình có hay không có năng lực yêu.

“Nói đứng đắn, cậu nếu chính mình nghĩ muốn đến bù lại cho cô ấy, trăm ngàn lần không cần đi tìm cô ấy, để cho cô ấy khôi phục lại cuộc sống bình thường, tìm một đối tượng thích hợp, như vậy đối với cô ấy mới là kết quả tốt đẹp nhất.” Đừng nói hắn không có nghĩ cho an hem, điểm thuận tụy nhất của tình yêu, nếu chỉ có đồng tình thì vẫn là có điểm cách quá xa.

“Nhưng là mình. ....” Lời bạn tốt nói có đạo lý, hắn vì nàng nên chính mình phải hoàn toàn buông tay, làm cho thời gian hóa giải hết thảy, nhưng hắn tựa hồ không nghĩ buông ta, sau khi chia lìa mới hiểu được cái gì kêu là tưởng niệm.

Lưu Trọng Dương nhìn thần sắc hắn mâu thuẫn, chọn mi đoán:” Cậu không chỉ nghĩ muốn đến bù lại cho cô ấy, cậu muốn gặp mặt cô ấy một lần, muốn trở lại như trước kia, đúng không?”

“Mình cũng thật không biết mình rốt cuộc muốn như thế nào? Trước kia đến tận nhà cô ấy, thẳng thắn nói, mình đối với cô ấy không có nửa điểm dục vọng. ....” Hắn không hiểu chính mình, vì sao muốn tiếp cận lại thấy chần chờ?

Rốt cuộc bộ phận nào có vấn đề?

“Rất đơn giản a! Bởi vì người quản gia cậu chờ mong đều đặt trên người cô ấy, đương nhiên không có loại dục vọng này, cậu thử coi bỏ mê tư chính mình, cậu sẽ phát hiện, cậu là nam nhân, cô ấy là nữ nhân, sự tình phi thường rõ ràng sáng tỏ.” Loại sự tình này Lưu Trọng Dương đã từng trải qua, đều là cô nhi thì thường có loại tình cảm này, hắn từng đối với bạn gái Tiểu Quân cũng như vậy, may mắn hắn thức tỉnh kịp thời, nếu không bỏ qua lương duyên này không khóc đến chết mới là lạ.

“Quái, cậu như thế nào cái gì cũng đều có thể phân tích? Cậu hẳn là nên đi làm đại sư?” Từ Bồi Nghi nghĩ rằng chính mình hôm nay là tới cáo giải sao?

Vị thầy giáo phụ đạo này trả lời cũng rất chính xác đi?

“Thân là viện trưởng cô nhi viện cùng con chủ cửa hàng ăn, cậu nghĩ rằng mình và cậu giống nhau? Thẳng thắn mà nói, nhân sinh trăm mối mình đều có thể nhìn thấu.”Lưu Trọng Dương vỗ vỗ ngực, về mặt ta đây cái gì cũng biết.

“Tiểu tử thôi! Lời nói so với uống rượu, mình xem cậu thất bại thực sự lắm.”

“So liền so, ai sợ ai! Cậu thua thì phải phụ trách nghĩ ra mấy câu về thuận miệng, lão ba mình còn đang chờ a!”

Hai người tiếp tục uống rượu tán gẫu, chất cồn trong rượu làm trái tim phòng bị lơ lửng, hữu tình làm cho tâm linh giãn ra, đêm nay chính là tiệc tâm tình, nam nhân cũng cần phải nói hết cùng nhau nghe, chính là bọn hắn không thường luyện tập, còn cần phải học nhiều nha. ....

Chương 7

Tự hỏi hồi lâu, Từ Bồi Nghi quyết định hẳn phải thay đổi, tuy rằng không xác định có thể thay đổi được bao nhiêu, ít nhất hẳn biết, hẳn muốn đi gặp Hà Tĩnh Đình, đối mặt giải thích với nàng, cho dù nàng không tiếp nhận hẳn vẫn sẽ làm như vậy, đây là hẳn nợ nàng.

“Tôi muốn nghỉ một tuần, giúp tôi thông báo với các phòng ban, phó tổng giám đốc Từ sẽ thay tôi quản lý công ty.”

Thư ký miệng mở lớn đến không thể lớn hơn được nữa, hẳn chưa bao giờ nghe thấy tổng giám đốc từng đưa ra yêu cầu như thế này, kết hôn cũng không kết, nghỉ phép để đi với ai?

Đương nhiên, có kinh ngạc đến mấy hẳn cuối cùng vẫn là gật đầu nói: “Vâng!”

“Còn có, giúp tôi gọi chủ nhiệm Lưu bộ phận kế toán đến.”

Thư ký hiệu suất lúc nào cũng rất nhanh, không quá mười phút sau chủ nhiệm Lưu đi vào văn phòng tổng giám đốc, về mặt không khỏi khẩn trương, từ sau “thăm kịch” kia, đây là lần đầu tiên nàng một mình gặp tổng giám đốc, thực sợ chính mình nhiệt huyết sôi trào chửi ầm lên.

Không có biện pháp, người hẳn phụ lòng còn chưa có mắng hẳn, chính mình khẩn trương cái gì?

“Mời ngồi.” Từ Bồi Nghi đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Chủ nhiệm Lưu, cô có biết tình hình gần đây của Hà Tĩnh Đình không?”

Không phải có người mới rồi sao? Làm chi còn muốn biết người cũ?

Chủ nhiệm Lưu đẩy kính mắt trên mũi một chút, cố ý trả lời: “Báo cáo tổng giám đốc, Hà Tĩnh Đình đã sớm từ chức, trở lại nhà cô ấy ở Chương Hóa, bộ phận kế toán chúng tôi đã có hai nữ đồng sự đi qua thăm cô ấy, nghe nói cô ấy trở nên thực gầy, cô ấy trước đây vốn đã rất thon thả, tôi thật không dám tưởng tượng, cô ấy đến tột cùng đã phải chịu đã kích tới mức độ nào...”

Từ Bồi Nghi cúi đầu, trầm tĩnh vài giây, nhin xuống ngực đau đớn, mới lại ngẩng đầu nói: “Xin cho tôi số điện thoại nhà cô ấy.”

Sau khi Hà Tĩnh Đình tạm rời cương vị công tác, tư liệu về nàng đã được phòng nhân sự dựa theo quy định mà tiêu hủy, nói đến thực xấu hổ, hẳn chỉ nhớ rõ nhà nàng ở vùng sông nước huyện Chương Hóa, cũng không nhớ rõ rằng địa chỉ nhà nàng, ngay cả số điện thoại phòng trọ trước kia của nàng hẳn cũng không có hỏi qua, dù sao nếu gọi điện thoại cho nàng nàng sẽ nhất định tiếp, nàng rất dụng tâm nhưng hẳn lại rất vô tâm.

Chủ nhiệm Lưu hơi nhíu mày, chẳng lẽ hẳn muốn gương vỡ lại lành?

Hay là muốn tăng thêm độ thương tổn? “Xin hỏi... Đây là yêu cầu riêng hay vẫn là cần cho công việc?”

“Là yêu cầu riêng của tôi.”

“Tổng giám đốc, tôi không thể tiết lộ thông tin riêng tư của nhân viên đã rời khỏi cương vị công tác, mời chính ngài tự đi tìm cô ấy.” Chủ nhiệm Lưu ưỡn ngực, đã quên đối phương là người lãnh đạo trực tiếp, thân nhiên không sợ nói: “Tôi biết Tĩnh Đình là một cô gái rất tốt, ngài đối với cô ấy như vậy, thật sự là mười phần sai.”

“Tôi biết là tôi sai lầm rồi.” Từ Bồi Nghi không vì chính mình tìm lấy cớ, hẳn quá thực đã quá sai lầm.

Di, như vậy liền nhận sai luôn sao?

Nam nhân khắp thiên hạ làm sai thì rất nhiều, nhưng những người tự nhận sai thì lại không quá vài người, chủ nhiệm Lưu nghĩ rằng có lẽ sẽ có chuyển biến tốt.” Thật sự có lỗi, tôi không thể tiết lộ thông tin riêng của nhân viên, tóm lại ngài đến huyện Chương Hóa, hỏi người ở nơi đó một chút, hẳn là sẽ tìm được thôi.”

“Ân.” Trái tim Từ Bồi Nghi đã bay đi rất x, bay đến ruộng đồng xanh ngắt, đến những mái ngói đỏ tươi, đến bên người vương bận.

“Tổng giám đốc, hy vọng ngài có thể thay đổi những sai lầm ngài đã gây lên, tôi chúc phúc cho hai người.” Chủ nhiệm Lưu sống đến nửa đời người, đã xem qua rất nhiều người phạm sai lầm mà vẫn khăng khăng một mực, ngay đến chính nàng cũng từng bị lầm đường lạc lối, nhưng nàng tin tưởng vào kinh nghiệm xương máu của mình, nếu có tâm ắt làm nên việc.

“Tôi sẽ làm như vậy, cũng mong cô giúp tôi giữ bí mật.”

“Không thành vấn đề! Chúc ngài lên đường thuận lợi.” Chủ nhiệm lưu đứng lên cúi đầu chào rồi rời đi, bí mật này làm cho tâm tình nàng tốt lên, chờ coi

đi, quần áo mới cùng tiền lì xì nàng đã chuẩn bị nhất định sẽ có thời điểm được chung dụng.

Từ Đài Bắc về Chương Hóa, đã qua ba tháng, Hà Tĩnh Đình rất ít khi ra khỏi cửa nhà, thứ nhất sợ người khác chỉ trích, thứ hai cũng hiểu được chính mình hiện tại rất khó nhìn.

Nguyên bản một mét sáu mươi nặng bốn mươi năm kg, đã tính là thực thon thả, mấy ngày nay lại giảm mất năm, sáu kg, cả người tựa như chiếc lá.

Trong cuộc sống không phải đi làm, nàng mỗi ngày đều giúp người nhà nấu cơm cùng giặt quần áo, cơm nấu có ngon đến mấy cũng không muốn ăn, quần áo giặt sạch sẽ cũng ngày càng rộng thùng thình, bởi vì nàng càng ngày càng gầy yếu.

Trừ bỏ ba mẹ quan tâm nàng, còn có anh trai cùng em trai ở phụ cận, bọn họ mỗi ngày đều phải đến “tuần” một chút, xem nàng có hay không ăn cơm tốt, còn sống tốt.

Ở trước mặt nàng mọi người cũng không có nhắc đến sự kiện kia, người kia, nàng biết, bọn họ bên ngoài đã gặp phải rất nhiều chuyện phức tạp, tuy rằng không đến mức bị người ta trực tiếp cười nhạo, nhưng luôn luôn gặp người cùng quê quá độ quan tâm, thậm chí cùng chung mối thù, không biết đó cũng là một loại tra tấn tinh thần.

Lời đồn đại không biết đến khi nào mới có thể bình ổn, chỉ có thời gian mới có thể làm trôi đi tất cả, dần dần, truyền thông đối với địa phương nhỏ này sẽ mất đi hứng thú, mọi người trong lúc trà dư tửu hậu cũng sẽ thay bằng một đề khác, chính là chỉ cần vượt qua mùa hè này, nội tâm đau xót hay không cũng sẽ có thể khỏi hẳn?

Cuối tuần, Hà Tĩnh Đình hỗ trợ trông cháu gái, dạy nó làm bà tập, xem đứa nhỏ bộ dáng thiên chân vui đùa, nàng đã lâu không có thoải mái nở nụ cười như vậy.

Chạng vạng hôm nay, quần áo phơi sau nhà đã được nắng hong khô, nàng thu quần áo rồi phân loại thật tốt, đem đến phòng ba mẹ nghĩ rằng thuận tiện thu dọn tủ quần áo luôn cho họ, sau khi mở ra lại nhìn thấy một bộ tây trang được may mặc tinh xảo, cùng với một bộ lễ phục màu tím.

Nàng sững sờ một chút, lập tức nghĩ đến, đó là bởi vì tham gia hôn lễ của nàng mà mua.

Bộ đồ mới được cẩn thận đóng gói vào trong chiếc túi plastic, không biết đến khi nào mới có cơ hội được mang ra?

Ba mẹ bình thường làm nghề nông đều ăn mặc đơn giản, cho dù có trường hợp quan trọng nào, theo sự hiểu biết của nàng về hai người bọn họ, bọn họ vẫn là nghĩ muốn chờ đến khi con gái kết hôn mới bỏ ra mặc.

Luôn tại thời điểm như thế này, ánh mắt sẽ trở nên nóng hơn, hô hấp cũng sẽ trở nên nhanh hơn, nàng không thể cứ như vậy mà đi xuống, thương cảm chỉ làm cho người ta yếu đuối thêm, cho dù không vì chính mình cũng vì người nhà, nàng phải tỉnh lại đứng lên, nàng phải làm như vậy!

Đến bữa tối, Lí Thu Nghi nhìn con gái như thế nào lại chưa động tay, chỉ nhìn chằm chằm bát cơm không biết đang suy nghĩ gì, hải tử ngọc này, bình thường lẳng lặng không nói gì nhiều, luôn đem tâm sự cất giấu bên trong, nhưng lại không biết biểu tình của mình luôn biểu lộ trên mặt.

“Tĩnh Đình, con ăn quá ít, phải ăn nhiều một chút.” Lí Thu Nghi gấp đồ ăn cho con gái.

“Mùa hè nóng, con không có khẩu vị.” Nàng đã dùng cớ này nhiều lần, đợi đến mùa thu thì phải làm sao bây giờ?

“Gần đây đều không có người ngoài đến nữa, con có thể ra ngoài đi tản bộ nhiều một chút, có vận động sẽ có khẩu vị.” Hà Tiến Thiêm ngày trước có ra đồng cũng phải mang trà nhiều thêm một chút để đựng phải phóng viên cùng thợ chụp ảnh còn mời họ, hiện tại ông chỉ cần mang đủ phần mình dùng là được rồi.

“Àn...” Nàng gạt đầu, nuốt miếng cơm. “Ba, mẹ, nếu con đi Đài Bắc tìm công việc, có thể chứ?”

Nàng cẩn thận suy nghĩ qua, tuy ở quê có người nhà chiếu cố, nhưng nàng thời gian còn nhiều như vậy, nàng muốn sử dụng chúng, nghĩ cho chính mình thêm một cơ hội, ở công tác tìm kiếm một phần cảm giác thành tựu.

Những việc đã qua hãy để nó truyện đồng thoại mà chấm dứt, tương lai nàng muốn chính mình viết nên câu chuyện của chính mình.

Lí Thu Nghi cũng không kinh ngạc khi biết con gái nói như vậy, nơi này thật sự không có khả năng giúp nàng thực hiện những việc nàng muốn làm.” Con nghĩ muốn ở đâu, làm công việc gì, chúng ta đều tán thành, chính là con thật sự sẽ chiếu cố chính mình thật tốt sao?”

“Con sẽ cố gắng.” Hà Tĩnh Đình đáp có điểm chột dạ, gân xanh trên cổ tay đều nhìn thấy rõ ràng, nàng rất là gầy yếu, khả năng nàng ăn gì ban đêm đều hóa thành nước mắt chảy ra đi, nàng sẽ không ở nhà sau lưng người thân mà khóc, biết là không thể nhưng nàng lại không có cách nào tự kiềm chế.

“Bình an khỏe mạnh so với cái gì đều quan trọng hơn cả, con chỉ cần đáp ứng chúng ta chuyện này, như vậy cũng không có vấn đề gì.” Hà Tiến Thiêm cũng tán thành con gái một lần nữa làm lại từ đầu, tìm một công việc mới, kết giao bằng hữu mới, bộ đồ mới mà ông và vợ đã mua luôn luôn có cơ hội mặc vào.

“Chuyện tìm công việc cứ từ từ tính, không cần gấp, bên ngoài nếu mệt mỏi thì phải quay trở lại.” Lí Thu Nghi sờ sờ đầu con gái, bên trong cái đầu nhỏ bé này không biết cất giấu bao nhiêu tâm sự, vợ chồng bọn họ không đọc được bao nhiêu sách, cũng không hiểu như thế nào là tâm lý trị liệu, việc có thể làm chính nàng cấp cho nàng một ngôi nhà để nàng có thể tùy thời trở về.

“Ân, con biết...” Hà Tĩnh Đình cúi đầu, lại nuốt hai miếng cơm, liếc nhìn trong nháy mắt, không cho nước mắt chảy xuống, hạnh phúc nàng như thế nào có thể khóc, như thế nào có thể để cho người nàng thương yêu lo lắng?

Ăn cơm xong, rửa bát thật tốt, mọi người cùng quay quần bên bên ti vi xem ca kịch, Hà Tĩnh Đình không có nhiều hứng thú lắm, nhưng có thể ngồi cùng cha mẹ chính là chuyện tốt đẹp nhất mà giờ phút này nàng có thể làm.

Chín giờ, là thời điểm nên đánh răng rửa mặt chuẩn bị đi ngủ, Hà Tĩnh Đình cũng trở lại trong chính phòng mình, nằm đến trên giường, cầm lấy mp3 tùy thân nghe, nghe tiếng nhạc trong mp3, chỉ có duy nhất một bài hát, chính là bản tình ca “Anh không thương tôi”.

Ba tháng qua, nàng mỗi ngày đều lặp đi lặp lại nghe bài hát này, ban đầu nước mắt chảy như mưa, dần dần thành thói quen cũng trở nên lạnh nhạt, nàng tin tưởng chính mình có thể, đau đến cực điểm sẽ chết lặng, lẽ cũng sẽ hoàn toàn lưu lại ngày đó, hẳn không thương nàng không quan hệ, nàng vẫn phải thật tốt yêu chính mình. ....

Trưa ngày hôm sau, một chiếc xe sang trọng dừng trước cửa Hà gia, loại xe hơi giá cao ngất ngưỡng này ở địa phương như nông thôn cũng không có gặp qua.

Hắn nghĩ đối phương là tới hỏi đường, không nghĩ tới khi cửa kính xe mở ra, đúng thật là tên chết tiệt kia, hắn như thế nào còn dám tới?

Khăng định là không muốn sống nữa đi!

Từ Bồi Nghi xuống xe, cúi đầu tiếp đón:” Bác trai người khỏe, con đến tìm Tĩnh Đình.”

Ánh mặt trời vẫn chiếu sáng như vậy, không khí vẫn là nhẹ nhàng khoan khoái như vậy, nhưng hắn đã không còn là con rể Hà gia, hắn biết chính mình sắp phải đối mặt với những chuyện gì, cùng với sự đón tiếp nhiệt liệt hoan nghênh trước kia tuyệt đối là cách biệt một trời một vực.

Nhưng mà chuyện đó đúng là điều mà hắn mong muốn, chỉ có bị mắng thậm chí bị đánh thậm tệ, hắn mới cảm thấy áy náy được giảm bớt hơn.

“Người tìm nó làm cái gì? Người hại nó còn chưa đủ thâm sao? Người cắt cho ta!” Hà Tiến Thiêm bắt đầu chửi mắng, thiếu chút nữa nghĩ muốn đánh vào mặt đối phương, nếu không phải sợ lãng phí, ông còn muốn lấy cây củi đem nhồi vào miệng đối phương!

Từ Bồi Nghi cúi đầu, duy trì tư thế.” Con biết con đã làm sai nhất nhiều việc, con hy vọng có thể đối mặt giải thích với Tĩnh Đình.”

“Giải thích thì có thể kiếm được bao nhiêu tiền? Có thể ăn được sao? So với rác rưởi còn không bằng! Loại người như cậu, không có tư cách bước vào cửa nhà chúng ta.” Mấy ngày nay, bao nhiêu áp lực nhân nãi cảm xúc của Hà Tiến Thiêm, giờ phút này tất cả đều bộc phát hết ra.

“Thực xin lỗi, đều là do con sai.” Hắn tiếp tục cúi đầu, tiếp tục giải thích, mồ hôi trên trán từng giọt từng giọt nhỏ xuống, dùng xuống trên nền nhựa trải đường.” Con biết sai lầm của con là không thể tha thứ, nhưng con cầu xin mọi người cho con gặp cô ấy một lần, thỉnh trọng hướng cô ấy giải thích.”

Hà Tiến Thiêm tức giận đến mức nghĩ muốn đập đánh cái gì đó, nhưng là mấy cy củi này tuyệt không thể làm loạn, đành phải đem hướng chú ý đến mấy cái sọt đựng nghĩ muốn đá mấy cái những lại chần chờ, sợ mấy cái sọt hỏng sẽ bị vợ mắng, tuy rằng không có khí thế gì, nhưng dù sao ông chính là tức giận đến muốn giết người. “Cậu lúc trước làm ra được cái loại việc như thế, cậu hiện tại muốn gặp nó sợ rằng mộng hảo huyền đi! Con gái của tôi cả đời không lấy chồng cũng không quan hệ đến cậu, ít nhất nó còn có ba mẹ che chở bao bọc, không cần sự thương hại của loại người như cậu!”

Nghe được Hà Tiến Thiêm lớn tiếng ồn ào, hàng xóm hai bên đều chạy ra xem, muốn biết phát sinh chuyện gì, có người nhận ra cái nam nhân mặc áo sơ mi trắng quần dài không chút bụi kia, chính là “lang quân vô tình vô nghĩa” Từ Bồi Nghi!

Rất nhanh, các bà các cô chạy ủa ra, hấp dẫn hơn mười người xem, chỉ chỉ trỏ trỏ, chắc chắn lấy làm hiểu chuyện, nguyên lai mặt người dạ thú chính là cái hình dáng này a.

Mọi người tràn ngập ánh mắt hèn mọn làm cho Từ Bồi Nghi hiểu được, Hà Tĩnh Đình cùng người nhà nàng đã phải chịu bao nhiêu thống khổ, hắn tựa hồ có khả năng tưởng tượng được.

Ở nông thôn quan hệ giữa người với người rất chặt chẽ, nhà ai có việc gì, nhà ai có sự kiện vui mừng hay đau thương thế nào, đều sẽ được truyền tai nhau mà cẩn thận bình luận, càng miễn bàn tới một cô gái nhận được biết bao lời chúc phúc, cư nhiên ở đêm trước lễ kết hôn một ngày bị người ta hủy hôn, sau lại nhớ tới cuộc sống của người dân ở quê, tuyệt đối là làm tiêu điểm cho mọi người chú mục.

Lúc này, Lí Thu Nghi chạy xe máy từ chợ về nhà, rõ ràng phát hiện trước công nhà mình tụ tập rất nhiều người, mọi người đều nhìn chăm chăm cùng một phương hướng, cẩn thận nhìn kĩ, đúng là cái nam nhân đứng lẫn trong hàng nghìn người cũng nhận ra kia.

Trời ạ, hắn khi nào đến?

Hắn muốn làm cái gì?

Bảo trì tư thế cúi đầu này không thấy phiền lụy sao?

Bà không kịp thu thập rau quả cùng thịt bò, chạy nhanh đến trước mặt chồng hỏi:” Như thế nào lại nháo thành như vậy? Mọi người đều đang nhìn kia!”

Hà Tiến Thiêm một bên cầm giò củ cải, một bên thở phì phì nói với vợ:” Tên hồn trưởng kia muốn tìm Tinh Đình, không cần để ý đến nó, cứ để nó đứng đấy, nếu nó dám đi động một bước, tôi sẽ liều mạng với nó.”

“Ai, như vậy cũng không phải là biện pháp...” Sự tỉnh táo và lăm mòi trở lại bình tĩnh như trước, hiện tại lại tạo ra huyền não khiến mọi người vây xem, thực sự có muốn sống yên ổn nữa không đây?

Lí Thu Nghi chạy nhanh đi gọi điện cho hai đứa con trai, rất nhanh, hai anh em Hà Chí Uy, Hà Chí Cường đã đến, hai người cùng cha giống nhau tức giận tận trời, nếu không phải có hàng xóm đang nhìn, bọn họ thật muốn đánh cho Từ Bồi Nghi một trận.

Hà Chí Uy dẫn đầu nam nhân Hà gia mở miệng mắng:” Họ Từ, cậu đứng ở chỗ này là muốn cho chúng tôi bề mặt sao? Em gái tôi đều bị cậu làm hại thành như vậy, chúng tôi ở nông thôn cũng không ngẩng đầu dậy nổi, cậu còn muốn thế nào?”

“Tôi nghĩ đôi mặt giải thích cùng Tinh Đình, hy vọng cô ấy gặp tôi một lần.” Từ Bồi Nghi thủy chung chỉ có yêu cầu này.

“Chúng tôi sẽ không để cậu vừa lòng đẹp ý, cậu thức thời thì đi ngay cho, cậu không biết xấu hổ, nhưng chúng tôi còn muốn sống yên ổn.” Hà Chí Uy nghĩ đến em gái đáng thương, hiện tại hẳn là khăn trương tránh ở trong phòng, theo cửa sổ vụng trộm nhìn một màn này, phát sinh loại sự tình này bảo nằng về sau như thế nào còn có thể ra ngoài đường?

“Tôi sẽ tiếp tục chờ, hôm nay nếu không đợi được, ngày mai, ngày kia, ngày nọ tôi đều vẫn đứng đây chờ.” Mồ hôi không ngừng tích tụ trên mặt Từ Bồi Nghi, đã muốn chảy ròng ròng xuống mặt đường, nhưng hắn vẫn không thay đổi tư thế xoay người chín mươi độ.

“Thật sự có thành ý như vậy?” Lão tam Hà gia Hà Chí Cường hừ lạnh một tiếng, lúc trước hắn nghĩ đến người anh rể này là nam nhân tốt nhất mà chị hai đã chọn, ai biết có bằng cấp, tiền tài cùng địa vị, cũng không tương đương có nhân cách.

“Xin mọi người hãy tin tưởng tôi!” Từ Bồi Nghi chỉ có thể một lần nữa khẩn cầu, hắn không có đường lui, nếu không qua được cửa này, hắn sẽ chỉ có thể thương tiếc cả đời.

“Chúng tôi chính là do tin tưởng nên cậu mới nói dối hết lần này tới lần khác, mới có thể rơi vào tình trạng như ngày hôm nay, cậu nhìn lại lương tâm của chính mình đi... Không đúng, cậu căn bản là không có lương tâm!” Hà Chí Cường nghĩ đến phiền não của cha mẹ, chị hai gầy yếu, tất cả đều là bị chính người này làm hại!

“Thực xin lỗi! Tôi biết chính mình thật đáng chết, xin cho tôi một cơ hội để bù lại, van cầu mọi người.” Từ Bồi Nghi cúi đầu thật sâu, không nhúc nhích.

Nhìn không ra người này còn có cư xử cố chấp như vậy, mắng thế nào cũng không đi, giống như lời mẹ nói, cứ làm thế này thật sự không phải là biện pháp tốt, chỉ cần Từ Bồi Nghi tiếp tục đứng ở chỗ này, đám người bốn phía sẽ không đi tản đi, mọi người cũng đừng yên lặng mà sống qua ngày hôm nay.

Nhân lực không thể giải quyết hết chuyện, nên giao cho ý trời, anh em Hà gia nhìn nhau, rốt cuộc đưa ra kết luận:” Đì! Đến miếu Tổ mẫu đi, mặc kệ phạm lỗi lớn tày trời gì, hỏi tổ mẫu là sẽ biết.”

Đoàn người rất nhanh đi vào trung tâm tín ngưỡng của địa phương—miếu tổ mẫu, gọi là An Đức cung, kiến trúc được xây dựng từ thời nhà Thanh, thờ cúng thánh mẹ tổ mẫu.

Hiện trường trừ bỏ Từ Bồi Nghi cùng cha con Hà gia, còn có rất nhiều người muốn biết diễn biến tình hình, đây chính là trường hợp khó gặp, mà một ít người qua đường không biết rõ tình trạng sau khi nghe được chuyện gì đang xảy ra cũng đều gia nhập vào hàng ngũ xem náo nhiệt.

“Đến xin chỉ thị của tổ mẫu, trước hết báo cáo thân phận chính mình, thành tín khẩn cầu, sau đó để cho tổ mẫu quyết định.” Hà Chí Uy cùng em trai đều là con nuôi của tổ mẫu (Ying: ý nói rất tín tổ mẫu), đi theo miếu từ nhỏ tới lớn, thực hiểu được quy củ trong miếu.

Từ Bồi Nghi cảm lấy song giao (Ying: là hai mảnh gỗ được sơn đỏ mà khi vào chùa xin quẻ thường có, trong các phim cổ trang xem vẫn hay xuất hiện =.=), không nói hai lời liền quỳ gối xuống, nhìn khói hương lượn lờ, tượng thần trang nghiêm, hắn thành tâm thành ý nói:” Tổ mẫu nương nương ở trên cao, tín đồ Từ Bồi Nghi là một người có tội, thực xin lỗi Tinh Đình tiểu thư, cũng thực xin lỗi người nhà của nàng, lúc này khẩn cầu tổ mẫu ân chuẩn, xin cho con một lần gặp lại Tinh Đình, đôi mặt hướng nàng giải thích, sám hối, khẩn cầu tổ mẫu thành toàn.”

“Chỉ nói miệng, thực dễ dàng.” Hà Chí Uy cười lạnh một tiếng, lập tức hô:” Tung song giao lần đầu tiên!”

Từ Bồi Nghi hai tay hướng lên trên ném đi, lập tức đập đầu khăn vái, hy vọng tổ mẫu có thể cảm nhận được lòng chân của hắn, xin cho hắn nhìn thấy Hà Tinh Đình, làm cho hắn sửa lại mọi lỗi lầm...

Sau khi chạm đất tiếng rơi thanh thúy kêu lên, Hà Chí Uy tiến lên kiểm tra, kết quả là một mặt sập một mặt ngửa, cũng chính là một âm một dương, đại biểu cho ý viên mãn.” Là thánh giao, coi như cậu vận khí tốt, phải liên tục ba lần như vậy mới có nghĩa.”

Từ Bồi Nghi nhặt giao lên, mặc niệm nói mấy câu, chờ đợi Hà Chí Uy hô lên:” Tung giao lần thứ hai!”

Song giao tung cao lên trên cũng là tâm cùng ý nguyên của hắn, va chạm thật mạnh vào nhau, là do hắn tự làm tự chịu, rất nhanh, trên trán hắn trừ bỏ bị trầy da còn chảy máu, hắn không có ngừng ngược lại còn đập đầu càng nhanh hơn, chỉ cầu xin tổ mẫu từ bi, làm cho hắn thực hiện được giấc mộng này.

“Lại là thánh giao.” Hà Chí Uy không tin tưởng người này lại may mắn như vậy, thúc giục nói:” Nhanh lên, tung lần thứ ba!”

Từ Bồi Nghi chậm rãi nhặt lên song giao màu đỏ, cảm tạ tổ mẫu nghe được tiếng lòng của hắn, hắn cũng không lau đi vết máu trên mặt, sợ làm bẩn song giao trong tay hắn, giờ phút này hắn cần không phải chỉ là vận may, mà khẩn cầu một cái kỳ tích vì hắn mà xuất hiện.

Hướng lên trời tung, lại dập đầu, trời đất làm chứng, tấm lòng này mãi không đổi.

Tất cả mọi người nín thở chờ đợi, đến tận cùng kết quả sẽ là như thế nào?

Mất thấy hai tấm giao màu đỏ từ từ bất động tại chỗ, Hà Chí Uy phải mất một thời gian thật lâu để nhìn rõ tấm song giao nằm trên mặt đất, hắn thật không dám tin tưởng vào hai mắt của mình, liên tiếp ba lượt đều là thánh giao, tiểu tử này cư nhiên được cả thần linh hỗ trợ?

“Tổ mẫu đáp ứng!” Toàn hiện trường vang lên tiếng hoan hô, xem mô hôi trộn lẫn máu loãng trên mặt Từ Bồi Nghi, mặc cho ai nhìn qua đều không khỏi cảm động, từ khinh thường chuyển thành kính nể, chính cái gọi là biết sai có thể sửa, có tấm lòng thiện lương, khó trách đến tổ mẫu cũng như vậy mà giúp hắn.

Cha con Hà gia ba người hai mặt nhìn nhau, tuy rằng có điểm không cam lòng, nhưng là tổ mẫu cũng đều đã gật đầu, bọn họ phải nghe theo thánh ý.

Hà Chí Uy thở dài, mang theo một chút bất đắc dĩ nói:” Nếu tổ mẫu đã cho phép, cậu có thể theo chúng tôi về nhà, nhưng là Tĩnh Đình có muốn gặp cậu hay không, không phải là chuyện chúng tôi có thể quyết định.”

“Cảm ơn mọi người! Cảm ơn, cảm ơn!” Từ Bồi Nghi không biết biểu đạt cảm kích lúc này như thế nào, chỉ có thể tiếp tục dập đầu.

“Đừng dập đầu nữa, cậu muốn chết cũng không thể chết tại đây được.” Hà Tiến Thiêm cuối cùng lên tiếng, lại chuyển hướng sang hai con nói:” Các con trước đưa nó đi phòng khám, để máu chảy nhiều như vậy, không băng bó lại là không được.”

“Này cho cậu, đi theo tôi.” Hà Chí Cường đưa ra một cái khăn mặt sạch sẽ, đòi này hắn chưa bao giờ xem qua loại sự tình này, trong thôn thỉnh thoảng cũng có kẻ ăn trộm, có kẻ gặp phong ba ở ngoài, nhưng có ai sẽ thành tâm thành ý như vậy mà đến đây giải thích?

Nói đến buồn cười, nước mắt hắn thiếu chút nữa là bị buộc đi ra.

“Cảm ơn...” Từ Bồi Nghi chậm rãi đứng lên, hai đầu gối cùng hai tay đều đang run, hắn tiếp nhận cái khăn mặt đặt lên trên trán, kỳ quái là hắn cũng không cảm thấy đau, có thể là do tổ mẫu tiếp sức lực cho hắn đi, người ta nói có tâm cảm động thần linh, hắn rốt cục đã có cơ hội thử nghiệm đến.

Đám người dần dần tản đi, một màn kinh thiên động địa này, đủ để cho bọn họ có đề tài nói chuyện một trận say sưa đến chết đi sống lại, ngay cả tổ mẫu còn thấy cảm động, không biết nữ nhân vật chính có hay không cũng thấy cảm động?

Thời gian buổi chiều, gió từ từ lạnh, Từ Bồi Nghi đi vào cửa lớn Hà gia, trên trán hắn có một khối băng gạc, áo sơ mi mấy chỗ có vết máu, quần dài cũng bê bết bụi bẩn, thoạt nhìn nhếch nhác, nhưng hai mắt hắn lại sáng ngời, trên mặt cũng giống như phát sáng.

Người Hà gia cũng không biết tiếp đón hắn như thế nào, mọi người lẳng lặng ngồi trên ghế trong phòng khách, tới thời gian ăn bữa tối, nhưng bọn họ đều không có động đậy, tựa như cùng Tĩnh Đình giống nhau, nguyên lai tâm tình thực rất ảnh hưởng đến khẩu vị.

Trong không khí trầm trọng, Hà Tĩnh Đình xuất hiện, mặc quần áo đơn giản ở nhà, xem ra có điểm rộng thùng thình, cũng bởi vì quần áo quá lớn mà nàng lại rất gầy.

Từ Bồi Nghi cả người chấn động, mới hơn ba tháng không thấy, nàng ít nhất gầy năm, sáu kg, hiện tại chỉ sợ bốn mươi kg cũng không đến.

Hắn từng nghĩ qua, thời điểm gặp lại nàng, hắn sẽ cảm thấy vui vẻ như được về nhà, nhưng trong nháy mắt này hắn lại nghĩ muốn khóc.

Là hắn làm cho nàng trở nên tiêu tụy như vậy, là hắn cướp đi nụ cười của nàng, hắn nên dập đầu quỳ xuống, hắn nên làm cho chính mình máu chảy không ngừng, dù có như vậy cũng không bù lại được lỗi lầm mà hắn đã phạm phải.

Nhìn đến vị hôn phu tiền nhiệm, Hà Tĩnh Đình biểu tình bình thản nói:” Nghe nói anh muốn gặp tôi.”

Buổi chiều hôm nay, nàng từ cửa sổ trong phòng nhìn thấy được tất cả, khi hắn dừng xe trước cửa nàng liền phát hiện được, tuy rằng không đi theo đến miếu tổ mẫu, nhưng là nhìn thấy người nhà cho hắn vào cửa, lại nhìn thấy thương thế trên trán hắn, cũng có thể hiểu đại khái được quá trình.

“Đúng vậy.” Hắn không chuyển mắt nhìn nàng, dung mạo kia hắn chưa từng cẩn thận nhìn kỹ, mà nay lại gặt gao thu tâm hắn, nàng có một đôi mắt to trong suốt, giờ phút này lại bật kín một tầng mộng mắt cùng quang thâm, lãnh đạm, bất động trước kia nhưng hắn lại cảm thấy bị mê hoặc.

“Tiến vào phòng tôi nói đi.” Hà Tĩnh Đình không muốn làm cho người nhà phải chia sẻ cùng nàng, phần đau khổ này để chính nàng chịu hết đi.

“Được...” Hắn nhìn bóng dáng của nàng, cước bộ nhẹ nhàng phảng phất như một u hồn, hắn thực sợ nàng bị gió thổi sẽ tan bay đi, nghĩ dùng sức ôm lấy nàng, hôn nàng thật nhiều, đối với nàng cũng không bằng mấy lần tình yêu nàng dành cho hắn, chỉ mong có thể làm cho nàng ấm áp hơn, tiếp thêm sức lực cho nàng.

Trong phòng khách, mọi người chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi, làm cho đương sự chính mình đi xử lý, nói đến loại việc tình cảm này, tổ mẫu có năng lực đến mấy cũng không thể can thiệp được.

Vào phòng, Từ Bồi Nghi nhìn quanh bốn phía, đối với phòng trọ trước kia của nàng hoàn toàn bất đồng, nhưng cách bài trí lại rất phù hợp với nàng, nàng thích hết thấy đều đơn giản thanh lịch, giống như cá tính của nàng, ôn nhu thân nhiên.

Trước kia hẳn nhìn mà không hiểu, mà này mới phát hiện, loại cảm giác này thật là tốt.

“Anh đến tìm tôi có chuyện sao?” Hà Tĩnh Đình đi đến bên cửa sổ, ngóng nhìn mặt trời bên ngoài, ánh chiều tà vẫn xinh đẹp như trước, nhưng đêm đen rồi cũng đến, hiện tại nàng rất mong tới đêm tối, lắng lặng, âm thầm, rơi lệ cũng vô thanh vô tức.

“Anh... Anh nghĩ đôi mắt với em giải thích.” Tuy rằng nàng có khả năng không cần, nhưng hẳn phi thường cần, nếu không làm như vậy, hẳn vĩnh viễn sẽ đều hận chính mình.

Nàng nhìn phương xa, cũng không nhìn hẳn cái nào.” Anh không cần để ý, tôi nói tôi sẽ chúc phúc cho anh, anh không cần phải tự mình đến đây giải thích.”

“Thực xin lỗi, anh khiến em cùng người nhà của em phải chịu thương tổn lớn như vậy, anh... Anh hy vọng bồi thường... Hy vọng có thể vì mọi người làm điều gì đó.”

“Nhà chúng tôi không tính là người có tiền, nhưng là cũng không đến nỗi quá khó khăn, chúng tôi không cần cái gì bồi thường.” Hẳn ra tay luôn luôn hào phóng, từ áo cưới, khách sạn, trang trí, dàn nhạc đều là hẳn bỏ tiền, nàng cần gì chỉ cần thông báo cho thư kí của hẳn là được, nàng tôn thất chẳng qua chỉ là một trái tim, có cho là gì?

“Nhưng là... Nhưng là...” Một người nam nhân liệu mình nghĩ muốn đền bù lại, một nữ nhân lại cái gì cũng không cần, như vậy thì phải làm gì mới được?

“Anh là bởi vì cảm thấy mình gây lên tội nên mới đến đi?” Nàng quay đầu, dùng cặp mắt mát đi linh hồn nhìn hẳn, nhìn xem hẳn chợt dạ phát run.” Nếu nhất định phải bồi thường, anh có thể dùng danh nghĩa của cha mẹ tôi, quyền góp một ít tiền làm việc thiện, như vậy là được rồi.”

“Anh sẽ làm! Anh sẽ lập tức làm được.” Việc này rất dễ dàng, hẳn sẽ làm hết sức mình, nhưng việc hẳn muốn không phải chỉ có như thế....

“Không vội, từ từ sẽ được.” Trên mặt nàng vẫn là không chút biểu tình, lạnh lùng hạ lệnh đuổi khách.” Anh cảm thấy như vậy là an tâm sao? Như vậy anh có thể trở về rồi.”

“Anh... Anh không nghĩ sẽ đi, anh có thể nói với em thêm mấy câu không?” Hẳn cũng hiểu được, nàng không có khả năng bởi vì mấy lời của hẳn mà tâm liền mềm hóa đi, khuyết điểm trong lòng khó có thể bằng phẳng.

“Mời nói.” Nàng là người có lễ phép, sau khi chia tay cũng có thể đối xử hòa hợp với nhau, nhưng nếu tiến thêm một bước, nàng làm không được, cũng dấy không nổi.

“Anh cùng Nhan tiểu thư đã chia tay, cô ấy cũng không có mang thai, cô ấy lừa anh.”

“Phải không?” Nàng mắt không chớp cái nào, này đối với nàng còn có ý nghĩa sao?

Ngay tại thời điểm hẳn đưa ra lựa chọn ngày đó, cuộc sống của nàng đã chìm vào đêm tối, bình minh đến giờ còn chưa lên.

“Trong khoảng thời gian này, anh thường mơ thấy em, cũng thường nhớ tới thời điểm chúng ta ở trên tầng thượng của công ty, em làm cơm hộp.... Còn có nụ cười của em”

“Anh có thể là do thói quen, bỗng nhiên mất đi cảm thấy tinh mịch mà thôi.” Bởi vì đến khi mất đi mới hiểu thế nào là tiếc nuối?

Nàng không nghĩ trở thành đối tượng để hẳn thử nghiệm hoặc lĩnh ngộ, mời hẳn đi tìm người khác đi, nàng đã mất tài cán cùng sức lực, ngay cả chính mình còn không thể chống đỡ được.

“Có hay không khả năng... Làm cho chúng ta trở lại như lúc ban đầu?” Hẳn không yên hỏi, không dám nhìn vào đôi mắt lạnh lùng của nàng, sợ dũng khí của chính mình sẽ biến mất hết.

“Không có khả năng.” Nàng không hề lo lắng trả lời.

“Một chút khả năng đều không có?”

“Không có.” Giống như chim trên trời cùng cá trong nước, bọn họ vốn là người không cùng một thế giới, không nên và cũng không thể cùng nhau xuất hiện.

Quá khứ nàng rất ngốc, vọng tưởng một giấc mộng thật đẹp, làm người cần phải thực tế mới có điểm an toàn.

Nhìn hẳn cúi đầu không nói, nàng lại yêu cầu hẳn rời đi.” Mời anh đi thôi, về sau không cần lại đến tìm tôi, cũng không muốn người nhà vì tôi mà thấy khó xử.”

“Thực xin lỗi, tạo phức tạp cho mọi người phải. ... Hẹn gặp lại, mong em bảo trọng.” Liền như vậy là đã xong sao?

Hắn rất là không muốn, nhưng nhìn trong mắt nàng giống như cái hoang mạc, nhìn hắn giống như người xa lạ, hắn ngay cả một bước cũng đều không thể vượt qua.

Hà Tĩnh Đình không có trả lời, chính là đem tầm mắt chuyển hướng ra ngoài cửa sổ, mặt trời đã ngã về tây, trời cũng dần tối, tâm cũng đã chết.

Khi Từ Bồi Nghi trở lại phòng khách, nhìn biểu tình trên mặt hắn mọi người đều hiểu, tổ mẫu đồng ý, nhưng là Hà Tĩnh Đình không đồng ý, tình cảm dù sao cũng không thể cưỡng cầu.

“Thật ngại quá, quấy rầy mọi người lâu như vậy.” Từ Bồi Nghi lại cúi đầu, hắn thực sự thật có lỗi.

Cha con Hà gia đều thờ dài không nói gì, chỉ có Lí Thu Nghi đứng lên nói:” Miệng vết thương của cậu cần phải chú ý, còn có lái xe phải cẩn thận.”

“Cảm ơn.” Bác gái dặn dò làm cho hắn cảm kích trong lòng, mọi người một nhà đều thực thiện lương, bọn họ đối với hắn quở trách đều là xuất phát từ yêu, nếu không phải do Hà Tĩnh Đình gặp phải đau lòng, lại như thế nào có phản ứng kích động như vậy.

Tất cả chỉ đồ thừa chính hắn phạm phải nhiều sai lầm, mà nay muốn thay đổi cái gì cũng đều đã quá muộn.

Cúi đầu nói lời cảm ơn xong, hắn xoay người bước ra cửa Hà gia, cước bộ trầm trọng thong thả, còn chưa đi đến cổng, chợt nghe sau lưng truyền đến tiếng kinh hô—

“Tĩnh Đình, Tĩnh Đình! Con làm sao vậy?!”

“Trời ạ, Tĩnh Đình té xỉu! Mau đưa nó đến bệnh viện đi!”

Từ Bồi Nghi xoay người chạy vọt vào trong nhà, nhìn đến Hà Tĩnh Đình nằm ngay trước cửa phòng, hai mắt nhắm nghiền, mặt không có chút máu, an hem Hà gia đang chuẩn bị nâng nàng dậy, Từ Bồi Nghi lập tức vương hai tay, giành trước đem nàng ôm lấy.” Để cho tôi!”

Ôm lấy nàng, tâm hắn như dao cắt, trời ạ, nàng rất gầy, rất rất gầy, cơ hồ chỉ còn lại có da bọc xương, nàng nguyên bản cũng rất thon thả, nhưng hiện tại quả thực là cái bệnh nhân.

Là bị thương than nát cõi lòng đến mức nào, làm cho một một cô gái người trẻ tuổi khỏe mạnh lại trở lên suy yếu như thế?

Lại là đây vô ản nhẫn như thế nào mới làm cho nàng ngoài mặt bình tĩnh đáp lại, nhưng bên trong chớp mắt liền gục ngã?

“Lên xe của tôi, để tôi đưa nàng đi bệnh viện! Tôi cầu mọi người, ít nhất để cho tôi vì nàng làm được một việc!” Từ Bồi Nghi thanh âm đau đớn yêu cầu, an hem Hà gia chần chờ một lát, nhìn về mặt thống khổ của người này, cư nhiên làm cho bọn họ không thể cự tuyệt.

“Đi thôi.” Hà Tiến Thiêm rút cuộc đồng ý nói, bước đầu tiên thỏa hiệp, những người khác cũng không có dị nghị, cứ để cho tiểu tử này thêm một lần cơ hội đi, chỉ mong Tổ mẫu sẽ phù hộ, chỉ mong lần này sẽ là một kết cục viên mãn.

Một đường chạy tới bệnh viện mọi người không ai nói gì, Từ Bồi Nghi tự mình ôm Hà Tĩnh Đình xuống xe, thẳng đến phòng cấp cứu la lên:” Bác sĩ, xin cứu nàng!”

Nhìn thiên hạ trong lòng hai mắt nhắm nghiền, giống như đối với nhân gian không còn chút lưu luyến, hắn rất sợ nàng cứ như vậy rời đi, cầu xin ông trời đừng tàn nhẫn như vậy, xin cứ tận lực mà trừng phạt hắn, trả thù hắn, nhưng là đừng làm cho hắn phải tiếc nuối cả đời.

Y tá nhanh chóng đẩy giường bệnh đến, trước để cho Hà Tĩnh Đình nằm trên đó, bác sĩ rất nhanh làm kiểm tra tổng quát, phân phó nói:” Huyết áp rất thấp, trước cần ổn định tình mạch.”

“Vâng!” Y tá lập tức nghe theo.

“Bác sĩ, con gái tôi sẽ không sao chứ?” Hà Tiến Thiêm vội hỏi, con gái chưa bao giờ phát sinh loại sự tình này, rốt cuộc là làm sao vậy?

“Có hay không tiền sử bệnh tim, hay một số vấn đề liên quan đến hệ thần kinh?” Bác sĩ một bên nghe tiếng tim đập một bên hỏi.

“Không có, không có, nó từ nhỏ đến lớn đều thực khỏe mạnh, chỉ là gần đây khẩu vị có vẻ không tốt. ...” Hà Tiến Thiêm nói không được nữa, con gái tâm bị thương, bệnh này y thuật nào có thể chữa?

“Được, các người đi ra ngoài trước, tôi phải cấp cứu cùng làm kiểm tra máu.”

Mặc dù lo lắng không thôi, nhưng mọi người vẫn là đi ra khỏi phòng cấp cứu, lẳng lẳng đứng ở trên hành lang chờ đợi, may mà chỉ qua hơn mười phút, bác sĩ đã bước ra giải thích:” Bệnh nhân tựa hồ đã bị kích thích rất lớn, làm cho não bộ tạm thời thiếu dưỡng, sinh ra phản xạ ngắt, huyết áp cầu nàng rất thấp, tim đập cũng rất yếu, nhưng nếu là không có tiền sử bệnh tim, nghỉ ngơi vài ngày hẳn là sẽ không có chuyện gì nữa.”

“Cảm ơn bác sĩ, cảm ơn bác sĩ!” Vợ chồng Hà gia đồng thanh nói lời cảm ơn.

“Còn có, tuy rằng kiểm tra máu còn chưa có kết quả, nhưng tôi xem sắc mặt của cô ấy tái nhợt, thể trọng lại quá gầy, có thể là không đủ dinh dưỡng, mong mọi người giúp cô ấy điều dưỡng thân thể thật tốt.” Có một số triệu chứng chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, cho nên bác sĩ cũng đề nghị nói.

“Vâng!” Lúc này đổi lại là an hem Hà gia trả lời, bọn họ tuy ngoài miệng chưa nói, kỳ thật đáy lòng đều suy nghĩ, Tình Đình bị té xỉu còn không phải điều bởi vì tên hỗn trướng kia?

Nàng ban ngày ăn thì không được bao nhiêu, buổi tối lại vụng trộm rơi nước mắt, thân thể còn có thể tốt lên sao?

Giờ phút này Từ Bồi Nghi rốt cục hiểu được, bình tĩnh của Hà Tình Đình đều là nguy trang, kỳ thật nội tâm của nàng đã sớm tan nát hết, hần như thế nào còn nhìn không ra, sự tuyệt vọng ở trong lòng nàng lạnh như băng, cất giấu bao nhiêu bất lực yếu ớt.

Hít sâu vài hơi, Từ Bồi Nghi mở miệng hỏi:” Xin hỏi bác sĩ, có thể cho bệnh nhân nằm viện vài ngày, để làm kiểm tra tổng hợp được không?”

“Đương nhiên có thể, như vậy cũng sẽ yên tâm hơn.” Bác sĩ nhìn ra được người trẻ tuổi này không phải người địa phương ở đây, trên trán còn có một miếng băng gạc thấm máu, không khỏi hỏi nhiều thêm một câu:” Cậu là thế nào của bệnh nhân?”

“Tôi... Tôi....”

Từ Bồi Nghi nhất thời không nói lên lời, Hà Chí Uy thay hần trả lời:” Bọn họ trước kia đã đính hôn qua! Sau chia tay lại trở về tìm, chúng tôi cũng không biết rốt cuộc là như thế nào?”

Bác sĩ gật gù đầu, cái này giải thích được nguyên nhân té xỉu của bệnh nhân.” Thì ra là thế, tâm bệnh thì y học không có cách, mong mọi người chú ý nhiều hơn. Chúng tôi chỉ có thể chưa khỏi thân thể của bệnh nhân, nhưng nếu bệnh nhân không vui vẻ, vẫn là rất khó khỏi phục.”

“Được, tôi sẽ cố gắng.” Từ Bồi Nghi đã ra quyết định, hần phải chịu trách nhiệm, đây là hần chân thành mong muốn.

“Chờ một chút bệnh nhân sẽ được chuyển tới phòng bệnh trên tầng ba, các người giúp nàng làm thủ tục nhập viện, có thể lưu lại một người nhà để chăm sóc nàng, ách... Vị hôn phu tiền nhiệm cũng có thể.” Bác sĩ cũng thực hiểu nhân tình nói.

“Com on bác sĩ!” Mọi người cùng nhau trả lời, Từ Bồi Nghi âm thanh lớn nhất, làm cho những người khác nghe được hoảng sợ.

Sau khi bác sĩ rời đi, Lí Thu Nghi đến quầy làm thủ tục nhập viện cho con gái, Hà Tiến Thiêm phân phó các con:” Tốt lắm, a Uy, a Cường, các con cũng nên về nhà, vợ con các con còn đang chờ.”

Anh em Hà gia đối với điều này cũng không có ý kiến, chính là hỏi:” Vậy Tình Đình làm sao bây giờ? Ai muốn lưu lại chăm sóc nó?”

Hà Tiến Thiêm đang muốn mở miệng, Từ Bồi Nghi chạy nhanh xen mồm:” Nếu mọi người đồng ý, có thể cho tôi lưu lại chiều cổ nàng được không?”

Tiểu tử này thật biết thời cơ.

Hà Tiến Thiêm cười khổ một chút.” Liền giao cho cậu, chúng tôi ngày mai còn phải ra đồng, phải trở về nghỉ ngơi.”

“Cảm ơn bác trai, cảm ơn mọi người!” Từ Bồi Nghi lại cúi đầu nói lời cảm ơn, không phải là đại lễ chín mươi độ, đầu cũng nhanh chạm tới đầu gối.

Lí Thu Nghi làm tốt các thủ tục đi tới, nghe chồng nói lại tính huống, nhin không được dạn dò nói:” Tình Đình nó.... Lòng nó rất mềm yếu, cậu nếu thật muốn chiều cổ nó, không cần chỉ một ngày, hai ngày, như vậy nó sẽ chịu không nổi....”

Trong lời bác gái nói hần nghe hiểu được, nếu không cần cũng đừng miễn cưỡng, nếu có thể thì chính là toàn bộ, bởi vậy hần thẳng thất lưng, nghiêm trang cam đoan:” Con hiểu được, xin người yên tâm, con lựa chọn lưu lại, sẽ không rời đi nữa, con là thật tình.”

Lí Thu Nghi gật gù đầu, trong mắt có lệ quang, khúc mắt của con gái, có lẽ chỉ nam nhân mới gỡ bỏ được, chỉ hy vọng quá trình đó sẽ không có thêm thương tổn nào cả.

Nhân sinh trên đời khó tránh khỏi té ngã bị thương, chỉ mong bọn họ cùng đỡ lẫn nhau, nắm tay nhau cùng đi tiếp, tin tưởng hết thấy sẽ có chuyển biến tốt.

Sau khi bốn người Hà gia rời đi, Từ Bồi Nghi một mình hướng phòng bệnh tầng ba đi, chậm rãi mở cửa phòng, hiện tại cũng chỉ ờn nàng cùng hần, toàn thể giới giống như đều đang an tường ngủ, chỉ có tim hần là còn mãnh liệt đập, tất cả đều vì nàng.

Đi đến bên cạnh giường bệnh, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, trong lúc mê man mà hai bên lông mày vẫn nhú vào nhau, nàng rốt cuộc có bao nhiêu ưu sầu phiền não?

Tất cả phiền não cứ giao cho hần?

Nàng chỉ cần phụ trách mỉm cười, hần sẽ thực hạnh phúc.

Ngóng nhìn hồi lâu, hần vươn tay run run, chậm rãi mon trón mi mắt của nàng, đối với chính mình cũng là đối với nàng nói:” Anh thế, anh sẽ dùng thời gian

cả đời, quý trọng em, bảo hộ em. ... Còn có, yêu em”

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Trong thời gian Hà Tĩnh Đình nằm viện ba ngày, Từ Bồi Nghi vẫn đều đặn canh giữ ở bệnh viện, chỉ đến thời điểm người Hà gia tới thay ca, mới nhanh chóng trở lại khách sạn tắm rửa thay quần áo.

Mọi người nhìn hấn chịu khó dụng tâm như vậy, tuy nói còn rất không dám tin tưởng, còn muốn mắng một trận bán sống bán chết, nhưng là thái độ mọi người cũng có thể coi là đã mềm hóa, duy nhất chỉ còn có Hà Tĩnh Đình không bởi vì việc làm của hấn mà động tâm.

“Mời anh trở về, không cần ở tại chỗ này.” Nàng đối với hấn nói vài câu, nhưng hấn vẫn là tống vào tai này rồi ra tai kia.

“Người nhà em đều bận làm việc, nên anh là người phù hợp nhất đến chiếu cố em.” Hấn tìm được lý do rất hợp lý, nhưng nàng hiểu được, bây giờ không phải thời kỳ ngày mưa, người nhà rõ ràng là muốn làm cho bọn cùng ở một chỗ nhiều hơn.

Buổi sáng ngày đó sau khi nàng tỉnh dậy, hình ảnh đầu tiên đập vào mắt, chính là Từ Bồi Nghi ngồi bên giường bệnh, hấn một bên gác đầu một bên ngủ gà ngủ gật, nàng kinh ngạc nói không nên lời, hấn cư nhiên trông coi nàng cả đêm, còn ngồi trên chiếc ghế cứng kia, chắc là thực không thoải mái.

Miếng băng gạc trên trán hấn cũng đã rút ra, lưu lại một vết thương miệng còn máu đỏ, máu đã ngừng chảy, cả người bụi bặm, sắc mặt cũng không tốt, nhưng mày thì giãn ra, bên môi còn lộ một chút cười, giống như đang trong một giấc mộng đẹp.

“Chính anh chẳng lẽ không có công việc quan trọng sao?” Hấn ở cạnh nàng ba ngày, không biết đã bỏ qua bao nhiêu hợp đồng lợi nhuận, chỉ vì một nữ nhân ngay cả ôm hấn cũng không muốn ôm, cái này có giá trị sao?

“Không vội, anh nghỉ dài hạn, anh sớm nên làm như vậy.” Hấn mỉm cười nói.

Nàng không nghĩ cùng hấn tranh luận, chỉ làm uống phí khí lực, vì thế nàng quay đầu nhìn về phía cửa sổ, bầu trời tháng chín không còn là màu xanh lam, trong suốt, tâm tình của nàng cũng như vậy là một màu xám, một vẻ lo lắng.

Đến thời gian cơm trưa, Từ Bồi Nghi giúp nàng đi lấy cơm trưa, đem tới bàn ăn nhỏ trên giường bệnh, còn chuẩn bị muốn đích thân đút cho nàng.” Đây là cơm dinh dưỡng đặc chế, bác sĩ nói em rất gầy yếu, phải bổ sung thật nhiều dinh dưỡng.”

“Tôi tự ăn được.” Nàng cầm lấy thìa, ngón tay lại run run, không nghĩ tới làm hạt cơm rơi trên mặt bàn, thật mất mặt.

“Đề anh làm.” Hấn cũng không nghĩ đề ý, tiếp nhận thìa thay nàng xúc cơm.

“Không cần!” Nhìn ánh mắt hấn ảm áp như vậy, động tác lại mềm nhẹ như vậy, nàng bỗng nhiên không chịu nổi, đẩy tay hấn ra, quát to nói:” Anh tránh ra! Anh không được tới gần tôi. ...”

Động tác thân mật làm cho nàng khủng hoảng, lúc trước nàng từng cùng hấn nhiệt tình hôn, này hấn chỉ là đút cơm nàng ăn, lại làm cho nàng trong đầu cảnh tiếng chuông mãnh liệt, hết thấy là đơn giản, nhưng lại khiến nàng bị thương, nàng sẽ đau.

“Thực xin lỗi, anh chỉ là muốn làm cái gì đó cho em. ...” Về mặt kinh hoàng của nàng làm hấn đau lòng, giống như một nữ nhân đã phải chịu qua gia bạo (Ying: bạo lực gia đình hay sao ý =.=), nàng thậm chí không thể chịu đựng được hấn tiếp cận, rốt cuộc hấn đã đối với nàng làm ra chuyện tàn khốc cỡ nào....

“Anh chính là nghĩ muốn giảm bớt tội ác mình đã làm, anh không cần lại đến tìm tôi. ...” Nàng đưa lưng về phía hấn, cả người run run, hô hấp đều thấy khó khăn.

Xem nàng kích động như vậy, hấn chỉ có thể đầu hàng, trăm ngàn lần không thể để nàng chịu kích thích, nếu không té xỉu làm sao bây giờ?

Vì thế hấn đứng lên nói:” Được, anh trước đi ra ngoài, em từ từ ăn, anh không quấy rầy em.”

Đi ra phòng bệnh, hấn đứng ở bên hành lang, nhìn trời xanh ngoài cửa sổ, có loại cảm giác khắc sâu vô lực, hấn cũng phải có đủ nghị lực để chống đỡ đi tiếp.

Thực trùng hợp, bác sĩ chưa trị vừa vặn đi qua, vỗ vỗ bờ vai hấn nói:” Làm sao vậy? Vị hôn phu tiền nhiệm, biểu tình của cậu giống như thực phiền não.”

Từ Bồi Nghi xoay người, nhìn bác sĩ cười khổ một chút.” Tôi quả thực phiền não, chỉ cần tôi tới gần Tĩnh Đình, nàng sẽ có bộ dáng rất thống khổ.”

“A~~ cái này gọi là biến chứng sau bị thương, thực bình thường, bệnh này không phải là thân thể bị thương, mà là tâm lý.” Bác sĩ kiến thức rộng rãi, dù sao trong bệnh viện cũng là địa phương đã phát sinh rất nhiều chuyện xưa.” Bởi vì cô ấy còn để ý đến cậu, mới có thể bị kích thích, bị thương tổn khi nhìn thấy cậu, nếu cô ấy đã không còn cần cậu, sẽ không có phản ứng lớn như vậy.”

Từ Bồi Nghi nghe xong thăm thấy có lý, vội hỏi:” Bác sĩ, xin hỏi tôi nên làm cái gì bây giờ?”

“Từ từ sẽ đến, không thể gấp, tựa như làm phòng trước hết phải có nền, đầu tiên cậu phải tìm về sự tín nhiệm của cô ấy đối với cậu, rồi lại dùng thời gian cùng thật tình chứng minh cho nàng xem. Về phần kết quả thế nào thì còn xem cách thể hiện cùng dụng tâm của cậu.”

Từ Bồi Nghi suy tư một chút.” Cảm ơn bác sĩ, tôi sẽ tiếp tục cố gắng.”

“Cố lên, cầu nguyện Tổ Mẫu sẽ phù hộ cho cậu.” Đây là một địa phương nhỏ, bác sĩ đã nghe nói đến người trẻ tuổi có sự nghiệp to lớn này, Từ Bồi Nghi nghe xong cũng là cười, xem ra “sự tích” ngày đó sẽ còn bị đem ra thảo luận thật lâu.

Một lát sau, Từ Bồi Nghi trở lại phòng bệnh, phát hiện bữa cơm trưa vẫn còn hơn một nửa, Hà Tĩnh Đình đã nằm xuống ngủ, hai bên mày nhíu lại, vẻ mặt nhăn nhó, giống như đang gặp ác mộng.

Không biết trong mộng nàng gặp ai?

Nàng ở ngay trước mặt hắn, lại có vẻ rất xa xôi.

Nhưng giống như lời bác sĩ nói, tất cả chỉ có thể từ từ rồi sẽ đến, vết thương trên trán hắn có lẽ chỉ vài ngày là khỏi, còn nỗi đau trong tận đáy lòng nàng muốn bình phục tốt hơn một chút cũng phải mất vài năm.

Trên con đường mà từ giờ hắn đi, hắn sẽ không bao giờ buông tay nàng ra nữa, phải biết rằng, đôi tay kia tuy là nhỏ bé nhưng lại nắm giữ hết trái tim của hắn.

Ba ngày sau, Hà Tĩnh Đình có thể xuất viện, Từ Bồi Nghi lái xe đưa nàng về nhà, dọc theo đường đi hai người không nói gì, chỉ có tiếng nhạc từ trong xe phát ra, không biết từ bao giờ, hắn bắt đầu thích có loại âm thanh này làm bạn, nhất là một số những bản tình ca hòa tan lòng người, hi vọng nàng cũng có thể giống hắn cảm thụ được.

Khi đèn đỏ, hắn vụng trộm nhìn phía sườn mặt của nàng, nhìn nàng giống như một con búp bê, xinh đẹp yếu ớt, ánh mắt trống rỗng, ai, thật không biết nàng đang suy nghĩ cái gì?

Biết rõ nàng sẽ không tha thứ cho hắn, hắn lại luyến tiếc muốn đi xa một chút, cái loại này vừa yêu vừa đau, đau đến mấy nhưng vẫn muốn yêu, ai có thể sáng tỏ được?

Hai vợ chồng Hà gia ở nhà chờ, bọn họ nguyên bản nghĩ muốn tự mình đi đón con gái, nhưng là nghĩ nghĩ, vẫn là cấp cho tiểu tử kia một cơ hội biểu hiện, tin tưởng ánh mắt của Tổ mẫu không có sai.

Đi vào trong nhà, Hà Tĩnh Đình đã nói:” Ba, mẹ, con đã về.” Nàng nói là “con” mà không phải là “chúng con”, còn nam nhân đi phía sau nàng kia, cùng nàng không có quan hệ gì.

“Trở về là tốt rồi, kết quả kiểm tra thế nào?” Hà Tiến Thiêm rót hai chén trà, cho con gái cùng tiểu tử kia, dù sao hắn không có công lao cũng có khổ lao, nhìn xem vết thương trên trán hắn nhất định sẽ để lại một vết sẹo, đây là vấn đề mà gần đây được các vị hương thân phụ lão thích thảo luận nhất.

“Không có trở ngại gì, chỉ là thiếu máu, huyết áp thấp, dinh dưỡng không đủ.” Hà Tĩnh Đình nâng chén trà lên uống một ngụm, hoàn toàn không nghĩ tiếp đón nam nhân bên cạnh kia.

“Là thời đại nào rồi, còn có người dinh dưỡng không đủ?” Hà Tiến Thiêm thờ dài, nếu là thời đại mà bọn họ đã từng trải qua thì còn có thể nói, nhưng hiện tại bây giờ người chỉ có thừa dinh dưỡng ăn uống bổ tốt làm gì có người nào lại thiếu dinh dưỡng?

Cũng chỉ có đứa con gái ngốc này mới có thể ngu như vậy.

“Đồ ăn đều đã chuẩn bị tốt, ở lại cùng nhau ăn cơm.” Lí Thu Nghi đối với Từ Bồi Nghi nói, nghĩ như thế nào cũng nên cảm ơn người ta, mấy ngày nay đã tận hết sức lực chăm sóc cho Tĩnh Đình.

Nghe nói như thế, Hà Tĩnh Đình lập tức đi trở về phòng, đóng cửa lại không hề đi ra, nàng biết biểu hiện của chính mình thật ngây thơ, nhưng nàng không có biện pháp nào khác, nếu không dứt tình, đem tình tái sinh, chỉ có hoàn toàn gạt bỏ đi, mới có thể bảo hộ chính mình.

Đối với tình yêu nàng cũng không nản lòng, nhưng là đối với nam nhân kia nàng đã muốn hết hy vọng.

Từ Bồi Nghi nhìn biểu hiện của nàng đương nhiên hiểu được, đối với hai vị trưởng bối cúi đầu nói:” Cảm ơn bác trai, bác gái, về sau còn có nhiều cơ hội cùng nhau ăn cơm, con về khách sạn trước, ngày mai lại đến thăm Tĩnh Đình.”

“Được rồi.” Lí Thu Nghi cũng không thể nóng lòng nhất thời, con gái từng chịu qua đau thương như vậy, đến nay còn không có hoàn toàn bình phục,

đương nhiên sẽ sợ lại bị đau.

Xe đi xa, Hà Tĩnh Đình ở trong phòng nghe được rất rõ ràng, đợi cho hoàn toàn không còn thanh âm, xác định sẽ không quay trở lại, nàng mới cảm lấy mp3 cùng tai phone, bản nhạc kia (Anh không thương tôi) là ca khúc không bao giờ nàng thay đổi, hán không thương nàng, vĩnh viễn cũng sẽ không.

Nàng phải nghĩ như vậy, nếu không sẽ lại yếu đuối, sẽ lại thừa nhận rồi cùng chờ đợi mất mát, vui sướng cùng đau nhức.....

Cứ tám giờ sáng, Từ Bồi Nghi lại đến Hà gia, tiến vào nhà thấy mọi người ngồi ở phòng khách, vẻ mặt ngưng trọng, giống như đã xảy ra đại sự gì?

Chẳng lẽ là Hà Tĩnh Đình lại té xe?

Không có người nói chuyện, hán chỉ có thể mở miệng trước hỏi:” Xin hỏi Tĩnh Đình cơ ở nhà sao? Thân thể nàng có khỏe không?”

“Cậu trước ngồi xuống đã.” Hà Tiến Thiêm thay hán rót chén trà, ho khan một tiếng nói:” Nó không có việc gì, cậu không cần lo lắng, bất quá cậu về sau không phải đến nữa a! Nó sáng sớm đã đem theo hành lý ra khỏi nhà rồi.”

“Đi khỏi nhà? Cô ấy muốn đi đâu?” Từ Bồi Nghi yếu hèn nhất thời bóp chặt, không còn tâm tình mà ngồi uống trà.

“Em gái tôi nói nó không thể cứ ở nhà mãi, cũng phải đi ra ngoài tìm việc làm, như vậy cũng tốt, xem có thể hay không gặp được một đối tượng tốt.” Hà gia lão đại Hà Chí uy cố ý nói cho tiểu tử này nghe, quả nhiên Từ Bồi Nghi nghe xong vẻ mặt khẩn trương, cấp, như vậy mới đúng a!

“Xin nói cho con biết, cô ấy đi nơi nào?”

Hà Tiến Thiêm cùng Lí Thu Nghi đưa mắt nhìn nhau, không đành lòng đối mặt với bộ dáng hốt hoảng khẩn trương kia, Hà Chí Uy thay thế lên tiếng nói:” Không phải chúng tôi muốn làm khó cho cậu, là Tĩnh Đình bảo chúng tôi không thể nói cho cậu, không có biện pháp, nó mà tức giận lên cũng thực đáng sợ.”

“Van xin mọi người, Tôi nhất định phải đi tìm cô ấy, tôi không thể lại lần nữa mất đi cô ấy!” Từ Bồi Nghi rất lo lắng, Hà Tĩnh Đình nếu rời đi chưa lâu lắm, hán lái xe hán là đuổi kịp, nhưng trước hết hán phải biết phương hướng đây.

“Nó chính là cố ý trốn tránh cậu, cậu còn không thấy rõ ràng sao?” Nghị lực cùng thành ý của tiểu tử này, Hà Chí Uy kì thực cũng là âm thầm thương thức, nhưng em gái tám ý kiên quyết, bọn họ không thể cố ý làm loạn a.

“Ít nhất cũng phải cho tôi biết một cái phương hướng, Đài Loan lớn như vậy, tôi nên đi đâu tìm cô ấy?” Từ Bồi Nghi càng nghĩ càng buồn rầu, đến lúc này không biết đã lãng phí bao nhiêu thời gian, thật vất vả đi được nửa bước đầu tiên, giống như vận mệnh cố ý trêu cợt, lại làm cho hán trở về điểm ban đầu.

“Thật sự không được, thực xin lỗi.” Hà Tĩnh Đình nghĩ đến vẻ mặt kiên quyết kia của em gái, vạn nhất để nàng bị kích thích quá, về sau muốn làm gì cũng không nói với người nhà thì làm sao bây giờ?

Huống hồ cảm tình không thể miễn cưỡng, tiểu tử này theo đuổi không từ bỏ, khả năng cũng làm cho em gái thực khó xử đi.

Xem biểu hiện lực bất tòng tâm của bọn họ, Từ Bồi Nghi không thể không thừa nhận việc này là thật, đứng lên cúi đầu nói:” Thật ngại quá, mấy ngày nay quấy rầy mọi người, cũng thực cảm ơn mọi người đã cho tôi cơ hội, như vậy tôi đi trước, tôi sẽ cố gắng đi tìm Tĩnh Đình.”

Khi hán đi tới cửa, Lí Thu Nghi đem ra một cái hộp giấy.” Lái xe cẩn thận, ở đây có chút cái củ, khoai lang, mướp tự trồng, cậu mang về đi.”

Từ Bồi Nghi hai tay tiếp nhận, cảm kích trong lòng, đây là một phần lễ vật trên quý cỡ nào.” Cảm ơn bác trai, bác gái, hy vọng chúng ta có cơ hội gặp lại, đến lúc đó con sẽ cùng mọi người ăn bữa cơm.”

Cáo biệt bốn người Hà gia, cáo biệt những người trong thôn, Từ Bồi Nghi nói cho chính mình, đây không phải là chấm dứt, mà là bắt đầu, hán mới đang chuẩn bị xuất phát.

Có câu nói cho cùng, làm nhà cửa chính luôn là quan trọng nhất, còn có cánh cửa sổ đóng mãi cũng phải mở ra, sau khi hán lái xe rời đi không lâu, đứng ở ngã ba đèn đỏ đang đợi đèn xanh, bỗng nhiên có người gõ cửa xe, hán ấn cho cửa xe chạy xuống liền nhìn thấy, đúng là Hà gia lão tam Hà Chí Cường, thờ hồng học cười xe đạp đuổi theo hán.

Từ Bồi Nghi trước lái xe đến đỗ ven đường, đi xuống hỏi:” Phát sinh chuyện gì? Có phải hay không Tĩnh Đình đã trở lại?”

“Chị tôi bây giờ có lẽ đã đang ở trên xe lửa rồi, không có khả năng như vậy trở về, tôi chỉ là nhìn anh có thành ý như vậy, nên mới chạy tới nói riêng với anh, chị tôi giống như quay lại Đài Bắc, chị ấy nói muốn đi tìm công việc mới. Anh nếu đứng như có tâm, thì nghĩ biện pháp đi tìm chị ấy đi!” Hà Chí Cường tin tưởng đã biết quay đầu, tuy rằng người này tội đáng chết vạn lần, nhưng có tâm sửa đổi liền có khả năng khởi tử hồi sinh (Ying: nghĩa là chết đi sống lại ^^), chuyện tương lai có ai đoán trước được đâu?

“Thật vậy chăng? Cảm ơn cậu, cảm ơn cậu!” Từ Bồi Nghi kinh hi vạn phần, không nghĩ tới lão tam của nhà họ Hà lại đối xử tốt với hán như vậy.

“Chị tôi như vậy tôi cũng rất đau buồn, hy vọng anh là thật tình, đối với chị ấy thật tốt, không được lại làm cho chị ấy phải khóc.” Hà Chí Cường nói xong mũi lại có điểm cay cay, chị hai nguyên bản là cô gái yêu cười, tổ mẫu cũng không nên đã lại quên phù hộ cho nàng.

“Tôi sẽ làm như vậy, tôi hy vọng nhìn thấy nụ cười của nàng, cảm ơn cậu đã nói cho tôi biết phương hướng, tôi nhất định sẽ tìm được nàng.” Từ Bồi Nghi dùng sức một chút chụp hai bả vai đối phương, nam nhân trong lúc này ăn ý không cần nói rõ.

Nghe hắn nói như vậy, Hà Chí Cường liền thấy an tâm, lên xe đạp đi về nhà.

Nhìn thân ảnh ướt đầm mồ hôi kia, ở mùa hạ tháng chín ánh mặt trời chói mắt, Từ Bồi Nghi cảm thấy thực nóng, nhất là ánh mắt, nóng đến độ mau ra mồ hôi.

Đương nhiên, hắn lái xe nhắm thẳng hướng Đài Bắc, dọc theo đường đi cũng không sâu nào nhiều lắm, mong chờ, hắn cùng nàng sẽ gặp lại, chuyện xưa của bọn họ còn có thể có rất nhiều rất nhiều trang. ....

Đem theo một valy hành lý, một mình trở lại Đài Bắc, Hà Tĩnh Đình bắt đầu cuộc sống mới, ngày đầu ở tại khách sạn, lên mạng, xem báo, tìm kiếm tin tức cho thuê phòng ở phố lớn ngõ nhỏ.

Thực may mắn, chủ cho thuê nhà trước kia của nàng còn có phòng trống ở một nơi khác, đối nàng vị khách trọ cũ này để lại ấn tượng rất tốt, không quá hai ngày liền cùng nàng kí hợp đồng thuê nhà, làm cho nàng từ khách sạn chuyển qua.

Phòng ở tìm được rồi, kế tiếp chính là công việc, nàng mở điện thoại gọi cho chủ nhiệm Lưu, nhờ đối phương hỗ trợ viết thư giới thiệu, chủ nhiệm Lưu không nói hai lời liền đáp ứng, trừ bỏ viết thư giới thiệu, còn tìm mấy phân công việc khác nhau để nàng mau chóng đi phỏng vấn.

Dọc theo con đường nàng đi đã gặp được rất nhiều quý nhân, đương nhiên cũng không thể quên được hai người bạn tốt nhất của nàng—Lâm Ấu Chân cùng Giang Tú Vi.

Đi tham gia phỏng vấn, dọn dẹp lại phòng trọ, mua đồ dùng sinh hoạt hàng ngày, đều có các nàng thay phiên nhau làm bạn, chỉ sợ Hà Tĩnh Đình rất suy yếu ở trên đường tế xù, nữ nhân này thon thả đến làm cho người ta không thể không ghen tị, chỉ biết đau lòng.

Trong phòng trọ nhỏ, tràn ngập tiếng cười của ba nữ nhân, lúc này không cần Hà Tĩnh Đình xuống bếp, hai người bạn tốt tự rat ay, tay nghề tuy rằng không phải cao minh, nhưng đồ ăn nấu ra vẫn có thể chấp nhận được, đặc biệt là việc lựa chọn nguyên liệu dinh dưỡng để nấu ăn, tràn đầy quan tâm, nhất định phải làm cho Hà Tĩnh Đình trở lên béo hơn.

“Cậu phải ăn nhiều một chút, nữ nhân phải có ít thịt mới tốt.” Giang Tú Vi xoa bóp mặt nàng, như thế nào cũng không thấy có ít thịt nào?

Như vậy làm sao sẽ có phúc khí?

“Đã biết, các cậu so với mẹ mình còn lai nhai nhiều hơn!” Hà Tĩnh Đình nhìn hai vị bạn tốt, thật không hiểu chính mình tại sao lại may mắn như vậy, cảm giác bắt đầu lại thật tốt, có âm áp từ những người bạn rất tốt.

“Chờ cậu bình phục lại thể trọng bình thường, chúng mình mới có thể giúp cậu giới thiệu đối tượng, vì tương lai tươi đẹp, cậu liền liều mình tăng thể trọng đi!” Lâm Ấu Chân đưa ra điều kiện trao đổi, dụng tâm cứu khổ, muốn giải cứu vị “Dân chạy nạn” này.

Hà Tĩnh Đình chính là cười nhẹ, vẫn chưa nói chuyện Từ Bồi Nghi đã đến nhà nàng ở Chương Hóa, tên này giống như một điều cấm kỵ, nàng chưa bao giờ nhắc tới, nhóm bạn tốt cũng cố ý quên đi.

Thất tình là một loại học vấn, người bên ngoài không thể hỗ trợ, cuộc đời mỗi người có lẽ ai cũng sẽ trải qua, có người chỉ tu một lần là đạt đến đích, nhưng cũng có người tu rất nhiều lần cũng không đến được đích, nàng cũng không xác định được chính mình có khả năng trải qua được không.

Chuyện tốt liên tiếp phát sinh, rất nhanh, công việc cũng có tin tức, là một chức kế toán trong một công ty nổi danh.

Hà Tĩnh Đình vẫn bằng chứng chi đều có đủ, khi người phỏng vấn vừa thấy trực tiếp kêu nàng đến đi làm, lại nói tiếp hắn là cảm ơn vị hôn phu tiền nhiệm của nàng, làm cho nàng trở thành một người ai ai cũng biết đến.

Bất quá, vị hôn phu tiền nhiệm mang đến nổi danh cũng thật mệt mỏi, chuyện quá khứ của Hà Tĩnh Đình bị vạch trần, vài đồng sự bất quá thích nhiệt tình thương yêu, phát hiện nàng tựa hồ chính là cô bé lợ lem bị hời hôn kia.

“Tĩnh Đình, ngại quá, tôi muốn hỏi một vấn đề, cô có phải hay không là người đã từng cùng tổng giám đốc Kinh Vũ Kim Khổng đính hôn?” Một vị nữ đồng sự hắc hắc cười nói, nàng bị mọi người tò mò muốn đặt ra câu hỏi nhưng lại sợ đường đột.

Hà Tĩnh Đình cũng biết giấy không thể gói được lửa, đơn giản liền gật gật đầu nói:” Ân.”

Đoạn đối thoại này phát sinh ở thời gian bữa cơm trưa, người bên ngoài nghe xong đều hô hấp một hơi, quả nhiên chân nhân dấu điểm tướng, vị tân đồng sự điềm đạm nho nhã này, thiếu chút nữa trở thành phu nhân cao cấp đâu!

Nữ đồng sự mở miệng lớn đến cực điểm, chính mình cũng hiểu được xấu hổ, chuyển cái đề tài nói:” Cô hiện tại độc thân đi, muốn hay không tôi giúp cô giới thiệu đối tượng?”

“Không cần, tôi nghĩ thuận theo tự nhiên là tốt rồi.”

“Bị động như vậy sao được?” Nữ đồng sự không cho là đúng nói.

“Thật sự không cần, cảm ơn.” Hà Tĩnh Đình từ chối ôn hòa nhưng cũng kiên định, không tha đổi phương lại muốn tiếp tục thảo luận về vấn đề này.

Nữ đồng sự được phen mất mặt, sờ sờ cái mũi trở về vị trí, bắt quá từ nay về sau có cái đề tài thảo luận, cũng coi như đáng giá.

Hà Tĩnh Đình không cần người khác thấy năng thế nào, đó là chuyện của người khác, nàng còn muốn tiếp tục tận lực công tác, dụng tâm cho cuộc sống, đợi đến thời điểm nàng đủ kiên cường, có lẽ nàng sẽ lại bắt đầu chọn môn học luyện ái, nhưng hiện tại nàng muốn thật tốt hưởng thụ cuộc sống độc thân.

Sau khi trở lại Đài Bắc, Từ Bồi Nghi phát hiện mình không có đầu mối, phạm vi Đài Bắc tuy rộng so với Đài Loan nhỏ hơn nhiều, nhưng là mấy trăm vạn người ở, có trở mới biết nên bắt đầu tìm từ đâu?

Ngay tại thời điểm khi hần tính nhờ thư ký liên lạc các khu nhà trọ, một vị quý nhân không tưởng xuất hiện.

Ngày đó sau khi tan họp, chủ nhiệm Lưu cố ý ở lại, hỏi vết thương trên trán hần là chuyện gì xảy ra, hần thật tình kể lại toàn bộ, nàng nghe xong tròn mắt há hốc mồm, thật lâu không thể khôi phục.

Không quá hai ngày, chủ nhiệm Lưu lại đến văn phòng hần, lấy cớ hỏi phương pháp viết thư giới thiệu, “không cần thận” làm rút hai tấm danh thiếp, làm cho hần có manh mối tìm ra, Hà Tĩnh Đình hiện tại đang làm cho một văn phòng đang nổi danh.

Lần này, hần quyết định không đã đảo kinh xà (Ying: như câu đánh rắn động cỏ của nước ta), từ từ sẽ đến, trước xem nàng thế nào, rồi sẽ rat ay tương trợ cho nàng.

Loại này giống như nhân vật thiên sứ thù hộ, hần chưa bao giờ nếm thử qua, không nghĩ tới khi làm lại ngọt ngào như vậy.

Không biết vì cái gì, Hà Tĩnh Đình cảm thấy có người theo dõi nàng, vừa quay đầu lại không thấy có nhân vật khả nghi nào, do nàng quá đa nghi sao?

Càng quái dị là, bên người nàng giống như có hơn một cái tiểu tinh linh, đến hội nghị thường kỳ giúp nàng bài trừ một ít việc làm phức tạp.

Rác rưởi ở dưới lầu, không biết ai giúp nàng đem đồ đi rồi?

Khi đi làm, nàng dùng xe đạp đến đi đến trạm xe điện ngầm, sau đó thì tiếp tục lên xe điện ngầm đến công ty, buổi sáng phát hiện xe đạp có chút vấn đề, nhưng đến khi chạng vạng trở về lại hoàn toàn ok, quả thực giống như đã được đổi mới.

Bóng đèn ở trước cửa sắt hỏng rồi, nàng mới nhắc nhở mình đi mua bóng đèn, khi ra khỏi cửa lại phát hiện bóng đèn đã được đổi tốt lắm rồi.

Đối diện là phòng trống, còn không có người đến ở, chẳng lẽ là chủ cho thuê nhà đổi sao?

Nhưng nàng lại không gọi điện hỏi, loại việc nhỏ nhặt này không cần đến tay chủ cho thuê nhà.

Về phần khách trọ đã có từ lâu, cho tới bây giờ cũng không có đi lên tới tầng năm, rốt cuộc là ai làm việc tốt này?

Duy nhất không tốt, chính là cửa lớn ở lầu một, thủy chung là xấu, cả ngày đều mở.

Người nhà ở Chương Hóa gửi rau dưa hoa quả lên, nàng ở lầu một ký hóa đơn, lái xe vận chuyển hàng hóa xoay người rời đi, lưu lại nàng nhìn chăm chăm cái thùng kia thì thảo tự nói: “Ít nhất cũng phải đến hai mươi kg, ba mẹ gửi nhiều như vậy chính mình dùng đến khi nào hết đây...”

Kêu nàng khiêng cái thùng bằng một nửa thể trọng của nàng, tự lực lên tầng năm, quả thực là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, nhưng ai kêu nàng không có bạn trai, cũng không có tiểu tinh linh, vẫn là dựa vào chính mình đi.

“A—“ Trong nháy mắt nàng nâng thùng lên liền té ngã, thùng rơi xuống dưới, mấy cây rau liền rơi ra, hoa quả lăn đi rất xa, nàng cư nhiên không biết là đau, còn cảm thấy một màn này rất buồn cười.

“Em không sao chứ?” Từ Bồi Nghi đứng sau cột điện liền chạy vội ra, cầm chặt bả vai nàng, vẻ mặt kích động hỏi: “Có hay không bị thương? Hay là gãy xương?”

Hà Tĩnh Đình không trả lời vấn đề của hần, chính là lạnh lùng hỏi lại: “Anh như thế nào lại ở nơi này? Anh luôn theo dõi tôi sao?”

Nàng đã sớm hoài nghi, trừ bỏ hần không còn khả năng nào khác, chính là nàng không hiểu, nam nhân này khi nào bắt đầu đổi nghề làm siêu nhân?

Khắp nơi giúp nàng giải trừ nguy cơ, nghĩ đến có thể giảm bớt ác cảm của tội ác, làm cho nàng cảm động đến rơi nước mắt sao?

Hần giống như một học trò làm sai bị thầy giáo bắt, một bên đem nàng nâng dậy, một bên giải thích: “Thực xin lỗi... Anh biết em không nghĩ muốn gặp anh, anh chỉ là tránh ở một bên, hy vọng như vậy sẽ không quấy rầy em...”

Nàng giống như ngày đầu tiên thấy hần, cảm giác xa lạ mà kì dị. “Anh làm sao vậy? Anh căn bản không thương tôi, anh làm gì phải diễn đến mức như thế này cho tôi xem?”

“Anh thừa nhận. ... Trước kia anh chỉ đem em trở thành người nhà để đối đãi, nhưng hiện tại bất đồng. ... Tim anh đập đến mau nỏ mạnh, anh nghĩ muốn mỗi ngày nhìn thấy em, muốn ở cùng một chỗ với em.” Hấn nên giải thích như thế nào để nàng hiểu phần tình cảm đã biến hóa này?

Trừ bỏ đau lòng, lòng chua xót còn có tâm động, tất cả đều xen lẫn cùng nhau.

Lời này nếu là ở trước kia, nhất định sẽ làm nàng cảm động rơi lệ, nhưng hiện tại nghe xong nàng lại nhẩn mi, lắc đầu nói:” Hết thầy chỉ là ảo giác của anh, anh rất tỉnh mạch mới cảm thấy như vậy.”

“Muốn như thế nào em mới có thể tin tưởng anh? Anh thích em, anh cần em!” Trong mộng hấn tất cả đều là nàng, không còn người nào khác, sống ba mươi năm, hấn rốt cục xác định, nàng là người duy nhất hấn yêu.

“Không tin thì như thế nào? Mà tin thì như thế nào? Tôi đối với anh đã không còn cảm giác.” Lời hấn nói đã quá muộn, mỗi sự kiện đều cần có một thời điểm tốt nhất, hoa hải đường muốn nở cũng cần có thời gian nhất định, không thể tùy hứng yêu cầu bốn mùa đều là hoa hải đường.

“Em nói không phải là thật sự, anh biết em vẫn còn nghĩ đến anh.” Hấn chặt chẽ nhớ rõ lời nói khi trước của bác sĩ, chỉ có để ý mới có thể bị thương, mới có thể sợ đau nàng là cố ý trốn tránh hấn, như vậy càng chứng tỏ nàng vẫn còn cảm giác với hấn.

Nàng không nghĩ cùng hấn biện luận đề mục khó giải này, nàng chỉ biết là, đi đường thì nên nhìn thẳng về phía trước, không thể cứ quay đầu lại nhìn, như vậy sẽ bị ngã rất thảm, rất nặng.” Nếu anh muốn tôi sống tốt, hấn là nên trả lại cuộc sống bình yên cho tôi, tương lai tôi có khả năng sẽ tìm được một đối tượng thích hợp, tôi không hy vọng vẫn sống trong cái bóng của anh.”

“Không! Xin em đừng như vậy. ... Xin em đừng cùng một chỗ với người khác.” Hấn không thể tưởng tượng cũng không thể chịu được, hình ảnh kia làm hấn tan nát cõi lòng.

“Anh nói những lời này có thể hay không rất ích kỷ? Tôi có quyền lợi theo đuổi hạnh phúc của chính mình.” Nàng không hiểu loại yêu cầu này hấn từ đâu mà có?

Hai người sớm đã không phải là quan hệ bạn trai bạn gái hoặc vị hôn phu hôn thê, hấn dựa vào cái gì?

Huống chỉ hấn mới chính là người phá bỏ tất cả!

Hấn không nghĩ lại gây áp lực cho chính mình, thốt ra.” Anh thừa nhận anh ích kỷ, bởi vì anh không nghĩ sẽ nhìn em cùng nam nhân khác kết giao, từ đầu anh đã nói với em, anh sẽ thay đổi lại mọi lỗi lầm đã gây ra, em hãy tin tưởng anh!”

Nàng thất thần, bởi vì hấn trào dâng cảm xúc, trên mặt hấn như thế nào lại xuất hiện nhiệt tình như vậy?

Nhưng lại là vì nàng?

Bất quá hiện tại không phải là thời điểm thích hợp, đã có người đi đường nhìn chăm chăm bọn họ, ai kêu bọn họ âm lượng đều lớn như vậy, rất giống như đang diễn kịch, nàng thầm nghĩ mau chóng giải quyết.” Anh là bởi vì đồng tình cùng áy náy mới nói như vậy, nhưng là tôi không nghĩ nhận, của anh thực hiện chính là làm cho tôi càng thấy phức tạp, xin anh giờ cao đánh khẽ, buông tha cho người bình thường như tôi này đi.”

Nàng gọn gàng dứt khoát cự tuyệt, khí thế vừa rồi của hấn suy yếu, thở dài giải thích nói:” Thực xin lỗi, những việc anh gây ra cho em đều là thương tổn cùng quấy rầy, nhưng là... Thực sự không thể cho anh thêm một lần cơ hội nữa sao?”

“Cho anh cơ hội, chẳng khác nào cấp cho nước mắt thêm cơ hội, tôi đã đối với chính mình phát hế, tôi sẽ không vì anh mà rơi một giọt nước mắt nào nữa.” Nàng khả năng không phải thực thông minh, nhưng có người ngốc cũng sẽ hiểu được, phải bảo hộ chính mình mới có thể sống sót.

Trong mắt nàng có kiên quyết cùng đau đơn, làm hấn trong lòng rối rắm không thôi, đến tột cùng hấn đã thương tổn nàng đến mức nào?

Mới làm cho nàng trở nên sợ hãi cảnh giác như thế này?

Hấn thấy rõ ràng, lại không biết nên như thế nào cấp cho nàng cảm giác an toàn.

“Anh biết quá khứ là không quay về được, nhưng có hay không khả năng, chúng ta còn có tương lai? Em hỏi chính trái tim mình một chút được không?” Chuyện tới nay hấn chỉ có thể khấn cầu, trong lòng hấn vẫn có một tia vương bận, một ít lưu luyến.

“Trái tim của tôi? Đã bị phá tan đi đâu mất rồi, có thể hỏi ra đáp án gì?” Nàng cười khổ một chút, cười đến tê lương, cười đến bất đắc dĩ.” Tôi cũng không biết đi chỗ nào để tìm trái tim của tôi, nếu anh có thể nhìn thấy, còn phiền toái nhờ anh nói cho tôi biết.”

Lời này của nàng nói ra được rất tuyệt, nàng như thế nào ngay cả trái tim đều không có?

Hấn trong lòng chấn động mãnh liệt, không khỏi phân trần đem nàng ôm vào trong lòng, ôm rất nhanh, đau quá, để cho nàng cảm nhận được tim hấn đang đập cuồng loạn.” Trái tim của em nếu tìm không được. ... Anh đem trái tim của anh cho em, em muốn xử trí như thế nào đều có thể. ... Trái tim của anh sẽ không lại cho người khác, em tin tưởng anh!”

Nàng một chút liền hoảng, khóe mắt nhìn thấy hàng xóm đều đi ra xem náo nhiệt, nhưng nam nhân này hiển nhiên thờ ơ, chính là ôm nàng không chịu bỏ ra, lại muốn đem nàng biến thành một nữ nhân vật chính xấu, thật sự là bản lĩnh cao cường a.

Nàng không thể thoát ra khỏi cường lực hai hai của hắn, chỉ có thể suy yếu kháng cự nói:” Tôi không cần trái tim của anh. ... Tôi không cần bản lĩnh, cũng không cần dũng khí, tôi chỉ mong cứ vô tâm cả đời, như vậy sẽ không phải thương tâm nữa.”

Không được!

Nàng không thể làm như vậy, hắn không cho phép loại sự tình này phát sinh, một người như thế nào có thể vô tâm mà sống?” Nhưng là lòng của anh đang ở trên người em, anh không thể rời đi em. Xin cho anh ở lại bên cạnh em, anh mới có khả năng sống sót.”

“Anh có thể cầm lại đi, anh có lựa chọn của anh! Anh không nên ép tôi, nếu tôi lại vì anh mà rơi nước mắt, tôi sẽ không thể đối mặt với lời thề của chính mình.” Vô luận như thế nào, nàng không muốn phản bội chính mình, những ngày này không thể uống phí, nước mắt trước kia đều đã dạy bảo cho nàng, nàng phải nhớ thật kỹ, nếu không sẽ làm cho chính mình thất vọng.

Kỳ thật nàng cảm thấy có điểm buồn cười, hai người nguyên bản cũng không phải là yêu đến làm náo động người khác, nhưng giờ phút này trong ngõ nhỏ có ít nhất năm, sáu người xem, bọn họ tụ tập đứng cùng nhau thảo luận vấn đề về tình yêu này, đây rốt cuộc là tình huống gì a?

Hắn đã vô phương hết cách, chỉ có thể nghe theo tiếng gọi của trái tim mình, vì thế hắn chăm chú nhìn nàng, cúi đầu chậm rãi nói:” Tĩnh Đình, anh yêu em.”

Nói xong câu đó, hắn nhẹ nhàng hôn lên môi nàng, chỉ một thoáng, có một dòng nước ấm còn có một cổ điện lưu, xuyên thấu toàn thân nàng, mà nụ hôn cùng thanh âm của hắn đều làm cho nàng run run.

Đã quên đây là trước cửa nhà trọ, đã quên còn có người đang nhìn họ biểu diễn, nàng cư nhiên nhắm mắt lại, bị hắn lay động.

Điều này rất nguy hiểm!

Nàng mở mắt ra, dùng hết sức giãy thoát khỏi ôm ấp của hắn, xoay người chạy vội lên lầu, bắt chắp rau quả đã ba mẹ gửi lên cho, hiện tại nàng chỉ lo được cho chính mình.

Nàng không cần tâm của hắn, nàng thừa nhận mình không đảm đương nổi, nàng chỉ cần cô đơn cùng an toàn.

Ngày hôm sau, khi nàng mở cửa phòng trọ, thùng rau quả kia đã được đưa đến lên gian phòng tầng năm của nàng, những hoa quả bị rơi đều đã về lại chỗ cũ, còn có một bó hoa, là loài hoa huân y thảo mà nàng thích nhất, thường lấy để trang trí phòng.

Đây là lần đầu tiên hắn tặng hoa cho nàng, cư nhiên biết nàng thích nhất hoa gì, nàng cầm lấy bó hoa kia, ghé vào bên môi khẽ hôn một cái, lẳng lặng cảm thụ những xúc cảm chột đến, trên đóa hoa có một giọt sương mới mẻ, cũng là giọt lệ từ trên gương mặt của nàng. ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Trải qua chuyện ngày đó, Từ Bồi Nghi nghĩ rằng có lẽ chính mình sẽ không nên lại đi quấy rầy nữa, để cho Hà Tĩnh Đình sống những ngày bình tĩnh, nàng vừa mới bắt đầu cuộc sống mới, hắn lại chỉ biết đi phá hư an bình của nàng, thật sự rất bất khoan.

Nhưng là không quá vài ngày, hắn phát hiện nàng không có đi làm, cũng không đi ra khỏi cửa nhà trọ, hắn một lòng tựa như kiến bò trên chảo nóng, kích động thất thố đến cực điểm.

Leng keng!

Leng keng!

Leng keng leng keng leng keng!

Chuông cửa dồn dập vang lên, một lần lại một lần, nhưng người bấm chuông vẫn không chịu buông tha.

Qua hồi lâu, hắn mới nhìn thấy cửa phòng chậm rãi mở ra, Hà Tĩnh Đình mặc một bộ quần áo ngắn ở nhà rộng thùng thình, càng hiện ra thân thể tinh tế của nàng, có một đôi chân tuyết trắng, hại hắn thiếu chút nữa thất thần.

Xem sắc mặt nàng tái nhợt, ánh mắt mệt mỏi, hắn lập tức hỏi:” Em bị bệnh sao? Như thế nào lại không có đi làm?”

“Anh không cần lo cho tôi. ...” Nàng nghĩ sẽ đóng cửa phòng lại, nhưng hần khí lực so với nàng lớn hơn, vẫn là để cho hần bước chân vào trong nhà.

Nhà trọ nhỏ chỉ có mười năm mét vuông, trừ bỏ phòng bếp cùng nhà vệ sinh chính là phòng ngủ, nội thất cũng rất đơn giản, chỉ có cái giường, một tủ đựng quần áo, một cái bàn trang điểm.

Trên giường là tấm chăn màu xanh nhạt, là loại chăn đến từ Chương Hóa, mát mẻ mà mềm nhẹ, cũng có một loại hơi thở gia đình, về phần bó hoa Huân thảo y kia liền cắm ở trong bình hoa để bên cửa sổ, để hấp thụ ánh mặt trời cùng gió nhẹ.

Khung cảnh thật mềm nhẹ thanh nhã, làm cho hần rất muốn ngồi xuống uống chén trà, nhưng hiện tại không phải là thời điểm thích hợp.” Đi, anh dẫn em đến bệnh viện.”

“Tôi không đi, mới anh ra khỏi nhà tôi.” Nàng ngồi vào bên giường, thầm nghĩ tiếp tục ngủ, phát sốt cũng không quản.

“Em nhất định phải đi!” Tinh huống khẩn cấp, hần bắt chặp nàng có thể sẽ tức giận hoặc khóc, nơi này là Đài Bắc không phải là Chương Hóa, không có người nhà ở bên chiếu cố cho nàng, hần phải bảo hộ nàng, cả thể xác và tinh thần đều phải bảo hộ!

Hần vừa chuyển tầm mắt, nhìn đến túi sách trên bàn, lập tức cầm lấy đeo lên vai, cầm hai vai nàng hỏi:” Muốn anh ôm em đi hay là em tự mình đi? Chính em lựa chọn!”

Nàng cho dù không té xỉu cũng bị hần làm cho tức chết, hần dựa vào cái gì mà tự cho là mình có quyền can thiệp vào cuộc sống của nàng?

Hần cũng không phải là của nàng a!

Nhìn túi sách của nàng đeo trên lưng hần, một dáng đứng đần như vậy, lại làm cho nàng dờ khóc dờ cười.

“Anh không cần nói chuyện lớn tiếng như vậy, thính giác của tôi không có vấn đề, như vậy làm đầu tôi rất đau.” Cuối tháng mười thời tiết lúc lạnh lúc nóng, nàng bắt cần không chú ý một cái liền bị cảm lạnh, nếu ba mẹ gọi điện thoại đến, nghe được thanh âm của nàng lạ, nhất định sẽ không để cho yên.

“Thực xin lỗi, anh sẽ sửa.” Thời điểm hần nói không nghĩ tới trong lời nói bao hàm nhiều ý nghĩa khác nhau, hai người đều sùng sốt một chút, hay cho một câu nói có tính tượng trưng cao a.

“Được rồi, được rồi, tôi phải đi thay quần áo khác.” Nàng bắt đắc dĩ đứng dậy, mở tủ lấy một bộ quần áo, đi vào phòng tắm thay đồ, thuận tiện rửa cái mặt, nếu không như thế nào ra ngoài gặp người khác?

Chờ thời điểm nàng đi ra, đã thay một bộ váy áo màu vàng nhạt, tóc dài cũng được buộc sơ qua thành đuôi ngựa, thoát nhìn giống như một vị tiểu thư thực nữ, sinh bệnh cũng thanh lịch hào phóng như vậy, nếu nàng không phải đang suy yếu, hần thật muốn mang nàng đi hẹn hò, không chỉ là ăn cơm nhằm chán như ngày trước, còn muốn đi dạo phố xem phim, trượt băng, tất cả những việc mà nam nữ yêu nhau làm, hần đều muốn cùng nàng ném thử.

“Em còn đủ khí lực xuống lầu sao? Muốn hay không anh cõng em?”

“Tôi không có suy yếu như vậy.” Nói giỡn hay sao, để cho hần cõng?

Mấy ngày hôm trước ở trước cửa trình diễn một màn hôn, đã muốn làm cho nàng trở thành danh nhân ở cái ngõ nhỏ này, nàng cũng không hy vọng đến đâu cũng trở thành đề tài cho mọi người thay nhau bàn luận.

Hai người chậm rãi đi xuống lầu, hần thay nàng mở cửa xe.” Mời em lên xe.”

Nàng nghĩ đến lần đầu tiên ngồi lên xe hần, là lần đầu tiên khi hần hẹn nàng ra ngoài ăn cơm, lúc trước nàng cỡ nào mong muốn chờ đợi, nghĩ đến mộng đẹp sẽ thành sự thật, mà nay đâu, chỉ hy vọng nước mắt đã rơi thì cũng đã rơi xong rồi, có thể không cần lại phải khóc nữa thì tốt rồi.

Lên xe, ngồi ở trên chỗ ngồi quen thuộc ngày xưa, trong lòng hiện lên bao cảm giác kỳ diệu mà phức tạp, như thế nào nàng vẫn là không ly khai nam nhân này?

Nên sẽ không là Tổ mẫu đều đứng ở bên cạnh hần đi?

Bằng lực lượng nhỏ bé của nàng lại có thể nào kháng cự được?

Từ Bồi Nghi nhanh chóng lái xe đi vào một phòng khám tư nhân mà hần quen thuộc, hần quen biết một vị bác sĩ y thuật y đức đều tốt mọi mặt, mặc kệ là tật xấu lớn nhỏ gì, chỉ cần tìm vị bác sĩ này chẩn trị là đều chuẩn đoán đúng.

Một lát sau, qua quá trình chẩn đoán, bác sĩ bỏ ống nghe bệnh ra nói:” Yết hầu bị nhiễm trùng, còn có bóng dát, tôi sẽ kê vài viên thuốc cùng nước thuốc, nghỉ ngơi vài ngày hần là không vấn đề gì.”

“Cảm ơn bác sĩ!” Từ Bồi Nghi nhẹ nhàng thở ra, may mắn không phải là vấn đề lớn.

“Từ tổng, vị này là bạn gái của cậu sao?” Bác sĩ quen biết với Từ Bồi Nghi đã nhiều năm, chưa bao giờ thấy hần mang nữ nhân đến đây, nhưng lần này thấy vẻ mặt hần lo lắng như vậy, so với người khác rất khẩn trương.

“Ách...” Từ Bồi Nghi suy nghĩ một chút, tựa hồ trả lời như thế nào cũng không đúng, đành phải thành thực nói:” Tôi cũng hy vọng là như vậy.”

Bác sĩ cùng y tá đều nở nụ cười, Hà Tĩnh Đình lại không cười nổi, nam nhân này khi nào lại học được cách nói như vậy?

Thật đúng là cái gì cũng dám nói, tự tiện xông vào nhà nàng, bức nàng đi gặp bác sĩ, còn muốn làm bạn trai của nàng, thật là một người có lòng tham

Sau khi rời khỏi phòng khám, Từ Bồi Nghi dừng xe trước cửa một siêu thị, hắn muốn xuống mua vài thứ.” Em ở trên xe đợi anh một chút, anh lập tức quay lại.”

“Án.” Hà Tĩnh Đình vẫn lấy một từ đơn trả lời, không hiểu được còn nên nói thêm cái gì.

Xuống xe hắn vẫn quay đầu nhìn xung quanh, sợ nàng bỗng nhiên sẽ rời đi, nhìn bộ dạng hắn cứ ba bước lại quay đầu một cái.

Nàng yếu ớt không thể né ra, không phải thân thể mà là tâm tình.

Nàng từng chỉ có thể nhìn theo bóng dáng hắn, si ngốc đợi hắn không bao giờ quay đầu, nay hắn thật sự không buông nàng ra được như vậy sao?

Hắn dùng thời gian ngắn nhất mua một vài thứ, may mắn nàng vẫn còn ở lại trong xe, hắn đối nàng nói:” Cảm ơn.”

Cảm ơn cái gì đâu?

Nàng không có hỏi lại, là không muốn nghe, không muốn biết đáp án, không nghĩ làm cho chính mình dao động.

Hai người trở lại chỗ ở của nàng, vừa vào cửa hắn bỏ mấy thứ cầm trên tay xuống, đỡ nàng nằm trên giường.” Em trước nghỉ ngơi đi, không cần nghĩ gì cả, ngủ một giấc thật tốt.”

Nàng buồn ngủ, không còn khí lực nhiều lời, cời bỏ bím tóc, nhắm mắt lại, khiến cho cơn buồn ngủ thổi quét hết toàn bộ ý thức của nàng.

Không biết qua bao lâu, nàng thản nhiên tỉnh lại, ngoài cửa sổ đã gần hoàng hôn, nàng gửi được mùi của thức ăn, Từ Bồi Nghi vừa vịn từ phòng bếp đi ra, bưng một nồi nước canh để lên trên bàn, thay nàng múc một bát đầy.” Anh nấu canh rau dưa, em uống thử xem.”

Hắn xuống bếp?

Như thế nào có khả năng?

Nàng còn tưởng rằng kiếp sau mới có loại cơ hội như thế này!

Nhìn ánh mắt chờ mong của hắn, nàng cầm lấy thìa uống vài ngụm, tuy rằng hiện tại không có vị giác gì, nhưng ở trong ngực có một loại cảm giác ấm áp, dần dần toàn thân cũng ấm.

Mặc kệ là loại canh thể nào, chỉ cần dụng tâm đi nấu, sẽ có loại ấm áp lòng người này, nàng phải thừa nhận, hắn là thật tình.

“Uống nhiều một chút, anh nấu rất nhiều.” Hắn thay nàng múc thêm ít canh, hy vọng nàng sẽ ăn được hết, nhưng mà nàng ăn hết một bát đã muốn tính là rất nhiều, còn lại đành phải nhờ hắn giải quyết.

“Hiện tại tới giờ uống thuốc rồi, em uống đi.” Hắn đã chuẩn bị tốt thuốc cùng nước sôi, đưa đến trước mặt nàng, nngf sừng sốt, một tay tiếp nhận cái chén, một tay nhận thuốc, tại đây trong quá trình này, tay hai người vô tình chạm vào nhau, chính là thời gian nửa giây, nhưng lại giống như có điện nóng chạy qua.

Hắn thu hồi tay, cố nén cảm xúc nào đó.” Em nếu mệt mỏi, thì cứ tiếp tục nghỉ ngơi đi, không cần để ý đến anh.”

“Anh cũng nên đi về đi.” Làm cho hắn bận rộn cả ngày, nàng không nghĩ lại gây thêm phiền toái cho hắn, thiếu nhân tình là điều khó đền bù nhất.

“Chờ em ngủ, anh sẽ về.”

Thật là cố chấp, nàng cũng lười cùng hắn tranh luận, sau khi ho khan vài tiếng, nhắm mắt lại nặng nề ngủ, làm một cái mộng màu tím, trong mộng có cả một vườn hoa Huân y thảo, làm cho nàng ngủ thật sự hạnh phúc.

Lúc nửa đêm, Hà Tĩnh Đình bởi vì khát nước mà tỉnh lại, mở cửa nhỏ ở sau đầu giường ra, phát hiện Từ Bồi Nghi cứ nhiên ngủ ở trên chăn, vị tổng giám đốc kia không trở về ngôi nhà rộng lớn thoải mái của chính mình, lại tình nguyện ở cái phòng trọ nhỏ bé này của nàng nằm ra đất nghỉ?!

Nàng không biết nên làm thế nào cho phải, nếu muốn đến phòng bếp trước phải vượt qua hắn, không hiểu nàng có làm được hay không?

Do dự một lúc sau, nàng rút cục bước lên một bước, thiếu chút nữa là chạm vào mặt hắn, may mắn may mắn, chỉ mảnh treo chuông.

Nàng đi tới phòng bếp rót một chén nước, chậm rãi uống xong, nhìn nam nhân trên tấm chăn, không biết nên có cảm tưởng gì.

Nếu chính là do ác cảm của tội ác quỷ phá, có tất yếu làm được đến trình độ này sao?

Mỗi ngày theo dõi nàng, mang nàng đến bác sĩ, vì nàng nấu canh, còn ngủ ở nhà nàng, những việc này không giống với tác phong của hấn, hấn luôn làm việc phù hợp với hiệu quả và lợi ích kinh tế, đối với nàng đầu tư nhiều thời gian tâm lực như vậy, đến tốt cùng là nghĩ muốn cái gì?

Thôi, đây không phải vấn đề tự hỏi thích hợp khi đang sinh bệnh, nàng buông cái chén, lại đối mặt với một vấn đề nan giải khác, đi ra thì phải đi trở về!

Kết quả lần này không quá thuận lợi, nàng vừa khấn trương hơn nữa lại hoảng thần, cả người té ngã trên người hấn, thậm, vạn nhất hấn nghĩ đến nàng tự động muốn ôm ấp hấn thì làm sao bây giờ?

May mà, hấn ngủ say vẫn chưa bừng tỉnh, chính là chỉ khẽ nói một tiếng, hai tay duỗi ra, thực tự nhiên đem nàng ôm tiến vào trong lòng, bên môi còn lộ ra một nụ cười vừa lòng.

Hồ hấp của hấn bên tai nàng, nóng rực và gọi cảm, làm toàn thân nàng trở nên cứng nhắc, không biết hấn đem nàng trở thành ai?

Nếu là Nhan Tư Gia, nàng không cần phải làm thế thân, nàng tình nguyện cô độc.

Đúng lúc này, hấn bỗng nhiên lên tiếng:” Đình. ... Tỉnh Đình. ...”

Tiếng gọi này làm cho hốc mắt nàng thật nóng, giống như chú ngữ nào đó bị giải khai, tan nát cõi lòng cũng vì hấn, tâm động cũng vì hấn, hay là kiếp này nhất định chỉ có thể vì hấn?

Cả đời chỉ yêu một người, tất cả cũng chỉ vì một loại ưu sầu, đó là may mắn hay vẫn là bất hạnh?

Sương mù trong tầm mắt, nàng đã muốn phân biệt không rõ. ...

Vừa cảm giác bình minh đến, Từ Bồi Nghi ở trong chăn tỉnh lại, không nghĩ tới hấn cư nhiên mệt đến ngủ quên đi, ngẩng đầu nhìn thấy tầm mắt của Hà Tĩnh Đình, hấn lập tức giải thích:” Thực xin lỗi, anh vốn tính sẽ đi về, anh không phải cố ý quấy rầy em.”

Không được sự đồng ý của nàng, liền tự tiện lưu lại một đêm, xem ra chuyện xấu hấn gây ra càng ngày càng được ghi lại nhiều hơn.

“Không sao cả.” Nàng ngồi ở bên giường, đã nhìn hấn thật lâu, hấn ngủ thật sự rất thoải mái, rất quen thuộc, giống như đang ôm một giấc mộng đẹp, nàng không đành lòng đánh thức hấn.

Hấn thực kinh ngạc nàng như thế nào lại thấy không ngại, hay là nàng còn phát sốt? “Em có tốt hơn chút nào không?”

“Àn, đã tốt lên rất nhiều.” Cảm mạo đã thối lui, còn đầy lòng thì không biết.

Hấn phát hiện thái độ của nàng có hơi mềm hơn, mặt mày toát ra tâm tình thoải mái, lại không biết là vì nguyên nhân gì, ngày hôm qua nàng còn làm bất hòa như vậy, hôm nay lại giống như trời quang sau khi mưa tạnh, thậm chí có điểm lo lắng?

Nhận thấy được hấn đang chăm chú nhìn, nàng không được tự nhiên đưa tay lên vuốt vuốt tóc, thản nhiên nói:” Cảm ơn sự hỗ trợ của anh, anh cũng nên trở về đi thôi.”

“Anh trở về tắm rửa, thay đổi quần áo, sau đó tới đón em đi ăn cơm, được không?” Hấn không muốn cứ như vậy rời đi, hấn lo lắng cho nàng, hấn phải chiều cố nàng, cho dù đây là hấn lấy cớ cho chính mình, vẫn hy vọng hai người có thể có nhiều cơ hội hơn ở cùng một chỗ.

“Tôi không nghĩ muốn ra khỏi nhà.” Sắc mặt nàng tiểu tụy, nếu cùng đứng chung một chỗ với hấn thì thật sự âm đạm, nàng từ đầu đến cuối đều cảm thấy chính mình không xứng với hấn, từng có nữ nhân là Nhan Tư Gia là tình địch, đều đã đối với chính mình không tin tưởng.

“Không quan hệ, anh mua vài thứ đến ăn cùng với em.” Hấn lập tức đưa ra phương án giải quyết.

“Tôi không nghĩ lại phiền toái anh. ...” Hấn là người lãnh đạo của Kinh Vũ Kim Khổng, để hấn cứ ở đây mãi thì thực là lãng phí thời gian của hấn.

“Tuyệt không phiền toái, thật sự! Anh chính mình cũng nghĩ muốn ăn cái gì đó, em coi như theo giúp anh cùng nhau ăn, được không?” Hấn sớm chán ghét ngày ngày một người ăn cơm, chuyện chia sẻ đồ ăn này, hay là muốn có chính người mình yêu làm bạn, mới có thể vui vẻ hạnh phúc.

Nàng không thể cự tuyệt hai cặp mắt khao khát kia của hấn, giống như tiếng nói “không” là một loại tội ác.” Được rồi. ... Cảm ơn anh.”

“Anh mới phải cảm ơn em, em ở nhà đừng chạy loạn, anh rất nhanh sẽ trở lại!”

Nàng không kịp nói thêm câu nào, hấn đã nhanh chóng mặc áo khoác vào, e sợ nàng sẽ thay đổi chủ ý, đi tới cửa còn quay đầu lại nói:” Nhất định phải chờ anh, không gặp không về!”

Sau một tiếng đóng cửa, trong phòng vô cùng hư vô, giống như còn quanh quẩn thanh âm cùng hơi thở của hấn, nàng nằm nên nơi tối qua hấn đã nằm, bỗng nhiên có cảm giác muốn khóc, không phải đã thế là không được vì hấn mà rơi nước mắt hay sao?

Vì sao lại không muốn xa rời nơi mà có hấn tồn tại?

Nàng cứ lẳng lẳng như vậy mà nằm, ngóng nhìn trần nhà màu trắng, giống như một bức vẽ tranh sơn dầu, từng hình ảnh dần dần hiện lên, có vui vẻ ngọt ngào ngất ngời, cũng có thời điểm cô đơn rơi lệ.

Tình yêu cùng cuộc sống của con người thực công bình, có khổ cũng có vui sướng, chính là có yên tâm sẽ thực đặc biệt mãn cảm, đặc biệt sợ bị thương.

“Anh không thương tôi... Mặc dù biết là như vậy, nhưng trái tim của tôi vẫn là đi theo anh mất rồi...” Nàng nhẹ nhàng ngâm nga lời của bài ca này, tựa hồ không hề đau lòng như vậy, có phải là vì đau đến không còn cảm giác, hay bởi vì tình huống không còn giống như trước kia nữa?

Leng keng!

Chuông cửa lại vang lên, nàng đứng lên ra mở cửa, là hắc mã trở lại, động tác thật nhanh, còn không đến ba giờ.

“Anh đã trở về, em chờ có lâu không?” Từ Bồi Nghi thở phò nói, hắc mã tốc độ nhanh nhất có thể chạy lên tầng năm, chỉ sợ nàng không ở nhà hoặc không ra mở cửa, lại muốn để chính mình đứng ngoài cửa.

“Hoàn hảo.” Lời nói của hắc mã giống như bọn họ là người một nhà, nhưng nàng lại không cách nào sửa thành đúng.

Hắc mã đem một túi to để trên bàn, mở ra từng cái hộp, trong nháy mắt mùi thơm tràn ngập.” Đây là của quán ăn nhà bạn anh mở, đồ ăn của bọn họ rất ngon, em nếm thử xem.”

“Quán ăn nhà bạn anh?” Nàng có nghe nhầm hay không, hắc mã nhiên lại mua đồ ăn bình dân như vậy sao?

Hắc mã nhìn ra nghi hoặc trong mắt nàng, chủ động giải thích:” Kỳ thật anh không thích món ăn của những nhà hàng cao cấp, đều cảm thấy đó không phải đồ ăn mà anh muốn ăn, anh thích nhất là đồ ăn ở những quán ven đường cùng đồ ăn làm tại nhà, nhất là những món em làm.”

Chuyện hắc mã làm nàng kinh ngạc ngày càng nhiều, nguyên lai bọn họ đi cửa hàng cùng khách sạn năm sao so với hắc mã mà nói là nhạt như nước ốc, có thể là vì thân phận địa vị, không thể không làm cái loại diễn xuất này đi.

Đột nhiên nàng cảm thấy càng hiểu biết hắc mã, kỳ thực những thứ hắc mã cũng thật đơn giản, chính là có khi phải đội mặt nạ làm cho những người khác nghĩ đến hắc mã là người rất phức tạp.

Nàng cầm đôi đũa gấp mấy miếng, quả thật là tư vị ngon, hắc mã nhìn chăm chăm biểu tình của nàng, nhin không được hỏi:” Ăn ngon sao?”

“Ăn, ăn ngon lắm!” Nàng gật đầu, tò mò hỏi:” Vị bằng hữu của anh là đầu bếp sao?”

Nói đến tên kia, Từ Bồi Nghi lộ ra nụ cười khoái trá.” Hắc mã gọi là Lưu Trọng Dương, là bạn cùng lớn lên với anh ở cô nhi viện, cũng giống như anh năm hắc mã mười hai tuổi được nhận nuôi, ba mẹ nuôi của hắc mã mở một tiệm ăn nhanh, bọn họ người một nhà cảm tình tốt lắm, nhưng là hắc mã cũng không có chân chính rồi đi cô nhi viện, trước kia hắc mã là viện đồng (Ying: trẻ em trong cô nhi viện), hiện tại hắc mã là viện trưởng.”

“Thật sự?” Tò mò là bản tính trời sinh của nữ nhân, nói vậy hắc mã là phi thường thiện lương, nhưng có thể là một kỳ nhân, mới có bản lãnh cùng Từ Bồi Nghi làm bằng hữu.

“Hắc mã với anh một chút cũng không giống, lạc quan sáng sủa lại rất khôi hài, các bạn nhỏ đều thích hắc mã, không ai dám tìm anh nô đùa.” Từ Bồi Nghi nghĩ rằng chính mình thế nào cũng phải sửa lại, nếu không về sau sinh đứa nhỏ, cũng không dám đến gần hắc mã thì làm sao bây giờ?

“Các người như thế nào lại trở thành bạn tốt?” Nàng thực cảm thấy bất khả tư nghị.

“Có thể là vật cực tât phản đi, bọn anh thường thức ưu điểm lẫn nhau, tuy rằng trước kia do được nhận nuôi mà chia cắt, nhưng sau khi lớn lên cũng không từng chặt đứt liên lạc.”

Trước kia hắc mã chưa bao giờ nói chuyện có liên quan đến mình, hiện tại nghe hắc mã chậm rãi mà nói, nàng giống như phát hiện ra một đại lực mới, đối với mỗi sự kiện đều thấy hứng thú, cơm trưa ăn xong rồi, nhưng đề tài thì không có cách nào đình chỉ, không nghĩ tới bọn họ có thể ở chung cùng nhau như vậy, là ước mơ tha thiết cỡ nào.

Giấc mộng này đang được tiến hành, mặc kệ là dài hay ngắn, nàng đều muốn giữ lại giờ khắc này, khắc sâu vào trong trí nhớ của nàng.

Tám giờ sáng sớm đầu tuần, Từ Bồi Nghi lái xe đi vào trước cửa dưới tầng một của tòa nhà trọ, vừa thấy Hà Tĩnh Đình xuất hiện liền nói:” Cảm mạo của em còn chưa có khỏi hoàn toàn, anh sợ em đi phương tiện công cộng không thoải mái, anh đưa em đi làm, có thể chứ?”

Hắc mã lại tìm lấy cớ, hai bên đều biết, này chính là một loại ngụy trang, xuất phát từ thân thiết không muốn xa rời.

Nàng chần chờ vài phút, nội tâm giao chiến, thật sự cứ như vậy sao?

Không trốn tránh cũng không cự tuyệt sao?

Giống như có điểm không cam lòng, lại càng có điểm không muốn buông tha.

Hắc mã bình tĩnh nhìn nàng, mặt ngoài bình tĩnh kỳ thực khẩn trương đến mức muốn bắt cóc nàng, hy vọng người qua đường sẽ can thiệp vào hành động của

hắn, may mắn, trước khi hắn hành động một giây, nàng ngồi lên xe, nói:” Cảm ơn.”

“Vinh hạnh của anh.” Hắn thật to nhẹ nhàng thở ra, cái này tỏ vẻ nàng đã bắt đầu thói quen có sự tồn tại của hắn?

Hắn có thể dung nhập cuộc sống mới của nàng?

Mặc kệ như thế nào, bắt đầu luôn tốt là được, hắn không cần lập tức phải đi đến đích ngay, trên đoạn đường này phong cảnh cũng rất đẹp.

Trong xe còn có âm nhạc làm bạn, hai người chậm rãi mở ra radio, không đến hai mươi phút, nàng tới công ty, nàng nhờ hắn dừng xe cách trước công ty một khoảng, để tránh bị đồng nghiệp phát hiện, lại là một trận gió ba.

Ở cùng hắn nàng không dễ dàng che dấu được cảm xúc của chính mình, cùng tên của hắn khó có thể tách rời, không biết là một loại chúc phúc hoặc một loại chú ngữ đầu.

Trước khi đi, hắn lại hỏi:” Thời điểm tan tầm, anh cũng có thể tới đón em sao?”

“Anh còn có công việc của mình, không cần lãng phí thời gian.” Sáng hay chiều gì, đưa đón rất khoa trương, nàng cũng không phải công chúa.

“Em biết rõ, việc này không phải là lãng phí, mà là quý giá.” Ánh mắt hắn rất thật tình, cũng không giống như nói giỡn.

“.....Tùy anh đi.” Nàng không dám nhìn lại vào mắt hắn, xuống xe, tầm mắt đã mơ mơ màng màng, chịu không được để cho giọt nước mắt lăn xuống, hành động của hắn, đơn giản muốn làm nàng cảm động, nàng thừa nhận sức chống cự của mình thật bạc nhược (Ying: đồng nghĩa mới yếu ớt), chỉ hy vọng giấc mộng này sẽ không tỉnh lại quá sớm.

Nhìn theo bóng dáng nàng đi xa, hắn không tiếng động đối nàng nói:

“Xin hãy tin tưởng, nhà của chúng ta rồi sẽ được hội tụ, chịu hết tất cả các khảo nghiệm, bây giờ còn đang là giai đoạn quan trọng nhất, ngày sau em nhìn lại, sẽ biết mỗi một thời gian đều không là uống phở, mà là thực ý nghĩa.”

Ấm áp cùng tặng quá, lâu ngày, nói không có cảm tình chính mình cũng không tin, cứ đến cuối tuần, hai người sẽ cùng nhau đi ăn cơm, xem phim, không hiểu có được tính là hẹ hò hay không?

Không có cảm tay không có hôn môi, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, nàng cũng không vội mà phát triển, cứ để cho loại cảm giác thần nhiên ôn nhu này tiếp tục diễn ra đi.

Tháng mười hai, đến mùa hoa Thánh Đản (là hoa Trạng Nguyên), trên đường có rất màu đỏ cùng xanh lục điểm thêm một chút màu trắng, có vẻ rực rỡ náo nhiệt.

Những người độc thân thì cùng bằng hữu tận lực vui chơi, còn những người đang yêu thì càng xúc tiến tình cảm của mình, nhóm tình lữ giống như tận dụng đến từng cơ hội đều phải chúc mừng, xem như là một loại đặc quyền bốc đồng đi.

Ban đêm, Từ Bồi Nghi gọi điện, trong phòng trọ nhỏ của Hà Tĩnh Đình liên vang lên tiếng chuông điện thoại, tiếp lên, nghe được hắn nói:” Ngày mai là cuối tuần, có thể đi cùng anh mua một số thứ được không? Anh nghĩ muốn chọn lựa một ít quà tặng.”

“Tốt.” Nàng rất thích ý, tuy rằng nàng cũng thực kinh ngạc, hắn cư nhiên lại tự thân đi mua quà tặng.

Trước kia đồ hắn tặng, nàng vừa thấy là biết do thư ký hắn chọn, bởi vì thư kí của hắn là một nam nhân, chọn lựa quà tặng cho nữ nhân thực không phải là người trong nghề.

“Công việc tiến hành như thế nào? Anh vừa mới có thêm một hợp đồng.”

“Em cũng không kém nhiều lắm, ngày mai có thể báo cáo kết quả công tác.”

Vấn đề mà bọn họ nói phi thường an toàn, không đề cập đến tình yêu nam nữ, như là bằng hữu quan tâm nhau, nguyên bản bọn họ ở chung thật sự rất hài hòa, chỉ kém một chút xúc động, một chút dưng khí, chỉ sợ sẽ vượt qua đi rất nhanh.

Ngày hôm sau, đi vào đám đông náo nhiệt trong trung tâm mua sắm, hai người thiếu chút nữa là tay trong tay, nhưng nàng vẫn là nhẹ nhàng lảng tránh, dù sao thân hình hắn cũng rất cao, nàng liếc mắt một cái liền nhìn thấy được, nếu không thì có thể dùng điện thoại để liên lạc.

Từ Bồi Nghi dự định tính mua năm mươi phần quà tặng, nàng nghĩ rằng có thể là muốn tặng cho khách hàng, nhưng nàng càng xem càng thấy kỳ quái, hắn như thế nào đều là mua đồ chơi cùng quần áo dành cho trẻ em vậy?

“Anh có rất nhiều con sao?” Nàng nháy mắt mấy cái hỏi.

“Ân, hắn là tính như vậy đi.” Tuy rằng hắn không phải là cha chân chính của bọn họ, Lưu Trọng Dương mới có tư cách.

“Trừ bỏ trẻ con, đừng quên người lớn tuổi, anh cũng nên mua quà tặng cho ba mẹ anh.” Nàng trừ bỏ mỗi tháng gửi tiền về nhà, ngày lễ tết cùng sẽ mua quà tặng cho người nhà, đối với nàng đó là một loại trách nhiệm ngọt ngào.

“Anh thiếu chút nữa đã quên! Cảm ơn em đã nhắc nhở anh, em cảm thấy ba mẹ anh sẽ thích quà tặng gì?” Hân đối với việc lựa chọn quà tặng cũng không hiểu lắm, may mắn có nàng làm bạn, rất nhiều chi tiết đều chú ý tới, ở bên cạnh nàng quà nào cũng là địa phương thích hợp nhất với hân.

“Ấn. ....Em đang nghĩ.” Việc này cũng không dễ dàng, vợ chồng Từ gia thích cái gì, thế nào cũng phải thực đặc biệt mới được.

Đi cả buổi, chân đều rã rời, mắt cũng đều mỏi cả, bọn họ rốt cục chọn được quà tặng ưng ý, còn phải tự mình đưa đến tận tay từng người một, Hà Tĩnh Đình thật sự rất muốn nhìn xem, rốt cuộc là một đám tiểu bằng hữu như thế nào, mà có mặt mũi lớn như vậy?

Sau buổi trưa, trước cửa cô nhi viện dừng một chiếc xe, Lưu Trọng Dương liếc mắt một cái liền nhận ra ngay, tươi cười đầy mặt nói: “Cáp la~~ Hoan nghênh, hoan nghênh!”

“Quả lễ giáng sinh đến đây, lão quy củ, mình tự mình đem đến.” Từ Bồi Nghi đem các thùng quà tặng xuống xe, trực tiếp mang tới kho đựng đồ, không cần bất luận kẻ nào hỗ trợ, hân muốn tự mình làm.

Cảnh này đã không còn là lạ mắt, đã phát sinh nhiều năm, nhưng là từ trong xe lại đi ra một vị tiểu thư, Lưu Trọng Dương không khỏi tròng lớn hai mắt, hay đây chính là. ....

Cô bé lọ lem trong truyền thuyết?

Nhìn nàng màu da trắng nõn, khí chất xuất chúng, rõ ràng chính là công chúa a.

“Xin chào, tôi là Tĩnh Đình, tôi là. .... Bằng hữu của Bồi Nghi.” Nàng do dự một lát mới quyết định giới thiệu chính mình như thế nào.

“Đã nghe thấy đại danh từ lâu, Chúng ta rốt cục gặp mặt! Tôi là Lưu Trọng Dương, cũng là bằng hữu của A Nghi.” Lưu Trọng Dương vươn hai tay cùng nàng bắt tay, cao hứng cơ hồ nghĩ muốn ôm nàng, nhưng lại sợ A Nghi bày hế ra khuôn mặt đàn thối.

“A Nghi? Tên này rất thân thiết.” Nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới có thể như vậy mà xưng hô với hân, trở lại địa phương nơi hân đã lớn lên, làm cho nàng cảm thấy hết thảy đều thực thân thiết, nhìn cây cỏ thụ kia, ngồi ở dưới những tầng là nhỏ không biết sẽ suy nghĩ cái gì.

“Nhưng không có thích hợp với hân lắm, bắt quá gọi theo thói quen.” Lưu Trọng Dương ha ha cười, chìa hai tay đem thiệp ra mời. “Đến đêm lễ giáng sinh, chúng tôi có tổ chức một bữa tiệc tối, hoan nghênh hai người cùng nhau tới tham gia, còn có quà tặng á! A đúng rồi, vừa vặn chính là các người vừa mua đến.”

“Cảm ơn.” Hà Tĩnh Đình nhận lấy, mở ra vừa thấy là thiệp tự tay làm!

Bút tích của bọn nhỏ thật chất phác đáng yêu, dùng ngữ khí ngây thơ để nói ra lời cảm ơn, bất quá. ....

Còn giống như có ghi đến tên của nàng?

“Bên trong trừ bỏ hạng mục công việc, còn có của các tiểu bằng hữu viết cho cô, một ít lời cảm ơn.” Hân đặc biệt thuyết minh

“Cảm ơn tôi? Vì cái gì?” Quà tặng này không phải nàng mua, nàng chỉ là hỗ trợ lựa chọn mà thôi.

“Bởi vì có cô, bọn họ mới có ông già nô-en a.” Lưu Trọng Dương chỉ chỉ vị khuôn vác kia, khoảng cách từ nhà kho tới xe, những tiểu bằng hữu đứng ở xung quanh, nghĩ muốn tới gần lại do dự, chú chân dài này mặt không có biểu tình cảm xúc gì cả.

“Nói như thế là sao?” Nàng nhìn thấy một màn này, nghĩ rằng Từ Bồi Nghi khả năng lại đang đội mặt nạ, các tiểu bằng hữu mới như vậy.

“Trước kia người này chỉ kí chi phiếu, đương nhiên tôi cũng nhận thật vui vẻ, nhưng là từ khi cậu ấy quen biết cô, mới bắt đầu hiểu được cái gì gọi là chọn lựa quà tặng, tự mình đưa đến tận nơi, thay đổi toàn bộ, không cảm ơn cô thì cảm ơn ai?”

“Phải không? Anh ấy thay đổi nhiều như vậy?” Nhưng nàng vụn vụn không nghĩ tới, duyên cớ là bởi vì nàng.

“không phải bởi vì tôi cùng cậu ấy là bạn quen từ nhỏ tôi mới nói tốt cho cậu ấy, thật sự cảm ơn cô, A Nghi hiện tại đã trở thành người bình thường hơn.”

“Như thế nào được gọi là bình thường?” Nàng rất muốn biết.

“Hiểu được cùng chia sẻ với người khác, cũng có dũng khí đi yêu, tôi thật sự cao hứng thay cho cậu ấy.”

Hà Tĩnh Đình lặng lẽ nuốt hai câu nói này, quả thật quá trình “Biến thân” của Từ Bồi Nghi nàng đều nhìn thấy được, cũng không thể phủ nhận, bọn họ đã chạy tới giai đoạn bạn tốt, kế tiếp nên bước đi nơi nào?

“Minh đã đem vào hết rồi! Hai người đang nói cái gì? Không chuẩn thừa cơ nói xấu tôi.” Từ Bồi Nghi đi về phía bọn họ thì đã xong đoạn đối thoại này.

Sau đó, đối với bạn tốt trên chốc đối thoại liên tiếp, làm cho nàng hiểu được nam nhân cũng rất lắm chuyện.

Nghe tiếng cười của Từ Bồi Nghi, giống như cơn gió nhẹ thổi qua rừng cây, nàng rất thích, rất muốn nghe nhiều thêm một ít, vì khuôn mặt tươi cười này,

nàng có hay không cũng nên dừng cảm thêm một chút?

Sau khi đưa hết quà giáng sinh, ném qua đồ ăn của quán ăn Luru gia, Từ Bồi Nghị cùng Hà Tĩnh Đình về nhà, hai người ngồi bên trong xe, còn không nghĩ tới tạm biệt.

“Cảm ơn em hôm nay đã đi cùng anh, có mệt hay không?” Hấn hai tay nắm ở trên tay lái, nếu không như vậy, hấn sợ chính mình vuron tay ra ôm lấy nàng.

“Hoàn hảo.” Bên trong xe không gian nhỏ hẹp, so với ở trong nhà trọ thì càng phát hiện ra được sự tồn tại của đối phương, nếu ở khắp mọi nơi đều như vậy thì tốt.

“Đúng rồi, hoa quả để ở trên bàn, em có hay không mỗi ngày đều ăn?” Hấn càng ngày càng lè mề, chính mình cũng không nghĩ đến sẽ có ngày hôm nay, thật sự yêu thích cái cảm giác làm tiểu tinh linh này.

“Có.” Tất cả đồ ăn ở trong nhà trọ của nàng đều là hấn mang đến, mỗi ngày lên giường hay xuống giường đều sẽ nhìn thấy, không khỏi có chút cảm giác áp lực, nhưng là cũng vẫn ngoan ngoãn ăn hết.

“Vậy là tốt rồi.” Hấn nở nụ cười, kết thúc trách nhiệm cảm giác thật khó chịu.” Em cố gắng giữ gìn sức khỏe, sống thật vui vẻ hạnh phúc.”

“Chờ em từ từ tốt lên, anh sẽ không đến tìm em nữa, đúng không?” Hấn đối với nàng chỉ yêu cầu như vậy thôi sao?

Thật lâu hấn đã không có nghe được câu nói nào vượt quá thân phận bằng hữu, bọn họ có hay không một ngày một ngày làm bằng hữu tốt là tốt rồi?

Nàng như thế nào đột nhiên lại nói như vậy?

Hấn sắc mặt cứng đờ.” Em cảm thấy anh quá rầy em?”

Nàng cúi đầu, không trả lời, nói với chính mình phải có thêm dũng khí, nàng không nên cứ như vậy phủ định tất cả những việc hấn đã làm, có lẽ là loại lo âu không kiến nhẫn, làm cho nàng bỗng nhiên không thể nói lên lời.

“Thực xin lỗi, anh cũng biết là anh quá rầy em...” Chiếm cứ nhiều thời gian của nàng như vậy, lấy có quan tâm nàng, chiều cổ nàng, nhưng điều hấn muốn không phải chỉ là bằng hữu bình thường, chính là còn đang chờ nàng mở ra trái tim.

Nàng trong lòng kinh hoàng, hấn thật sự sẽ không đến tìm nàng nữa?

Đây là kết quả mà nàng mong muốn sao?

Nàng nên vừa lòng đẹp ý sao?

“Mỗi lần được gặp mặt em anh đều thực rất chờ mong, sau khi về nhà còn có thể cười vui vẻ thật lâu, có lẽ đây là mình anh cảm nhận như vậy, thật có lỗi anh đã gây cho em cảm giác không thoải mái, nếu có một ngày em hoàn toàn khôi phục, không nghĩ gặp lại anh, em có thể trực tiếp nói cho anh biết.”

Nàng vẫn không nói gì, hai tay nắm chặt vào nhau, nhin không được run run, ngay từ đầu kháng cự hấn như vậy, giờ phút này tại sao lại không muốn buông tay?

Nàng chán ghét mâu thuẫn chính mình, nàng rốt cuộc muốn cái gì, nàng dám đối mặt với chân tướng sự thật sao?

Nhìn nàng cắn chặt môi dưới, nhúu chặt mày, hấn cảm bả vai của nàng, sợ nàng kích động té xỉu.” làm sao vậy? Không thoải mái sao?”

Nàng lắc đầu, có rất nhiều điều muốn nói nhưng lại khó có thể nói ra, vì thế trong mắt có sương mù, hai mày nhúu lại, chính là không biết bắt đầu nói như thế nào.

Nhìn bộ dáng điềm đạm đáng yêu kia của nàng, lại lần nữa mãnh liệt néo vào trái tim hấn, cảm xúc lần lượt thay đổi, kim lòng không đập, môi hấn khẽ hôn lên mi mắt của nàng, ôn nhu nói:” Không cần nhúu mày được không? Anh nghĩ nhìn em cười.”

Thời điểm bờ môi hấn lướt qua, giống như có một đạo tia chớp, đánh vào sâu trong trái tim nàng, cũng biết đây là một loại ẩn ký của hấn, nàng còn có thể trốn đi nơi nào đây?

Nàng là của hấn, cho tới bây giờ đều vẫn vậy, chưa từng thay đổi.

“Có thể cho anh yêu em được không?”

Những lời này rốt cục làm nàng rơi nước mắt, đối với lời thề của chính mình đều không phải là cô phụ, chỉ vì giọt nước mắt này không phải là giọt nước mắt bi thương, mà là xuất phát từ hạnh phúc.

“Em từng nói qua, trái tim của em đã vỡ, về sau trái tim của anh chính là trái tim của em, chúng ta vĩnh viễn không xa rời nhau.” Hấn nhất nhất hôn tới nước mắt của nàng, cuối cùng hôn lên môi của nàng, ngay từ đầu giống như hôn búp bê, không động đậy cũng không phản ứng, nhưng dần dần, như băng tuyết hòa tan thành nước mùa xuân, nàng trở lên mềm mại có linh hồn, thậm chí còn hiểu được đáp lại hấn.

Nàng hai tay ôm cổ hắn đắm chìm nói hết:

Xin hãy dùng sức ôm nàng thật chặt, làm cho nàng không thể hô hấp, không thể tự rời.

Hắn giống như nghe được yêu cầu của nàng, đem nàng ôm đến độ cảm thấy đau, nhưng lại thấy thật tốt quá.

Sau ngày hôm nay, người không có trái tim lại bắt đầu có nhịp đập, hai người một lòng cùng nhau, cũng không nghĩ là không đủ, ngược lại càng hợp, càng chặt chẽ.

Cũng sau vụ đó, bọn họ chính thức bước vào giai đoạn tình yêu nam nữ, không giống như kết giao bình thường trước kia, tình yêu của bọn họ càng ngày càng cuồng nhiệt, yêu thương không còn kiêng kỵ, đùa dỡn ngày thơ đều là thành yêu.

Thời điểm hai người ở trên xe, Từ Bội Nghi trừ bỏ sẽ mở nhạc, có đôi khi còn ngâm nga hát theo.

Thẳng thắn mà nói, giọng ca của hắn không được tốt lắm, một người không thể quá hoàn mỹ, hắn đã có bề ngoài anh tuấn cùng sự nghiệp thành công, nếu còn có giọng ca thần tượng nữa thì thật sự hơi quá đáng.

Nhưng hắn rất tương đương tự đắc đoạn nhạc này, thường hát cho nàng nghe:” You are my super woman~~ im lặng ở bên em, anh không có điều kiện gì, chỉ có ước mơ tha thiết ôn nhu...”

Nàng lặng lẽ nghe, có điểm muốn cười, biểu tình ca hát của hắn giống như một đứa trẻ, hơn nữa là không hề có giọng nói của tiểu hài tử, khi hắn hát đến đoạn “but I am only human~~ Anh như thế nào không hiểu em rất cô đơn, tàn nhẫn phạm vào sai lầm, anh không thể mất đi em oh baby~~” luôn luôn bị phá âm, nhưng nàng nghe được rất nhập thần, thậm chí có điểm say mê.

Mp3 của nàng trừ bỏ bài hát “Anh không thương tôi”, còn bị hắn vụng trộm đưa bài hát này vào.

Nàng cái gì cũng đều biết, chính là không muốn nói ra, cứ như vậy mà đắm chìm trong tình yêu của nàng.

Buổi tối hôm nay, sau khi Từ Bội Nghi đưa Hà Tĩnh Đình về nhà, thực tự nhiên đi theo nàng lên tầng năm, cũng không đem chính mình làm khách, cửa phòng vừa mở ra đã nói:” Anh muốn uống trà xanh, em thì sao? Cũng như vậy sao?”

“Àn, được.” Nhìn hắn đang thu xếp trong căn phòng bếp nhỏ, nàng không khỏi một trận uất ức, nguyên bản nghĩ đến hắn là một đại nam nhân luôn có người hầu hạ, hiện tại mới phát hiện hắn thực độc lập, những việc mình có thể làm thì đều tự mình làm.

Hắn bụng hai chén trà xanh để lên bàn, vừa uống vừa hỏi:” Đêm nay... Anh cũng không thể được ở lại à?”

Hắn thương xuyên ngủ tại nhà trọ nhỏ này của nàng, nàng ngủ trên giường, hắn ngủ dưới đất, nhưng nàng sợ xương sống cùng thắt lưng hắn sẽ bị đau, cự tuyệt nói:” Nhà anh vừa rộng lại vừa xa hoa, anh vẫn là về nhà nghỉ ngơi đi.”

“Anh thích ngủ trên mặt đất hơn, chăn trải cũng rất mát mẻ, rất thích hợp với anh.” Hắn nằm lên chính vị trí thường xuyên của mình, gối đầu chăn bông đầy đủ cả.

“Anh rất là kì quái, có nhà không về, cố tình ngủ lang chạ.” Hắn cao lớn như vậy, không thể nằm trên chiếc giường đơn của nàng, mỗi lần đều phải nằm xuống đất ngủ, hiện tại là mùa đông, hắn thực cảm thấy mát mẻ tốt lắm sao?

“Em biết rõ, anh muốn ở cùng một chỗ với em.”

Không biết khi nào thì phát sinh chuyện?

Nàng đã bị hắn ôm đến ngồi trên đùi, giống như sủng vật được chủ nhân vuốt ve, nhưng cùng sủng vật có chút bất đồng, trong đôi mắt hắn trừ bỏ sủng ai còn có tình dục.

Cái loại cảm giác này lại tới nữa, hắn làm cho nàng phát hiện chính mình là một nữ nhân, hơn nữa còn là một nữ nhân có lực hấp dẫn, khi hắn chăm chú nhìn nàng như vậy, giống như nghĩ muốn một ngụm ăn luôn nàng.

Quả nhiên hắn cúi đầu, bắt giữ đôi môi đỏ mọng của nàng, bắt đầu ngấu nghiến hôn, dần dần ý loạn tình mê, hai tay của hắn đã chạy loạn trên những vùng nham cảm của nàng, làm cho hai người cùng run rẩy thở mạnh.

Hắn muốn nàng, nghĩ đến phát đau, tại sao trước kia hắn lại để lãng phí nhiều thời gian như vậy?

Nàng hương thơm non mềm như thế, hắn như thế nào lại không nghĩ động đến nàng?

Hắn quả thực là đầu bị phá hư đi!

“Không thể.....” Nàng đẩy hắn ra, hô hấp khó có thể lấy lại bình tĩnh, đều là lỗi của hắn, đem nàng biến thành toàn thân lửa nóng như vậy.

Hắn dán cái trán vào trán của nàng, cảm giác nàng cũng cùng phát sốt như hắn, hắn âm thanh khàn khàn hỏi:” Có phải hay không phải chờ tới sau khi

chúng ta kết hôn?”

“Em. ....” Nàng quan niệm bảo thủ, quả thật trầm nghĩ sau khi kết hôn mới làm như vậy, nhưng nàng thật sự muốn gả cho nam nhân này sao?

“Anh nghĩ kết hôn với em, sau đó sinh thật nhiều con, em nói có được không?” Hấn không thể chỉ dự đoán được thân thể của nàng, còn có lòng của nàng, cả đời của nàng.

“Nhưng là.... Em còn không chuẩn bị tốt. ....” Nàng không thể phủ nhận chính mình đối với hấn có tình cảm, lại còn có điểm không xác định như vậy.

“Tin tưởng không đủ, không quan hệ, anh sẽ chia sẽ một nửa cho em.” Hấn không cho nàng nhiều lời, trực tiếp ngăn chặn miệng của nàng a, chính là vị này, chính là hình dáng này, bọn họ đã yêu nhau thật lâu, tuy rằng hấn giác ngộ chậm, nhưng lại bởi vậy mà học được cách quý trọng người khác.

Trong đêm mùa đông, cảm giác hai người ôm lẫn nhau thật sự rất ấm áp, gió lạnh ngoài cửa sổ không thể thổi được đến nơi này, ở mỗi cùng môi trong lúc đó, trừ bỏ lời tâm tình chính là những nụ hôn. ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Năm nay ba mươi ba tuổi, Từ Bồi Nghi thăng lên chức chủ tịch, chính thức tiếp quản Kinh Vũ KimKhổng.

“Thứ năm này tôi muốn nghỉ phép.”

“Vâng.” Thư ký không hề bởi vậy mà ngạc nhiên, chủ tịch xin nghỉ phép không có gì là ngạc nhiên, trước kia lấy văn phòng làm nhà, lấy nhà làm nơi công tác cuồng nay đã biến mất, tuy như thế nhưng doanh thu công ty vẫn tăng lên bình thường, như có thần linh hỗ trợ.

Từ Bồi Nghi một mặt xem báo cáo, một mặt giống như đang nói chuyện phiếm.” Đúng rồi, cuối tuần này ở vùng sông nước huyện Chương Hóa có lễ dâng hương Tổ Mẫu đi tuần, cậu nếu không ngại thì cũng bằng hữu đến góp vui.”

“Tổ Mẫu. ....” Thư ký nghĩ đến chính mình nghe lầm, Tổ Mẫu đi tuần là lễ hội địa phương, như thế nào lại liên quan đến chủ tịch của Kinh Vũ KimKhổng?

Chẳng lẽ là muốn đầu tư dự án ở vùng quê?

“Àn, tôi đã qua quá trình tuyển chọn, Tổ Mẫu đáp ứng để cho tôi nâng kiệu.” Từ Bồi Nghi mỗi khi nghĩ đến điều này, khóe miệng lại gọi lên ý cười, so với bất kỳ việc làm nào đều cảm thấy rất kiêu ngạo. ....

Chủ tịch đi nâng kiệu. ...

Thư ký không tin vào tai mình, tin tức này thật sự rất kinh người, hấn thế nào cũng phải mời chào nhóm đồng nghiệp cùng đi kiểm chứng mới được, còn muốn dùng máy chụp hình lại để làm bằng chứng, tình cảnh này có thể sánh với bảy đại kỳ quan của thế giới a.

Sau khi tan tầm, Từ Bồi Nghi lái xe đi đón Hà Tĩnh Đình, bọn họ hẹn hò thường cùng nhau đi ăn cơm, ngay tại quán ăn của Lư gia.

Gặp mặt hấn liền hướng nàng nói:” Cuối tuần này anh phải đi công tác, không thể đi cùng em, thực xin lỗi.”

“Đi nơi nào?” Nàng đương nhiên rất quan tâm hành trình của bạn trai mình.

“Hong kong.” Hấn cúi đầu ăn canh, nếu nhìn mặt của nàng, hấn nói dối có điểm khó khăn.

Quen biết nhau sáu năm, hấn tùy thời đều muốn kết hôn, nhưng bạn gái hấn còn chưa có chuẩn bị tốt, nền của nhà là phần quan trọng nhất, một chút cũng không thể ăn bớt xén nguyên vật liệu, hấn nhất định phải tiếp tục cố gắng lên.

“Như vậy a, đi đường cẩn thận.” Nàng có điểm tịch mịch, nhưng là không quan hệ, nàng cũng không phải là người không có bạn trai ở bên thì sẽ không biết làm sao.

Vốn tưởng sẽ về quê để tham dự lễ Tổ Mẫu đi tuần, nhưng gần đây công việc bận quá, chỉ sợ cuối tuần cũng phải tăng ca, mà nay ở nơi công tác nàng đã trở thành một vị chủ tướng không thể thiếu, mọi người đều gọi nàng là “tiểu lão sư”, công việc có gặp vấn đề gì đều là gặp nàng nhờ chỉ bảo.

“Em cũng phải chiều cổ mình thật tốt.” Hấn thay nàng gấp nhiều đồ ăn, hy vọng nàng béo thêm một chút, như vậy sẽ càng đáng yêu hơn.

Trong quán ăn của Lưu gia, kỳ thật tiếng người ồn ào, rất náo nhiệt, nhưng bọn họ lại không cảm thấy có gì bất tiện, nội dung nói chuyện trừ bỏ mỹ thực, cuộc sống, tâm tình, cũng sẽ nhằm vào vấn đề tài chính mà thảo luận, làm cho những người khách xung quanh tường họ đang họp, tình thú như vậy không phải mỗi người đều có được.

Ăn cơm xong, bọn họ nắm tay nhau rời đi quán ăn, giống như bao đôi nam nữ yêu nhau khác, ngọt ngào hào quan long lánh khiến người bên ngoài không mở mắt ra được, nhờ có tình yêu mà tựa hồ tất cả những vấn đề dù khó khăn đến mấy cũng vẫn có thể tìm ra được phương hướng, trong cuộc sống con người sẽ luôn tìm ra được lối đi cho riêng mình.

“Đi công tác” trở về ngày hôm sau, Từ Bồi Nghi mở điện thoại gọi cho bạn gái, hẳn rất nhớ đến giọng nói của nàng, nụ cười của nàng.” Anh đã trở về, tối nay đến nhà anh được không? Chờ một chút anh qua đón em”

“Làm cái gì?” Hà Tĩnh Đình cũng rất nhớ hẳn, nhưng cũng không có thói quan nói thẳng ra, nàng vẫn là có điểm thẹn thùng như vậy.

“Xem phim, anh mới mua được một đĩa phim đáng giá để xem.”

“Chỉ có như vậy?” Nàng nghĩ rằng hẳn thật sự là không am hiểu tìm lấy có.

“Anh cam đoan, là phim nhựa phi thường độc đáo.”

“Được rồi.” Hẳn đều có thành ý như vậy, nàng cũng vui vẻ đồng ý, chỉ cần hai người cùng một chỗ, không cần làm cái gì cũng thực là hạnh phúc vui vẻ.

Đi vào nhà của hẳn, Từ Bồi Nghi đem ra một vỏ đựng CD, phía trên có ghi giới thiệu vắn tắt.” Hôm nay chúng ta xem một bộ phim, tên là.....Khúc nhạc mới cho thiên đường, tự thuật của một nam nhân trở lại nơi đã khiến anh trưởng thành, tìm về giấc mộng cùng tình yêu đã bỏ lỡ.”

“Àn, nghe tên cảm thấy rất thú vị.” Nàng thích loại chuyện xưa như thế này, có bi ai nhưng là cũng có hy vọng.

Hắn đi hướng phòng bếp, để lại một mình nàng thưởng thức, nàng nguyên bản nghĩ chờ hẳn rồi cùng nhau xem, định cầm điều khiển từ xa ấn tạm dừng, lại phát hiện hình ảnh trên phim là lạ, tựa hồ không phải là Khúc nhạc mới cho thiên đường?

Mở to hai mắt nhìn lên, cư nhiên là quê hương của nàng!

Màn ảnh từ màu xanh của đồng ruộng chuyển đến một khu tam hợp viện, kia không phải là nhà nàng sao?

Kế tiếp nàng liền không thể đình chỉ nhìn.

Đây hiển nhiên là một bộ phim phóng sự nghiệp dư, nhân vật chính đều là người mà nàng quan thuộc, ba mẹ nàng, anh cùng em trai, ông bà ngoại, ông bà nội, cháu trai cháu gái rồi đến cả hàng xóm hai bên nhà, người người đều là tươi cười đầy mặt.

Về phần tên phim, hẳn là “Tập hợp thức giục đại hôn”, bởi vì nội dung mọi người nói đều tương đối giống nhau—

“Thỏa đáng! Người như vậy còn cầu gì hơn.”

“Không thấy như vậy là quá dụng tâm sao, còn chờ cái gì nữa?”

“Bố chồng cùng mẹ chồng đều đã muốn có cháu bé, khi nào thì mới được thỏa ước nguyện đây?”

“Bộ đồ mới mua ba năm trước đây, chính là đang đợi hai người a!”

Đều là những lời khuyên bảo của bằng hữu họ hàng, trên màn ảnh hiện lên miếu Tổ Mẫu vùng sông nước Chương Hóa, bởi vì hoạt động đi tuần mà náo nhiệt cuộn cuộn, Từ Bồi Nghi cũng đang ở trong đó, hiển nhiên là có người khác giúp hẳn chụp ảnh.

“Chủ tịch, như vậy có thể chứ? Muốn chụp mặt của ngài hay là toàn thân?”

“Nửa người trên là có thể, đến phần tay cầm là được, không cần phải toàn thân.” Từ Bồi Nghi mặc trang phục cổ đại màu vàng, hoạt động hẳn đang tiến hành là.....

Thay Tổ Mẫu nâng kiệu!

Quá trình diễn ra rất dài, không có chụp được hết toàn bộ, tóm lại khi nâng kiệu Tổ Mẫu hồi cung (Ying: tức là trở lại miếu), Từ Bồi Nghi vẫn mặc trang phục màu vàng, đối với máy quay nói: “Tĩnh Đình, anh hiện tại sẽ xin chỉ thị của Tổ Mẫu, hy vọng Tổ Mẫu đáp ứng, để anh làm chồng của em”

Người cầm máy quay, tay càng run lên.

Ông trời ~~~ lại là trịch giao? (Ying: cái này ở chap trước có nói rồi, là tung tằm song giao màu đỏ đó =.=)

Hà Tĩnh Đình thiếu chút nữa không té xỉu, nam nhân này quả thực là học được một chiêu làm thay đổi được thiên hạ, nhưng nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hẳn làm như vậy, tâm tình không khỏi khẩn trương đứng lên, vạn nhất Tổ Mẫu không đáp ứng thì làm sao bây giờ?

May mắn Tổ Mẫu phù hộ, liên tục ba lượt đều là thánh giao, Từ Bồi Nghi lại không quay lại máy quay, chỉ thấy người chủ trì buổi lễ nói:” Kết quả xin chỉ thị trích giao, Tổ Mẫu nói các người có thể kết hôn, hơn nữa nam nay là có thể, không cần đợi thêm nữa.”

Trước mắt một mảnh mơ hồ, phim nhựa đến đây chấm dứt, lúc này Từ Bồi Nghi từ phía sau lưng ôm lấy nàng, làm cho nàng lấy lại tinh thần, hấn ngồi ở phía sau nàng thật lâu, không nghĩ quấy rầy nàng chuyên tâm xem phim nhựa.

Đầu của nàng còn đang bị vây trong trạng thái mê muội, lại nghĩ đến một sự kiện:” Anh nói đi công tác, không phải chính là...”

Hắn đáp lại nghi hoặc của nàng, gạt đầu nói:” Thật có lỗi anh đã nói dối, ký thật là anh đi Chuyên Hóa công tác, bề bộn nhiều việc nhưng cũng thực phong phú.”

Ông trời, nàng thật sự là bị hấn hoàn toàn đả bại!

Khó có thể tưởng tượng hấn lại nghĩ ra việc như vậy, ở trong thôn nhờ người hỗ trợ thúc giục kết hôn, trừ bỏ người nhà bằng hữu của nàng, còn có người nhà đồng nghiệp của hấn, cái này làm tên của nàng và hấn càng kiên định gắn cùng một chỗ, vĩnh viễn không thể chia lìa.

Hấn ở bên tai nàng nói nhỏ:” Mọi người đều cổ vũ anh, người nhà em đều nói anh cố lên, còn có Tổ Mẫu cũng tán thành, cho nên..... Đồng ý lấy anh đi!”

“Nếu em không đồng ý thì sao?” Nàng cả người như hư nhuyễn, chống cự vô dụng.

“Anh sẽ đợi cho đến khi em đồng ý.” Nếu sự ám áp và sức mạnh hấn truyền cho nàng còn chưa đủ, hấn sẽ lại tiếp tục cố gắng, cho đến khi nàng nàng hoàn toàn tin tưởng, như vậy mới là thuận theo tự nhiên nước chảy thành sông.

Quay đầu lại nhìn vào mắt hấn, cặp mắt kia từng cô đơn, xa xôi không thể tiếp cận, mà nay lại cùng nàng toàn tâm toàn ý, không hề có một chút khoảng cách, nếu không nắm giữ lấy, nàng cũng sẽ không thể tha thứ cho mình.

Vì thế nàng hít một hơi thật sâu, nói:” Như vậy, chúng ta kết hôn đi!”

“Xin em nói lại lần nữa đi.” Hấn ngoài nghi thính lực của chính mình, một người chìm trong giấc mộng từ rất lâu, trong lúc nhất thời không thể phân rõ đâu là cảnh trong mơ đâu là sự thật.

“Em, nói, chúng ta, kết, hôn, đi!” Nàng mỉm cười, nói từng chữ từng chữ một tiến thẳng vào đáy lòng hấn.

Từ Bồi Nghi ba mươi ba tuổi, rốt cục ở ngày hôm nay nhìn ra được ánh sáng của đời mình, Tổ Mẫu vạn tuế!

Càng không thể nghĩ được là, vào tối hôm nay nàng không có về nhà, mà ở trong phòng hấn là một chiếc giường đôi cực kỳ lớn, cho nên hấn không cần phải trải chăn ra đất ngủ nữa.

Hấn tuy rằng cũng rất nhớ đến chiếc chăn kia, nhưng hấn càng vừa lòng với hoạt động cùng ngủ này hơn, có thể thân có thể sờ có thể ôm, còn có thể chuẩn bị sinh con a.....

Mỗi một tháng lại cùng cha mẹ nuôi ăn cơm một lần, lúc này Từ Bồi Nghi mang theo Hà Tĩnh Đình cùng nhau đi, chung thân đại sự sớm muộn gì cũng phải bẩm báo với người lớn, tuy rằng bọn họ có thể sẽ rất kinh ngạc cùng tức giận, nhưng một cửa này nhất định phải chống đỡ đi qua.

Nhìn thấy con mang theo một nữ nhân, đã muốn đủ làm người ta kinh ngạc, hơn nữa lại còn là vị hôn thê hấn từng hỏi hôn, càng làm cho Từ Niệm Hoài cùng Hoàng Ngân Doanh không nói lên lời, nhưng bọn họ trên cơ bản đều là những người có tu dưỡng, đem hết toàn lực cũng phải duy trì trấn tĩnh.

Từ Bồi Nghi vừa mở miệng đã nói vào trọng điểm chính:” Ba, mẹ, đây là Hà Tĩnh Đình tiểu thư, tin tưởng hai người cũng không xa lạ, nếu hai người đồng ý, chúng con hy vọng sẽ tìm ngày tốt để kết hôn.”

“Các con hiện tại là... Đang đùa chơi gì vậy?” Từ Hoài Niệm nháy mắt mấy cái, có đùa cũng không nên đem người ra làm trò chơi chứ?

“Lúc thì hỏi hôn, lúc thì hợp lại, con cho rằng chúng ta trái tim quá mạnh mẽ, sẽ không ngoài ý muốn phát bệnh sao?” Hoàng Ngân Doanh hai tay đặt trên ngực, thiếu chút nữa không chịu nổi kích thích này.

“Thực xin lỗi, lúc trước hủy bỏ hôn lễ là con sai, con vẫn mong muốn được sửa chữa những gì mình đã làm sai, cho nên con lại hướng Tĩnh Đình cầu hôn, cũng hy vọng ba mẹ có thể chúc phúc cho chúng con.” Từ Bồi Nghi cúi đầu thỉnh cầu, hấn biết đã gây ra nhiều điều phức tạp cho ba mẹ nuôi, chỉ mong bọn họ có thể thông cảm.

Vợ chồng Từ gia liếc mắt lẫn nhau một cái, khó có được con sẽ nói những lời này, biết nhận sai a!

Tiểu tử này từ khi mười hai tuổi đã bắt đầu là học sinh vượt trội, suất sắc hơn người, sau khi lớn lên cũng không có làm gì khiến người khác phải lo lắng, duy độc có chuyện tình cảm thì thật sự hồ đồ, nhưng cũng để cho bọn họ phát hiện được, con trừ bỏ vĩ đại còn có điểm “Nhân vị” (Ying: ý nói anh vẫn có điểm giống như thanh thiếu niên bình thường - __-)

Con người vốn chính là sẽ phạm sai lầm, hoặc là mê vọng, cho dù là Từ Bồi Nghi cũng không ngoại lệ, quá hoàn mỹ sẽ sinh ra cảm giác có khoảng cách,

nếu có chút khuyết điểm mới có vẻ đáng yêu.

Hoàng Ngân Doanh chuyển hướng qua con dâu tiền nhiệm, đồng thời cũng là con dâu tương lai, hỏi: “Cha mẹ con nói như thế nào?”

“Tuy rằng còn không có chính thức cầu hôn, nhưng bọn họ là tán thành.” Hà Tĩnh Đình có thể nói là người đồng ý cuối cùng trong nhà.

“Quái, đầu năm nay việc lạ gì cũng có.” Hoàng Ngân Doanh chắc chắn hai tiếng, quay qua phía chồng nói: “Anh thấy chuyện này như thế nào?”

“Nếu vì nông sản địa phương, tựa hồ có thể thỏa hiệp a.” Từ Niệm Hoài hơn bảy mươi tuổi, không còn muốn tranh đấu với thời gian nữa, phương pháp tối ưu nhất chính là nhận sự thật.

“Đương nhiên không thành vấn đề!” Từ Bồi Nghi lập tức hứa hẹn, rõ ràng chỉ cần một bên gửi tiền một bên giao hàng, mọi người đều có lợi.

“Tiệc đính hôn sẽ tổ chức ở Chương Hóa sao? Vẫn là mời vị sư phó lần trước?” Hoàng Ngân Doanh rất nhớ mùi vị lúc trước, không có vị đầu bếp ở Đài Bắc nào có thể làm ra hương vị giống như thế.

“Con nhất định sẽ mời ông ấy xuất mã!” Cho dù vị sư phó kia đã về hưu, mất bao nhiêu tiền cũng phải mời được ông ý tái nhậm chức.

“Nhưng là... Lần trước chúng ta thất ước đối với khách quý, nên như thế nào để bồi thường người ta?” Hoàng Ngân Doanh nghĩ đến ngày đó, trừ bỏ gọi điện thoại giải thích, mời ăn cơm chuộc lỗi, còn phải chịu đựng rất nhiều lời châm chọc khiêu khích, rõ ràng là một con ác mộng.

Từ Bồi Nghi cũng lo lắng đến điểm ấy. Tiền mừng toàn bộ đều quỳn ra, lấy danh nghĩa tộc trưởng song phương đoàn thể quỳn cấp từ thiện, lại miễn phí chiêu đãi khách quý nghỉ ngơi một đêm tại khách sạn sang trọng xa hoa, mọi người có thể tận tình thưởng nhạc uống rượu.”

“Cách này không sai, làm việc thiện, lại có thể vui chơi.” Từ Hoài Niệm cười cười, mặc dù không phải là con thân sinh nhưng suy nghĩ và tính cách thì rất giống ông.

Hoàng Ngân Doanh còn có điểm chân chờ, chuyển hướng sang Hà Tĩnh Đình nói: “Con không sợ nam nhân này thay tâm đổi ý sao? Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời.”

“Con không sợ, con tuyệt đối tin tưởng anh ấy.” Trái tim của hắn ở ngay tại trên người nàng, bọn họ là cùng chung nhịp đập.

Xem ra muốn ngăn cũng không ngăn cản được, người trẻ tuổi chính là như vậy, muốn như thế nào liền như thế ấy, vợ chồng Từ gia đã có chung suy nghĩ, không cần theo chân bọn họ chấp nhặt.

“Nếu sau này lại có người chạy lạc, chúng ta sẽ trực tiếp đi nhận nuôi cháu nội.” Từ Hoài Niệm giờ lên ly rượu đỏ, nhìn về phía người nhà nói: “Cung ly, chực hai con trăm năm hảo hợp.”

“Cảm ơn ba mẹ!” Từ Bồi Nghi cùng Hà Tĩnh Đình rót cuộc nhả ra khí, lập tức nâng chén.

Cùng nhau ăn cơm, không khí coi như rất hòa hợp, cũng nói tới chi tiết tổ chức hôn lễ, Hà Tĩnh Đình kinh hi phát hiện, lần này ba mẹ chồng cho rất nhiều đề nghị, khác biệt những ngày không quan tâm trước kia thật nhiều.

“Đúng rồi, đây là quà cho ba mẹ, chúc hai người sống lâu trăm tuổi, thân thể khỏe mạnh.” Từ Bồi Nghi đem hai món quà từ trong túi áo trước ngực ra.

Vợ chồng Từ gia vừa thấy liền tròn to mắt, còn tưởng rằng là mỹ phẩm hoặc linh dược trân quý gì, không nghĩ tới là hai cái vật nho nhỏ, là bùa bình an màu đỏ.

Từ Bồi Nghi về mặt đứng đắn nói: “Là con hướng Tổ Mẫu cầu, phù hộ bình an khỏe mạnh.”

Trên bàn cơm đột nhiên a tĩnh lại, Hà Tĩnh Đình nhìn không được thấy khăn trương hẳn lên, vợ chồng Từ gia quần áo đồ dùng đều là hàng cao cấp, sẽ nhận lễ vật bình thường này sao?

Từ Hoài Niệm nở nụ cười, cầm lấy bùa bình an, cảm giác hoài niệm sâu sắc nói: “Đã lâu không thấy được thứ này, mới ngày nào mẹ của ta thường muốn ta đeo thứ này trên cổ, ta không nghe lời, thật đúng là tệ ngã bị thương.”

“Phải không? Để em giúp anh đeo lên.” Hoàng Ngân Doanh thay chồng đeo bùa bình an lên, Từ Hoài Niệm cũng lấy cái còn lại đeo lên cổ vợ, vì thế trước ngực hai người đều có bùa bình an, nghĩ rằng về sau cùng nhau ăn cơm, có thể một tháng một lần sửa thành hai lần, nếu có cháu nội gấp bội đến bốn lần cũng không thành vấn đề nha.

Dù sao cũng là người một nhà, ăn nhiều vài lần bữa cơm đoàn viên, mới càng hiểu nhau bồi đắp thêm nhiều tình cảm.

Trong giới tài chính, người đàn ông độc thân hoàng kim – Từ Bồi Nghi chuẩn bị kết hôn, đối tượng cư nhiên lại là vị hôn thê trước kia không cưới, chuyện cách đây ba năm, hai người này như thế nào lại trở về với nhau?

Tiểu thuyết tình yêu cũng không phải sáng tác theo phương pháp này đi?

Tin tức sau khi được truyền ra, giới truyền thông bốn phía đều xuất binh, suốt ngày theo đuôi nam nhân vật chính, nghĩ muốn tìm tòi nghiên cứu trong đó ít

sự tình chuyện xưa.

Sau khi xe dừng, Từ Bồi Nghị còn chưa tiến vào cửa công ty, lập tức bị một đồng phóng viên ký giả vây quanh cản trở đường đi—

“Từ đồng, ngài hiện tại tâm trạng như thế nào?”

“Có thể nói với chúng tôi vài câu không?”

“Vì cái gì lúc trước không kết hôn, hiện tại hợp lại? Có thể giải thích cho chúng tôi đôi lời không?”

Từ Bồi Nghị dừng lại cước bộ, trên mặt không chút thay đổi:” Cảm ơn mọi người đã quan tâm, điều mà tôi muốn nói bây giờ là...”

Tất cả các microphone đều đưa về phía trước, để có thể thu âm được rõ ràng, tuyệt không thể bỏ qua một chữ nào, chỉ thấy Từ Bồi Nghị vẻ mặt trang nghiêm, chậm rãi mở miệng:” Thành tâm ất lĩnh, mong Tổ Mẫu phù hộ cho mọi người.”

Sau khi nói xong, Từ Bồi Nghị xoay người nhanh rời đi, lưu lại một đám phóng viên cùng thợ chụp ảnh còn đang ngỡ ngàng, đây là cái hàm ý cao thâm gì?

Như thế nào người nghe xong đều không hiểu được?

Bảo bọn họ như thế nào giải thích cho người xem hiểu a?

Một đầu khác, ở vùng sông nước huyện Chương Hóa, cũng vô duyên có có rất nhiều phóng viên, máy quay cùng máy chụp ảnh, nhưng lần này, người Hà gia không hề đóng cổng im lặng như trước, đứng tới phóng viên đều mỉm cười chào hỏi, trừ bỏ trà lạnh còn có bánh kẹo chiêu đãi, cười ha ha nói:” Tổ mẫu đều đáp ứng rồi, chúng ta đương nhiên cũng sẽ nghe theo.”

“Người làm, trời chứng giám, có lòng thành sẽ được Tổ mẫu phù hộ!”

Tổ Mẫu!

Lại là Tổ Mẫu.....

Phóng viên nơi nơi vẫn như cũ đều không thể lý giải, hôn sự này gương vỡ lại lành, rốt cuộc cùng Tổ Mẫu có quan hệ gì?

Thân hữu Hà gia xem ra đều rất vui mừng, chẳng kể cũng là công lao của Tổ Mẫu?

Truyền thông phát huy tinh thần bám riết không tha, đi vào miếu Tổ Mẫu của vùng sông nước phỏng vấn, rốt cuộc cũng tìm được lời giải đáp, nguyên lai là có chuyện như vậy, quả nhiên là Tổ Mẫu phù hộ, thúc đẩy đoạn lương duyên này.

Trải qua thông tin này, mọi người đều biết, miếu Tổ mẫu ngoại trừ có thể phù hộ bình an khỏe mạnh, còn có cầu nhân duyên, cầu hợp lại, lập tức hấp dẫn rất nhiều nam nữ độc thân, cũng coi như vì cái truyền kỳ chuyện xưa này dệt hoa trên gấm büt.

Mấy ngày trước hôn lễ, các tạp chí lớn mới tìm ra tư liệu lịch sử, làm cho những khúc mắc được lý giải.

Đoạn thứ nhất:

Sáu năm trước Hà Tĩnh Đình gia nhập Kinh Vũ Kim Khổng, kết bạn cùng tổng giám đốc Từ Bồi Nghị, hẹn hò rồi đến đính hôn, tình trường thuận buồn xuôi gió, giống như Ma tước biến thành phượng hoàng, rất cổ tích.

Đoạn thứ hai

Ngay sau đó đột ngột chuyển biến, hôn lễ ba năm trước đây bị hủy bỏ, Hà Tĩnh Đình mang theo thương đau từ chức về quê, Từ Bồi Nghị bị chụp ảnh cùng một chỗ với người yêu cũ là Nhan Tư Gia, nhà gái nhất thời toàn bộ thê thảm thảm.

Đoạn thứ ba:

Chuyện xưa vẫn chưa chấm dứt như vậy, nhà gái trở lại Đài Bắc công tác, nhà trai theo đuổi không bỏ, rốt cuộc ở sáu năm sau tuyên cáo tin vui, tu thành chính quả.

Về phần tình địch Nhan Tư Gia, nàng từng vui vẻ tuyên bố tin vui cùng Ngô Học Thụy, lại trước thời gian kết hôn một ngày tráo gian trên giường, nguyên lai nhà trai cùng thư ký đã sớm có tư tình, hôn lễ liền như vậy mà hủy bỏ ngang chừng.

Hai người trên truyền thông cùng nhau công kích, ồn ào sôi sục một thời gian, sau đó Nhan Tư Gia chuyển sự nghiệp phát triển sang Đại lục, Ngô Học Thụy cũng bay sang châu Nam Mỹ, từ nay về sau biến mất trong những tiệc xã giao danh nhân, đã thật lâu không có nghe được tin tức gì.

“Các vị, mọi người xem, trước mắt ở phía sau phóng viên chính là khách sạn sang trọng xa hoa nhất, tổng giám đốc Kinh Vũ Kim Khổng chuẩn bị cưới vị hôn thê tiền nhiệm Hà Tĩnh Đình vào ngày mai. Lần này có thể hay không lại giống như ba năm trước đây, gần đến giờ lại tuyên bố hủy bỏ? Chúng ta sẽ theo dõi toàn bộ hành trình hôn lễ lần này, mong mọi người cùng đón xem.”

Tách một tiếng, màn hình ti vi tắt đi.

Từ Bồi Nghi buông điều khiển từ xa, nhìn nữ nhân bên cạnh đang cười to không ngừng, phi thường không thể lý giải, nàng như thế nào lại không để ý đến sự tồn tại của hắn, chỉ lo nhìn chăm chăm vào tin tức kia.

“Xin hỏi em cười xong rồi sao?” Hắn có điểm ăn giấm chua nói.

“Anh thực sự rất đáng yêu nha!” Hà Tĩnh Đình cười đau cả bụng, còn cười ra nước mắt, nam nhân bên cạnh thật sự rất đáng yêu a.

“Những điều anh nói là sự thật, Tô Mầu rõ ràng đã thay đổi cuộc đời anh.” Hắn không nói còn chưa tính, hắn vừa mở mồm nàng lại cười đến mau té xỉu, nói thẳng thò không nói, hắn rõ ràng thay nàng hô hấp, hết sức triển miên hôn, làm cho nàng quên đi đoạn tin tức vừa xem trong đầu.

Vì tạo ra gia đình mỹ mãn của bọn họ, hắn sẽ không ngừng cố gắng, hơn nữa để có được mọi điều tốt đẹp nhất, hắn bằng lòng trả giá tất cả!

Ngày ba mươi tháng năm, buổi tối trước hôn lễ một ngày, Từ Bồi Nghi ăn qua bữa tối đơn giản, một bên vừa ca hát một bên mở ra thùng đồ, bên trong đều là của Hà Tĩnh Đình đóng gói đưa đến nhà hắn, hắn trước hết giúp nàng sắp xếp lại, làm cho nàng sau này đỡ phải tốn nhiều công sức.

“Ngày mai em phải gả cho anh~~ ngày mai em phải gả cho anh~~ nếu không mỗi ngày trôi qua ở cách xa nhau anh sẽ lại sợ mất em. ....”

Đúng vậy, bắt đầu từ ngày mai, hắn sẽ không phải đưa Hà Tĩnh Đình về nhà của nàng nữa, bởi vì bọn họ sẽ cùng nhau về chung một nhà, ha ha!

Nghĩ đến việc đó liền thấy vui vẻ.

Chuông cửa đột nhiên vang lên, hắn ấn bộ đàm, nhìn về mặt bạn gái ngưng trọng, chạy nhanh ra mở cửa cho nàng:” Sao em lại tới đây?”

Nàng chưa bao giờ bỗng nhiên xuất hiện, muốn gặp mặt luôn gọi điện thoại thông báo trước, gần đây công việc của nàng đặc biệt bận rộn, bởi vì hôm sau hai người muốn đi hưởng tuần trăng mật, hắn nghĩ rằng cũng tốt, thời gian chung sống sau này còn dài, nhất thời không cần nóng vội.

Hà Tĩnh Đình không trả lời, lẳng lặng đi vào trong phòng, ngồi lên sofa, nhìn những thùng giấy mời mở ra kia, chưa kịp thu xếp, kỳ thật ngày hôm qua nàng đã nghĩ sẽ nói, nhưng lại không có xác định, mãi đến hôm buổi chiều hôm nay. ....

“Muốn uống gì hay không? Anh có pha trà long nhãn táo đỏ, rất bổ thân thể.” Hắn rất ít nhìn thấy nàng mặt mày cau có, nàng thường thường là mặt luôn mang theo nụ cười, đó là hình ảnh hắn yêu nhất.

“Àn.” Nàng gật đầu, lại né tránh tầm mắt hắn.

Hắn bụng tới hai chén trà, nàng hít thở sâu, lấy tinh thần nói:” Bồi Nghi, anh bình tĩnh một chút, em có việc muốn nói với anh.”

“Anh rất bình tĩnh a, em xem sắc mặt không được tốt lắm, đã phát sinh chuyện gì?” Trong đầu hắn nghĩ nhanh ra các loại khả năng:” Cho dù em đã bị mất việc, hay mắc bệnh nan y, anh cũng vẫn không rời em đi.”

Phiên đối ngoại này cùng cái đêm ba năm trước đây, tựa hồ rất giống nhau, nhưng hắn xác định hai người là thật tâm yêu nhau, cho dù là ngày tận thế cũng không thể chia rẽ được bọn họ, lần này mặc kệ là bão, sóng thần hoặc động đất, hắn tuyệt đối sẽ không làm cho hôn lễ bị hủy bỏ.

“Sauk hi kết hôn em vẫn tiếp tục công tác, sức khỏe của em cũng không có vấn đề gì, chính là.....” Nàng nói còn chưa dứt lời, lưu lại càng nhiều mơ màng.

“Chính là?” Hắn tâm kinh hoảng, rốt cuộc vận mệnh sẽ đối với hắn như thế nào?

Ngẩng đầu, nàng cố lấy dũng khí nói:” Buổi chiều hôm nay, bác sĩ nói em. .... Mang thai. ....”

“A——” Hắn lập tức nhảy dựng lên, ôm lấy nàng điên cuồng gào thét, hoàn toàn mất đi bình tĩnh!

Bình tĩnh, đó là cái gì vậy, nghe cũng chưa nghe qua!

Hiện tại chỉ có trào dâng, nhiệt liệt, lửa nóng mới có thể hình dung tâm tình của hắn!

“Bình tĩnh một chút! Em không phải đã nói trước bảo anh bình tĩnh sao?” Cảnh cáo của nàng không hề có tác dụng, hắn căn bản không có nghe vào, vẫn đang gào thét hưng phấn, nếu không phải thiết bị cách âm tốt, khả năng đã có người đi báo nguy, nói người này phát sinh án mưu sát.

“Tĩnh Đình, cảm ơn em.” Phát tiết hết cảm xúc hưng phấn, hắn rốt cục dừng lại, khôi phục bình tĩnh nói.

“Cảm ơn cái gì?” Nàng mỉm cười hỏi.

“Cảm ơn em đã đề cho anh yêu em.”

Nàng nhắm mắt lại, nước mắt đã rơi trước kia đều hóa thành trân châu, vết thương thành vật kỷ niệm, ca khúc chủ đề nên thay đổi, nguyên lai tất cả mọi việc đã trải qua đều vì giờ phút viên mãn này, nếu chưa từng trải qua, sẽ không đi đến được ngày hôm nay, nàng nên cảm ơn tất cả.

Một đêm trước hôn lễ này, bọn họ được lên chức ba mẹ, ngày hôm qua Lưu Trọng Dương mới đưa tôi một phần lễ vật—Bách khoa mang thai, sinh sản, nuôi con nhỏ, có tất cả ba phần, bạn tốt này thực không hổ danh là bạn tốt, mỗi lần đều biết đối phương cần gì.

Hai người cùng nhau nghiên cứu học hỏi, một mỗi thì dùng hôn mê, à, loại học tập này rất nhiều kho báu, có học cả đời cũng không thấy chán.

Ngày một tháng sáu, chuyện cách đây ba năm, khách sạn đặt tiệc lúc trước, dàn nhạc, xe cưới, hoa tươi khí cầu, tất cả đều đã trở lại, những người đã từng tham gia vào tình huống hôn lễ trước kia, từng hủy bỏ sau lại khôi phục đúng ước, chỉ có thể nói đối với hai người này đã đi qua một vòng tròn lớn, rốt cục tìm lại được lẫn nhau, về sau đừng lại đi mất.

Lúc này Từ Bồi Nghi học thông minh, giữa trưa ở Chương Hóa đính hôn, buổi tối lên Đài Bắc kết hôn, một lần xong xuôi rõ ràng gọn gàng, miễn cho đêm dài lắm mộng.

Người Hà gia tham gia tiệc đính hôn, lại mặc vào bộ đồ mới ba năm trước đây chưa kịp mặc, một chút cũng không thấy có dấu vết cổ xưa, bảo dưỡng rất khá, bọn họ thủy chung tin tưởng sẽ có một ngày này, chính là lúc trước như thế nào cũng không dự đoán được, con rể cư nhiên không thay đổi, vẫn là cùng một người!

Khi chuẩn bị vào tiệc đính hôn, cô dâu bái biệt cha mẹ cùng người nhà, ở trong phòng khách của Hà gia, Hà Tĩnh Đình cùng Từ Bồi Nghi đều quý xuống, cảm ơn công lao dưỡng dục của cha mẹ.

Hà Tĩnh Đình căn bản nói không lên lời, chỉ có thể dùng nước mắt nghẹn ngào, kể ra tâm tình của nàng, Lí Thu Nghi cũng giống như vậy, mẹ con đều khóc, nuôi con hai mươi tám năm, cao hứng nhất chính là hôm nay, cũng là khó khăn chỉ nước mắt nhất.

“Cảm ơn ba mẹ đã yêu thương nuôi nấng nhiều năm như vậy, xin yên tâm, về sau con cùng Tĩnh Đình sẽ cùng dắt tay, quý trọng lẫn nhau, cũng sẽ hiếu thuận với ba mẹ.” Sau khi nói xong, Từ Bồi Nghi dập đầu ba cái, ba mẹ vợ vội vàng nâng hân dậy, mẹ vợ còn đau lòng hỏi hân: “Không có chảy máu đi?”

“Chảy máu cũng đáng, Tổ Mẫu sẽ phù hộ.” lời Từ Bồi Nghi vừa nói đều làm cho mọi người cùng cười.

Giữa trưa mười hai giờ đúng giờ hoàng đạo, bàn tròn vải đỏ ước chừng năm mươi, sự phở lại một lần xuống núi, bùng lên từng món từng món ngon một lên bàn, ăn đến no say tuyệt đối không thành vấn đề, còn có thể đóng gói mang về nhà.

Tiệc đính hôn kết thúc, mọi người cùng nhau lên xe, đến hội trường trên Đài Bắc tổ chức hôn lễ, khách sạn xa hoa được bao toàn bộ, sau khi hôn lễ kết thúc mọi người sẽ được nghỉ ngơi một đêm tại đây, tất cả đều do Từ Bồi Nghi chi trả, mọi người đều khen hân là con rể tốt, hôn giận chuyện bị leo cây ba năm trước đây đã trở thành hư không.

Giang Tú Vi cùng Lâm Ấu Chân không có biện pháp làm phù dâu, trong ba năm trở lại đây các nàng đều đã kết hôn, bất quá chị em tốt vẫn là chị em tốt, một người bên tiếp khách, một người làm MC, tận tâm hết sức làm tốt cho buổi hôn lễ này.

Mà chủ nhiệm Lưu là bà mối, một thân mặc lễ phục màu vàng lên đài đọc diễn văn, rất đặc ý.

Trong phòng chờ của cô dâu, người trang điểm một bên trang điểm cho cô dâu, một bên mỉm cười cảm thán: “Thật sự là vui vẻ thay cho hai người! Ba năm trước đây, tiền đặt cọc cũng không phải là mất trắng đi, hôm nay chỉ cần có tôi đảm bảo cô sẽ trở thành cô dâu xinh đẹp nhất.”

“Cảm ơn cô.” Hà Tĩnh Đình cũng không nghĩ tới, kịch tình sẽ chuyển biến như thế, lộ trình từng bị gãy ngang chừng, lại có thể nói lại, nếu nói cuộc sống như một bộ phim cũng không khoa trương.

Nhìn chính mình trong gương, nàng tin tưởng mỗi người phụ nữ đều là công chúa, tuy rằng vương tử từng vô tâm bỏ qua, nhưng về sau sẽ lại một lần nữa nhận thức nàng, yêu thương nàng, và rồi bọn họ sẽ cùng nhau viết tiếp kết cục của đồng thoại.

Giờ lành vừa đến, Hà Tiến Thiêm nắm tay con gái, cửa vừa mở ra, Hà Tĩnh Đình bị dọa ngây người, bởi vì nam nhân sắp trở thành chồng nàng kia, cư nhiên cầm microphone đứng ở trên đài, ra sức ca hát---

“Cuối cùng người đàn ông đã từng làm sai có được thêm một lần cơ hội, dù có nhẫn nại chờ đợi bao lâu, cũng sẽ không từ bỏ.... You are my super woman. .... im lặng im lặng ở bên em, không cần điều kiện gì, chỉ mong ước cuộc sống trôi qua nhẹ nhàng bên em. ....but I am only human. .... Anh như thế nào lại không hiểu được em đã từng có nhiều cô đơn tình tịch, anh đã từng tàn nhẫn phạm phải sai lầm, nhưng anh sẽ không để mất em~~oh baby~~”

Tiếng ca của hân thực sự làm thương màng nhĩ, dù có bị lạc điệu, nhưng đừng khí mười phần, thành ý trăm phần, tất cả mọi người đều nhiệt liệt vỗ tay.

Hà Tiến Thiêm đối với con gái nở nụ cười, không có người nào là thập toàn thập mỹ, bất quá người chính là nàng chọn, yêu không phải là biết bao dung sao?

Thở sâu, hướng phía thảm đỏ đi tới, tuy rằng thông thả nhưng không có chần chờ, nam nhân nàng yêu đang chờ đợi nàng ở phía trước, hân không chỉ là quay đầu, mà còn là chuyên chú nhìn nàng, khi hân nắm lấy tay nàng, từng ngón tay đan vào nhau, yêu vì thế sẽ liên kết cùng một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Anh Không Thương Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.